

อทธ.๗๗๑๓

นําร่องนํานํ้าไทย เล่ม ๑
(อําวไทย)

พ.ศ.๒๕๕๑

อทร.๗๗๑๓

นําร่องนํานํ้าไทย เล่ม ๑
(อ่าวไทย)

พ.ศ.๒๕๕๑

เอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ หมายเลข ๗๗๑๓

นาร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๑ (อ่าวไทย)

จัดทำโดย

คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร.ด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน

สิงหาคม ๒๕๔๑

พิมพ์ครั้งที่ ๑

สิงหาคม ๒๕๔๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร. (กองการวิจัยและพัฒนา ยก.ทร.โทร.๔๔๕๘)

ที่ กท ๑๕๐๕.๓/ ๕๕๐

วันที่

๑๗ ส.ค.๕๑

เรื่อง ขออนุมัติใช้ อทร. ด้าน การศึกษาขั้นพื้นฐาน

เรียน ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. และ รอง เสช.ทร.

๑. คณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ด้าน การศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอขออนุมัติปรับเปลี่ยนเอกสาร จำนวน ๑๘ เรื่อง เป็น อทร. และขอให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมต่อไป โดยมีรายชื่อเอกสารดังนี้ คือ

๑.๑ คู่มือการใช้กระบี่ (อทร.๗๑๐๑)	หน่วยควบคุม	ยศ.ทร.
๑.๒ ภาวะผู้นำ (อทร. ๗๑๖๒)	หน่วยควบคุม	ยศ.ทร.
๑.๓ การวิเคราะห์ปฏิบัติการทางเรือ (อทร. ๗๒๐๑)	หน่วยควบคุม	รร.นร.
๑.๔ แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและท่าอาวุธกองทัพเรือ พ.ศ.๒๕๓๘ (อทร.๗๔๐๑)	หน่วยควบคุม	นย.
๑.๕ ทำเนียบไฟและทุ่นในน่านน้ำไทย พ.ศ.๒๕๔๐ (อทร.๗๗๐๑)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๖ ภาวะทะเล (อทร.๗๗๐๒)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๗ ระบบทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย (อทร.๗๗๐๓)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๘ เดินเรือดาราศาสตร์ (อทร.๗๗๐๔)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๙ เครื่องหมายและอักษรย่อที่ใช้ในแผนที่เดินเรือไทย พ.ศ.๒๕๓๒ (อทร.๗๗๐๕)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๐ คำแนะนำระบบการหาตำแหน่งที่เรือด้วยดาวเทียม จี พี เอส (อทร.๗๗๐๖)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๑ คู่มือการใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือเดินเรือ (อทร.๗๗๐๗)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๒ กฎการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎการเดินเรือสากล (อทร.๗๗๐๘)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๓ อุตุนิยมวิทยาเบื้องต้น (อทร.๗๗๐๙)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๔ อุตุนิยมวิทยาการบิน (อทร.๗๗๑๐)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๕ ความรู้ทั่วไปทางสมุทรศาสตร์ (อทร.๗๗๑๑)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๖ ระดับทะเลปานกลางมาตรฐาน(เส้นเกณฑ์ระดับเกาะหลัก) (๗๗๑๒)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๗ นาร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๑ (อ่าวไทย) (อทร.๗๗๑๓)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๘ การใช้ชุดตรวจน้ำมันหล่อลื่นและชุดตรวจน้ำประจําเรือ (อทร.๗๘๐๑)	หน่วยควบคุม	วศ.ทร.

๒. กระผมขอเรียนเพื่อกรุณาทราบและมีข้อพิจารณาว่าเอกสารที่คณะทำงานพิจารณาและจัดทำ อทร. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอให้ปรับเป็น อทร. ตามข้อ ๑. นั้น ได้เคยแจกจ่ายให้หน่วยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นเอกสารอ้างอิงและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยต่างๆอยู่แล้วและได้ตรวจสอบแล้วว่าปรากฏว่าเอกสารในข้อ ๑.๑ ควรมีการตรวจสอบความทันสมัยก่อน และเอกสารตามข้อ ๑.๒ และ ๑.๑๔ จะต้องขออนุญาตผู้เขียนเอกสารเพื่อมอบให้ ทร.ไว้ใช้ราชการก่อนพิจารณาจัดทำ

เป็น อท.สำหรับเอกสารที่เหลืออีก ๑๕ เรื่องนั้นสามารถใช้ประกอบการปฏิบัติงานของหน่วยต่างๆได้ จึงมีความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนให้เป็น อท.โดยเห็นควรดังนี้

๒.๑ อนุมัติให้ปรับเปลี่ยน เอกสารตามข้อ ๑. เป็น อท. โดยกำหนดชื่อและหมายเลข อท.ตามที่คณะทำงาน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอ ยกเว้นเอกสารในข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๑๔ กระผมได้ประสานหน่วยเกี่ยวข้องในการแก้ไข และได้ร่างหนังสือถึงผู้เขียนฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการมอบหนังสือดังกล่าวให้ ทร.ไว้ใช้ราชการตามที่แนบมาด้วยแล้ว

๒.๒ ให้คณะทำงานพิจารณาและจัดทำ อท. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสานรายละเอียดกับ สบ.ทร. ในการดำเนินการจัดพิมพ์ปกและรายการประกอบเพิ่มเติม เพื่อปรับเปลี่ยนเอกสารตามข้อ ๒.๑ ให้เป็น อท. แล้วดำเนินการขออนุมัติจัดพิมพ์ต่อไป

จึงเสนอมาเพื่อโปรดอนุมัติ ตามข้อ ๒. และกรุณาลงนามตามเอกสาร ที่แนบ

น.อ.

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อท.และ

ผอ.กพพ.ยก.ทร.

อนุมัติ / วรพ.เจ้า

วิวัฒน์ อท.ทร.

พ.ร.ท. ๒๒๒ อท.

ปลัดทบ.ทบ.ท. ๑๕ / ๑๑ / ๑๕ ทร.

๓๑ ธ.ค. ๕๖

อนุมัติบัตร

เรื่อง อนุมัติใช้เอกสารอ้างอิงของ ทร. หมายเลข ๗๗๑๓ เรื่อง " นาร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๑ อ่าวไทย " (อทร.๗๗๑๓)

ตามคำสั่งกองทัพเรือเฉพาะที่ ๑๑ /๒๕๔๑ ลง ๒๒ ม.ค.๔๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ให้ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. มีอำนาจในการอนุมัติใช้เอกสารอ้างอิงของทร.(อทร.) นั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจึงให้ใช้ " นาร่องน่านน้ำไทย เล่ม ๑ อ่าวไทย " (อทร.๗๗๑๓) เล่มนี้ เป็นเอกสารประกอบการปฏิบัติราชการใน ทร. โดยให้ อศ. เป็นหน่วยควบคุมเอกสาร ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

รับคำสั่ง ผบ.ทร.

(ลงชื่อ) พล.ร.ท. *My m.*

(ประเสริฐ บุญทรง)

ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร.และ รอง เสธ.ทร.

บันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

ลำดับที่	รายการแก้ไข	วันเดือนปี ที่ทำการแก้ไข	ผู้แก้ไข (ยศ-นาม -ตำแหน่ง)	หมายเหตุ

นําร่องนํานํ้าไทย เล่ม ๑

อ่าวไทย

กรมอรรถศาสตร์
กองทัพเรือ

พิมพ์ครั้งที่ ๑
พ.ศ. ๒๕๓๖

คำนำ

หนังสือร่อนนำน้ำไทย เล่ม 1 รวบรวมข่าวสารที่จำเป็นแก่การเดินเรือ อ่าวไทย โดยใช้ข้อมูลล่าสุดที่ได้รับจนถึงวันที่จัดพิมพ์ โดยรวบรวมมาจากเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-

- รายงานการสำรวจแผนที่ทะเล ของกองสำรวจแผนที่ กรมอุทกศาสตร์
- รายงานการสำรวจสมุทรศาสตร์ ของกองสมุทรศาสตร์ กรมอุทกศาสตร์
- แผนที่เดินเรือไทย ของกรมอุทกศาสตร์
- ทำเนียบไฟและทุ่น ของกรมอุทกศาสตร์
- หนังสือมาตรฐานน้ำ
- อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
- พจนานุกรมภูมิศาสตร์ อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
- บรรณสารดินฟ้าอากาศ และสถิติของกรมอุตุนิยมวิทยา
- แผนที่ประเทศไทย ชุด L 7017 มาตรฐาน 1: 50,000 กรมแผนที่ทหาร
- หนังสือทำเนียบไฟและทุ่น ของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2527
- ข้อมูลทำเรือ และแผนที่ทางเข้าแม่น้ำต่าง ๆ จากกรมเจ้าท่า

นักเดินเรือผู้ใดที่พบข้อผิดพลาด ๆ ที่ผิดไปจากที่ลงไว้ในหนังสือร่อนนำน้ำไทย เล่ม 1 นี้ ขอให้แจ้งรายละเอียดไปยัง กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ เพื่อจะได้แก้ไขข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป.

แผนกเอกสารการเดินเรือ

กองอุปกรณ์การเดินเรือ

กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ

ถ.อรุณอมรินทร์ เขตบางกอกใหญ่

กทม. 10600

เมษายน 2536

บันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

วัน/เดือน/ปี	หน้า/บรรทัด	รายการ เปลี่ยนแปลงแก้ไข	ผู้บันทึก

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ช
สารบัญแผนภาพ และ ภาพลายเส้น	ซ
สารบัญแผนที่เดินเรือ	ฅ
คำอธิบาย	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ส่วนที่ 1 กล่าวโดยทั่วไป	1
1.1 ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทย	1
1.2 รัฐบาลและระบบการปกครอง	3
1.3 พื้นที่ พลเมือง และศาสนา	3
1.4 เงินตรา มาตรฐานชั่ง ตวง วัด	4
1.5 เศรษฐกิจ	4
1.6 การคมนาคม	5
1.7 การสื่อสาร	7
ส่วนที่ 2 เรื่องที่เกี่ยวกับน่านน้ำไทย	8
1.8 อาณาเขตทางทะเล	8
1.9 การทำแผนที่เดินเรือ	8
1.10 การเดินเรือ	9
1.11 การประมง	13
1.12 การผลิตปิโตรเลียมในทะเล	13
1.13 ระบบทุนเครื่องหมายความช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย	13
1.14 อำนาจหน้าที่ของทหารเรือ	19
ส่วนที่ 3 ลักษณะอุทกศาสตร์ สมุทรศาสตร์และอุคูนิยมวิทยาในอ่าวไทย	24
1.15 ลักษณะอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ในอ่าวไทย	24
1.16 ลักษณะอุคูนิยมวิทยาในอ่าวไทย	33
บทที่ 2 อ่าวไทย	42
2.1 อ่าวไทย	42

	หน้า
2.2 แม่น้ำเจ้าพระยา	42
2.3 ช่องทางเข้า - สันดอนปากน้ำ - ร่องน้ำเดินเรือ - เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	43
2.4 คาแนะนา	44
2.5 สถานีร่อง	44
2.6 เขตทอดสมอ	46
2.7 ที่ตั้งมูลดิน - ทุ่นพากับที่ตั้งมูลดิน	46
2.8 ทุ่นพปากร่อง	46
2.9 ตาบลที่และลักษณะไฟต่าง ๆ ที่ทางเข้าแม่น้ำเจ้าพระยา	46
2.10 คาแนะนาการนำเรือผ่านสันดอน	49
2.11 แทนชุดเจาะก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย	53
2.12 แหล่งอาศัยสัตว์ทะเล	54
บทที่ 3 ผังตะวันออกของอ่าวไทย	59
3.1 ผังจากปากน้ำเจ้าพระยาถึงปากน้ำบางปะกง	59
3.2 เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ - แม่น้ำบางปะกง	59
3.3 ผังจากปากน้ำบางปะกงถึงแหลมสมมุก	60
3.4 ที่จอดเรือตาบลอ่างศิลา	60
3.5 ผังจากแหลมสมมุกถึงอ่าวอุดม - ทิน - ทุ่น - ที่ทอดสมอ - เขตวางท่อน้ำมัน	62
3.6 ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง	63
3.7 กระแสน้ำ	65
3.8 เกาะ - ที่อันตราย - กระจมไฟ - ทุ่นไฟ - ที่จอดเรือ - เขตท่าเรือ - หลักกมล์	66
3.9 ผังจากแหลมฉบังถึงบางสะพาน - เขตท่าเรือ - เกาะ - ที่อันตราย - กระจมไฟ - ทุ่น	69
3.10 แนวเกาะชั้นนอก - ที่อันตราย - ทุ่น - กระจมไฟ	72
3.11 เกาะคราม - ที่อันตราย - ที่ทอดสมอ	74
3.12 ช่องคราม - ที่อันตราย - กระจมไฟ - ทุ่น - ผัง - สะพานเทียบเรือ - กระแสน้ำ	74

	หน้า
3.13 กระแสน้ำ	77
3.14 เขตพื้นที่สายไฟฟ้าใต้ดิน	77
3.15 อ่าวลัดทึบ - เกาะ - ที่อันตราย - กระจงไฟ - ทุ่น	77
3.16 กระแสน้ำ	79
3.17 เขตสนามบินทะเล	79
3.18 ท่าเรือจุกเสม็ด - ร่องน้ำ - เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ - นาร่อง	81
3.19 เขตจอดเรือ - เขตจอดเรือโรคติดต่อ	82
3.20 ผังจากแหลมทองกลางถึงแหลมแสมสาร	82
3.21 เกาะ - ที่อันตราย - กระจงไฟ - พื้นที่อันตราย	83
3.22 กระแสน้ำ	86
3.23 เขตกึ่งมูลดิน	86
3.24 หลังกาไมล์	86
3.25 พื้นที่อันตราย - คาเตือน	86
3.26 ผังจากแหลมแสมสารถึงปากน้ำระยอง - ที่อันตราย - ประกาศาร	87
3.27 สนามบินอู่ตะเภา	89
3.28 ท่าเรือมาบตาพุด	89
3.29 ผังจากปากน้ำระยองถึงแหลมหญ้า - เขา - ที่อันตราย - เกาะ - กระจงไฟ	93
3.30 คาแนะนา	96
3.31 บริเวณฝีกอากาศยาน	96
3.32 ผังจากแหลมหญ้าถึงแหลมทริม - ที่อันตราย - เกาะใกล้ฝั่ง	97
3.33 ที่อันตรายนอกฝั่ง	99
3.34 ผังจากแหลมทริมถึง เขาคู่กระเบน - แม่น้ำประแส - กระจงไฟ - ที่อันตราย - ทุ่น	99
3.35 เกาะใกล้ฝั่ง - กระจงไฟ - ที่อันตราย	102
3.36 คาแนะนา	103
3.37 ผังจากเขาคู่กระเบนถึงแหลมท้ายร้านดอกไม้ - ที่อันตราย	103
3.38 ผังจากแหลมท้ายร้านดอกไม้ถึงปากน้ำแหลมสิงห์ - แม่น้ำเข็มนู - ที่อันตราย	104

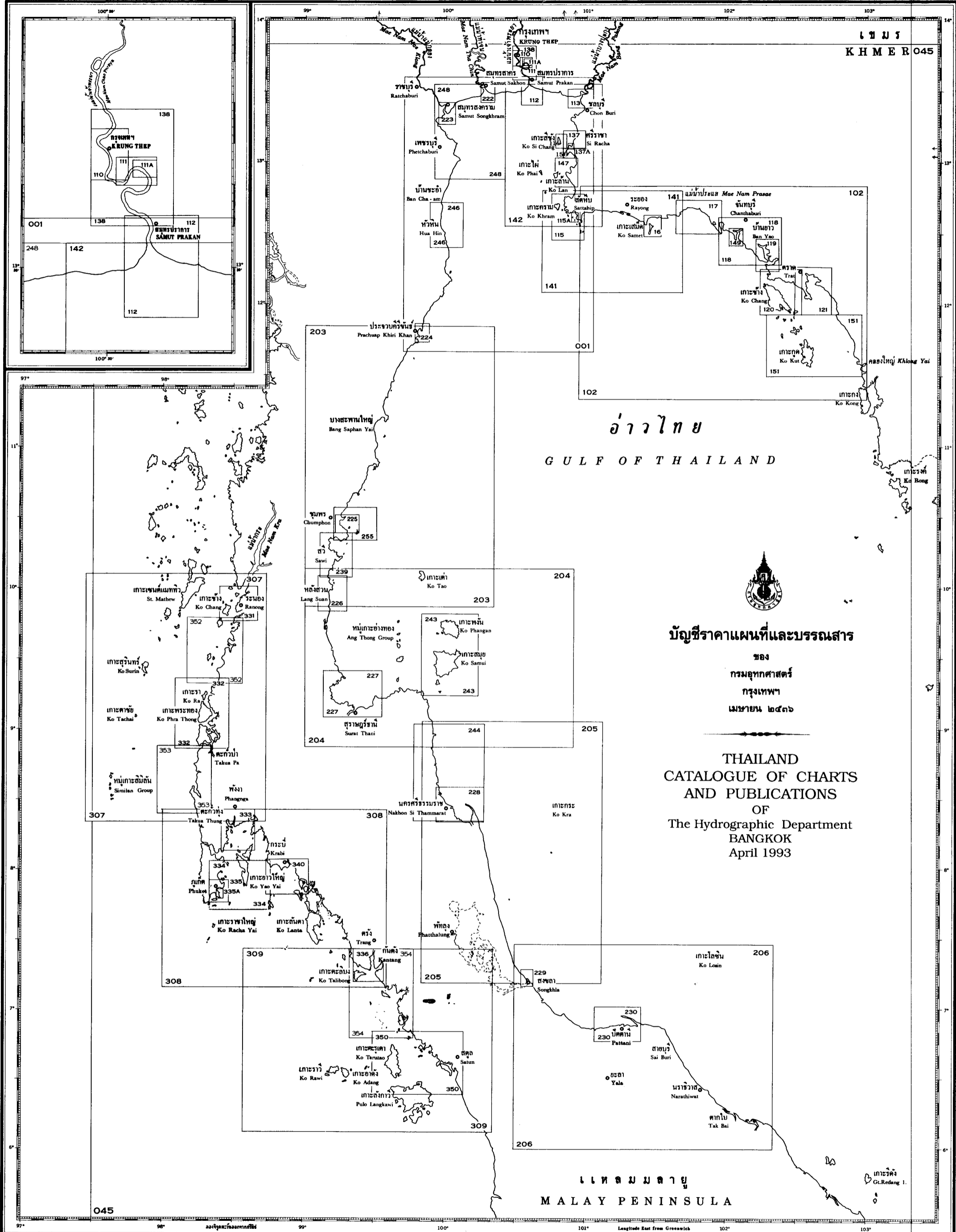
	หน้า
3.39 ประกาศาร - เกาะ - ที่อันตราย - แม่น้ำจันทบุรี	105
3.40 ที่ทอดสมอ - คำแนะนำ - กระแสน้ำ	106
3.41 ที่อันตรายใกล้ฝั่ง - ทุ่น	107
3.42 ฝั่งจากแหลมสิงห์ถึงปากน้ำเวฬุ - เกาะ - ที่อันตราย	107
3.43 แม่น้ำเวฬุและย่านทางเข้า - ที่อันตราย - กระจังไฟ	108
3.44 ฝั่งจากปากน้ำเวฬุถึงแหลมสิงห์	109
3.45 เกาะข้าง - ช่องเกาะข้าง - เกาะ - ที่อันตราย - กระจังไฟ - ประกาศาร	110
3.46 ที่จอดเรือ - คำแนะนำ	112
3.47 ฝั่งด้านตะวันตกของเกาะข้าง - เกาะใกล้ฝั่ง - ที่อันตราย	112
3.48 ฝั่งด้านใต้ของเกาะข้างถึงปลายแหลมด้าน ซอ.	113
3.49 กลุ่มเกาะด้านใต้เกาะข้าง - ที่อันตราย - กระจังไฟ	114
3.50 ฝั่งจากแหลมนี้ถึง เขาหัวแม่ - อ่าวตราด - กระจังไฟ - ที่จอดเรือ - ที่อันตราย	116
3.51 ย่านเข้าใกล้อ่าวตราด - เกาะใกล้ฝั่ง - ที่อันตราย - กระจังไฟ	118
3.52 ฝั่งจากเขาหัวแม่ถึงบ้านหาดเล็ก - ที่ทอดสมอ - กระจังไฟ - เขตแดน	120
บทที่ 4 ฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย	
4.1 ฝั่งจากปากน้ำเจ้าพระยาถึงปากน้ำท่าจีน - แม่น้ำท่าจีน - กระจังไฟ	121
4.2 ฝั่งจากปากน้ำท่าจีนถึงปากน้ำแม่กลอง - แม่น้ำแม่กลอง - เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ	122
4.3 ฝั่งจากปากน้ำแม่กลองถึงแหลมผักเบี้ย - ที่อันตราย - กระจังไฟ	123
4.4 ฝั่งจากแหลมผักเบี้ยถึง เขาตะเกียบ - ที่อันตราย - กระจังไฟ	125
4.5 ที่จอดเรือ - พื้นที่อันตราย	129
4.6 ฝั่งจากเขาตะเกียบถึง เขาสามร้อยยอด - เกาะใกล้ฝั่ง - กระจังไฟ	129
4.7 ฝั่งจากเขาสามร้อยยอดถึง เขาดาม่องสาย	134
4.8 อ่าวประจวบคีรีขันธ์ - เกาะและที่อันตราย - สถานีวัดระดับน้ำ - กระจังไฟ - ที่จอดเรือ	134

	หน้า
4.9 ผังจากเขารวมหมวกถึงบ้านคลองวาฬ - เกาะปกส์ผัง - ที่อันตราย	136
4.10 พื้นที่อากาศยานผึกยงเป้า - พื้นที่อันตราย	137
4.11 ผังจากบ้านคลองวาฬถึงแหลมแม่รำพึง - เกาะปกส์ผัง - ที่อันตราย	137
4.12 ผังจากแหลมแม่รำพึงถึงแหลมใหญ่ - กระจงมไฟ - เกาะ - ที่อันตราย	138
4.13 ผังจากแหลมใหญ่ถึงแหลมคอกวาง - เกาะปกส์ผัง - กระจงมไฟ	139
4.14 อ่าวชุมพร - หุ่นและหลักหน้า - เกาะ - ที่อันตราย - ประกาศาร	142
4.15 ที่จอดเรือ - กระจงมไฟ	144
4.16 ผังตั้งแต่เกาะคอกเขียนถึงเขาแหลมเทียน - เกาะ - ที่อันตราย - หุ่น - หิน	144
4.17 คาเดื่อน - คาแนะนา	148
4.18 อ่าวสวี - เกาะ - ที่อันตราย	149
4.19 ผังตั้งแต่เขาประจาเียงถึงแหลมหริ้ว - เกาะ - ที่อันตราย - กระจงมไฟ	150
4.20 กระจงมไฟ	152
4.21 เกาะเต้า - ที่อันตราย - กระจงมไฟ - หิน - เรือจม	152
4.22 ผังตั้งแต่แหลมหริ้วถึงคอเขาใต้ - ปากน้ำหลังสวน - ประกาศาร - ที่อันตราย - หุ่น	153
4.23 กระจงมไฟ	155
4.24 คาแนะนา	155
4.25 ผังตั้งแต่คอเขาใต้ถึงแหลมชุย - ที่อันตราย - กระจงมไฟ	156
4.26 อ่าวบ้านดอน - ที่อันตราย - ประกาศาร	157
4.27 แม่น้ำบ้านดอน (ดาบี) - หลักหน้า	157
4.28 ผังตั้งแต่ปากน้ำบ้านดอนถึงเขาออก	159
4.29 หมู่เกาะอ่างทอง - ที่อันตราย - กระจงมไฟ	160
4.30 เกาะสมุย - ผังรอบเกาะ - เกาะเล็ก - ที่จอดเรือ - ที่อันตราย - กระจงมไฟ	162
4.31 ช่องสมุย - เกาะ - กระจงมไฟ - ที่อันตราย	165

	หน้า
4.32 เกาะพะงัน - ช่องพะงัน - ที่จอดเรือ	166
4.33 ช่อง เกาะเต่า	168
4.34 พื้นที่หึ่ง วัดพระเปิด	168
4.35 พื้นที่อันตราย	168
4.36 ผังตั้งแต่แหลมเขาอกถึงแหลมคอกวาง - กระจังไฟ - ทุ่ง	169
4.37 ผังตั้งแต่แหลมคอกวางถึงปากพุน - แม่น้ำปากพุน - กระจังไฟ	170
4.38 อ่าวนครศรีธรรมราช - แม่น้ำปากพุน - กระจังไฟ	171
4.39 กระจังน้ำ	173
4.40 ที่จอดเรือ - คาแนะนา	173
4.41 เกาะชั้นนอก - กระจังไฟ	173
4.42 ผังจากแหลมตะลุมพุกถึงทางเข้าทะเลสาบสงขลา - กระจังไฟ	174
4.43 ผังย่านทางเข้าทะเลสาบสงขลา - เกาะ - ที่อันตราย - กระจังไฟ	174
4.44 ท่าเรือสงขลา - ร่องน้ำทางเข้าทะเลสาบ	176
4.45 ทะเลหลวง	179
4.46 กระจังน้ำ	179
4.47 คาแนะนา - คาเตือน	179
4.48 ผังจากแหลมสมิหลาถึงปากน้ำปัตตานี - ที่อันตราย	179
4.49 อ่าวปัตตานี - แม่น้ำปัตตานี - กระจังไฟ	180
4.50 ที่จอดเรือ	182
4.51 ผังแหลมตาสี - ที่อันตราย - กระจังไฟ - ทุ่ง	182
4.52 กระจังน้ำ	183
4.53 ผังจากแหลมตาสีถึงสายบุรี - ที่อันตราย - กระจังไฟ - ที่จอดเรือ	183
4.54 เกาะชั้นนอก - กระจังไฟ	184
4.55 ผังจากสายบุรีถึงปากน้ำนราธิวาส	185
4.56 พื้นที่อันตราย	186
4.57 ผังจากปากน้ำนราธิวาสถึงปากน้ำโกลก - ประกาศาร	186

สารบัญแผนภาพ และภาพลายเส้น

	หน้า
- บัญชีราคาแผนที่และบรรณสารของกรมอุทกศาสตร์	๗
- ระบบทุนเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย	14, 15, 16
- ทิศทางการไหลของกระแสน้ำในกตุลุมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ	27
- ทิศทางการไหลของกระแสน้ำในกตุลุมรสุมตะวันตกเฉียงใต้	28
- อุณหภูมิผิวน้ำน้ำทะเลในกตุลุมรสุมตะวันตกเฉียงใต้	31
- ลักษณะพื้นที่ท้องทะเลในอ่าวไทย	32
- ผังแสดงร่องน้ำเจ้าพระยาและความลึกในร่อง	50, 51
- ผังแสดงแท่นและเส้นท่อต่าง ๆ บริเวณแหล่งผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย	55
- ผังแสดงแนวท่อส่งก๊าซธรรมชาติมายังฝั่ง	56
- วิชาขอบฝั่ง จ.ชลบุรี	61
- ทำเรือพาณิชย์แหลมฉบัง จ.ชลบุรี	64
- วิชา ก.สีซัง และขอบฝั่งแหลมฉบัง	67
- วิชาอ่าวพัทยา	70
- วิชาขอบฝั่งช่องคราม จ.ชลบุรี	75
- วิชาขอบฝั่งช่องแสมสาร จ.ชลบุรี	84
- วิชาขอบฝั่งจาก ก.แสมสาร - ข.ชลอด จ.ชลบุรี	88
- ทำเรือนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จ.ระยอง	92
- วิชาขอบฝั่ง จ.ระยอง	94
- วิชาขอบฝั่งปากน้ำประแส - ปากน้ำพังราด จ.ระยอง	101
- วิชาขอบฝั่ง อ.คลองใหญ่ จ.ตราด	119
- วิชาขอบฝั่งแหลมผักเบี้ย จ.เพชรบุรี	124
- วิชาขอบฝั่ง อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์	127
- วิชาขอบฝั่งด้านใต้ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์	128
- วิชาขอบฝั่ง ข.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์	131, 132, 133
- วิชา ก.หลัก จ.ประจวบคีรีขันธ์	135
- วิชาขอบฝั่งด้านใต้ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์	141
- วิชาขอบฝั่งและเกาะนอกอ่าวชุมพร	146
- วิชาขอบฝั่งด้านเหนืออ่าวสวี จ.ชุมพร	147

แผนที่
KHMER 045

อ่าวไทย

GULF OF THAILAND

บัญชีราคาแผนที่และบรรณสาร

ของ
กรมอุทกศาสตร์
กรุงเทพฯ
เมษายน ๒๕๓๖

THAILAND
CATALOGUE OF CHARTS
AND PUBLICATIONS
OF
The Hydrographic Department
BANGKOK
April 1993

แหลมมลายู
MALAY PENINSULA

สารบัญแผนภูมิลำดับหมายเลข
Numerical Index of Charts

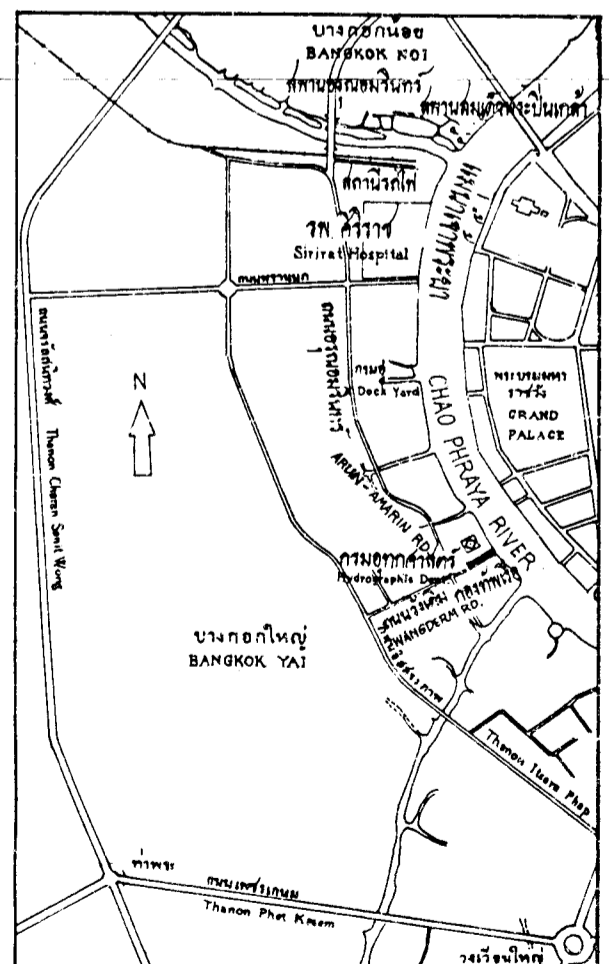
สารบัญแผนที่ความลึกหมายเลข
Numerical Index of Charts

บรรณสาร
Publications

หมายเลขแผนที่ No. of Chart	ชื่อแผนที่ Title of Chart	มาตราส่วน Scale 1:	บรรณาธิการ ครั้งหลัง Last Edition	ราคาเป็นบาท Price in Baht	หมายเลขแผนที่ No. of Chart	ชื่อแผนที่ Title of Chart	มาตราส่วน Scale 1:	บรรณาธิการ ครั้งหลัง Last Edition	ราคาเป็นบาท Price in Baht
A	สารบัญแผนที่เดินเรือ Index Chart		พ.บ. ๒๕๒๒ Nov. 1989	60	206	สงขลา ถึง กัลปังหัน Songkhla to Kalantan	240,000	ก.พ. ๒๕๓๔ Feb. 1991	100
B	แผนที่แสดงเขตเวลาทั่วโลก Time Zon Chart of the World		ก.ค. ๒๕๒๖ July 1983	60	222	ทางเข้าแม่น้ำท่าจีน Entrance to Mae Nam Tha Chin	25,000	พ.บ. ๒๕๓๔ Nov. 1991	60
001	อ่าวไทย, ประจวบคีรีขันธ์ ถึง เกาะจวง Gulf of Thai Land, Prachuap Khiri Khan to Ko Chuang	240,000	ก.ค. ๒๕๓๔ Jun. 1991	100	223	ทางเข้าแม่น้ำแม่กลอง Entrance to Mae Nam Mae klong	25,000	มี.ค. ๒๕๓๖ Mar. 1993	60
045	กรุงเทพฯ ๑ ถึง สิงคโปร์ Krung Thep to Singapore	1,550,000	มี.ค. ๒๕๒๖ Mar. 1993	100	224	ประจวบคีรีขันธ์ Prachuap Khiri Khan	20,000	พ.ค. ๒๕๒๗ May 1984	60
102	เกาะจวง ถึง เกาะกง Ko Chuang to Ko Kong	240,000	ก.พ. ๒๕๓๔ Feb. 1991	100	225	อ่าวชุมพร Ao Chumphon	20,000	ค.ค. ๒๕๓๓ Oct. 1990	60
110	ท่าเรือกรุงเทพ เขต ๑ Krung Thep Port Zone I (Bangkok Port Zone I)	12,000	ก.พ. ๒๕๒๔ Feb. 1985	60	226	หลังสวน และบริเวณใกล้เคียง Lang Suan and Approaches	30,000	ส.ค. ๒๕๓๔ Aug. 1992	60
111	ท่าเรือกรุงเทพ เขต ๒ Krung Thep Port Zone II (Bangkok Port Zone II)	10,000	ส.ค. ๒๕๓๐ Aug. 1987	60	227	อ่าวบ้านดอน Ao Ban Don	50,000	เม.ย. ๒๕๒๖ Apr. 1993	80
111A	ท่าเรือกรุงเทพ ๑ Bangkok Port	6,000	ส.ค. ๒๕๒๖ Aug. 1983	60	228	อ่าวนครศรีธรรมราช Ao Nakhon Si Thammarat	40,000	ก.ค. ๒๕๐๔ July 1966	60
112	ทางเข้าแม่น้ำเจ้าพระยา Entrance to Mae Nam Chao Phraya	30,000	ส.ค. ๒๕๒๗ Aug. 1984	60	229	ท่าเรือสงขลา Songkhla Harbour	20,000	ธ.ค. ๒๕๓๓ Dec. 1990	60
113	ทางเข้าแม่น้ำบางปะกง Entrance to Mae Nam Bang Pakong	25,000	ก.พ. ๒๕๒๗ Feb. 1984	60	230	อ่าวปัตตานี Ao Pattani	40,000	พ.ค. ๒๕๓๔ May 1992	60
114	ท่าเรือเกาะสีชัง Ko Sichang Harbour	15,000	ก.พ. ๒๕๓๐ Feb. 1987	60	239	อ่าวสวี และบริเวณใกล้เคียง Ao Sawi and Approaches	40,000	พ.ค. ๒๕๓๔ May 1991	60
115	อ่าวสัตหีบ และบริเวณใกล้เคียง Ao Sattahip and Approaches	40,000	ก.ค. ๒๕๓๔ July 1991	60	243	ช่องสมุทร ถึง เกาะพัง Chong Samui to Ko Phangan	70,000	ก.ย. ๒๕๓๔ Sep. 1991	80
115A	ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ (ท่าเรือจุกเสม็ด) Sattahip Commercial Port (Chuk Samet Harbour)	8,000	พ.ค. ๒๕๓๔ May 1991	60	244	ปากพ่อง ถึง แหลมคอกลาง Pak Phanang to Laem Kho Kwang	80,000	ธ.ค. ๒๕๓๔ Dec. 1991	80
116	เกาะเสม็ด Ko Samet	20,000	มี.ย. ๒๕๒๒ Jun. 1989	60	246	หัวหิน Hua Hin	40,000	ม.ค. ๒๕๒๗ Jan. 1984	60
117	แหลมทรพิม ถึง เกาะสะบ้า Laem Thoraphim to ko Saba	40,000	ส.ค. ๒๕๓๐ Aug. 1987	60	248	หาดเจ้าสำราญ ถึง สมุทรสาคร Hat Chao Samran to Samut Sakhon	80,000	ส.ค. ๒๕๓๔ Aug. 1992	80
118	เกาะสะบ้า ถึง เกาะจิกนอก Ko Saba to Ko Chik Nok	60,000	ธ.ค. ๒๕๒๔ Dec. 1986	80	255	อ่าวชุมพร ถึง เกาะง่ามใหญ่ Ao Chumphon to Ko Ngam Yai	40,000	ธ.ค. ๒๕๓๔ Dec. 1991	60
119	แม่น้ำเวฬุและทางเข้า Mae Nam Wen and Entrance	35,000	เม.ย. ๒๕๒๖ Apr. 1993	60	307	พังงา ถึง ระนอง Phangnga to Ranong	200,000	ม.ค. ๒๕๓๕ Jan. 1992	100
120	ช่องเกาะช้าง Chong Ko Chang	50,000	ก.พ. ๒๕๒๖ Feb. 1993	80	308	ภูเก็ต ถึง กันตัง Phuket to Kantang	200,000	เม.ย. ๒๕๒๖ Apr. 1993	100
121	อ่าวตราด Ao Trat	50,000	ธ.ค. ๒๕๓๔ Dec. 1992	60	309	เกาะราวี ถึง สตูล ko Rawi to Satun	200,000	มี.ค. ๒๕๓๔ Mar. 1991	100
137	ศรีราชา Si Racha	20,000	พ.บ. ๒๕๓๓ Nov. 1980	60	331	ทางเข้าระนอง Entrance to Ranong	40,000	ค.ค. ๒๕๒๔ Oct. 1986	60
137A	อ่าวอุดม(กระสือ) Ao Udom (Krasu)	6,000	ค.ค. ๒๕๓๓ Oct. 1988	60	332	เกาะพระทอง ko Phra Thong	60,000	ค.ค. ๒๕๓๔ Oct. 1991	80
138	แม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่สมุทรปราการ ถึง สะพานพระราม ๖ Mae Nam Chao Phraya from Samut Phrakan to Phra Ram VI Bridge	30,000	ส.ค. ๒๕๑๔ Oct. 1976	60	333	อ่าวพังงา Ao Phangnga	40,000	ส.ค. ๒๕๓๑ Aug. 1988	60
141	แหลมทรพิม ถึง เกาะคราม Laem Thoraphim to Ko Khram	120,000	ม.ค. ๒๕๓๕ Jan. 1992	80	334	ท่าเรือภูเก็ต และบริเวณใกล้เคียง Phuket Harbour and Approaches	50,000	ธ.ค. ๒๕๓๔ Dec. 1992	80
142	ปากน้ำเจ้าพระยา ถึง เกาะแรด Pak Nam Chao Phraya to Ko Raet	120,000	ค.ค. ๒๕๒๗ Oct. 1984	80	335	ท่าเรือภูเก็ต Phuket Harbour	20,000	พ.ค. ๒๕๓๐ May 1987	60
147	เกาะล้าน ถึง แหลมพิทยา Ko Lan to Laem Phattaya	25,000	ม.ค. ๒๕๓๑ Jan. 1988	60	335A	อ่าวหมัน และบริเวณใกล้เคียง Ao man amd Approaches	8,000	ก.ย. ๒๕๓๕ Sept. 1992	60
149	ทางเข้าแม่น้ำจันทบุรี Entrance to Mae Nam Chanthaburi	15,000	ค.ค. ๒๕๒๐ Oct. 1977	60	336	ทางเข้ากันตัง Entrance to Kantang	35,000	ม.ค. ๒๕๓๕ Jan. 1992	60
151	เกาะช้าง ถึง เกาะชอง Ko Chang to Ko Yo	90,000	ค.ค. ๒๕๓๓ Oct. 1990	80	340	ทางเข้ากระบี่ Entrance to Krabi	40,000	ม.ค. ๒๕๓๔ Jan. 1991	60
156	ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง Laem Chabang Port	10,000	ก.ค. ๒๕๓๕ July 1992	60	350	เกาะตะรุเตา ถึง สตูล Ko Tarutao to Satun	80,000	มี.ค. ๒๕๓๓ Mar. 1990	80
203	หลังสวน ถึง ประจวบคีรีขันธ์ Lang Suan to Prachuap Khiri Khan	240,000	ก.ย. ๒๕๓๕ Sept. 1992	100	352	เกาะไข่นอก ถึง เกาะพะลวย Ko khai Yai to Ko Phayam	60,000	ม.ค. ๒๕๒๑ Jan. 1981	80
204	แหลมคอกลาง ถึง หลังสวน Laem Kho Kwang to Lang Suan	240,000	เม.ย. ๒๕๒๖ Apr. 1993	100	353	บ้านท้ายเหมือง ถึง ช่องปากเกาะ Ban Thai Muang to Chong Pak Ko	60,000	ม.ค. ๒๕๒๖ Jan. 1993	80
205	สงขลา ถึง แหลมคอกลาง Songkhla to Laem Kho Kwang	240,000	ม.ค. ๒๕๒๖ Jan. 1993	100	354	เกาะรังนก ถึง กันตัง Ko Rang Nok to Kantang	80,000	ธ.ค. ๒๕๒๔ Dec. 1986	80

สถานที่จำหน่ายและติดต่อสอบถาม
กองอุปกรณ์การเดินเรือ
กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ
ถนนอรุณอมรินทร์ บางกอกใหญ่
กรุงเทพฯ ๑ 10600
โทร. ๔๖๕๐๐๑๗

CHART SALE & INFORMATION
Hydrographic Department
Royal Thai Navy
Maritime Security Division
Arun-amarin Road
Bangkok 10600 Thailand
Tel. 4650017

คำอธิบาย

หนังสือนาร่องเล่ม 1 นี้ ใช้เพิ่มเติมข้อมูลและรายละเอียด ซึ่งไม่ได้ลงไว้ในแผนที่เดินเรือ และบรรณสารอื่นใดของกรมอุทกศาสตร์ โดยจะให้ข้อมูลที่จำเป็น เพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ การใช้นาฬิกาของเรือให้ใช้ประกอบกับแผนที่เดินเรือ ซึ่งนำหมายเลขขึ้นมาอ้างอิงในแต่ละหัวข้อ

การปรับปรุงแก้ไขหนังสือนาร่องนี้ จะกระทำโดยการออกประกาศชาวเรือ และจะรวบรวมแก้ไขในการพิมพ์หนังสือครั้งต่อไป

บรรณสารอื่นที่ใช้ประกอบ

1. ทาเนียบพ ใช้ดูรายละเอียดของประกาศการกระโจมไฟ และหุ่นที่ไม่ได้ให้รายละเอียดสมบูรณ์ไว้ในหนังสือ

2. ประกาศชาวเรือ ใช้แจ้งรายการแก้ไขเปลี่ยนแปลงลักษณะของเครื่องช่วยการเดินเรือต่างๆ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในแผนที่ และข้อมูลในหนังสือนาร่อง ประกาศชาวเรือนี้จะขอได้จากแผนกเอกสารการเดินเรือ กรมอุทกศาสตร์ โดยไม่คิดมูลค่า

หมายเหตุ

แผนที่ที่ใช้อ้างอิง โดยปกติใช้แผนที่เดินเรือมาตราส่วนใหญ่ที่สุด แต่บางกรณีอาจอ้างอิงถึงแผนที่มาตราส่วนเล็ก เมื่อมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้มากกว่า

พื้นที่ฝึกทางทหาร รายละเอียดการฝึก วันเวลาของการฝึกในพื้นที่เหล่านี้ จะแจ้งเป็นคราว ๆ ไป โดยใช้ประกาศชาวเรือ

ชื่อต่างๆ ใช้ชื่อเป็นทางการ แต่ถ้าชื่อใดมีชื่อที่ชาวพื้นเมืองยังนิยมใช้ชื่อยุ่ก็จะใส่ประกอบกับชื่อทางการไว้ในวงเล็บ ชื่อที่กล่าวเป็นครั้งแรกหรือใช้ขึ้นต้นประโยค จะพิมพ์ด้วยอักษรเข้ม

ระดับน้ำ การทำนายน้ำจริงที่เวลาใด ๆ ให้ดูจากหนังสือมาตราน้ำของ กรมอุทกศาสตร์

ละติจูดและลองจิจูด นำมาจากแผนที่ที่ใช้อ้างอิง

แบริ่งและทิศ แสดงโดยใช้ทิศจริงในแผนที่ นับตามเข็มนาฬิกาจาก 000° (เหนือ) ถึง 359° แบริ่งของวัตถุ หลักนำ หรือเสี้ยวไฟที่ให้ไว้มองจากทางด้านทะเล

ลม ทิศที่ให้เป็นทิศที่ลมพัดมา หน่วยเป็นนอต

กระแสน้ำ ทิศที่ให้เป็นทิศซึ่งน้ำไหลไป หน่วยเป็นนอต

ระยะทาง ในทะเลวัดเป็นไมล์ทะเล จากขอบละติจูดของแผนที่ซึ่งมีค่า $1/60$ ของ 1 องศา บนบกวัดเป็นเมตรหรือกิโลเมตร

ความลึก เป็นความลึกใต้เส้นเกณฑ์แผนที่ เว้นแต่จะกล่าวเป็นอย่างอื่น หน่วยเป็นเมตร

ความสูงวัตถุ เป็นความสูงวัดขึ้นไปจากระดับทะเลปานกลาง หน่วยเป็นเมตร

ตำบลที่ของทุน ตำบลที่จริงอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากข้อจำกัดในการวาง หรือการเปลี่ยนแปลงของลักษณะอุทกศาสตร์

อักษรย่อที่ใช้ในหนังสือ

ก.	=	เกาะ
กก.	=	กิโลกรัม
กม.	=	กิโลเมตร
ช.	=	เขา (ภูเขา)
ด.	=	ตำบล
อ.	=	อำเภอ
จ.	=	จังหวัด
ชม.	=	ชั่วโมง
ลอง.	=	ลองจิจูด
แลต.	=	ละติจูด
ม.	=	เมตร

อักษรย่อที่ใช้กับทิศ

น.	=	นอร์ธ (เหนือ)	=	ทิศ 000°
นนอ.	=	นอร์ธ นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ 022°.5
นอ.	=	นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ 045°
อนอ.	=	อีสต์ นอร์ธ อีสต์	=	ทิศ 067°.5
อ.	=	อีสต์ (ตะวันออก)	=	ทิศ 090°
อชอ.	=	อีสต์ เซาท์ อีสต์	=	ทิศ 112°.5
ชอ.	=	เซาท์ อีสต์	=	ทิศ 135°
ชชอ.	=	เซาท์ เซาท์ อีสต์	=	ทิศ 157°.5
ช.	=	เซาท์ (ใต้)	=	ทิศ 180°

ชชว.	=	เซาท์ เซาท์ เวสต์	=	ทิศ 202°.5
ชว.	=	เซาท์ เวสต์	=	ทิศ 225°
วชว.	=	เวสต์ เซาท์ เวสต์	=	ทิศ 247°.5
ว.	=	เวสต์ (ตะวันตก)	=	ทิศ 270°
วนว.	=	เวสต์ นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ 292°.5
นว.	=	นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ 315°
นนว.	=	นอร์ธ นอร์ธ เวสต์	=	ทิศ 337°.5

บทที่ 1

บทนำ

ส่วนที่ 1 กล่าวโดยทั่วไป

ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทย - รัฐบาลและระบอบการปกครอง - พื้นที่ พลเมือง และศาสนา - เงินตรา มาตรฐาน ชั่ง ตวง วัด - เศรษฐกิจ - การคมนาคม - การสื่อสาร

ส่วนที่ 2 เรื่องที่เกี่ยวกับแม่น้ำไทย

อาณาเขตทางทะเล - การทำแผนที่เดินเรือ - การเดินเรือ - การประมง - การผลิตปิโตรเลียมในทะเล - ระบบทุนเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในแม่น้ำไทย - กฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือในแม่น้ำไทย

ส่วนที่ 3 ลักษณะอุทกศาสตร์ สมุทรศาสตร์และอุคณิยมิวิทยาในอ่าวไทย

ลักษณะอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ในอ่าวไทย - ลักษณะอุคณิยมิวิทยาในอ่าวไทย

ส่วนที่ 1 กล่าวโดยทั่วไป

1.1 ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทย

ที่ตั้ง ประเทศไทยอยู่ตอนกลางของดินแดนภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ หรือที่เรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า แลนมอินโดจีน เนื่องจากเป็นแหลมอยู่ระหว่างประเทศอินเดียและประเทศจีน ตั้งอยู่ระหว่าง แลต. $5^{\circ}37'$ น. กับ แลต. $20^{\circ}27'$ น. และระหว่าง ลอง. $97^{\circ}22'$ อ. กับ ลอง. $105^{\circ}37'$ อ. มีกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวง

อาณาเขต ทิศเหนือจรดสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทิศตะวันออกจรดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และกัมพูชาประชาธิปไตย ทิศใต้จรดทะเลในอ่าวไทย และมาเลเซีย ทิศตะวันตกจรดสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ทะเลอันดามัน และทะเลชองมะละกา

ภูมิภาค ประเทศไทยแบ่งออกตามสภาพทางภูมิศาสตร์อย่างกว้าง ๆ ได้เป็น 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ภูมิภาคที่มีอาณาเขตติดทะเล คือ ภาคกลาง และภาคใต้

ภาคกลาง พื้นที่ส่วนมากเป็นที่ลุ่มกว้างใหญ่ บางตอนที่อยู่ใกล้ภูเขาก็เป็นที่ดอน และลาดต่ำลงมาสู่แม่น้ำ ภาคกลางอาจแบ่งออกอย่างกว้าง ๆ เป็น 3 สุ่มแม่น้ำ คือ สุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา สุ่มแม่น้ำแม่กลอง และสุ่มแม่น้ำจันทบุรี

ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นที่ราบกว้างใหญ่ แบ่งย่อยออกได้เป็นสองตอน คือ ตอนเหนือในลุ่มน้ำแม่น้ำแม่ปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำขยม และแม่น้ำน่าน และตอนใต้ในลุ่มน้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำบางปะกง แผ่นดินของลุ่มน้ำเจ้าพระยานี้ ส่วนใหญ่เป็นทุ่งนากว้างใหญ่ มีคลองที่ขุดต่อเนื่องกันอยู่มากมาย านหน้าน้ำ น้ำล้นฝั่ง ท่วมพื้นที่ราบลุ่ม และพัฒนาเอาดินเลนตะกอนอันมีปุ๋ยมาให้แก่พื้นดินเหมาะสำหรับการทำนาข้าวเป็นส่วนใหญ่ พื้นที่เหล่านี้จึง เป็นอยู่อาศัยน้ำของประเทศ

แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำบางปะกงไหลลงสู่กันอ่าวไทย ตะกอนที่มากับน้ำสะสมกันเกิดเป็นดินดอนตอเนื่องเป็นผืนเดียวกัน เรียกว่า สันดอนปากน้ำเจ้าพระยา

อาณาเขตภาคกลาง ทิศใต้จรดทะเลอันอ่าวไทย และภาคใต้ (ระหว่างเขต จ. เพชรบุรี กับเขต จ. ประจวบคีรีขันธ์) มีเมืองที่อยู่ริมทะเล ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ส่วนเมืองที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และเพชรบุรี

ภาคใต้ เป็นส่วนเหนือของคาบสมุทรมะลายู มีความยาวจากเหนือไปใต้ประมาณ 750 กม. (ตั้งแต่ แลต. $11^{\circ}42'.4$ น. ถึง แลต. $5^{\circ}37'.0$ น.)

อาณาเขตภาคใต้ ทิศตะวันออกจรดทะเลอันอ่าวไทย ทิศใต้จรดประเทศมาเลเซียมีเมืองชายทะเลทางฝั่งนี้ คือ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส ทิศตะวันตกจรดทะเลอันดามัน และทะเลช่องมะละกา มหาสมุทรอินเดีย มีเมืองชายทะเล คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล สำหรับภาคใต้ฝั่งมหาสมุทรอินเดียได้กล่าวไว้ในนาร่องเล่ม 2

ทิวเขาและแม่น้ำ ทิวเขาสำคัญในประเทศไทย ซึ่งมีแนวไปตามชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และมองเห็นจากทะเล มีดังนี้

ทิวเขาจันทบุรี เป็นทิวเขาผ่านเขต จ. จันทบุรี ฉะเชิงเทรา และชลบุรี ฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย มีแม่น้ำที่เกิดจากทิวเขานี้ได้แก่ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำประแส และแม่น้ำระยอง

ทิวเขาบรรทัด เป็นทิวเขาแบ่งเขตแดนประเทศไทยกับกัมพูชา ผ่านเขต จ. ตราด มีแม่น้ำที่เกิดจากทิวเขานี้ คือ แม่น้ำตราด

ทิวเขาตะนาวศรี เป็นทิวเขาเริ่มจากเขาใหญ่ซึ่งอยู่ในทิวเขาถนนธงชัย ตอนหนึ่งของทิวเขานี้ เป็นเส้นแบ่งเขตแดนประเทศไทยกับสหภาพพม่า แม่น้ำที่เกิดจากทิวเขาตะนาวศรีไหลลงทะเลฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ได้แก่ แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี และแม่น้ำท่าตะเภา (ชุมพร)

ทิวเขาสันกาลาคีรี เป็นทิวเขาแบ่งเขตแดนประเทศไทยกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย มีแม่น้ำที่เกิดจากทิวเขานี้ไหลลงสู่ทะเลอันอ่าวไทย คือ แม่น้ำโกลก แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และแม่น้ำอู่ตะเภา ซึ่งไหลไปลงทะเลสาบสงขลา

ทิวเขานครศรีธรรมราช เป็นทิวเขาแยกมาจากทิวเขาสันกาลาคีรีที่เขาสีนา จ.สตูล ไปทางเหนือ สุดเขตนาน จ.นครศรีธรรมราช และ จ.สุราษฎร์ธานี น้ำจากทิวเขานี้ไหลลงห้วย คลอง แม่น้ำ แล้วไหลลงทะเลในอ่าวไทย แต่เป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ ไม่มีความสำคัญ

ทิวเขาภูเก็ต เป็นทิวเขาต่อเนื่องมาจากทิวเขาตะนาวศรี ตอน จ.ชุมพร ยาวต่อเนื่องลงไปทางใต้จนถึง จ.นครศรีธรรมราช แม่น้ำที่เกิดจากทิวเขานี้ไหลลงทะเลในอ่าวไทย ได้แก่ แม่น้ำหลังสวน แม่น้ำคีรีรัฐ (พุมดวง) และแม่น้ำตาปี

1.2 รัฐบาลและระบบการปกครอง

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ มีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุขของประเทศ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล

ประเทศไทยจัดวางระเบียบบริหารประเทศไว้ 3 ประการ คือ

- ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ
- ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ จังหวัด และอำเภอ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาและรับผิดชอบในเขตจังหวัด และมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาและรับผิดชอบในเขตอำเภอ และอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด ในอำเภอหนึ่ง ๆ อาจมีกิ่งอำเภอ และแบ่งย่อยออกเป็นตำบลและหมู่บ้าน ปัจจุบันมีจังหวัดทั้งหมด 73 จังหวัด
- ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาล โดยมีกรณีพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

1.3 พื้นที่ พลเมือง และศาสนา

ประเทศไทยมีพื้นที่ประมาณ 200,150 ตารางไมล์ (513,000 ตารางกิโลเมตร) มีพลเมืองประมาณ 56 ล้านคน (พ.ศ. 2535) กรุงเทพมหานครมีประชากรประมาณ 6 ล้านคน (พ.ศ. 2535) พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะและทรงเป็นองค์ศาสนูปถัมภ์แก่ทุกศาสนา ประชาชนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาอย่างเต็มที่ ศาสนาอื่น ๆ ได้แก่ ศาสนาอิสลาม คริสต์ ซิกข์

1.4 เงินตรา มาตราชั่ง ตวง วัด

หน่วยของเงินตรา ใช้เป็นบาท มีอัตราแลกเปลี่ยนกับเงินดอลลาร์สหรัฐ ประมาณ 26 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ ธนบัตรมีราคาใบละ 10, 20, 50, 100, 500 และ 1000 บาท ส่วนเงินเหรียญ มีเหรียญ 5, 10, 25, 50 สตางค์, 1 บาท, 2 บาท, 5 บาท และเหรียญ 10 บาท

<u>หน่วยน้ำหนัก</u>	หนึ่งบาท	=	15 กรัม
	หนึ่งตำลึง	=	4 บาท หรือ 60 กรัม
	หนึ่งชั่ง	=	20 ตำลึง หรือ 1.2 กิโลกรัม
	หนึ่งหาบ	=	50 ชั่ง หรือ 60 กิโลกรัม
	หนึ่งกะรัต	=	200 มิลลิกรัม
<u>หน่วยความจุ</u>	หนึ่งทะนาน	=	1 ลิตร
	หนึ่งสัด	=	20 ทะนาน หรือ 20 ลิตร
	หนึ่งบัน	=	50 สัด หรือ 1,000 ลิตร
	หนึ่งเกวียน	=	2 บัน หรือ 2,000 ลิตร
<u>หน่วยระยะทาง</u>	หนึ่งคืบ	=	25 เซนติเมตร หรือประมาณ 10 นิ้ว
	หนึ่งศอก	=	2 คืบ หรือ 50 เซนติเมตร
	หนึ่งวา	=	4 ศอก หรือ 2 เมตร
	หนึ่งเส้น	=	20 วา หรือ 40 เมตร
<u>หน่วยพื้นที่</u>	หนึ่งตารางวา	=	4 ตารางเมตร
	หนึ่งงาน	=	100 ตารางวา หรือ 400 ตารางเมตร
	หนึ่งไร่	=	400 ตารางวา หรือ 1,600 ตารางเมตร หรือประมาณ 0.4 เอเคอร์

1.5 เศรษฐกิจ

ผลผลิตมวลรวมของประเทศในปี 2534 ประมาณ 2,340,000 ล้านบาท สินค้าส่งออกประมาณ 687,900 ล้านบาท สินค้านำเข้าประมาณ 966,100 ล้านบาท อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ 8.1 % รายได้ประชาชาติต่อหัวประมาณ 42,000 บาท

ผลผลิตที่สำคัญของประเทศ มีดังนี้

- ผลิตผลจากการเกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด อ้อย มะพร้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ผลไม้ต่าง ๆ เมล็ดสะตู่ ฟ้าย ยาสูบ ปอ
- ผลิตผลจากป่าไม้ ได้แก่ ไม้สัก

- ผลิตผลจากการทำเหมืองแร่ ได้แก่ แร่ดีบุก สังกะสี เหล็ก แมงกานีส พลูออไรท์ ยิปซั่ม ถ่านลิกไนท์ เกลือ และพลอย
- ผลิตผลจากปศุสัตว์ ได้แก่ หมู วัว ควาย เป็ด ไก่
- ผลิตผลจากการประมง ได้แก่ ปลาน้ำจืด และน้ำเค็ม กุ้ง หอย
- ผลิตผลจากการอุตสาหกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ ผ้าไหม เครื่องถม เครื่องลงหิน
- ผลิตผลจากอุตสาหกรรม ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า ปูนซีเมนต์ รกยนต์ รองเท้า
- สินค้าขาออกที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา แร่ดีบุก สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องประดับและอัญมณี แผงวงจรไฟฟ้า อาหารกระป๋อง อาหารทะเลแช่แข็ง รองเท้า
- สินค้าขาเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็ก ยานพาหนะ กระดาษ ฯลฯ

1.6 การคมนาคม

การคมนาคมภายในประเทศ

การคมนาคมทางบกที่สำคัญในประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ทาง คือ ทางถนน และทางรถไฟ มีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเทพฯ ฯ

การคมนาคมทางถนน มีทางหลวงแผ่นดินสายหลักจากกรุงเทพฯ ฯ ไปสู่ภาคต่าง ๆ ของประเทศ ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) จากกรุงเทพฯ ฯ ผ่านจังหวัดต่าง ๆ ไปทางภาคเหนือถึง จ. เชียงราย ระยะทางประมาณ 875 กม.

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2 แยกจากทางหลวงหมายเลข 1 ที่ จ. สระบุรี ไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสุดทางที่ จ.หนองคาย ระยะทางจากกรุงเทพฯ ฯ ถึง จ.หนองคายประมาณ 630 กม.

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) จากกรุงเทพฯ ฯ ไปทางภาคตะวันออก ถึง จ.ตราด ระยะทางประมาณ 387 กม.

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) จากกรุงเทพฯ ฯ ลงไปทางภาคใต้ ถึง อ.สะเดา จ.สงขลา ซึ่งเป็นชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ระยะทางประมาณ 1,350 กม.

จากทางหลวงแผ่นดินหลักทั้ง 4 หมายเลข ที่กล่าวข้างต้น ยังมีทางหลวงหมายเลขย่อย แยกออกไปสู่ทุกจังหวัดของประเทศ นอกจากนั้นยังมีทางหลวงจังหวัด ทางหลวงชนบทภายในจังหวัดไป

ตามอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านชนบทอีกด้วย นับได้ว่าการคมนาคมทางถนนในประเทศไทยค่อนข้างสะดวก และเกือบจะสมบูรณ์

ทางรถไฟ มีทางรถไฟสายหลัก 4 สาย คือ

- สายเหนือ จากกรุงเทพฯ ถึง จ. เชียงใหม่ยาวประมาณ 751 กม.
- สายตะวันออกเฉียงเหนือ จากสถานีกรุงเทพฯ ไปถึงสถานีชุมทางถนนจิระ จ. นครราชสีมา แล้วมีทางแยกเป็นสองสาย สายหนึ่งตรงขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสุดสายที่ จ.หนองคาย ริมแม่น้ำโขงอันเป็นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระยะทางยาวประมาณ 624 กม. จากกรุงเทพฯ ส่วนอีกสายหนึ่งแยกตัดตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียง ถึง จ. อุบลราชธานี ระยะทางประมาณ 575 กม.
- สายใต้ จากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคใต้ลงไปถึง ปาดังเบซาร์ จ. สงขลา ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ระยะทางยาวประมาณ 975 กม. จากกรุงเทพฯ ทางรถไฟสายนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทยกับการรถไฟของประเทศมาเลเซีย ได้ทำสัญญาตกลงเกี่ยวกับการเดินรถไฟติดต่อร่วมทางผ่านแดนกัน ปัจจุบันประชาชนสามารถโดยสารรถไฟระหว่างกรุงเทพฯ ไปถึงประเทศสิงคโปร์ได้โดยสะดวก มีทางแยกสำคัญแห่งหนึ่ง คือ ที่ชุมทางสถานีหาดใหญ่ ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 930 กม. ทางแยกนี้ตัดลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงเขตแดนไทย-มาเลเซีย ที่ อ. สุไหงโกกลก จ. นราธิวาส ระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึง อ. สุไหงโกกลก ประมาณ 1,144 กม. ทางแยกอีกทางหนึ่งแยกไปฝั่งมหาสมุทรอินเดียที่สถานีทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช ระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 773 กม. ไปสุดทางที่ อ. กันตัง จ. ตรัง ระยะทางรถไฟจากกรุงเทพฯ ถึง อ. กันตัง ประมาณ 866 กม.

- สายตะวันออกเฉียงเหนือ มีเส้นทางจากกรุงเทพฯ ผ่านไปทางตะวันออกเฉียงใต้ถึง อ. รัษฎาประเทศ จ. ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นเขตแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระยะทางประมาณ 255 กม. ทางรถไฟสายนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า สายอรัษฎาประเทศ มีสายแยกที่สำคัญจากสถานีละเซิงเทรา ไปเมืองพัทธยา ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ จ. ชลบุรี

นอกจากนี้ยังมีรถไฟสายแม่กลองซึ่งเดินโดยรถดีเซลรางในระยะทางสั้นๆ จากกรุงเทพฯ ถึง สถานีแม่กลอง จ. สมุทรสงคราม อีกสายหนึ่ง

การคมนาคมทางทะเล มีเรือสินค้าชายฝั่งเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ถึง จ. ตรัง สายหนึ่ง อีกสายหนึ่งไปทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยตามเส้นทาง ก. สมุขนครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส ปัจจุบันผู้โดยสารนิยมเดินทางทางบกมากกว่าทางเรือจึงใช้ในการขนส่งสินค้าเท่านั้น ส่วนการคมนาคมทางน้ำภายในประเทศตามแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ นั้น แม่น้ำเจ้าพระยานับว่าเป็นเส้นทางลำเลียงที่สำคัญที่สุด มีเรือกลไฟลากจูงเรือบรรทุกสินค้าเสียง

พืชผลและสินค้าตามเมืองต่าง ๆ บนลุ่มน้ำเจ้าพระยา ส่งลงมาสู่กรุงเทพฯ ตลอดเวลา

การคมนาคมทางอากาศ มีสายการบินภายในประเทศของรัฐบาลและเอกชน เปิดบริการรับส่งผู้โดยสารและสินค้าระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดที่สำคัญหลายจังหวัดในภาคต่าง ๆ

การคมนาคมระหว่างประเทศ

ประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย กัมพูชาประชาธิปไตยและสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จะเดินทางติดต่อกันโดยทางรถยนต์ หรือรถไฟได้โดยสะดวก โดยเฉพาะการส่งสินค้าผ่านแดนไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะส่งผ่านออกที่ จ.หนองคาย ไปสู่เมืองเวียงจันทน์ นครหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การคมนาคมทางทะเล ประเทศไทยมีการเดินเรือค้าขาย ติดต่อกับ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ เป็นส่วนใหญ่ สำหรับยุโรป อเมริกา ก็มีบริษัทเดินเรือใหญ่ ๆ มีเรือเดินประจำ

การคมนาคมทางอากาศ กรุงเทพฯ (ดอนเมือง) เป็นศูนย์กลางการบินพาณิชย์ของประเทศในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ และมีเส้นทางการบินติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มีบริษัทการบินไทยซึ่งเป็นของรัฐบาลดำเนินการ มีสนามบินพาณิชย์สากลอีก 7 แห่ง คือ สนามบินเชียงใหม่ สนามบินเชียงราย สนามบินอุตะเทภา สนามบินอุบลราชธานี สนามบินสุราษฎร์ธานี สนามบินหาดใหญ่ และสนามบินภูเก็ต

1.7 การสื่อสาร

ภายในประเทศ มีการไปรษณีย์ โทรเลข วิทยุ โทรศัพท์ และโทรศัพท์ทางไกลติดต่อกันระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด

ภายนอกประเทศ มีการสื่อสารระบบวิทยุ โทรเลข โทรศัพท์ โทรศัพท์ผ่านทางสายเคเบิลใต้น้ำทางวิทยุ และการสื่อสารผ่านดาวเทียมติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา

ส่วนที่ 2 เรื่องที่เกี่ยวกับน่านน้ำไทย

1.8 อาณาเขตทางทะเล

- อ่าวประวัติศาสตร์ ประเทศไทยประกาศอ่าวประวัติศาสตร์ ตามแนวนาน เส้นละติจูด $12^{\circ} 35' 45''$ น. (แหลมบ้านช่องแสมสาร - เนื้อหัวหิน)
- ทะเลอาณาเขต ความกว้างของทะเลอาณาเขตตามประกาศของประเทศไทย 12 ไมล์ทะเลจากเส้นฐานปกติ คือ แนวน้ำลด และเส้นฐานตรง
- เส้นฐานตรง กำหนดขึ้น 3 บริเวณ ได้แก่
 - บริเวณที่ 1 ผังตะวันออกของอ่าวไทยตั้งแต่แหลมสิงห์ ใบบรรอบหมู่เกาะต่าง ๆ เช่นเกาะกูด เกาะช้าง เข้าบรรจบหมู่เขตแดน ไทย - กัมพูชา ที่ 73 จ.ตราด
 - บริเวณที่ 2 ผังตะวันตกของอ่าวไทยตั้งแต่แหลมมาตุพร ใบบรรอบหมู่เกาะต่าง ๆ เช่นเกาะพังงัน เกาะสมุย เข้าบรรจบแหลมหน้าถ้ำ
 - บริเวณที่ 3 ผังทะเลอันดามันตั้งแต่เกาะภูเก็ตลงไปจนถึง จ.สตูล เข้าบรรจบหมู่เขตแดนไทย - มาเลเซีย ที่ 1 ที่บ้านผาขาว
- เขตไหล่ทวีป ประเทศไทยประกาศเขตไหล่ทวีปทางอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน
- เขตเศรษฐกิจจำเพาะ กำหนดความกว้างออกไป 200 ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน

1.9 การทำแผนที่เดินเรือ

แผนที่เดินเรือในน่านน้ำไทยทั้งหมดสำรวจโดยกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ การคำนวณค่าพิคดาแห่ง ใช้หลักฐานลูกโลกจำลองเอเวอร์เรส (EVEREST SPHEROID) แผนที่ที่สำรวจก่อน พ.ศ. 2526 ใช้ศูนย์กำเนิดระบบเก่า แต่ตั้งแต่ พ.ศ. 2526 กรมอุทกศาสตร์ได้เริ่มใช้ศูนย์กำเนิดอินเดีย พ.ศ. 2518 (INDIAN DATUM - 1975) ในการวางโครงข่ายหมุดบังคับทางราบ และได้ทยอยปรับปรุงแผนที่เดินเรือให้เป็นค่าพิคดาในระบบใหม่ตามลำดับ อย่างไรก็ตามแผนที่เดินเรือที่ใช้ศูนย์กำเนิดระบบเก่า ซึ่งยังมีอยู่บ้างบางแผ่นนั้น มีความแตกต่างทางดราบลที่จากระบบพิคดาใหม่เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลสำคัญต่อการเดินเรือ การหาที่เรือหยั่งน้ำใช้ระบบหาที่เรืออิเล็กทรอนิกส์ทั้งในระยะใกล้ฝั่งและห่างฝั่ง การหยั่งน้ำเพื่อทำแผนที่เดินเรือทั้งหมดใช้เครื่องหยั่งน้ำด้วยเสียงสะท้อน ความลึกของน้ำที่ลงหาระดับน้ำลงต่ำสุด นอกจากแผนที่เก่าบางแผ่นซึ่งหักลงหาระดับน้ำลงหน้าน้ำเกิดแผนที่เก่าเหล่านี้จะถูกยกเลิกในโอกาสต่อไป

1.10 การเดินเรือ

1.10.1 ท่าเรือและที่จอดเรือ ท่าเรือหรือที่จอดเรือที่มีความสำคัญ หรือมีขนาดใหญ่ที่เรือสินค้าชายฝั่ง เข้ารับส่งสินค้ามีดังนี้ :-

ที่ตั้ง	ข้อจำกัดความลึก	ขนาดท่า/ประเภทการเรือ
-ท่าเรือกรุงเทพ (13°26'น., 100°36'อ.)	-ร่องน้ำเจ้าพระยาลึก 8.2 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนส่ง ตู้สินค้า
-ก.สีซัง จ.ชลบุรี (13°09'น., 100°56'อ.)	-ที่จอดเรือนอกฝั่งน้ำลึก 10 ม.	-ขนถ่ายด้วยเรือสินค้า หรือเรือ ลาเลียยง เข้าร่องน้ำเจ้าพระยา
-ศรีราชา จ.ชลบุรี (13°06'น., 100°53'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 13 ม.	-ท่าคอนกรีต บ.มาบุญครองออบพีช และไซโล 1x200 ม.
-ศรีราชา จ.ชลบุรี (13°06'น., 100°52'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 15 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมัน บคท.3.6x200 ม.
-แหลมฉบัง จ.ชลบุรี (13°04'น., 100°54'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 12 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนส่ง ตู้สินค้า และสินค้ากอง
-หาดสอ จ.ชลบุรี (12°42'น., 100°50'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 12 ม.	-ท่าเรือทหาร
-ท่าเรือสัตหีบ-จุกเสม็ด (12°39'น., 100°51'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 7-10 ม.	-ท่าเรือขนาดใหญ่
-มาบตาพุด จ.ระยอง (12°39'น., 101°09'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 10 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนส่ง ตู้สินค้า, สินค้ากอง, เคมีภัณฑ์
-บ้านเพ จ.ระยอง (12°37'น., 101°26'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 2 ม.	-ท่าเรือประมงขนาดใหญ่
-ปากน้ำแหลมสิงห์ จันทบุรี (12°28'น., 102°04'อ.)	-ร่องน้ำลึก 3.7 ม. เรือ สินค้าจอดานแม่น้ำ	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดเล็กและท่า เรือประมงที่ท่าแฉลบ
-แหลมธรรมชาติ จ.ตราด (12°11'น., 102°18'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 2 ม. (ท่าอูร์ณี)	-สะพานคอนกรีตรูป T หัวท่า 30x10 ม.ท่าเรือประมงเอกชน

ที่ตั้ง	ชื่อจำกัดความลึก	ขนาดท่า/ประเภทการไว้
-แหลมธรรมชาติ จ.ตราด (12°10'น., 102°20'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 2.8 ม.	-สะพานคอนกรีตรูป T หัวท่า 30x11 ม. สะพาน 5x320 ม. เป็นท่าเทียบของกองทัพเรือ
-ก.ช้าง จ.ตราด (12°09'น., 102°18'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 6 ม.	-สะพานคอนกรีตรูป T หัวท่า 30x11 ม. ยาว 320 ม. เป็นท่า รับน้ำจืดของเรือในกองทัพเรือ
-แหลมงอบ จ.ตราด (12°10'น., 102°24'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 2 ม.	-สะพานคอนกรีต 7x400 ม. รับน้ำหนัก 200 ตัน
-อ่าวตราด (12°03'น., 102°35'อ.)	-ที่จอดเรือนอกฝั่ง น้ำลึก 7 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดเล็กและท่า เรือประมง
-หัวหิน จ.ประจวบฯ (12°34'น., 99°58'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 4 ม.	-ท่าเรือประมงขนาดใหญ่ สะพาน คอนกรีต 42x240 ม.
-อ่าวประจวบคีรีขันธ์ (11°48'น., 99°49'อ.)	-ที่จอดเรือนอกฝั่ง น้ำลึก 7 ม. ท่าเทียบ น้ำลึก 2 ม.	-สะพานคอนกรีต 3.5x500 ม. ท่าเรือประมง
-ปากน้ำชุมพร (10°25'น., 99°16'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 2 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมัน คลังน้ำมันภาคใต้ เชื้อเพลิง คอนกรีต 3x20 ม.
-หลังสวน จ.ชุมพร (9°56'น., 99°10'อ.)	-ที่จอดเรือนอกฝั่ง น้ำลึก 6 ม. ร่องน้ำลึก 1.5 ม.	-ท่าเรือประมงขนาดเล็ก
-บ้านคอน จ.สุราษฎร์ธานี (9°19'น., 99°45'อ.)	-ร่องน้ำแม่น้ำบ้านคอนลึก 2 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์ขนาดเล็ก มีท่า เทียบหลายท่า
-ท่าทอง จ.สุราษฎร์ธานี (9°11'น., 99°22'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 4 ม. ร่องน้ำ แม่น้ำบ้านคอนลึก 2 ม.	-ท่าคอนกรีต 13.6x193.6 ม. รับเรือ 1,000 ตันกรอสได้ 2 ลำ มีกวดังและลานพาลินค้า
-บ.บางกุ้ง จ.สุราษฎร์ฯ (9°11'น., 99°23'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 3.5 ม. ร่อง น้ำแม่น้ำบ้านคอนลึก 2 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมัน บ.เซลส์ ฯ คอนกรีต 10x30 ม.

ที่ตั้ง	ข้อจำกัดความลึก	ขนาดท่า/ประเภทการเรือ
-บ.บางกุ้ง จ.สุราษฎร์ธานี (9°11'น., 99°23'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 4 ม. ร่องน้ำ แม่น้ำบ้านดอนลึก 2 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมัน บดท. คอนกรีต 4x38 ม.
-ก.สมุย จ.สุราษฎร์ธานี (9°32'น., 99°56'อ.)	-ความลึกหน้าท่า 2.8 ม.	-ท่าคอนกรีตรูป T หัวท่า 42 ม. ยาว 280 ม. ท่าเรือพาณิชย์ ขนาดเล็ก
-ขนอม จ.นครศรีธรรมราช (9°14'น., 99°52'อ.)	-ร่องน้ำคลองขนอมลึก 4 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมันของการไฟฟ้าฝ่าย ผลิตแห่งประเทศไทย
-ขนอม จ.นครศรีธรรมราช (9°12'น., 99°53'อ.)	-ความลึกหน้าท่า 8 ม.	-ท่าโครงเหล็กรูป T ยาว 210 ม. หัวท่า 40 ม.ขนส่งแร่
-ปากพอง จ.นครศรีธรรมราช (8°21'น., 100°12'อ.)	-ร่องน้ำแม่น้ำปากพองลึก 3 ม. ยาว 26 กม.	-มีท่าเทียบเรือประมงจำนวนมาก ขนาดต่าง ๆ กัน เป็นคอนกรีต และไม้
-ท่าเรือสงขลา บ.เขาแดง (7°14'น., 100°35'อ.)	-ร่องน้ำลึก 4.9 ม. ที่จุดเรือ นอกฝั่งน้ำลึก 10 ม. น้ำลึก หน้าท่า 7-9 ม.	-ท่าเรือพาณิชย์หลัก 30x510 ม. เรือขนาดยาวไม่เกิน 173 ม. ขนาดไม่เกิน 20,000 ตันเทียบ ได้ 3 ลำ ทำสินค้าทั่วไป 2 ท่า ตู้สินค้า 1 ท่า
-ท่า บดท.สงขลา (7°14'น., 100°34'อ.)	-ร่องน้ำเข้าทะเลสาบลึก 4.9 ม.	-ท่าขนส่งน้ำมัน บดท.คอนกรีต 2 ท่า 36.5*93.5 ม. และ 6x180 ม.
-ท่าเรือปัตตานี ต.บานา อ.เมือง ปากน้ำปัตตานี (6°52'น., 101°16'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 5 ม. ร่องน้ำลึก 3 ม.	-ท่าคอนกรีต 25x196 ม.รับเรือ 1,000 ตันกรอสได้ 2 ลำ มี โถกตั้งและลานพักสินค้า
-ท่าเรือประมงปัตตานี (6°53'น., 101°16'อ.)	-ท่าเทียบ น้ำลึก 3 ม. แม่น้ำ ปัตตานี ร่องน้ำลึก 3 ม.	-ท่าคอนกรีต 24x200 ม.ท่าเรือ ประมง

1.10.2 ระบบหาที่เรืออิเล็กทรอนิกส์ ในน่านน้ำไทยไม่มีระบบหาที่เรืออิเล็กทรอนิกส์

1.10.3 สถานีวิทยุเดินเรือ ในน่านน้ำไทยไม่มีกระโจมวิทยุ (Radiobeacon) หรือสถานีวิทยุหาทิศ (Radio Direction Finding Station) ส่วนกระโจมตอบเรดาร์ (Racon) มีติดตั้งอยู่ที่

- สถานีพักน่านร่องกรุงเทพ แลต. $13^{\circ} 22'.64$ น., ลอง. $100^{\circ} 35'.97$ อ.
- ท่าเรือแหลมฉบัง แลต. $13^{\circ} 04'.61$ น., ลอง. $100^{\circ} 52'.62$ อ.
- ปากน้ำโกลก จ.นราธิวาส แลต. $6^{\circ} 14'.50$ น., ลอง. $102^{\circ} 05'.60$ อ.

กระโจมวิทยุการบิน (Aero Radiobeacon) มีหลายแห่งแต่ไม่ควราาศัยในการเดินเรือ รายละเอียดดู Admiralty List of Radio Signals

วิทยุติดต่อพนักงานน่านร่องและท่าเรือมีที่กรุงเทพ ศรีราชาและสัตหีบ จ.ชลบุรี ดังนี้

- สถานีพักน่านร่องกรุงเทพ ความถี่ช่อง 10, 12, 13, 14 และ 16 ตลอด 24 ชม.
- กองน่านร่อง กรมเจ้าท่า ความถี่ช่อง 10, 12, 13, 14 และ 16 เวลา 0130 ถึง

0930

- การท่าเรือแห่งประเทศไทย
 - ความถี่ช่อง 14 และ 16 ตลอด 24 ชม.
 - ความถี่ 425, 443, 454, 480, 500 กิโลเฮิรตซ์ เวลา 2300-1700
 - ความถี่ 8363.2, 8367.2 กิโลเฮิรตซ์ เวลา 0000 - 0030, 0300 - 0330,

0600 - 0630, 0900 - 0930 และ 1300 - 1330

- สถานีน่านร่องศรีราชา ความถี่ช่อง 10, 12, 13, 14 และ 16 เวลา 0130 - 0930
- ท่าเรือศรีราชา ความถี่ช่อง 13 ตลอด 24 ชม.
- สถานีน่านร่องสัตหีบ ความถี่ช่อง 10, 12, 13, 14 และ 16 เวลา 0130-0930
- ท่าเรือจุลเสมีด
 - ความถี่ช่อง 13, 14 และ 16 เวลามีประจำ
 - ความถี่ 428, 500 กิโลเฮิรตซ์ เวลามีประจำ
 - ความถี่ 4145, 6220, 8292.5 กิโลเฮิรตซ์ เวลามีประจำ
- ท่าเรือแหลมฉบัง ความถี่ช่อง 4, 14 และ 16 ตลอด 24 ชม.

1.11 การประมง

เป็นอาชีพที่สำคัญ และเป็นอุตสาหกรรมอาหารหลักประเภทหนึ่งของประเทศ ปัจจุบันการประมงของไทยกระทำกันทั่วทั้งอ่าวไทย แต่จะหนาแน่นในแถบชายฝั่งไปจนถึงแนวน้ำลึก 40 ม. การทำประมงมักทำในเวลากลางวัน ที่พบมากเป็นเรืออวนลากแบบลากเดี่ยวหรือลากคู่ ความลึกของอวนถึงระดับลึก 30 ม. นอกจากนั้นจะพบเรือที่ทำประมงด้วยอวนลอย ซึ่งจะวางอวนเป็นระยะทางยาวมาก มีทุ่นอวนเป็นระยะ ๆ นักเดินเรือควรใช้ความระมัดระวังให้มาก

ฤดูหาปลาขึ้นอยู่กับฤดูมรสุม ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมีนาคม) แหล่งหาปลาอยู่ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ส่วนฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะทำการประมงหนาแน่นทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย

ขนาดของเรือประมงมีตั้งแต่เรือเล็กใช้พายขนาด 3 ม. ไปจนถึงเรือขนาด 20-30 ม. ติดตั้งเครื่องมือเดินเรือและเครื่องมือหาปลาอย่างทันสมัย เรือประมงขนาดเล็กที่ทำการประมงใกล้ฝั่งส่วนมากมักไม่มีคิลาฟ หรือไม่เปิดาพขณะทำการประมงในเวลากลางวัน นักเดินเรือควรระมัดระวังเป็นพิเศษ

1.12 การผลิตปิโตรเลียมในทะเล

แท่นสำรวจและแท่นผลิตปิโตรเลียม มีอยู่ในอ่าวไทยหลายแห่ง สำหรับแท่นที่ติดตั้งเป็นการถาวรรวมทั้งแนวท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม กรมอุทกศาสตร์ได้ออกประกาศชาวเรือแก้ไขเพิ่มเติมสัญลักษณ์บนแผนที่เดินเรือแล้ว สำหรับแท่นที่ติดตั้งชั่วคราวและเรือสำรวจจะพิจารณาออกประกาศชาวเรือเป็นคราว ๆ ไป

1.13 ระบบทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ดังนั้น กรมอุทกศาสตร์จึงได้กำหนดระบบเครื่องหมายช่วยการเดินเรือขึ้นใหม่แทนระบบเก่า โดยอนุโลมตามระบบทุ่นของสมาคมประกาศการระหว่างประเทศที่ใช้ในภาค A ซึ่งนานาประเทศได้ตกลงกันไว้ที่ประชุม ณ กรุงโตเกียว พ.ศ. 2523 ระบบทุ่นนี้กำหนดแบบของเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ 5 แบบ ซึ่งอาจนำไปใช้ประกอบกันได้

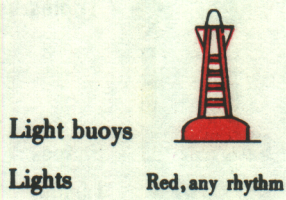
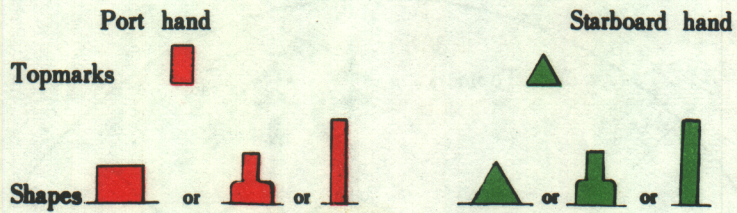
1.13.1 แสดงขอบเขตทางข้างแนวทางเดินเรือ (LATERAL MARKS)

1.13.1.1 เครื่องหมายแสดงขอบเขตทางข้าง เป็นระบบทุ่นที่นำมาใช้สำหรับบอกแนวทางเดินเรือ โดยทั่วไปใช้กับร่องน้ำทางเรือเดิน ที่ได้กำหนดขอบเขตร่องน้ำไว้แน่นอนแล้ว เครื่องหมายเหล่านี้ ใช้แสดงขอบของร่องน้ำ ซึ่งจะอยู่ทางด้านซ้ายและขวาของเส้นทางที่เรือแล่นไป

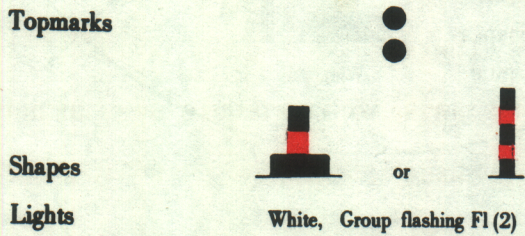
THAILAND

BUOYAGE SYSTEM IN THAI WATERS

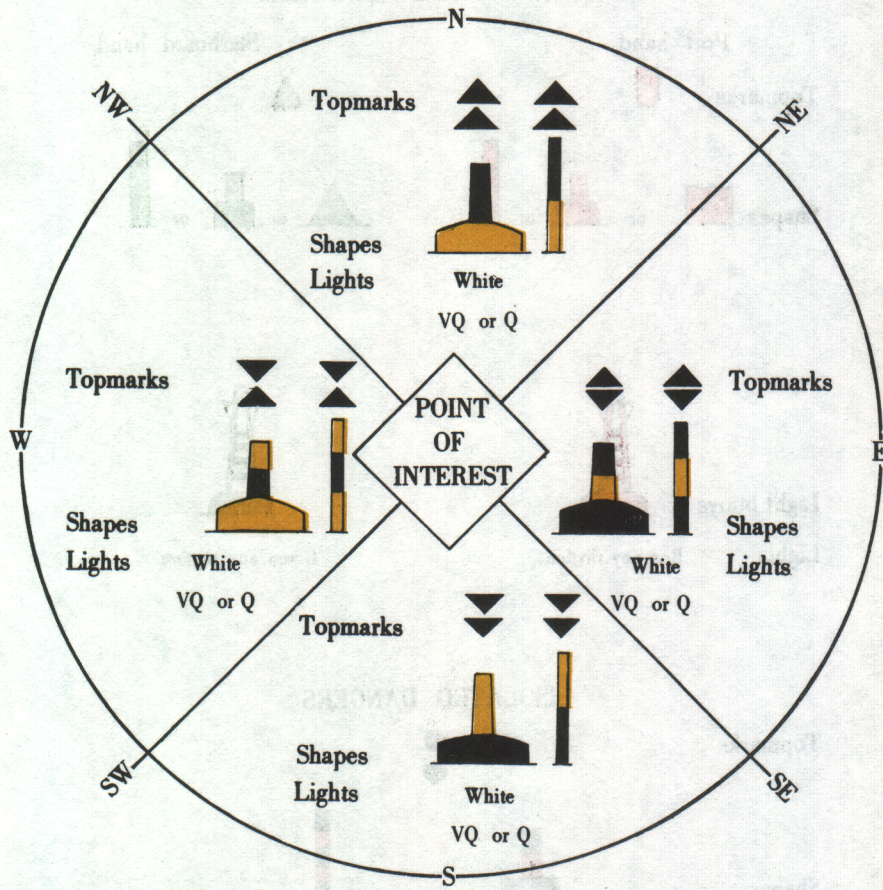
FAIRWAYS AND CHANNELS

ISOLATED DANGERS

CARDINAL MARKS

SAFE WATER MARKS

LANDFALL

Topmarks

Shapes

Lights

White, Isophase, Occulting or One long flash every 10 s
or Morse 'A'

Light - buoys

SPECIAL MARKS

- SPOIL GROUND
- OUTFALL
- CABLE AND PIPE LINES
- QUARANTINE ANCHORAGES
- MILITARY EXERCISE ZONE
- RECREATION ZONE

Topmarks

Shapes

(optional)

Lights

Yellow, any rhythm

1.13.1.2 ทิศทางโดยทั่วไปที่ชาวเรือใช้ในขณะที่แล่นเข้าท่าเรือ แม่น้ำ ปากแม่น้ำหรือทางอื่น ๆ ใช้ทิศทางแล่นเข้ามาจากทะเล (from seaward)

แนวทางเดินเรือและในร่องน้ำทางเดินเรือ (FAIRWAYS AND CHANNELS)

ทางด้านกราบซ้าย

สี :	แดง
รูปร่าง (ทุ่น) :	ทรงกระบอก (กระป๋อง) เสาหรือขอน
เครื่องหมายยอด (ถ้ามี) :	ทรงกระบอก (กระป๋อง) ทาสีแดง 1 อัน
ไฟ (ถ้ามี) :	ไฟสีแดง จังหวะใด ๆ ก็ได้
หมายเลข (ถ้ามี) :	หมายเลขคู่เรียงตามลำดับจากทะเลเข้าท่าฝั่ง

ทางด้านกราบขวา

สี :	เขียว
รูปร่าง (ทุ่น) :	รูปกรวย เสาหรือขอน
เครื่องหมายยอด (ถ้ามี) :	รูปพาสีเขียว บลายแหลมชี้ขึ้น 1 อัน
ไฟ (ถ้ามี) :	ไฟสีเขียว จังหวะใด ๆ ก็ได้
หมายเลข (ถ้ามี) :	หมายเลขคี่ เรียงตามลำดับจากทะเลเข้าท่าฝั่ง

1.13.2 เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายตามทิศหลักทั้งสี่ทิศ (Cardinal Marks)

1.13.2.1 เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายที่ใช้แสดงทิศทางในการเดินเรือ นั้น ก็เพื่อให้ชาวเรือทราบว่าเป็นด้านที่ปลอดภัยต่อการเดินเรือที่จะแล่นผ่านสิ่งอันตรายนั้น

1.13.2.2 สีของสิ่งของทิศหลัก (ทิศเหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันตก) นั้น เป็นแท้จริงจริงคือ จะอยู่ระหว่าง นว. - นอ., นอ. - ซอ., ซอ. - ชาว., ชาว. - นว. นับจากจุดที่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ

เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย (วางไว้ทางเหนือสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด :	รูปพาสีดำ 2 อัน ซ้อนกัน บลายแหลมชี้ขึ้น
สี :	สีดำอยู่บนสีเหลือง
รูปร่าง (ทุ่น) :	ไม่จำกัด, เสาหรือขอน
ไฟ (ถ้ามี) :	ไฟสีขาว จังหวะเร็วมากหรือเร็ว

เครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย (วางไว้ทางตะวันออกของสิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด :	รูปพาสีดำ 2 อัน ซ้อนกัน ฐานชนกัน
สี :	สีดำมีแถบสีเหลืองขนาดกว้างคาดตามแนวนอน 1 แถบ
รูปร่าง (ทุ่น) :	ไม่จำกัด, เสาหรือขอน

พ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก 3 วับ ทุก 5 วินาที หรือ
 จังหวะเร็ว 3 วับ ทุก 10 วินาที

เครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตราย (วางไว้ทางใต้ของลิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด : รูปพลาซีทาสีดำ 2 อัน ซ้อนกันปลายแหลมชี้ลง
 สี : สีเหลืองอยู่บนสีดำ
 รูปร่าง (ท่อน) : ไม้จ้ำกััด, เส้าหรือซอน
 พ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก 6 วับ วาบยาว ทุก
 10 วินาที หรือจังหวะเร็ว 6 วับ วาบยาว ทุก
 15 วินาที

เครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตราย (วางไว้ทางตะวันตกของลิ่งอันตราย)

เครื่องหมายบนยอด : รูปพลาซีทาสีดำ 2 อัน ซ้อนกันปลายแหลมชนกัน
 สี : สีเหลืองมีแถบสีดำขนาดกว้างคาดตามแนวนอน 1 แถบ
 รูปร่าง (ท่อน) : ไม้จ้ำกััด, เส้าหรือซอน
 พ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีขาว จังหวะเร็วมาก 9 วับ ทุก 10 วินาที
 หรือจังหวะเร็ว 9 วับ ทุก 15 วินาที

1.13.3 เครื่องหมายลิ่งอันตรายโดดเดี่ยว (ISOLATED DANGER MARKS)

เครื่องหมายแสดงลิ่งอันตรายที่อยู่โดดเดี่ยว เป็นเครื่องหมายที่สร้างขึ้นบนส่วนอันตรายนั้นหรือ
 ทอดสมอไว้บนลิ่งอันตรายนั้น และบริเวณรอบ ๆ ลิ่งอันตรายมีน้ำลิ่งพอกที่เรือจะแล่นผ่านได้

เครื่องหมายบนยอด : ลูกกลม 2 ลูก ซ้อนกัน ทาสีดำ
 สี : สีดำมีแถบสีแดง 1 แถบ หรือหลายแถบคาดตามแนวนอน
 รูปร่าง : ไม้จ้ำกััด, เส้าหรือซอน
 พ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีขาว วับเป็นหมู่ 2 วับ

1.13.4 เครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัย (SAFE WATER MARKS)

เครื่องหมายแสดงบริเวณที่ปลอดภัย ใช้แสดงให้ทราบว่ารอบ ๆ บริเวณเครื่องหมายนี้ เรือแล่น
 ผ่านได้ เครื่องหมายเหล่านี้รวมทั้ง เครื่องหมายแสดงแนวกลางร่องน้ำ และแสดงจุดกึ่งกลางร่องน้ำ
 ต่าง ๆ ด้วย และยังอาจใช้เป็นเครื่องหมายแสดงปากแม่น้ำหรือเริ่มเห็นฝั่งย่านเข้าใกล้ท่าเรือ

สี : แถบสีแดงและสีขาวในทางตั้ง
 รูปร่าง (ท่อน) : กลม เส้าหรือซอน มีลูกกลมเป็นเครื่องหมายบนยอด
 เครื่องหมายบนยอด (ถ้ามี) : ลูกกลมทาสีแดงลูกเดียว

ไฟ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีขาว จังหวะไฟเท่ากันหรือไฟวาบ หรือ
 วัชยาว 1 วัช ทุก 10 วินาที หรือจังหวะไฟ
 สัญญาณสากล อักษร "A"

1.13.5 เครื่องหมายพิเศษ (SPECIAL MARKS)

เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ไม่ประสงค์จะใช้ช่วยในการเดินเรือเป็นสิ่งสำคัญ แต่ใช้แสดงให้ทราบถึงพื้นที่
 ใด ๆ เป็นกรณีพิเศษหรือตามลักษณะที่แจ้งไว้ในเอกสารการเดินเรือต่าง ๆ เช่น.-

- เครื่องหมายแสดงที่ตั้งมูลดิน
- เครื่องหมายแสดงบริเวณการฝึกทางทหาร
- เครื่องหมายแสดงสายเคเบิลและท่อ
- เครื่องหมายแสดงปลายท่อทางระบายน้ำ
- เครื่องหมายแสดงที่จอดเรือกักกันโรคติดต่อ
- เครื่องหมายแสดงบริเวณที่หย่อนน้ำทางน้ำ (เช่นสนามกีฬาทางน้ำ)

สี : เหลือง

รูปร่าง : ไม่จำกัด

เครื่องหมายยอด (ถ้ามี) : เครื่องหมายกากบาท ทาสีเหลือง 1 อัน

ไฟ (ถ้ามี) : ใช้ไฟสีเหลือง จังหวะใด ๆ ก็ได้

1.14 อำนาจหน้าที่ของทหารเรือ

เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- พ.ร.บ.ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างในทะเล

พ.ศ. 2490

- พ.ร.บ.การประมง พ.ศ. 2490
- พ.ร.บ.ว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482
- พ.ร.บ.เรือไทย พ.ศ. 2481
- พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้แตกต่างกันในรายละเอียด ตามกฎหมายแต่ละฉบับและ
 ตัวบุคคลที่จะใช้อำนาจได้ก็แตกต่างกันไปเช่นเดียวกัน

อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ที่กล่าวนี้มีขอบเขตดังนี้

- สำหรับเรือไทย ไม่ว่าจะอยู่ในน่านน้ำไทยหรือในทะเลหลวง

- สำหรับเรือต่างประเทศ เฉพาะภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะเป็นการใช้สิทธิไล่
ติดตาม หรือสิทธิอื่น ๆ ที่อยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายระหว่างประเทศเสมอ

1.14.1 พ.ร.บ.ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ.2490

ในน่านน้ำทะเลอาณาเขตไทย พ.ร.บ.ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่าง
ทางทะเล พ.ศ. 2490 ได้กำหนดอาณัติสัญญาณสำหรับสั่งให้ผู้ควบคุมเรือหยุดเรือหรือให้หน้าเรือไปยัง
ที่ใดที่หนึ่งเพื่อการตรวจค้นไว้ ดังนี้

1.14.1.1 อาณัติสัญญาณสำหรับให้หยุดเรือ

ในเวลากลางวัน

- เรือตรวจของราชนาวีแสดงธงสากลอักษร เค (K) (ธงมีลักษณะเป็นธงสี่เหลี่ยมสาม
แฉกสีเหลืองส่วนหลังสีน้ำเงินแก่) ชักขึ้นในที่เห็นได้ชัดเจน หมายความว่าให้เรือลำนั้นหยุดทันที

- ถ้าเรือนั้นไม่หยุด เรือตรวจจะได้ยิงลูกสลุด 1 ถึง 2 นัด เป็นการเตือนซ้ำอีกครั้ง

- ถ้าเรือลำนั้นยังไม่หยุดอีก เรือตรวจจะยิงลูกปืนจริงไปทางหน้าเรือลำนั้น 1-2 นัด

ในเวลากลางคืน

- เรือตรวจของราชนาวีจะส่งประมวลสัญญาณสากลอักษร เค (K) (วาบ-วับ-วาบ)
หลายครั้ง หรือยิงพลูสีแดง หมายความว่าให้เรือลำนั้นหยุดทันที

- ถ้าเรือลำนั้นไม่หยุด เรือตรวจจะยิงลูกสลุดและลูกปืนจริงตามที่ใช้นในเวลากลางวัน
ข้างต้น เป็นลำดับต่อไป

1.14.1.2 อาณัติสัญญาณสำหรับให้หน้าเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง

- เครื่องบินตรวจของราชนาวี จะแสดงธงสากลอักษร เค (K) และบินในระยะต่ำ
รอบ ๆ เรือ แล้วจะบินไปทางทิศใดทิศหนึ่ง ให้เรือนั้นแล่นตามไปวนทิศนั้นทันที

- ถ้าเรือนั้นไม่ปฏิบัติตาม เครื่องบินจะกลับมาบินรอบ ๆ เรือ และยิงปืนกลกราดไปทาง
หน้าเรือลำนั้น เป็นการเตือนซ้ำอีกครั้ง

(ประกาศกองทัพเรือเรื่อง อาณัติสัญญาณสำหรับผู้ควบคุมเรือ ลง 16 ธ.ค.90 และ 19 เม.ย.92)

1.14.2 พ.ร.บ.การประมง พ.ศ.2490

การกระทำความผิดต่อไปนี้ มีความผิดตามกฎหมายซึ่งทหารเรือมีอำนาจเข้าจับกุม

- ทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพิชพันธ์ุ หรือในที่ว่าประมุข โดยมีได้
รับอนุญาต

- ทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต (ซึ่งผู้อื่นได้รับอนุญาตไว้แล้ว)

- ผู้ที่ทำการประมง และ เพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ (ที่ ๆ ทุกคนมีสิทธิทำได้) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรกำหนดไว้

- วัคซีนหรือยาที่น้ำแห่งงานที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูลและอนุญาตโดยมิได้รับอนุญาต
- ทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา หรือวางเพื่อเมา หรือทิ้งวัตถุที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ลงงานที่จับสัตว์น้ำ

- วัสดุวัตถุระเบิดานที่จับสัตว์น้ำโดยมิได้รับอนุญาต
- ตั้งหรือปักหรือสร้าง เครื่องมือประจําที่ลงงานที่สาธารณะประโยชน์ (ถ้าเป็นที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ เมื่อตกลงโดยมิได้รับอนุญาต)

- ทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจําของผู้รับอนุญาต หรือในเขตที่ทางการกำหนดสำหรับเครื่องมือนั้น

การอนุญาตต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ตามปกติเจ้าหน้าที่กรมประมงหรือข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ออกให้

1.14.3 พ.ร.บ. เรือไทย พ.ศ. 2481

การกระทำความผิดต่อไปนี้ มีความผิดซึ่งกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือ

- เรือไทยไม่มีเครื่องหมายที่ตัวเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่น ชื่อเรือที่หัวเรือกับชื่อเรือและชื่อเมืองท่าที่ขึ้นทะเบียนที่ท้ายเรือ เลขทะเบียนเรือ และจำนวนตันกรอสส์ของเรือ อัตรากินน้ำลึก เรือประมงต้องมีอักษร ป. เหล่านี้เป็นต้น

- เรือไทยไม่มีใบทะเบียนประจําเรือ และไม่เอาออกแสดงเมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจ
- ผู้ควบคุมเรือไม่ขอใบทะเบียนใหม่แทนใบทะเบียนเก่าที่สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

- ผู้ควบคุมเรือคนใหม่ (ในกรณีที่มีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือ) ไม่นำใบทะเบียนกับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตประจําตัวของตน ไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ก่อนเรือออก

- ผู้ควบคุมเรือไม่ขอเข้าผ่านเมืองท่าชั่วคราวจากเจ้าพนักงานในเมื่อนำเรือเข้าออกใบยัง เมืองท่าใดภายในน่านน้ำไทยเพื่อจะ จดทะเบียนเป็นเรือไทยและต้องการความคุ้มครองอย่าง เรือไทย

- เรือไทยที่จดทะเบียนแล้วใช้ชื่ออย่างอื่นผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้
- ผู้ควบคุมเรือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือที่ผิดไปจากรายการซึ่งปรากฏอยู่ในใบทะเบียน

- ผู้ควบคุมเรือไทยที่จดทะเบียนแล้ว ไม่ชักธงชาติไทยในเมื่อเรือราชธานีสั่งให้ชักธง

หรือผ่านเรือรบไทยหรือเรือรบต่างประเทศ หรือขณะ เข้าหรือออกจากเมืองท่าไทยหรือต่างประเทศ หรือขณะ เรืออยู่ในเมืองท่าไทย ตั้งแต่ 8 นาฬิกาจนถึงพระอาทิตย์ตก ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นเรือบางขนาด ที่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย เช่น เรือทะเลสำหรับเดินตามชายฝั่งขณะที่อยู่ในน่านน้ำไทยหรือเรือ ลาน้ำที่มีผู้เดินติดต่อกับต่างประเทศ

- เรือไทยที่จดทะเบียนแล้ว ไม่มีเอกสารประจำเรือในระหว่างที่ใช้เรือ
- เรือที่มีใช้เรือไทย (รวมทั้งเรือบางขนาด และของบุคคลบางประเภทที่ไม่มีสิทธิทำ การค้าในน่านน้ำไทยได้) มาทำการค้าในน่านน้ำไทย
- เรือไทยที่จดทะเบียนสำหรับทำการค้าในน่านน้ำไทย มีคนประจำเรือน้อยกว่าอัตราที่ กรมเจ้าท่ากำหนด หรือมีคนสัญชาติไทยเป็นคนประจำเรือน้อยกว่าร้อยละ 75 หรือมีคุณสมบัติและพื้น ความรู้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (เช่น ไม่เป็นผู้วิกลจริต ไม่มีความประพฤติเสียหายอัน อาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัย หรือความไม่สงบขึ้นในเรือ) ผู้ควบคุมเรือและผู้ควบคุมเครื่องจักร เรือที่ใช้เดินทะเลเล็ก ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ คนประจำเรืออื่น ๆ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 16 ปีบริบูรณ์ เหล่านี้เป็นต้น
- เรือที่มีใช้เรือไทย ใช้ธงชาติไทยเพื่อแสดงว่าเป็นเรือไทย
- ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือไทย กระทำการใด ๆ โดยเจตนาจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจเรือ เข้าใจผิดว่าเรือนั้นเป็นเรือต่างประเทศ

1.14.3.1 วิธีตรวจและค้นเรือ

วิธีตรวจและค้นเรือตามประเพณีสากลนั้น มักจะใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- การตรวจและค้นเรือจะต้องกระทำโดยรู้จักกาลเทศะ และด้วยความพิถีพิถันที่ ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้
- ก่อนที่จะ เรียกเรือให้หยุด เรือรบจะต้องชักธงชาติของตนเองขึ้น การเรียกให้หยุด ษาให้กระทำโดยใช้ธงสัญญาณสากล หรือโดยยิงปืนลูกหลอกไป 1 นัดหรือโดยวิธีอื่นที่ยอมรับใช้กัน
- ถ้าเรือที่ถูกเรียกหลบหนี เรือรบอาจติดตามไปและบังคับให้หยุด ถ้าจำเป็นก็ใช้ กาลังบังคับได้
- เมื่อเรือที่ถูกเรียกหยุดแล้ว เรือรบจะต้องส่งเรือเล็กมีนายทหาร 1 คน สำหรับทำ การตรวจและค้น ถ้าทำได้ดีควรมีนายทหารอีก 1 คน ติดตามนายทหารผู้ตรวจค้นไปด้วย นายทหาร และลูกเรือเล็กนี้จะมีอาวุธเพียงใบ โย่มืออยู่ในดุลยพินิจของนายทหารผู้บังคับบัญชาเรือรบนั้น
- ถ้าการตรวจและค้นเรือพาณิชย์นั้น หากกระทำในทะเลแล้ว น่าจะเป็นอันตราย หรือทำไม่ได้ เรือรบที่เรียกให้หยุดนั้นอาจคุมเรือ หรือพาเรืออื่นหรือเครื่องบินคุมไปยังสถานที่ ๆ ปลอดภัยที่สุดที่พอจะทำการตรวจและค้นได้โดยสะดวกได้

- นายทหารที่ขึ้นตรวจ จะตรวจดูเอกสารประจำเรือก่อนเพื่อวินิจฉัยลักษณะของเรือ เมืองท่าที่เรือนั้นมาจากและจะไปสู่ ลักษณะของสินค้าและการใช้เรือ นั้น และข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เห็นว่าสำคัญ เอกสารที่จะต้องมีไว้ให้ตรวจโดยทั่ว ๆ ไป คือ

- ใบทะเบียนหรือหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนและสัญชาติของเรือ
 - บัญชีลูกเรือ
 - บัญชีผู้โดยสาร
 - สมุดปูมเรือ
 - หนังสือสำคัญเกี่ยวกับอนามัย
 - เอกสารการปล่อยเรือ
 - สัญญาเช่าเรือ ถ้าเป็นเรือที่เช่ามา
 - ใบกำกับสินค้าหรือบัญชีรายการสินค้า
 - ใบตราส่งสินค้า
 - อาจมีหนังสือของกงสุลแสดงความบริสุทธิ์ของสินค้าอยู่ด้วย
- ถ้ามีข้อสงสัยอย่างใด ผู้ตรวจอาจสอบสวนบุคคลบนเรือ และทำการตรวจค้นเรือ และสินค้า

- นายทหารที่ขึ้นตรวจเรือ จะจดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจและค้นลงไว้ในสมุดปูมของเรือที่ถูกตรวจ รวมทั้งจดวันเวลา และตำบลที่ซึ่งได้กระทำการตรวจและค้น และจะลงลายมือชื่อและยศของนายทหารผู้ขึ้นตรวจด้วย

1.14.4 พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469

อำนาจของทหารเรือเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากร กฎหมายศุลกากร ได้ระบุให้อำนาจไว้ตาม ม.2 วิเคราะห์ศัพท์แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 พนักงานศุลกากร ให้หมายความและกินความรวมไปถึงนายทหารเรือแห่งราชนาวิกซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษให้กระทำการแทนศุลกากร ในเรื่องนี้ได้มีประกาศกระทรวงการคลังลงวันที่ 18 เมษายน 2517 และคำสั่งกรมศุลกากรที่ 93/2517 เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2517 กำหนดให้นายทหารเรือชั้นสัญญาบัตรประจำการในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีอำนาจตามกฎหมายศุลกากรในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรทางทะเลและทางน้ำ รวมทั้งอำนาจที่จะไล่ติดตามจับกุมการกระทำความผิดขึ้นฝั่งได้ด้วย

ส่วนที่ 3 ลักษณะอุทกศาสตร์ สมุทรศาสตร์และอุทกนิเวศวิทยาในอ่าวไทย

1.15 ลักษณะอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ในอ่าวไทย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจน ในที่นี้จะขอกำหนดแบ่งอาณาเขตของอ่าวไทยออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- อ่าวไทย หมายถึง บริเวณน้ำในอ่าวไทยทั้งหมด
- อ่าวไทยตอนบน หมายถึง บริเวณอ่าวไทย ซึ่งมีรูปร่างลักษณะสี่เหลี่ยมคล้ายอักษร "ก" มีแนวเส้นเล็งตั้งแต่ อ.หัวหิน - แหลมสมสสาร เป็นเขตด้านใต้ของบริเวณนี้
- อ่าวไทยตอนกลาง มีเขตตั้งแต่แนวเส้นเล็ง อ.หัวหิน - แหลมสมสสาร ลงไปทางใต้จนถึงแนวเส้นเล็ง จากสุราษฎร์ธานี ไปจรดขอบฝั่งทางตะวันออก
- อ่าวไทยตอนล่าง คือ บริเวณตั้งแต่แนวเส้นเล็งจากสุราษฎร์ธานี ไปจรดขอบฝั่งทางตะวันออกลงไปทางใต้

อ่าวไทยเป็นทะเลเปิด ด้านใต้ติดต่อกับทะเลจีนใต้ ด้านตะวันตกเป็นขอบฝั่งภาคใต้ของประเทศไทย ด้านตะวันออกเป็นขอบฝั่งประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ฝั่งทะเลของอ่าวไทยไม่ค่อยเว้าแหว่ง จึงไม่เหมาะสมกับการเป็นท่าจอดเรือใหญ่ ๆ เพราะบังคลื่นลมไม่ได้ เกาะแก่งต่าง ๆ ก็ไม่มีสูงมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับขอบฝั่งทะเลที่ยาว ฝั่งทะเลเปิดรับมรสุมอย่างเต็มที่ทั้งสองฤดู คือในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย มีคลื่นลมแรงหาที่ทอดจอดเรือใหญ่ได้ยาก มีบริเวณอยู่เพียง 3 แห่ง ที่พอจะอาศัยทอดจอดเรือได้ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ คือ บริเวณหมู่เกาะสีชัง บริเวณสัตหีบ รวมทั้งบริเวณปากสี่แยกแบริศครามและแบริศครามจาง นอกจากนั้นยังมีบริเวณหมู่เกาะช้างและเกาะกูด ทางใต้ของจังหวัดตราด ที่พอจะอาศัยเป็นที่ทอดจอดเรือได้ในฤดูนี้

ส่วนทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ฝั่งทะเลก็เป็นแนวยาวไม่เว้าแหว่งเช่นเดียวกันจึงเปิดรับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออย่างเต็มที่ ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีคลื่นลมแรงจัด หาที่จอดเรือได้ยากมาก เพราะไม่มีอ่าวที่ลึกพอจะบังคลื่นลมได้ จะมีบริเวณที่พออาศัยทอดจอดเรือบังคลื่นลมได้เพียงแห่งเดียว คือ หมู่เกาะสมุย ซึ่งมีเกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง

ชายฝั่งอ่าวไทยตอนบนบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำบางปะกง เป็นหาดเลนมีป่าแสมและป่าไม้โกงกาง ส่วนฝั่งทะเลตะวันออกได้ บ.บางแสน ลงไป และฝั่งทะเลตะวันตกได้ จ.เพชรบุรี ลงไปเป็นหาดทราย ชายฝั่งทะเลนี้ค่อนข้างตื้นลาดลงไปสู่อ่าวไทย โดยทั่วไปน้ำไม่ลึก บริเวณกลางอ่าวมีน้ำลึกอย่างมากที่สุดประมาณ 85 ม. ส่วนในคอนบนของอ่าวไทยน้ำลึกเพียงประมาณ 20 - 25 ม. เป็นอย่างมาก

1.15.1 การขึ้นลงของน้ำในอ่าวไทย

การตรวจระดับน้ำในอ่าวไทย มีหน่วยราชการ 3 หน่วย ที่ทำการตรวจโดยการตั้งสถานีตรวจถาวร คือ กรมอุทกศาสตร์ การท่าเรือแห่งประเทศไทย และกรมเจ้าท่า จากผลการตรวจที่แล้มาปรากฏว่าในอ่าวไทยมีอาการของน้ำขึ้น - น้ำลง เป็น 3 ชนิด คือ

- บริเวณอ่าวไทยตอนบน อาการของน้ำเป็นแบบน้ำผสม (Mixed Tide) ที่ค่อนข้างไปทางน้ำคู่ กล่าวคือ จะขึ้นเต็มที่ 2 ครั้ง และลงเต็มที่ 2 ครั้ง ใน 1 วัน หลังจากขึ้น 15 คำ แรม 15 คำ ประมาณ 2 - 3 วัน น้ำจะขึ้นหรือลงเพียงครั้งเดียว ในระหว่างน้ำตาย (ขึ้นหรือแรม 8 คำ)

- ทางฝั่งตะวันออก คือ ด้าน จ.จันทบุรี ตราด อาการของน้ำจะเป็นแบบน้ำเดี่ยว (Diurnal Tide) และ เรนจ์ (Range) สูงกว่าด้านตะวันตก

- ทางฝั่งตะวันตก ตั้งแต่ จ.สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช จะเป็นน้ำผสมที่ค่อนข้างไปทางน้ำเดี่ยว คือ อาจจะขึ้นและลงเพียงครั้งเดียวใน 1 วัน ส่วนน้ำลงไปทาง จ.สงขลา ปัตตานี นราธิวาส เป็นน้ำคู่ (Semi-diurnal)

การแปรผันของระดับน้ำทะเล ย่อมเกี่ยวข้องกับลักษณะอุตุนิยม กล่าวคือ การเปลี่ยนทิศทางของลมหรือความกดอากาศของบริเวณนั้นนั้นต่ำลง ก็จะทำให้ระดับน้ำขึ้นและลงเต็มที่ของฝั่งนั้นมีค่าสูงขึ้น ส่วนฝั่งที่มีลมพัดออกหรือฝั่งที่มีความกดอากาศสูง ย่อมทำให้ระดับน้ำของฝั่งนั้นมีค่าต่ำ นอกจากนั้นยังมีอาการผันแปรของน้ำตามลักษณะภูมิศาสตร์คือ ตำบลที่เป็นทะเลเปิดย่อมจะมีการผันแปรของน้ำตามฤดูกาลดังกล่าวนี้เล็กน้อย ตำบลที่อยู่ใกล้ปากน้ำจะมีการผันแปรของระดับน้ำตามฤดูกาลซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของน้ำในแม่น้ำ อันอาจทำให้ระดับน้ำขึ้นลงเต็มที่มากกว่าหรือน้อยกว่าธรรมดาก็ได้

กรมอุทกศาสตร์ ได้พิมพ์สมุดมาตราน้ำขึ้นจากหน่วย เป็นมาตราท่านายเวลาและสูงของน้ำรายชั่วโมงประจำวันตามชายฝั่งทะเลอันน่าน้ำไทยและในแม่น้ำเจ้าพระยา ในสมุดมาตราน้ำมีนิยามศัพท์บางอย่างเกี่ยวกับอาการขึ้นลงของน้ำ เพื่อให้เป็นที่เข้าใจอีกด้วย สมุดมาตราน้ำจะซื้อได้ที่แผนกเอกสารการเดินเรือ กองอุปกรณ์การเดินเรือ กรมอุทกศาสตร์

1.15.2 กระแสน้ำในอ่าวไทย

มวลน้ำที่เคลื่อนตัวไปมาภายในอ่าวไทยนั้น จะมาจากมวลของน้ำในทะเลจีน มหาสมุทรแปซิฟิกที่ไหลขึ้น - ลง หรือหมุนเวียนไปตามอิทธิพลของมรสุมในฤดูต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงทิศทางของกระแสน้ำผิวหน้าที่ไหลขนานกับขอบฝั่งทะเลนั้น มักจะเกิดจากการกระทำของลมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ลมมรสุมที่มีอิทธิพลต่อกระแสน้ำในอ่าวไทย จนทำให้กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางไหลได้นั้นเป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่มีความรุนแรงไม่สม่ำเสมอกันแต่ส่วน

าหุ่ยมรสุมคะ วันออกเฉียงเหนือมีกำลังแรงกว่า ระยะเวลาที่พัฒนานกว่า และมีการเปลี่ยนแปลงทิศทางการพัดน้อยกว่ามรสุมคะวันตกเฉียงใต้ ดังนั้นกระแสน้ำผิวหน้าภายในอ่าวไทย จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้งสองนี้ไม่เท่ากัน และทำให้มวลของน้ำไหลเข้าหรือไหลออกจากอ่าวไทยด้วยความเร็วไม่สม่ำเสมออีก

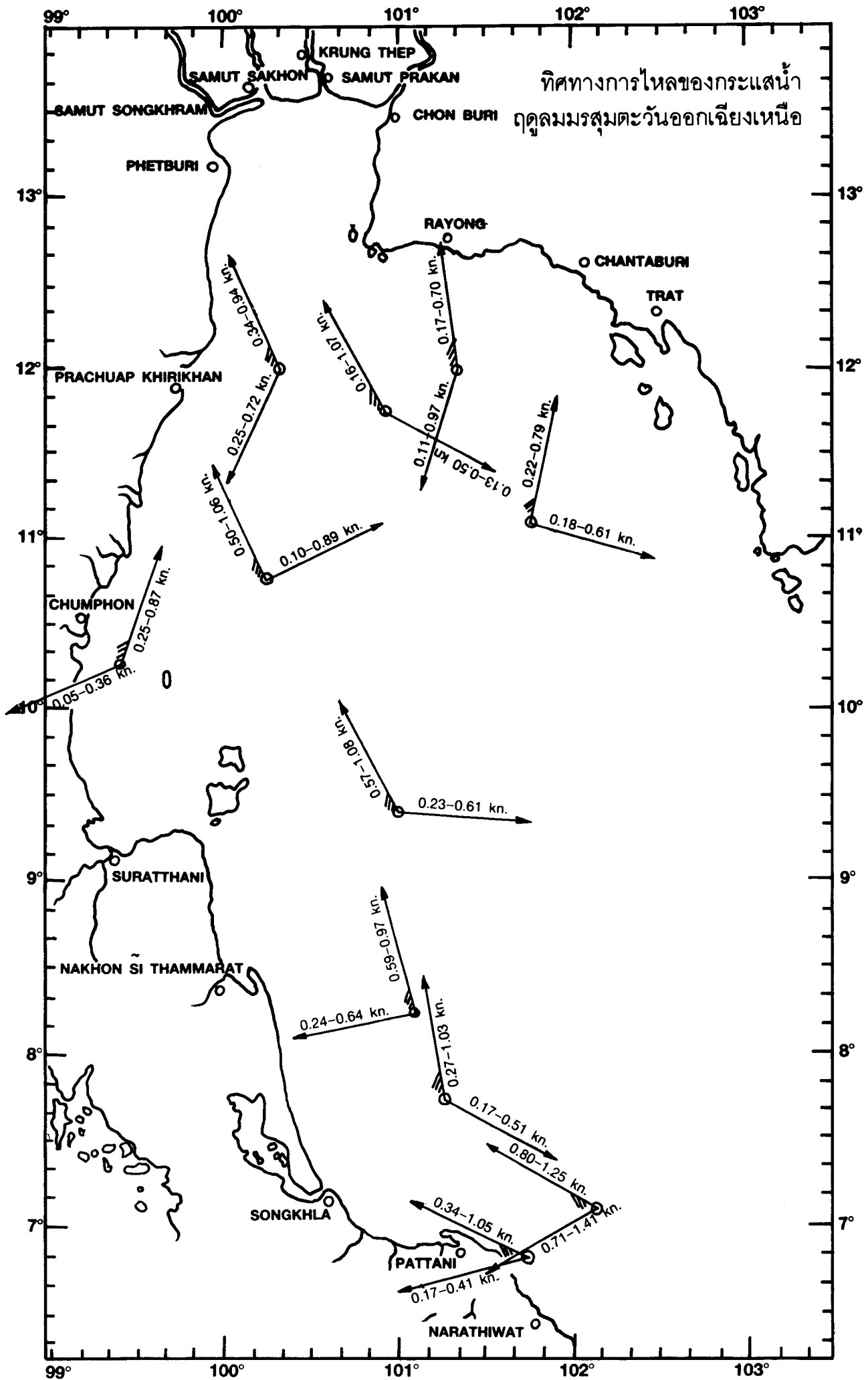
มรสุมคะ วันออกเฉียงเหนือจะเริ่มพัดตั้งแต่เดือน ตุลาคม ของทุก ๆ ปี และไปสิ้นสุดในเดือน กุมภาพันธ์ กระแสน้ำที่ไหลวนเวียนอันเกิดจากอิทธิพลของมรสุมนี้ จะมีความเร็วสูงสุดในเดือน ธันวาคม หรือ มกราคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำบลที่หรือลักษณะของภูมิประเทศ ทิศทางของการไหลนี้จะไหลวนเข้มนาฬิกา และจะไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่ามวลของน้ำจากทะเลจีนตอนใต้เริ่มเปลี่ยนทิศทางส่วนในเดือนมีนาคมและ เมษายน เป็นเดือนที่มรสุมกำลังเปลี่ยนทิศ และด้วยการเคลื่อนตัวของมวลน้ำจำนวนมากมหาศาลนี้เอง จึงทำให้เกิดแรงเฉื่อยทำให้น้ำทะเลหมุนเวียนภายในอ่าวไทย

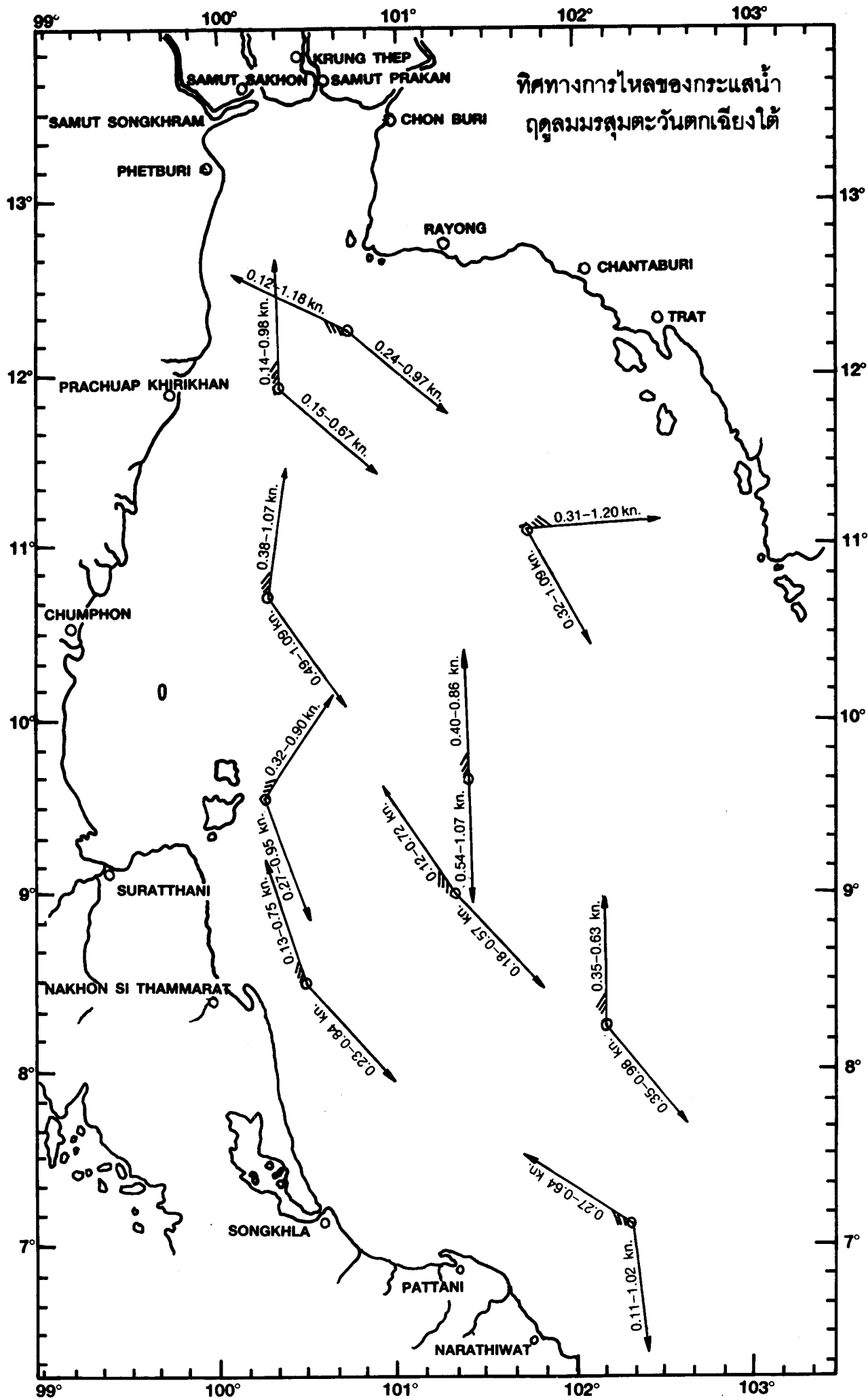
มรสุมคะ วันตกเฉียงใต้จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมของทุก ๆ ปี จนถึงเดือนสิงหาคมและทำให้มวลของน้ำภายในอ่าวไทย ส่วนใหญ่หมุนตามเข้มนาฬิกา และไหลสมทบร่วมกับมวลของน้ำจากทะเลชวาขึ้นสู่ทะเลจีน และ เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มรสุมกำลังเปลี่ยนทิศ

กระแสน้ำผิวหน้าที่ไหลขนานกับขอบฝั่งทะเล อันเกิดจากอิทธิพลของมรสุมทั้งสองนั้นจะมีความเร็วต่างกัน ในฤดูมรสุมคะ วันออกเฉียงเหนือ กระแสน้ำจะไหลวนเข้มนาฬิกาเลาะขอบฝั่ง ตั้งแต่แหลมญวน ผ่านจังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี และตัดข้ามอ่าวไทยด้วยความเร็วมากกว่า 3 นอต และมีความเร็วสูงสุดในระหว่างเดือนธันวาคม และ มกราคม

ส่วนในฤดูมรสุมคะ วันตกเฉียงใต้ กระแสน้ำไหลย้อนทาง คือไหลข้ามอ่าวจากประจวบคีรีขันธ์ ไป อ.สาคีป และไหลตามเข้มนาฬิกาผ่านจังหวัดดังกล่าวด้วยความเร็วกว่า 1.5 นอต ออกจากแหลมญวนเข้าสมทบกับกระแสจากทะเลชวาเข้าสู่ทะเลจีน กระแสน้ำผิวหน้าในฤดูมรสุมคะ วันตกเฉียงใต้ี้จะมีความเร็วสูงสุดในระหว่างเดือนมิถุนายนและสิงหาคม และมวลของน้ำบริเวณชายฝั่งจะไหลเวียนเป็นวงกลมด้วยความเร็วเฉลี่ยประมาณ 1.5 นอต ดังกล่าวทำให้ตรงกลางอ่าวมีความเร็วของกระแสช้าอ่อนมาก และมีทิศทางไม่ค่อยแน่นอนและบริเวณจุดที่ไม่มีน้ำขึ้นลง (Amphidromic Point) กระแสน้ำจะไม่มีความเร็วเหลืออยู่เลย

ส่วนภายในบริเวณอ่าวรูปตัว ก. (อ่าวไทยตอนในหรือตอนบน) กระแสน้ำผิวหน้าจะมีทิศทางตรงข้ามกับอ่าวไทยตอนล่าง ทั้งนี้เกิดจากแรงเฉื่อยของมวลน้ำส่วนใหญ่เคลื่อนตัวสมทบกับมวลของน้ำจากทะเลชวาไหลขึ้นสู่ทะเลจีนดังได้กล่าวมาแล้ว

ข้อมูลในการตรวจน้ำในอ่าวไทย

TIDAL DATA IN THE GULF OF THAILAND

อาการของน้ำ TIDES	สันดอน เจ้าพระยา Bangkok Bar	สีช้าง Si- -chang	สัตหีบ Satta- -hip	แหลม- -สิงห์ Laem Sing	เกาะ- -หลัก Ko Lak	ชุมพร Chum- -phon	สงขลา Song Khla	ปัตตานี Pat- -tani
	h. m.	h. m.	h. m.	h. m.	h. m.	h. m.	h. m.	h. m.
เวลาน้ำขึ้นเต็มที่ MHWI	05 44	04 47	05 35	-	04 34	10 35	10 02	09 25
เวลาน้ำลงเต็มที่ MLWI	10 51	10 48	-	-	-	-	-	15 16
	cms.	cms.	cms.	cms.	cms.	cms.	cms.	cms.
น้ำขึ้นเต็มที่เฉลี่ย MHW	+89.0	+73.0	+46.7	+51.0	+58.0	-	+23.8	+15.0
น้ำลงเต็มที่เฉลี่ย MLW	-78.0	-85.0	-80.8	-53.0	-65.0	-	-22.0	-19.0
น้ำขึ้นสูงสุด H'est HW	+228.0	+180.0	+152.0	+84.0	+174.0	+218.0	+115.0	+123.0
น้ำลงต่ำสุด L'est LW	-242.0	-248.0	-219.0	-131.0	-170.0	-96.	-120.0	-88.0
สูงน้ำเกิด Sg.Rise	326.6	327.6	291.0	-	199.0	213.0	137.0	172.0
สูงน้ำตาย Np.Rise	289.	296.9	276.5	-	164.0	168.0	105.0	157.0
เรนจ์น้ำเกิด Sg.Range	197.8	183.9	75.8	-	-	-	57.0	57.0
เรนจ์น้ำตาย Np.Range	133.8	132.0	26.9	-	-	-	33.0	28.0
เรนจ์เฉลี่ยปานกลาง Mn.	166.8	158.0	127.5	104.0	123.0	-	45.0	43.0

1.15.3 อุณหภูมิน้ำทะเล

- อ่าวไทยตอนบน จากข้อมูลการสำรวจสมุทรศาสตร์ของกรมอุทกศาสตร์ สรุปได้ว่า อุณหภูมิของน้ำทะเลในเขตอ่าวไทยตอนบน โดยทั่วไปมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ทั้งในแนวระดับและทางความลึก ระหว่างฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิบริเวณห่างฝั่งจะสูงกว่าบริเวณใกล้ฝั่ง และตามปากแม่น้ำ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ภายใน $27^{\circ}.0$ ซ. ถึง $28^{\circ}.6$ ซ. ระหว่างฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อุณหภูมิที่ผิวหน้าน้ำทะเลจะสูงขึ้นเล็กน้อย โดยเฉลี่ยอยู่ภายใน $28^{\circ}.0$ ซ. ถึง $30^{\circ}.0$ ซ. เนื่องจากบริเวณนี้เป็นเขตน้ำขึ้น อิทธิพลของลมทำให้เกิดการผสมของมวลน้ำในทางตั้ง จึงไม่ปรากฏลักษณะแบ่งชั้นอุณหภูมิของน้ำทะเล

- อ่าวไทยฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิที่ผิวหน้าน้ำทะเลอยู่ภายใน $27^{\circ}.5$ ซ. ถึง $29^{\circ}.4$ ซ. โดยเส้นชั้นอุณหภูมิ $27^{\circ}.5$ ซ. จะอยู่บริเวณชายฝั่งทะเล จ.ระยองจนถึงปากน้ำแหลมสิงห์ จ.จันทบุรี เมื่อห่างฝั่งออกไปอุณหภูมิจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ อุณหภูมิจะลดลงตามความลึกจากผิวหน้าน้ำทะเลถึงพื้นท้องทะเลโดยต่างกันเฉลี่ย $0^{\circ}.2$ ซ.

- อ่าวไทยฝั่งตะวันตก อุณหภูมิที่ผิวหน้าน้ำทะเลอยู่ภายใน $28^{\circ}.6$ ซ. ถึง $29^{\circ}.6$ ซ. และปรากฏห่อมอุณหภูมิต่ำบริเวณชายฝั่งทะเลใกล้ปากแม่น้ำ ได้แก่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ จ.ชุมพร ตั้งแต่ตอนใต้ ก.สมุย ลงไปจนถึง จ.นราธิวาส อุณหภูมิเฉลี่ยจะอยู่ภายใน $29^{\circ}.4$ ซ. - $30^{\circ}.6$ ซ. และมีห่อมอุณหภูมิต่ำกว่า $30^{\circ}.0$ ซ. ปรากฏอยู่นอกฝั่ง จ.นครศรีธรรมราช และ จ.ปัตตานี

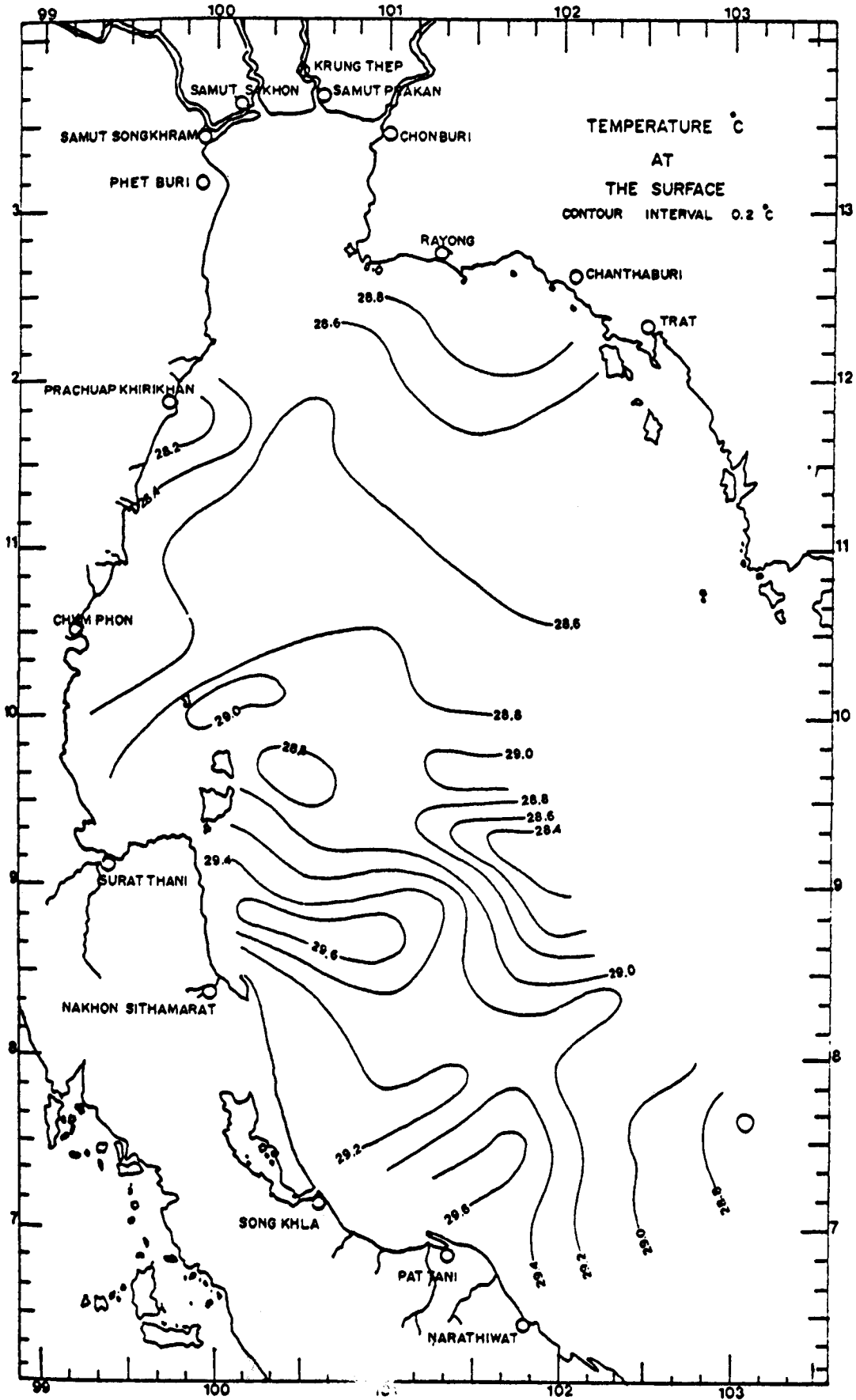
1.15.4 สีและความโปร่งแสงของน้ำทะเล

- อ่าวไทยตอนบน ในบริเวณใกล้ฝั่งและปากแม่น้ำซึ่งน้ำทะเลมีตะกอนแขวนลอย และปริมาณแพลงตอนสัตว์และพืชอยู่เป็นจำนวนมาก สีของน้ำทะเลจะเป็นสีเขียว เมื่อห่างฝั่งออกไปสีของน้ำทะเลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินแกมเขียว แสงจะผ่านลงไปใต้น้ำได้ลึกโดยเฉลี่ย 35 % ของความลึกของน้ำ

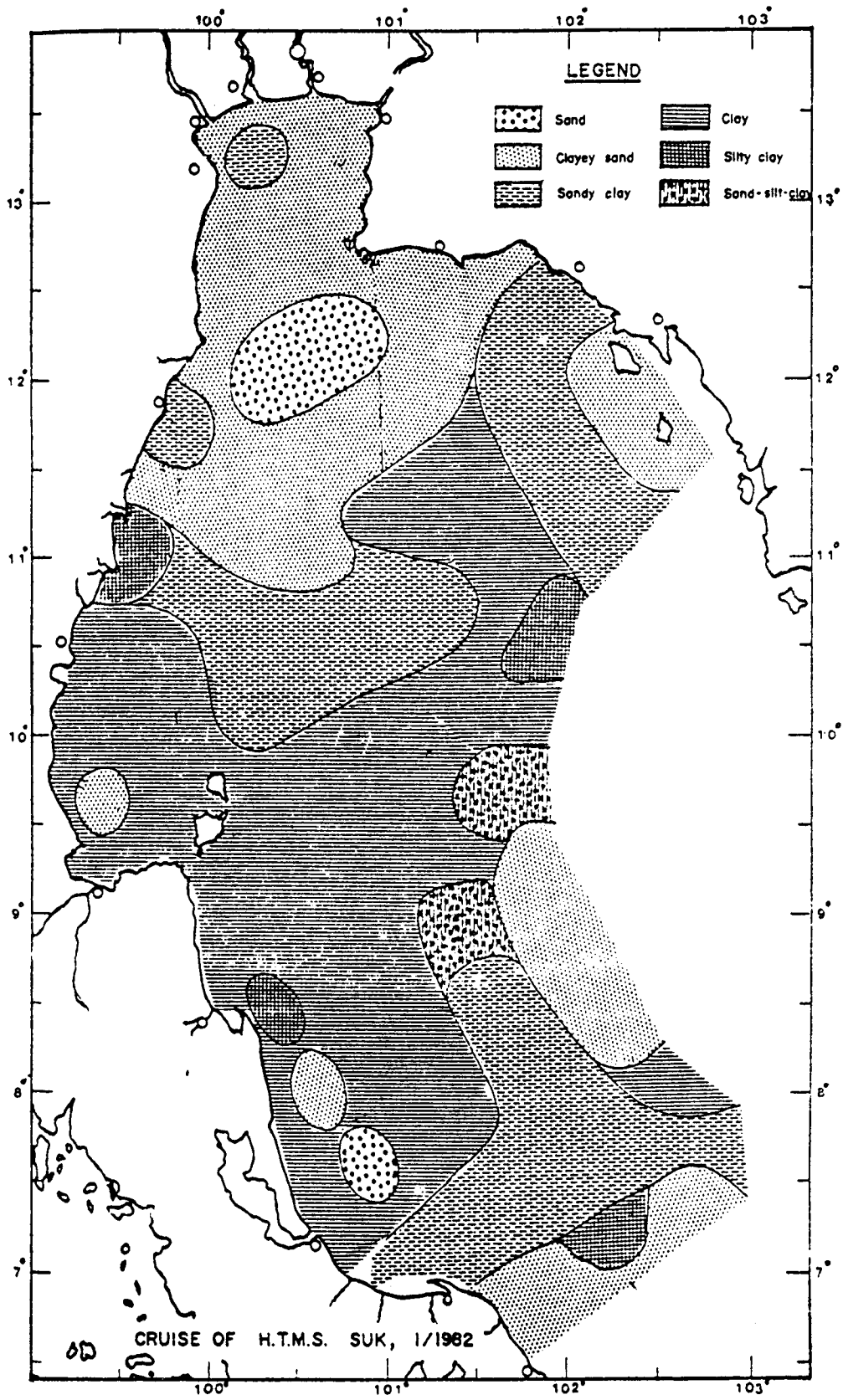
- อ่าวไทยฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณใกล้ชายฝั่งทะเล จ.ระยอง สีของน้ำทะเลเป็นสีเขียวแกมน้ำเงิน (Bluish Green) ความโปร่งแสงของน้ำทะเลเฉลี่ยน้อยกว่า 20 ม. หรือ 40 % ของความลึก บริเวณห่างฝั่งออกไปรวมทั้งบริเวณ ก.ช้าง และ ก.กูด จ.ตราด สีของน้ำทะเลเป็นสีน้ำเงิน แสงผ่านน้ำทะเลลงไปได้ลึกเฉลี่ย 30 ม. หรือ 40 % ของความลึก

- อ่าวไทยฝั่งตะวันตก บริเวณใกล้ชายฝั่ง สีของน้ำทะเลเป็นสีน้ำเงินแกมเขียว (Greenish Blue) ส่วนบริเวณห่างฝั่งทะเลตั้งแต่ จ.ปัตตานี ถึง จ.นราธิวาส สีของน้ำทะเลจะเป็นสีน้ำเงิน ความโปร่งแสงของน้ำทะเลบริเวณ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นไปถึงอ่าวไทยตอนบน และบริเวณใกล้ชายฝั่งทะเลโดยตลอดมีความโปร่งแสงน้อยกว่า 10 เมตร เมื่อห่างฝั่งออกไปความโปร่งแสงเพิ่มขึ้นเป็น 30 เมตร หรือ 60 % ของความลึก

อุณหภูมิผิวน้ำทะเลในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

ลักษณะพื้นท้องทะเลในอ่าวไทย

1.15.5 ลักษณะพื้นที่ท้องทะเล

- อ่าวไทยตอนบน บริเวณอ่าว และบริเวณปากแม่น้ำต่าง ๆ ลักษณะพื้นที่ท้องทะเลเป็นโคลน ตอนใต้ลงมาตั้งแต่แนวเส้นตรงระหว่าง ก.สีชัง จ.ชลบุรี และ แหลมผักเบี้ย จ.เพชรบุรี บริเวณปากฝั่งพื้นที่ท้องทะเลเป็นทรายปนโคลน ส่วนห่างฝั่งเป็นทรายปนโคลนและ เปลือกหอย

- อ่าวไทยฝั่งตะวันออก บริเวณปากชายฝั่งทะเล โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นโคลนปนทราย และเปลือกหอย ส่วนบริเวณห่างฝั่งและตามปากแม่น้ำต่าง ๆ เป็นโคลน

- อ่าวไทยฝั่งตะวันตก โดยทั่วไปพื้นที่ท้องทะเลมีลักษณะเป็นโคลน (Clay) ตั้งแต่ชายฝั่งทะเล จ.ประจวบคีรีขันธ์ ลงไปถึง จ.นครศรีธรรมราช แต่บริเวณนอกฝั่ง จ.สงขลา และนราธิวาส มีลักษณะเป็นโคลนปนทราย ส่วนบริเวณอื่น ๆ มีลักษณะเป็นทรายปนโคลน และเปลือกหอย ได้แก่ บริเวณชายฝั่ง อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และนอกฝั่ง จ.ปัตตานี

1.16 ลักษณะอุณหภูมิต่ำในอ่าวไทย

1.16.1 ลักษณะอากาศโดยทั่วไป

ดินฟ้าอากาศในอ่าวไทยอยู่ในอิทธิพลของมรสุมเช่นเดียวกับภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากมรสุมนี้แล้ว ในอ่าวไทยยังมีลมประจำทิศอีกกระแสหนึ่ง ซึ่งพัดเข้าสู่อ่าวไทยในระยะเปลี่ยนฤดู จากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ กระแสลมนี้พัดในทิศใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนใต้ ชาวทะเลเรียกว่าลมตะเภา พัดในทิศทางประจำเป็นระยะเวลา 2 - 3 เดือน คือในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ จนถึงเดือนเมษายน

อ่าวไทยมีฝนตกทั้งสองฤดู มรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะทำให้ฝนตกชุกทางฝั่งตะวันออก ส่วนมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือทำให้ฝนตกชุกทางฝั่งตะวันตกของอ่าว ความชื้นสูงเกือบตลอดปี อุณหภูมิสม่ำเสมอ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือไม่ทำให้อุณหภูมิในอ่าวไทยลดลงได้มากนัก

1.16.2 ฤดูกาล

อ่าวไทยมีฤดูกาลดังนี้

- ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในสัปดาห์แรกของเดือนพฤษภาคม ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะเริ่มพัดเข้าสู่อ่าวไทยตอนใต้ จะเริ่มมีฝน พายุแลบ และพายุคะนองในทะเลระหว่าง จ.นราธิวาส จนถึง จ.สงขลา ปรากฏการณ์เช่นนี้จะเลื่อนขึ้นมาเกิดตอนกลางอ่าวไทยบริเวณ จ.สุราษฎร์ธานี ถึง จ.ชุมพร ในระยะประมาณสัปดาห์ที่ 2 และในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤษภาคมปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นบริเวณตอนบนของอ่าวไทย ระยะที่มีฝนตกพร้อมด้วยพายุแลบและพายุคะนองนี้เป็นสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นของฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นเพียงระยะประมาณ 3 - 5 วัน

เท่านั้น เมื่อพ้นระยะนี้แล้ว ลักษณะฟ้าแลบและฟ้าคะนองก็จะหายไปมีแต่ลมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดเป็นประจําตลอดเวลาและมีฝนตกเป็นครั้งคราว

ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้นี้ ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยคลื่นสงบเป็นส่วนมากเพราะขอบฝั่งอันเป็นแนวยาวบังลมตลอดฤดู แต่ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยซึ่งเปิดรับลมมรสุมนี้เต็มที่ จะมีลมแรง และคลื่นค่อนข้างจัด และจะมีพายุหรือฝนฟ้าคะนองในตอนบ่ายและตอนเย็นเป็นครั้งคราว ลักษณะเช่นนี้จะ เป็นอยู่ตลอดเดือนมิถุนายนจนถึงเดือนกันยายน

ในเดือนตุลาคม ปรากฏการณ์เช่นเดียวกับเมื่อเริ่มมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะเกิดขึ้นในอ่าวไทย อีกครั้งหนึ่ง คือ มีฝนตกหนักพร้อมด้วยฟ้าแลบและฟ้าคะนอง เป็นระยะเวลายาว ๓ - 5 วัน อันเป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ จะเลื่อนลงไปทางใต้ตามระยะเวลาที่ผ่านไป คือ ในสัปดาห์แรกของเดือนตุลาคมจะปรากฏขึ้นตอนกันอ่าวไทย ประมาณสัปดาห์ที่ 2 จะปรากฏในตอนกลางอ่าว และประมาณสัปดาห์ที่ 3 - 4 จะปรากฏในตอนใต้ของอ่าว เมื่อพ้นเดือนตุลาคมไปแล้ว มรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะหมดไปจากอ่าวไทย และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มเข้ามาแทนที่ทั่วไปเป็นประจํา

- ฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เริ่มถอยไปจากอ่าวไทย มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะเข้ามาแทนที่ โดยเริ่มตั้งแต่อ่าวไทยลงไปในตอนต้นเดือนตุลาคม และเลื่อนลงไปจนถึงกลางอ่าวในตอนกลางเดือน และเลื่อนลงไปตอนใต้ของอ่าวไทยในตอนปลายเดือน เมื่อสิ้นเดือนตุลาคม ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยคลื่นลมค่อนข้างสงบ แต่ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยได้รับมรสุมนี้เต็มที่ จะมีลมแรงและคลื่นจัดพร้อมด้วยฝนตามชายฝั่ง ส่วนมากตั้งแต่ จ.สงขลา ลงไป ส่วนตอนกันอ่าวคลื่นลมสงบ มีฝนน้อยมาก

มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือนี้ มีกำลังอ่อน แต่จะทวีกำลังขึ้นเป็นครั้งคราว โดยสัมพันธ์กับหย่อมความกดอากาศสูงในประเทศจีน เมื่อหย่อมความกดอากาศสูงในประเทศจีนมีกำลังแรง และแผ่ปกคลุมลงมา มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในอ่าวไทยก็จะมีกำลังแรงขึ้นทำให้คลื่นลมแรงขึ้น แต่ถ้าหย่อมความกดอากาศสูงนั้นอ่อนกำลังลง มรสุมก็จะอ่อนกำลังลงไปเช่นเดียวกันทำให้คลื่นลมสงบลงเป็นเช่นนี้ตลอดฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนไปจนถึงสิ้นเดือนมกราคม

- ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในเดือนกุมภาพันธ์ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะอ่อนกำลังลงจนเกือบหมดสิ้น จะมีลมจากทะเลจีนใต้พัดเข้ามาแทนที่ในระหว่างทิศใต้ และตะวันออกเฉียงใต้ ลมนี้เป็นกระแสลมจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนใต้ ซึ่งลักษณะในทางอุตุนิยมวิทยาเป็นลมที่ไหลจมลงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่างจึงมีอุณหภูมิสูง และถึงแม้จะมีแหล่งกำเนิดจากน่านน้ำในทะเลจีนใต้ ก็ไม่ทำให้เกิดฝนตก เพราะการที่อากาศจมลงไม่ทำให้เกิดเมฆและฝนได้ ท้องฟ้ากลับกระจ่างมีเมฆเป็นส่วนน้อย ฉะนั้นเมื่อลมนี้พัดเข้าสู่อ่าวไทยจึงทำให้เกิดลักษณะอากาศแล้งขึ้นทั่วไป ลมนี้มีกำลังค่อนข้าง

ข้างสม่ำเสมอ เฉพาะในตอนบ่ายและเป็นเมื่อได้รวมกับลมเนื่องจากทะเลซึ่งพัดเป็นประจำ ทำให้กระแสลมที่นี้แรงขึ้นมากตามชายฝั่ง เป็นผลทำให้เกิดคลื่นตามชายฝั่งทั้งสองของอ่าวไทย และเนื่องจากอ่าวไทยมีลักษณะขอบฝั่งสอบเข้ามาจากตอนใต้ของอ่าวจนถึงกันอ่าว ฉะนั้นลมใต้หรือลมตะวันออกเฉียงใต้จึงทำให้เกิดคลื่นน้ำที่นี้ในตอนกันอ่าวได้มากในฤดูนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนบ่าย และตอนเย็นของเดือนมีนาคมและเมษายน มรสุมตะวันออกเฉียงใต้ที่นี้ปกคลุมทั่วบริเวณอ่าวไทยรวมระยะเวลาทั้งสิ้น ประมาณ 3 เดือน

1.16.3 อุณหภูมิ

การผันแปรของอุณหภูมิในอ่าวไทยซึ่งเป็นบริเวณน้ำอันกว้างใหญ่มีไม่มากนัก โดยเฉพาะในบริเวณนี้ตั้งแต่ตอนบนของอ่าวไทยลงไป อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ทำให้อุณหภูมิของอากาศในอ่าวไทยลดลงจนรู้สึกได้ชัดเจนดังเช่นภาคอื่นของประเทศ อุณหภูมิเฉลี่ยประจำปี มีค่า $28^{\circ}.0$ ซ. และอุณหภูมิเฉลี่ยประจำฤดูกาลปรากฏดังนี้

-อุณหภูมิรวมตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าอยู่ ระหว่าง $26^{\circ}.0 - 27^{\circ}.0$ ซ.

-อุณหภูมิรวมตะวันออกเฉียงใต้กับมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ อุณหภูมิเฉลี่ยจะมีค่าแปรผันอยู่ระหว่าง $27^{\circ}.0 - 28^{\circ}.0$ ซ. เดือนธันวาคมและมกราคม เป็นเดือนที่มีอากาศเย็นกว่าเดือนอื่น ๆ

ในบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ $40^{\circ}.5$ ซ. ที่ อ.สัตหีบ ในเดือนเมษายน และพฤษภาคม 2495 อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ $9^{\circ}.9$ ซ. ที่ จ.ชลบุรี ในเดือนมกราคม 2498

ในบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตก อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ $39^{\circ}.6$ ซ. ที่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ในเดือนเมษายน 2484 อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ $11^{\circ}.1$ ซ. ที่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ในเดือนมกราคม 2494

ส่วนในบริเวณอ่าวไทย ซึ่งใช้หลักการตรวจของ ก.ส.ช. เป็นตัวแทนนั้น อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ $36^{\circ}.9$ ซ. ในเดือนเมษายน 2503 และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ $16^{\circ}.9$ ซ. ในเดือน มกราคม 2506

พิสัยเฉลี่ยประจำวันของบริเวณอ่าวไทยนั้นมีค่าน้อย เนื่องจากเป็นบริเวณที่อยู่บนน้ำตื้นที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนในเรื่องอุณหภูมิของน้ำทะเลนั้น อุณหภูมิเฉลี่ยของน้ำทะเลในอ่าวไทยจะสูงกว่าอุณหภูมิของอากาศประมาณ $1^{\circ}.0$ ซ.

1.16.4 ฝน

ในบริเวณอ่าวไทยมีฝนตก 2 ฤดู คือในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะทำให้มีฝนตกหนักทางฝั่งตะวันออกของอ่าวโดยเฉพาะ ในบริเวณตอนใต้ตั้งแต่ อ.สัตหีบลงไป ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีฝนตกหนักในบริเวณฝั่งตรงข้าม คือ ฝั่งตะวันตก โดยเฉพาะในบริเวณตั้งแต่ใต้ จ.ชุมพร ลงไป นอกจากนั้นจะมีฝนอันเกิดจากพายุดีเปรสชัน และพายุโซนร้อน ซึ่งจะก่อตัวขึ้นจากทะเลจีนใต้เคลื่อนเข้าสู่อ่าวไทย โดยผ่านประเทศเวียดนาม เข้าสู่ภาคตะวันออกของประเทศ แล้วเข้าสู่อ่าวไทยในบริเวณกันอ่าวอีกทางหนึ่ง คือ เคลื่อนที่ผ่าน

ตอนใต้ของแหลมญวน แล้วเข้าสู่อ่าวไทย ในลักษณะ เช่นนี้พายุจะทวีกำลังรุนแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อน และได้ฝนได้ในบางครั้ง พายุดีเปรสชันและพายุโซนร้อนนี้ เมื่อผ่านเข้ามาในอ่าวไทย จะทำให้เกิดฝนตกหนักแม้เป็นบริเวณกว้าง และกำลังแรงมากเป็นอันตรายแก่การเดินทางเรือ

1.16.5 เมฆ

จำนวนเมฆที่ปกคลุมท้องฟ้าในบริเวณอ่าวไทยนั้น เปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลดังต่อไปนี้
 ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีเมฆก้อน (คิวมูลัส) เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่เวลาสายและเพิ่มจำนวนหนาแน่นขึ้นทุกที ในตอนบ่ายและเย็น ในที่สุดเมื่อทวีจำนวนมากขึ้น ก็รวมตัวกันเป็นเมฆฝนฟ้าคะนอง (คิวมูโลนิมบัส) และตกเป็นฝน พร้อมด้วยลักษณะฟ้าคะนองแถบเชิงเขาตามชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ส่วนตามแถบภูเขาทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย เมื่อเมฆฝนฟ้าคะนองนี้ได้ทวีความสูงขึ้น จนพ้นความสูงของเทือกเขาทางตะวันตกของภาคใต้ และข้ามเทือกเขามาในอ่าวไทยโดยกระแสลมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้เกิดเมฆฝน (นิมโบสเตรตัส) เป็นแห่ง ๆ ในอ่าวไทยในตอนบ่าย และตอนเย็น ซึ่งเป็นลักษณะของเมฆตลอดฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้คือ ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม จนถึง เดือนตุลาคม

ฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ท้องฟ้าในอ่าวไทยมีเมฆคิวมูลัสเป็นหย่อม ๆ แต่ไม่สู้หนาแน่นและทวีจำนวนขึ้นมากดังในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เมฆคิวมูโลนิมบัส หรือเมฆฝนฟ้าคะนองก็มีไม่สู้มากและบ่อยนัก ในฤดูนี้ท้องฟ้าโปร่งกว่าในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

ฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ท้องฟ้าโปร่งเป็นส่วนมาก มีเมฆคิวมูลัสเป็นหย่อม ๆ ห่าง ๆ กันในระยะระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม และ เมษายนนี้ เป็นระยะที่ท้องฟ้ามีเมฆน้อยที่สุดของปี ในอ่าวไทย

(ดูสถิติจำนวนเมฆเฉลี่ยรายเดือนในหน้าต่อไป)

1.16.6 หมอกและทัศนวิสัย

หมอกและฝนเป็นตัวการที่ทำให้ทัศนวิสัยเลว โดยเฉพาะบริเวณใกล้กับชายฝั่งทะเล มีหมอกเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ แต่เป็นหมอกที่เกิดขึ้นในตอนเช้า ตกตอนสายหมอกจะยกตัวลอยขึ้นสู่เบื้องบนและจางหาย ไม่มีหมอกติดต่อกันตลอดวัน

บริเวณชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ส่วนมากมีทัศนวิสัยเลว ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม

บริเวณชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ทัศนวิสัยไม่ดีในเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จะมีลักษณะฟ้าหริ้วตามชายฝั่งทะเลเป็นประจำ ซึ่งทำให้ทัศนวิสัยเลวลง

(ดูสถิติจำนวนวันเฉลี่ยที่มีหมอกในหน้าต่อไป)

1.16.7 ลมผิวพื้น

ตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไปจนถึงเดือนมกราคม ลมผิวพื้นส่วนมากเป็นลมเหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือ มีกำลังอ่อน และจะทวีกำลังแรงขึ้นเป็นครั้งคราวโดยสัมพันธ์อยู่กับกำลังแรงของบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีน ที่แผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทย เมื่อความกดอากาศสูงในประเทศจีนมีกำลังแรงก็จะทำให้เกิดคลื่นลมในบริเวณอ่าวไทยมีกำลังแรงถึงแรงจัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางตอนใต้ของฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ตั้งแต่ชุมพรลงไป เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออ่อนกำลังลง คลื่นลมก็จะสงบลง เป็นเช่นนี้อยู่เกือบตลอดระยะเวลาที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือปกคลุมอยู่

ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงของลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ลมนี้จะพาความร้อนแห้งแล้งมาสู่อ่าวไทยดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในระหว่างเดือนมีนาคมถึงเมษายน มรสุมตะวันออกเฉียงใต้เมื่อผสมกับลมเฉื่อยจากทะเลในคอนบ้ายและตอนเย็น จะทำให้ลมใต้มีกำลังแรงขึ้น และทำให้เกิดคลื่นน้ำตื้นในตอนก้นอ่าวไทยได้มาก

ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยจะมีลมแรงและคลื่นลม

1.16.8 พายุฟ้าคะนอง

โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่งจะมีพายุฟ้าคะนองเกิดขึ้น ประมาณ 80 วัน คือ ในเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมเป็นเวลาที่เกิดพายุฟ้าคะนองบ่อยครั้งที่สุด ตามสถิติปรากฏว่าพายุฟ้าคะนองเกิดขึ้นได้ตลอดทั้งปี ในเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์เป็นระยะที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนใต้สุดของอ่าวไทยฝั่งตะวันตก (ดูสถิติค่าเฉลี่ยพายุฟ้าคะนองในคาบปี 2494 - 2503 หน้าต่อไป)

1.16.9 พายุหมุน

พายุหมุนที่เคลื่อนที่เข้ามาในอ่าวไทยจากทะเลจีนใต้ อาจมีกำลังได้ตั้งแต่พายุไต้ฝุ่น พายุโซนร้อน และพายุดีเปรสชัน เดือนตุลาคมเป็นเดือนที่จะมีพายุโซนร้อนเข้ามาในอ่าวไทยได้มากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน บริเวณที่เกิดพายุเลื่อนต่ำลงใต้วงเวียนแอตแลนติกตะวันออก ทำให้พายุที่เกิดขึ้นเคลื่อนตัวเข้ามาทางอ่าวไทยตอนใต้และเคลื่อนขึ้นฝั่งทางภาคใต้ในบางครั้ง พายุหมุนอาจก่อตัวขึ้นเองในอ่าวไทยก็ได้ พายุที่ก่อตัวขึ้นนี้ส่วนมากจะมีกำลังอ่อนขนาดพายุดีเปรสชันแล้วเคลื่อนตัวไปทางตะวันตกผ่านภาคใต้ของประเทศไทย

จำนวนเมฆเฉลี่ย (รวมทุกชั้น) ใน 8 ส่วนของท้องฟ้า

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค.

ก้นอ่าวไทย

ก.สีช้าง 3.2 3.5 3.5 4.3 5.8 6.3 6.6 6.7 6.5 5.6 4.2 3.3

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก

ชลบุรี 3.4 3.7 3.8 4.5 6.0 6.5 6.6 6.8 6.6 5.6 4.3 3.5

สัตหีบ 3.7 4.0 4.1 4.7 6.1 6.5 6.8 6.9 6.9 6.0 4.8 3.7

อ่าวไทยฝั่งตะวันตก

หัวหิน 3.0 3.1 3.1 3.9 5.8 6.6 6.8 7.0 6.7 5.8 4.5 3.5

ประจวบคีรีขันธ์ 3.5 3.5 3.5 4.2 5.7 6.4 6.6 6.8 6.4 5.7 4.6 3.7

ชุมพร 4.5 4.3 4.2 4.9 6.3 6.7 6.9 6.9 6.8 6.1 5.8 4.9

สงขลา 5.8 5.3 5.3 5.8 6.6 6.7 6.6 6.8 6.8 6.9 6.9 6.5

นราธิวาส 5.6 5.0 4.7 4.6 5.8 6.0 6.0 6.2 6.2 6.3 6.5 6.3

จำนวนวันเฉลี่ยที่มีหมอก

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค.

ก้นอ่าวไทย

ก.สีช้าง 1.1 0.1 0.1 0.0 0.0 0.0 0.0 0.0 0.0 0.1 0.3 0.8

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก

ชลบุรี 2.5 2.8 1.8 0.6 0.3 0.0 0.4 0.2 0.6 0.5 1.4 0.9

สัตหีบ 5.4 4.6 3.1 1.9 0.5 0.8 0.7 0.6 0.6 1.3 1.8 3.2

อ่าวไทยฝั่งตะวันตก

หัวหิน 1.0 1.5 1.2 0.4 0.1 0.0 0.1 0.0 0.0 0.0 0.0 0.2

ประจวบคีรีขันธ์ 2.0 1.8 0.9 0.8 0.5 0.3 0.6 0.4 0.3 0.2 0.5 0.6

ชุมพร 8.6 8.6 7.6 4.5 2.6 1.1 1.8 1.1 1.7 3.8 4.6 5.1

สงขลา 0.8 1.4 2.0 2.1 2.3 2.0 1.6 1.0 1.0 0.7 0.3 0.1

นราธิวาส 2.8 2.2 1.8 3.4 3.3 2.6 2.3 1.3 1.3 1.4 1.2 1.2

จำนวนวันเฉลี่ยที่มีหมอกตามฤดูกาล

	กุมภาพันธ์-เมษายน	พฤษภาคม-ตุลาคม	พฤศจิกายน-มกราคม
<u>กั้นอ่าวไทย</u>			
ก.สีซัง	0.1	0.0	0.7
<u>อ่าวไทยฝั่งตะวันออก</u>			
ชลบุรี	1.7	0.3	1.6
สัตหีบ	3.2	0.8	3.5
<u>อ่าวไทยฝั่งตะวันตก</u>			
หัวหิน	1.0	0.0	0.4
ประจวบคีรีขันธ์	1.2	0.4	1.0
ชุมพร	6.9	2.0	6.1
สงขลา	1.8	1.4	0.4
นราธิวาส	2.5	2.0	1.7

จำนวนวันเฉลี่ยที่มีฟ้าผ่า

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค.

<u>กั้นอ่าวไทย</u>													
ก.สีซัง	20.7	15.4	14.8	11.0	1.5	0.5	0.3	0.3	0.4	2.7	9.3	16.4	
<u>อ่าวไทยฝั่งตะวันออก</u>													
ชลบุรี	27.4	24.5	24.9	16.3	3.3	2.1	0.9	2.4	1.9	6.4	16.9	23.1	
สัตหีบ	20.4	14.9	15.3	8.2	0.8	1.0	1.7	2.1	1.1	4.1	8.9	15.5	
<u>อ่าวไทยฝั่งตะวันตก</u>													
หัวหิน	20.0	18.3	22.5	14.3	2.7	0.5	1.4	1.2	1.0	3.0	8.5	14.8	
ประจวบคีรีขันธ์	20.1	17.1	20.2	14.7	6.6	5.5	5.9	6.0	4.2	5.6	11.8	18.3	
ชุมพร	14.3	13.4	19.4	15.7	9.7	7.3	5.4	5.7	5.9	7.2	8.1	12.8	
สงขลา	7.5	10.7	12.2	10.6	4.9	4.6	7.8	7.2	3.6	3.8	2.2	3.7	
นราธิวาส	7.0	10.1	10.9	13.3	8.8	7.2	7.4	6.8	5.8	6.0	5.3	4.0	

สถิติพิเศษและกำลังลมเฉลี่ยรายเดือน

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค.

ก้นอ่าวไทย

ก.สีซัง

ทิศลม	น	ช	ช	ช	ช	ช	ช	ช	ช	น	น	น
กำลังลม(นอต)	7.0	6.8	6.9	6.7	6.9	7.5	7.2	7.2	5.7	5.8	8.4	8.1

อ่าวไทยฝั่งตะวันออก

ชลบุรี

ทิศลม	อ	ช-ชา	ช	ช	ช	ช	ช	ช-ชา	ช	นอ-อ	นอ	นอ
กำลังลม(นอต)	5.8	6.5	6.6	6.2	5.4	6.4	6.0	5.9	4.8	4.6	5.9	6.1

ลัดทึบ

ทิศลม	ง-น-ชา	ง-ช	ช	ช	ช-ชา	ชา	ชา	ชา-ว	ชา-ว	ง-น	ง-น	น
กำลังลม(นอต)	5.6	6.6	7.4	7.1	7.2	9.2	9.0	8.6	7.0	5.4	6.5	6.6

อ่าวไทยฝั่งตะวันตก

หัวหิน

ทิศลม	ง-นอ	ง-ชอ-อ	ง-ชอ	ชอ	ง-ชอ-ชา	ง-ชา	ง-ชา	ง-ชา	ง-ว	ง-นอ	น-นอ	นอ
กำลังลม(นอต)	5.1	5.1	5.9	5.6	4.8	4.9	4.7	4.3	3.6	4.2	5.6	5.7

ประจวบคีรีขันธ์

ทิศลม	น-นอ	ช	ช	ช	ว	ว	ว	ว	ว	ว-น	น	น
กำลังลม(นอต)	6.2	5.4	5.9	6.1	5.9	6.7	6.7	6.9	6.1	5.7	8.0	8.1

ชุมพร

ทิศลม	อ	ง-ชอ-อ	ชอ	ชอ	ง-ช-ว	ง-ช-ว	ง-ช-ว	ว	ง-ชา	อ-ช	อ	อ
กำลังลม(นอต)	5.8	5.1	4.9	4.8	4.6	5.0	4.9	5.3	4.7	4.1	5.0	5.8

สงขลา

ทิศลม	อ	อ	อ	ช-อ	ง-น	ง-ชา	ง-ชา	ง-ว	ง-ว	ง-ว	ง-อ	อ
								-ชา	-ชา	-ชา	-นอ	
กำลังลม(นอต)	12.0	11.0	9.0	7.0	5.5	5.7	5.8	6.5	6.1	5.5	7.3	10.3

สถิติทิศและกำลังลมเฉลี่ยรายเดือน

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค.

นราธิวาส

ทิศลม	นอ	นอ	นอ	นอ	น-นอ	ง-อ	น-นอ	ว	ง-ช	ง-น	ง-นอ	นอ
						-นอ			-ว-น	-นอ		

กำลังลม(ม.ค)	6.9	6.8	6.1	5.8	5.1	4.7	4.5	4.6	4.8	4.8	5.0	6.1
--------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

หมายเหตุ - อักษร "ง" ตามตาราง หมายถึง ลมเจียบ

จำนวนวันโดยเฉลี่ยที่มีพายุฟ้าคะนอง

ม.ค. ก.พ. มี.ค. เม.ย. พ.ค. มิ.ย. ก.ค. ส.ค. ก.ย. ต.ค. พ.ย. ธ.ค. ทั้งปี

กันอำเภอไทย

ก.สีช้าง	1.1	3.6	8.0	14.1	17.4	8.1	8.7	7.7	15.5	16.1	5.6	0.9	106.8
----------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	-------

อำเภอไทยฝั่งตะวันออก

ชลบุรี	0.6	2.9	6.3	14.0	15.1	7.9	7.7	7.8	11.7	11.0	3.6	0.6	89.2
--------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	------

สศทิบ	0.7	1.4	3.4	7.8	10.1	4.2	3.8	3.6	8.3	10.4	4.7	1.0	59.5
-------	-----	-----	-----	-----	------	-----	-----	-----	-----	------	-----	-----	------

อำเภอไทยฝั่งตะวันตก

หัวหิน	0.5	1.2	3.7	9.2	16.0	9.1	8.2	8.4	11.6	13.7	5.9	0.6	88.1
--------	-----	-----	-----	-----	------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	------

ประจวบคีรีขันธ์	0.7	1.7	5.3	11.0	16.3	6.3	6.3	5.3	8.8	12.2	7.8	2.3	84.0
-----------------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	-----	-----	------	-----	-----	------

ชุมพร	1.4	2.1	5.6	11.8	16.3	9.6	8.2	6.6	8.6	12.6	9.3	3.4	95.5
-------	-----	-----	-----	------	------	-----	-----	-----	-----	------	-----	-----	------

สงขลา	0.6	0.6	3.1	10.5	19.4	14.4	13.2	12.6	12.9	14.9	8.6	2.4	113.2
-------	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	-----	-----	-------

นราธิวาส	0.2	0.5	1.9	5.2	13.2	12.0	12.6	12.1	11.3	8.8	5.1	1.4	84.3
----------	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	-----	-----	-----	------

ที่มา : สถิติภูมิอากาศของประเทศไทยในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2494 - 2523) กรมอุตุนิยมวิทยา

อ่าวไทย - แม่น้ำเจ้าพระยา - สันดอนปากน้ำ - สถานีสำรอง - เครื่องหมายช่วย
การเดินทางเรือในร่องน้ำ - แทนชุดเจาะก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย - แหล่งอาศัยสัตว์ทะเล

(แผนที่หมายเลข 001)

2.1 อ่าวไทย

การกำหนดอาณาเขตและเรียกชื่อน่านน้ำทะเล ในทางภูมิศาสตร์สากล อ่าวไทย (Gulf of Thailand) คือ อ่าวของน่านน้ำทางเหนือของแนวเส้นตรงซึ่งลากจากจุด แหลมกาเมา (Pointe de Ca Mau) (แลต. $8^{\circ}36'N$. ลอง. $104^{\circ}42'E$.) ปลายสุดทางใต้ของเวียดนามไปยังปลายสุดทางเหนือของแหลมฝั่งตะวันออกของ กัวลาเบซาร์ (Kuala Besar) (แลต. $6^{\circ}13'N$. ลอง. $102^{\circ}14'E$.) ซึ่งเป็นทางเข้าปากน้ำ สุทงกลันตัน (Sungai Kelantan) ของมาเลเซีย

อ่าวไทยตอนกันอ่าวสุคมีแม่น้ำ 4 สาย คือ แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำบางปะกงไหลมาออกทะเล พื้นที่ของทะเลตอนกันอ่าวจึงเป็นตะกอนโคลนตม มีอาหารของสัตว์น้ำอย่างสมบูรณ์ บริเวณปากน้ำทั้งสี่จึงมีเครื่องมือจับสัตว์น้ำ เช่น โป๊ะ โพงพาง จำนวนมาก และเป็นแหล่งที่มีเรือประมงเล็กสัญจรเข้าออกเกือบตลอดเวลา โดยเฉพาะปากน้ำเจ้าพระยาเป็นที่รวมของบรรดาเรือทุกลำที่จะเข้าไปในแม่น้ำสู่ กรุงเทพมหานคร

(แผนที่หมายเลข 138)

2.2 แม่น้ำเจ้าพระยา

แม่น้ำเจ้าพระยา เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุดของประเทศ มีต้นกำเนิดจากภูเขาทางภาคเหนือ แต่ส่วนที่เรียกว่าเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาเริ่มต้นจากตรงที่ แม่น้ำปิง และ แม่น้ำน่าน มาบรรจบกันที่เขต จ.นครสวรรค์ แล้วไหลผ่านจังหวัดหลายจังหวัดในภาคกลางลงไปทางใต้ ผ่านกรุงเทพฯ ผ่านตัว จ.สมุทรปราการ ลงสู่อ่าวไทยบริเวณ ป้อมพระจุลจอมเกล้า (แลต. $13^{\circ}32'N$. ลอง. $100^{\circ}35'.3E$.) กับจุดหนึ่งที่อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 1 ไมล์ (ปากคลองบางกอกใหญ่) มีความยาวตลอดสายประมาณ 360 กม. แม่น้ำนี้ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งทางหลวงแผ่นดินทางน้ำของภาคกลาง เรือใหญ่ที่ผ่านสันดอนปากน้ำได้ เข้าถึงกรุงเทพฯ ได้ทั้งสิ้น และจากกรุงเทพฯ เรือเล็กแล่นขึ้นไปได้อีกประมาณ 60 ไมล์ ย่านที่มีการสัญจรทางน้ำคับคั่งคือ ย่านท่าเรือกรุงเทพฯ บนฝั่งทั้งสองข้างแม่น้ำตอนนี้มีโรงสีข้าว โรงเลื่อย ท่าเทียบเรือ ภัตตาคาร และโรงพัลลินค้าเป็นจำนวนมาก

(แผนที่หมายเลข 138)

ระดับน้ำของแม่น้ำขึ้นอยู่กับปริมาณของน้ำที่ไหลตามฤดูกาลในการบังคับน้ำของการชลประทาน และอาการขึ้นลงของน้ำทะเลด้วย ในฤดูน้ำ น้ำเหนือหลากระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม กระแสน้ำอาจไหลลงตลอดเวลาและบางครั้งมีความแรงถึง 4 นอต ในเดือนพฤศจิกายนวันน้ำเกิด น้ำทะเลจะหนุนเข้าไปตามลาคลอง และที่ลุ่มในกรุงเทพฯ ทำให้น้ำเจิ่งนองในช่วงเวลาน้ำขึ้น อาการขึ้นลงของน้ำ (Tide) ในแม่น้ำมีลักษณะเป็นน้ำผสม (Mixed Tide) เช่นเดียวกับน้ำที่ปากน้ำ

(แผนที่หมายเลข 112)

2.3 ช่องทางเข้า - สันดอนปากน้ำ - ร่องน้ำเดินเรือ - เครื่องมือจับสัตว์น้ำ

แม่น้ำเจ้าพระยาไหลลงสู่อ่าวไทยบริเวณบ่อมพระจุลจอมเกล้า เมื่อพ้นปากน้ำออกไป กระแสน้ำพัดพาเอาตะกอนไปทับถมเป็นสันดอนตื้น มีพื้นที่กว้างเป็นแนวขวางปากน้ำอยู่ สันดอนตื้นยื่นยาวออกห่างจากฝั่งจุดปากทางลงไปทางใต้ไกลถึง 8 ไมล์ เมื่อน้ำลงต่ำสุดจะทำให้เกิดหาดโคลนแห้งบนสันยื่นจากฝั่งออกไปไกลถึง 4 ไมล์ เพื่อให้เรือสินค้าเดินเรือเข้าออกแม่น้ำเจ้าพระยาได้ ทางราชการได้ขุดร่องน้ำเดินเรือขึ้นกว้างประมาณ 100 ม. ในทางตรง และประมาณ 250 ม. ในตอนท้าย ความลึกของร่องน้ำประมาณ 8.50 ม. จากระดับทะเลปานกลาง ปัจจุบันการทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับหน้าที่ในการขุดลอกรักษาร่องน้ำไว้ให้มีความลึกอยู่ระดับนี้ เพื่อให้เรือสินค้าที่กินน้ำลึก 28 ฟุต (8.50 ม.) ผ่านเข้าออกได้ (ดังรูป)

ที่ริมขอบร่อง การทำเรือแห่งประเทศไทยได้จัดวางทุ่นโพลีเอทิลีนและแดงแสดงขอบเขตร่องน้ำตลอดเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ทุ่นปากร่องเป็นต้นไป จนถึง ท่าเรือกรุงเทพฯ ทุ่นเหล่านี้มีหมายเลขกำกับ ซึ่งชาวเรือควรติดตามข่าวสารจากการทำเรือแห่งประเทศไทยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย

ทั้งสองข้างร่องน้ำใกล้จะเข้าปากน้ำ จะมีพวงทางจับสัตว์น้ำวางไว้เป็นระยะ พวงทางเหล่านี้มิได้ปักไว้ตายตัวตลอดไป ชาวประมงได้นำเสามาปักเพื่อผูกอวนจับสัตว์น้ำเฉพาะเวลาน้ำลงเท่านั้น เมื่อจับสัตว์น้ำเสร็จก็จะถอนเสากลับไป อย่างไรก็ตาม เสาพวงทางที่มีอยู่จำนวนมากเหล่านี้สร้างความยุ่งยากต่อการเดินเรือในบางครั้ง เนื่องจากบังเครื่องหมายช่วยการเดินเรือทำให้มองหาทุ่นได้ลำบาก

กระแสน้ำที่นอกสันดอนปากน้ำ น้ำขึ้นไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ น้ำลงไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ความเร็วประมาณ 0.25-1 นอต ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ กระแสน้ำไหลเลียบฝั่งไปทางตะวันตกค่อนข้างแรง

กระแสน้ำในร่องน้ำเดินเรือ น้ำจะไหลขึ้นลงตามแนวร่อง มีความเร็วประมาณ 2-3 นอตแล้วแต่กำลังน้ำในแม่น้ำตามฤดูกาล

(แผนที่หมายเลข 112)

2.4 คำแนะนำ

การนำเรือเข้าร่องน้ำเจ้าพระยา เพื่อเข้าท่าเทียบเรือในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมจากหนังสือ "รายการที่เป็นประโยชน์แก่ชาวเรือในการเข้าออกกรุงเทพฯ" จัดพิมพ์โดย กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ

เรือที่เดินทางมาจากทางใต้ ก่อนจะเข้าเขตอ่าวตอนาน จะเห็นวิวเขาชายฝั่ง สัตหีบ ระยอง และเกาะใกล้เคียง คือ ก.จวง, ก.คราม ฯ ก่อนในเวลากลางวัน ส่วนเวลากลางคืนจะเห็นแสงไฟของกระโจมไฟ ก.จวง ซึ่งเห็นได้ไกลประมาณ 29 ไมล์ แล้วจึงจะเห็นกระโจมไฟแหลมปู่เต่า, ปากอ่าวสัตหีบ, กระโจมไฟ ก.ไข่ ผ่านขึ้นไปตามลำดับ เมื่อผ่านกระโจมไฟ ก.ไข่ ขึ้นไปแล้วจึงจะเห็นแสงสว่างของกรุงเทพ ฯ จับท้องฟ้าในทิศใกล้เคียงกับปากน้ำเจ้าพระยา

ส่วนเรือที่แล่นค่อนไปทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย จะเห็นวิว ช.สามร้อยยอด (จ.ประจวบคีรีขันธ์) และ ช.พระรอบาดี ตามลำดับ

เรือสินค้าซึ่งเดินทางมาจาก ภูเก็ต ใต้หวัน ฮองกง และเวียดนามจะมาเปลี่ยนเข็มเข้ากันอ่าวไทย เมื่อเห็นวิว ก.จวง และรู้ตำบลที่เรือโดยแน่ชัดแล้ว

การเดินทางเข้าสู่กันอ่าว ปากน้ำเจ้าพระยา เมื่อใกล้เขตน้ำลึก 15 ม. หรือห่างฝั่งประมาณ 10 ไมล์ หากเป็นเวลาค่ำคืน ควรระวังปะทะและเรือประมงเล็กให้มากด้วย

ภูมิประเทศฝั่งตะวันตกของปากทางเข้าแม่น้ำ เป็นทิวไม้ตลอด หลังทิวไม้ขึ้นไปเป็นที่ตั้งของป้อมพระจุลจอมเกล้า ซึ่งเห็นได้ไกลประมาณ 7 ไมล์จากทะเล

น้ำที่สันดอนปากน้ำเจ้าพระยาร่อย เรือที่ผ่านออกซึ่งกินน้ำลึกเฉลี่ย 4 เมตร เมื่อไปถึงสันดอน จะเบาขึ้น ประมาณ 7 เซนติเมตร

2.5 สถานีร่อง

เป็นอาคารคอนกรีตทาสีแดงสลัวขาว เป็นแถบตามแนวนอน สร้างอยู่บนน้ำในตำบลที่ แลต. 13°22'38" น. ลอง.100°35'58" อ. สูงจากระดับทะเลปานกลาง 38.35 ม. มีตะเกียงอยู่ชั้นบน ลักษณะไฟ Fl 10s 36m 20M และมีสัญญาณหมอกเสียงไซเรนทุก 20 วินาที (ดัง 2 วินาที เงียบ 18 วินาที) สถานีนี้เป็นที่พักรถไฟนำร่อง ดำเนินการโดยกรมเจ้าท่า

สัญญาณติดต่อกับสถานีร่อง ถึงเรือที่จะผ่านเข้าท่าเรือกรุงเทพ ฯ มีดังนี้

วันที่ทอดสมออกรอคำสั่งต่อไป

กลางวัน ทูมกรวยสีดาปลายแหลมอยู่ล่าง ชักขึ้นที่ปลายพรานข้างหนึ่ง

กลางคืน ไฟสีแดง 2 ดวง วนแนวตั้ง ชักขึ้นที่ปลายพรานข้างหนึ่ง

(แผนที่หมายเลข 112)

ท่าเคลื่อนเรือเข้าใกล้เพื่อรับเจ้าพนักงานนำร่อง

กลางวัน ทุ่นรูปกรวยสีดำ บลายแหลมอยู่บน ชักขึ้นที่ปลายพรวนข้างหนึ่ง

กลางคืน ไฟสีเขียว 2 ดวง านแนวดิ่ง ชักขึ้นที่ปลายพรวนข้างหนึ่ง

สัญญาณสำหรับเรียก (จากเรือที่ประสงค์จะติดต่อกับสถานีนำร่อง)

กลางวัน ชักธงประมวลสัญญาณสากลแสดงชื่อเรือบนปลายพรวนข้างหนึ่ง หรือเรียกด้วยโคมไฟสัญญาณ อักษร AA (วับ-วาบ-วับ-วาบ) หรืออักษรย่อชื่อเรือเป็นหมู่ ๆ ต่อกันไปจนกว่าทางสถานีจะตอบรับ

กลางคืน เรียกด้วยโคมไฟสัญญาณ อักษร AA (วับ-วาบ-วับ-วาบ) หรืออักษรย่อชื่อเรือเป็นหมู่ ๆ ต่อกันไปจนกว่าทางสถานีจะตอบรับ

สัญญาณตอบรับจากสถานีนำร่อง

กลางวัน แสดงธงสัญญาณตอบรับ (Answering Pennant) ตามประมวลสัญญาณสากล หรือด้วยโคมไฟสัญญาณ อักษร R (วับ-วาบ-วับ)

กลางคืน แสดงด้วยโคมไฟสัญญาณ อักษร R (วับ-วาบ-วับ)

ตามกฎหมายกระทรวงคมนาคม เรือใดที่อยู่ ณ บังคับให้ใช้เจ้าพนักงานนำร่องของรัฐบาลก่อนที่จะนำเรือเข้าและออกในเขตที่บังคับการนำร่อง จะต้องแจ้งให้กองนำร่องและกองตรวจท่าแห่งกรมเจ้าท่าทราบก่อนตามระเบียบ

เรือที่ต้องใช้เจ้าพนักงานนำร่อง จะต้องแล่นเข้าไปใกล้สถานีนำร่อง ภายในระยะ 600 ม. และจะต้องชะลอฝีจักร หรือหยุดเครื่องหรือถ้าจำเป็นก็ต้องทอดสมอ เพื่อให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานนำร่องที่ขึ้นเรือ ในการนี้ นายเรือจะต้องทำการนำเรือบังคับลงมาให้เรือยนต์นำร่องเข้าเทียบโดยปลอดภัย และสะดวกเท่าที่จะทำได้ ทั้งจะต้องผูกและหย่อนบันไดเชือก (Pilot Ladder) ที่แข็งแรงมั่นคง พร้อมด้วยเชือกช่วยชีวิตลงไปในน้ำ มีพวงชูชีพเตรียมพร้อมในกรณีที่น่าจะมีอันตรายเกิดแก่เจ้าพนักงานนำร่อง หรือคนประจำเรือยนต์นำร่อง นอกจากนั้นทางเรือจะต้องเตรียมเชือก สายดึง พร้อมคนประจำไว้ สำหรับผูกกระเบือเครื่องใช้ส่วนตัวของเจ้าพนักงานนำร่องนำขึ้นเรือใหญ่ด้วย

ถ้านายเรือผู้ควบคุมพยายามนำเรือเข้าใกล้ และปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าว เจ้าพนักงานนำร่อง อาจอนุญาตให้นายเรือลำนั้นก็ได้

ขนาดของเรือที่จะผ่านสันดอนปากแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าสู่ท่าเรือกรุงเทพ ฯ ได้ จะต้องมีความยาวตลอดลำไม่เกิน 565 ฟุต

(แผนที่หมายเลข 112)

2.6 เขตทอดสมอ บริเวณสันดอนปากแม่น้ำเจ้าพระยาใกล้กับที่ตั้งสถานีน้ำร่อง จะมีเขตทอดสมอเรือ อยู่ด้วยกัน 4 เขต คือ

2.6.1 เขตจอดเรือสันดอนกรุงเทพ ฯ เป็นเขตที่ใช้สำหรับจอดเรือสินค้าอยู่ทางทิศใต้ของสถานี น้ำร่อง ระยะห่างประมาณ 1 ไมล์

2.6.2 เขตจอดเรือสินค้าอันตราย เป็นเขตที่ใช้สำหรับจอดเรือบรรทุกสินค้าที่เป็นอันตราย เช่น วัตถุระเบิด สารเคมีที่เป็นอันตราย เขตนี้จะแบ่งไว้ให้อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของสถานีน้ำร่อง ระยะห่างประมาณ 4 ไมล์

2.6.3 เขตจอดเรือรบ เขตนี้อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของสถานีน้ำร่อง ระยะห่างประมาณ 2 ไมล์

2.6.4 เขตจอดเรือโรคติดต่อ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของสถานีน้ำร่อง เลยเขตจอดเรือรบไปประมาณ 4 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 112)

2.7 ที่ตั้งมูลดิน-หุ่นไฟกับที่ตั้งมูลดิน

เป็นบริเวณที่ใช้สำหรับทิ้งมูลดิน อยู่ทางทิศ 200° จากหุ่นปากร่อง ห่างประมาณ 2.2 ไมล์ (แลต.13°22'02" น. ลอง.100°33'38" อ.) เป็นหุ่นรูปเสาทาสีเหลืองมีเครื่องหมายบนยอด เป็นรูปกากบาททาสีเหลือง 1 อัน ลักษณะไฟ Fl Y 3s 3m 3M เป็นไฟดับสีเหลืองทุก 3 วินาที (สว่าง 0.3 วินาที มีด 2.7 วินาที) สูงจากระดับน้ำทะเล 3 ม.

2.8 หุ่นไฟปากร่อง

เป็นหุ่นรูปเสาทาสีแดงสลัขาเป็นแถบทางตั้ง เครื่องหมายยอดเป็นทรงกลมทาสีแดงลักษณะ ไฟ Mo (A) W 10s 4M เป็นไฟรหัสโทรเลขอักษร "A" ทุก 10 วินาที

2.9 ตำบลที่และลักษณะไฟต่างๆ ที่ทางเข้าแม่น้ำเจ้าพระยา

2.9.1 สถานีน้ำร่อง รายละเอียดตามที่กล่าวมาแล้ว

2.9.2 กระโจมไฟสันดอน อยู่ในตำบลที่ แลต.13°26'55" น. ลอง.100°35'56" อ. เป็นโครงเหล็กทาสีขาว ลักษณะไฟ Fl 3s 16m 5M เป็นไฟดับสีขาวทุก 3 วินาที (สว่าง 0.3 วินาที มีด 2.7 วินาที) เห็นได้รอบทิศ

(แผนที่หมายเลข 112)

2.9.3 พนาคู่ที่ 1 (A) และ (B) ทิศ 034°

2.9.3.1 พนาชุดหน้า (A) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°27'46" น. ลอง.100°36'55" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟดวงบน ลักษณะไฟ Q W 1s 16m 5M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 0.7 วินาที)

เห็นได้รอบทิศ

- ไฟดวงล่าง ลักษณะไฟ Q W 1s 15m 8M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 0.7 วินาที)

เห็นได้ในทิศ 029° - 039°

2.9.3.2 พนาชุดหลัง (B) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°28'35" น. ลอง.100°37'28" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีดำสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟดวงบน ลักษณะไฟ Iso W 6s 25m 4M (สว่าง 3 วินาที มีด 3 วินาที)

เห็นได้รอบทิศ

- ไฟดวงล่าง ลักษณะไฟ Iso W 6s 24m 9M (สว่าง 3 วินาที มีด 3 วินาที)

เห็นได้ในทิศ 029° - 039°

2.9.4 พนาคู่ที่ 2 (C) และ (D) ทิศ 018°

2.9.4.1 พนาชุดหน้า (C) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°29'21" น. ลอง.100°37'06" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟดวงบน ลักษณะไฟ Q G 1s 16m 4M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 0.7 วินาที)

เห็นได้รอบทิศ

- ไฟดวงล่าง ลักษณะไฟ Q G 1s 15m 8M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 0.7 วินาที)

เห็นได้ในทิศ 013° - 023°

2.9.4.2 พนาชุดหลัง (D) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°30'16" น. ลอง.100°37'24" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีดำสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟดวงบน ลักษณะไฟ Iso G 6s 25m 4M (สว่าง 3 วินาที มีด 3 วินาที)

เห็นได้รอบทิศ

- ไฟดวงล่าง ลักษณะไฟ Iso G 6s 24m 8M (สว่าง 3 วินาที มีด 3 วินาที)

เห็นได้ในทิศ 013° - 023°

2.9.5 พนาคู่ที่ 3 (E) และ (F) ทิศ 030°

2.9.5.1 พนาชุดหน้า (E) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°30'39" น. ลอง.100°38'08" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีเหลืองคาดดำเป็นแถบทางตั้ง

(แผนที่หมายเลข 112)

- ไฟดวงบน ลักษณะไฟ Q Y 1s 16m 9M (สว่าง 0.3 วินาที มีค 0.7 วินาที)
เห็นได้ด้านทิศ 121° - 131°

- ไฟหน้าดวงล่าง ลักษณะไฟ Q R 1s 15m 8M (สว่าง 0.3 วินาที มีค 0.7
วินาที) เห็นได้ด้านทิศ 025° - 035°

หมายเหตุ ไฟหน้า E นี้ ใช้เป็นไฟดวงหน้าของไฟหน้า F และ I

2.9.5.2 ไฟหน้าชุดหลัง (F) อยู่ในตําบลที่ แลต.13°31'25" น. ลอง.100°38'36" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบในทางตั้งลักษณะ
ไฟ Iso R 6s 25m 9M (สว่าง 3 วินาที มีค 3 วินาที) เห็นได้ด้านทิศ 025° - 035°

หมายเหตุ ไฟหน้า F เป็นไฟเดี่ยว

2.9.6 ไฟหน้าคู่ที่ 4 (G) และ (H) ทิศ 306°

2.9.6.1 ไฟหน้าชุดหน้า (G) อยู่ในตําบลที่ แลต.13°33'10" น. ลอง.100°34'38" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟหน้าดวงบน ลักษณะไฟ Q Y 1s 27m 4M (สว่าง 0.3 วินาที มีค 0.7
วินาที) เห็นได้รอบทิศ

- ไฟหน้าดวงล่าง ลักษณะไฟ Q Y 1s 26m 8M (สว่าง 0.3 วินาที มีค 0.7
วินาที) เห็นได้ด้านทิศ 301° - 311°

2.9.6.2 ไฟหน้าชุดหลัง (H) อยู่ในตําบลที่ แลต.13°33'29" น. ลอง.100°34'14" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- ไฟหน้าดวงบน ลักษณะไฟ Iso Y 6s 35m 4M (สว่าง 3 วินาที มีค 3 วินาที)
เห็นได้รอบทิศ

- ไฟหน้าดวงล่าง ลักษณะไฟ Iso Y 6s 34m 9M (สว่าง 3 วินาที มีค 3 วินาที)
เห็นได้ด้านทิศ 301° - 311°

2.9.7 ไฟหน้าคู่ที่ 5 (E) และ (I) ทิศ 126°

2.9.7.1 ไฟหน้าชุดหน้า (E) เป็นไฟดวงเดียวกับไฟหน้า E ของคู่ที่ 3 (E และ F)

2.9.7.2 ไฟหน้าชุดหลัง (I) อยู่ในตําบลที่ แลต.13°30'10" น. ลอง.100°38'49" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบแนวตั้ง ลักษณะ

ไฟ Iso Y 6s 25m 9M (สว่าง 3 วินาที มีค 3 วินาที) เห็นได้ด้านทิศ 121° - 131°

หมายเหตุ ไฟหน้า I เป็นไฟเดี่ยว

(แผนที่หมายเลข 112)

2.9.8 โพนาคู่ที่ 6 (J) และ (K) ทิศ 210°

2.9.8.1 โพนาคู่หน้า (J) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°26'55" น. ลอง.100°35'57" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีแดงสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- โพนาดวงบน ลักษณะไฟ Fl R 3s 16m 5M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 2.7 วินาที) เห็นได้รอบทิศ

- โพนาดวงล่าง ลักษณะไฟ Fl R 3s 16m 8M (สว่าง 0.3 วินาที มีด 2.7 วินาที) เห็นได้ในทิศ 205° - 215°

2.9.8.2 โพนาคู่หลัง (K) อยู่ในตำบลที่ แลต.13°26'01" น. ลอง.100°35'23" อ.
เป็นโครงเหล็กสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมทาสีดำสลับขาวเป็นแถบทางตั้ง

- โพนาดวงบน ลักษณะไฟ Iso R 6s 34m 9M (สว่าง 3.0 วินาที มีด 3.0 วินาที) เห็นได้รอบทิศ

- โพนาดวงล่าง ลักษณะไฟ Iso R 6s 34m 9M (สว่าง 3.0 วินาที มีด 3.0 วินาที) เห็นได้ในทิศ 205° - 215°

2.10 คำแนะนำการนำเรือผ่านสันดอน

2.10.1 รายละเอียดของร่องน้ำ

- ระหว่างทุ่นไฟปากร่อง ถึงทุ่นไฟหมายเลข 16 ระยะทางประมาณ 5.5 ไมล์ ความกว้างของร่องน้ำประมาณ 120 หลา

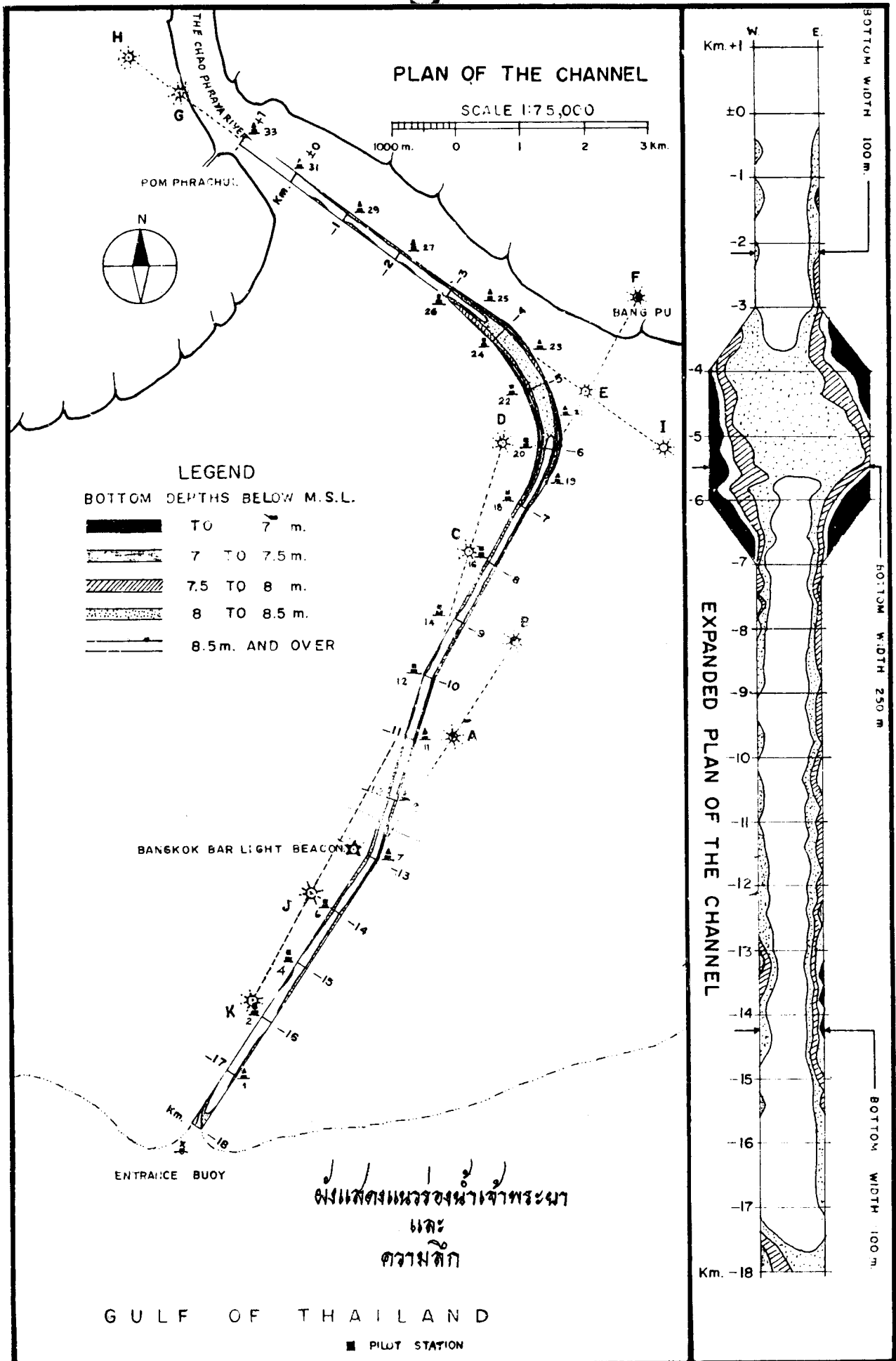
- ระหว่างทุ่นหมายเลข 16 จนถึงทุ่นหมายเลข 26 ซึ่งเป็นแนวโค้ง ระยะทางประมาณ 2.7 ไมล์ ความกว้างของร่องน้ำประมาณ 250 - 300 หลา

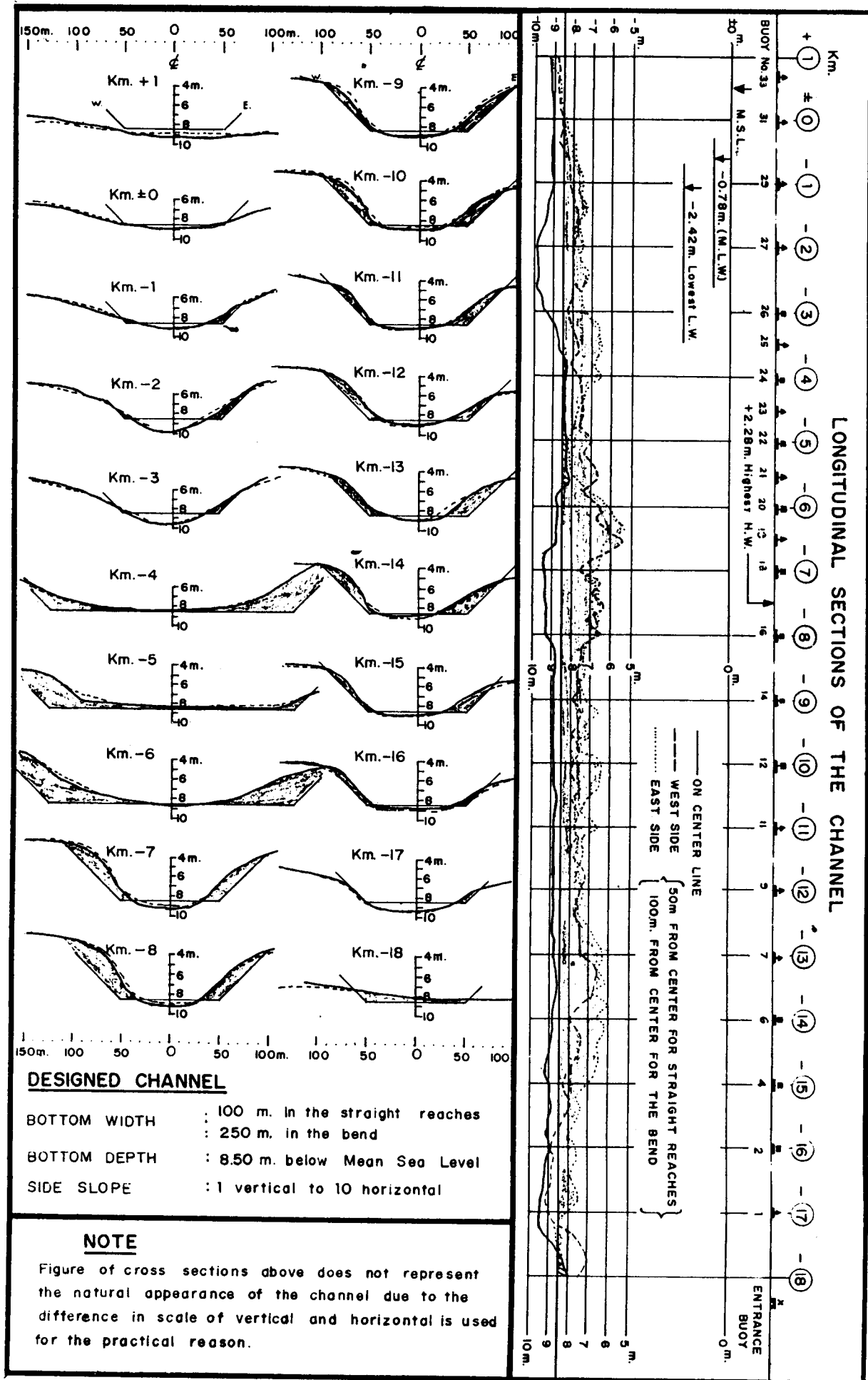
- ระหว่างทุ่นหมายเลข 26 จนถึงทุ่นหมายเลข 33 ระยะทางประมาณ 2 ไมล์ ความกว้างของร่องน้ำประมาณ 120 - 130 หลา

- ระยะทางจากทุ่นหมายเลข 33 (บ้านหูดอมรา) จนถึงทุ่นจอดเรือบางนา กรมสรรพาวุธทหารเรือ ระยะทางประมาณ 13 ไมล์ เป็นระยะทางในลำน้ำ (ระยะจากทุ่นหมายเลข 33 ถึงหน้าโรงเรียนนายเรือ 4.4 ไมล์ และจากโรงเรียนนายเรือถึงกรมสรรพาวุธทหารเรือ 8.6 ไมล์)

2.10.2 การนำเรือ

ขาเข้า หลังจากผ่านสถานีร่องแล้ว เอาทุ่นไฟสีเขียว (เลขคู่) ไว้ขวา สีแดง (เลขคู่) ไว้ซ้าย

(แผนที่หมายเลข 112,138)

- นำเรือผ่านทุ่นปากร่อง (จะเอาทุ่นปากร่องไว้ทางขวาหรือซ้ายก็ได้)
- เข็มแรก จากทุ่นไฟปากร่องถึงทุ่นสี่เหลี่ยมหมายเลข 7 ถัดเข็ม 034° ตามแนวไฟทุ่นคู่ที่ 1 (A และ B) โดยเอาทุ่นหมายเลข 1 และ 7 ไว้ขวามือ หมายเลข 2, 4 และ 6 ไว้ซ้าย
- เข็มที่สอง จากทุ่นหมายเลข 7 ถึงทุ่นหมายเลข 12 ถัดเข็ม 018° ตามแนวไฟทุ่นคู่ที่ 2 (C และ D) เอาทุ่นหมายเลข 7, 9 และ 11 ไว้ขวา
- เข็มที่สาม เมื่อถึงทุ่นหมายเลข 12 แล้ว ให้เปลี่ยนไปถัดเข็ม 030° ตามแนวไฟทุ่นคู่ที่ 3 (E และ F) ช่วงนี้จะมีแต่ทุ่นทางซ้าย คือหมายเลข 14, 16 และ 18 นอกจากนั้นในเข็มนี้ผู้นำเรือสามารถเข้าไฟทุ่น J และ K ซึ่งอยู่ด้านหลังในแนวทิศ 210° ซ้ายเล็งได้
- จากทุ่นหมายเลข 18 จนถึงทุ่นหมายเลข 26 ระยะทางช่วงนี้เป็นเส้นโค้งร่องน้ำกว้าง ให้เอาทุ่นสี่เหลี่ยมหมายเลข 19, 21, 23 และ 25 ไว้ทางขวามือ หมายเลข 18, 20, 22, 24 และ 26 ไว้ทางซ้ายมือ
- เข็มที่สี่ จากทุ่นหมายเลข 26 ถึงทุ่นหมายเลข 31 ถัดเข็ม 306° ตามแนวไฟทุ่นคู่ที่ 4 (G และ H) เอาทุ่นหมายเลข 27, 29 และ 31 ไว้ทางขวามือ ในเข็มที่สี่นี้สามารถเข้าไฟทุ่น E และ I ซึ่งอยู่ทางด้านหลังเป็นแนวเล็งได้
- เข็มที่ 5 ให้เปลี่ยนเข็มที่ทุ่นหมายเลข 31 โดยให้เปลี่ยนเป็นเข็ม 313° โดยให้ทุ่นหมายเลข 33 อยู่ทางขวามือ

ข่าออก ให้ปฏิบัติตรงข้ามกับขาเข้า คือ เอาทุ่นไฟสีแดงไว้ทางขวา และเอาทุ่นไฟสีเขียวไว้ทางซ้าย จะมีเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย คือ จากทุ่นหมายเลข 31 ไปจนถึงทุ่นหมายเลข 26 ให้เข้าไฟทุ่น E และ I ในทิศ 126° และจากทุ่นหมายเลข 18 ไปจนถึงทุ่นหมายเลข 12 ให้เข้าไฟทุ่น J และ K ในทิศ 210° เป็นแนวเล็งในการนำเรือ

หมายเหตุ

- ให้ใช้แผนที่เดินเรือหมายเลข 112 (ทางเข้าแม่น้ำเจ้าพระยา) และหมายเลข 138 (แม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ สมุทรปราการ ถึง สะพานพระราม 6) หรือแผนที่ร่องน้ำของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งจะออกเป็นประจำทุกเดือน ประกอบในการนำเรือ
- ลักษณะทุ่นไฟในเวลากลางวัน
 - หมายเลขคู่ เป็นทุ่นรูปเสาทาสีเขียว มีกรวยคว่ำทาสีเขียวตั้งอยู่บนยอดทุ่น
 - หมายเลขคู่ เป็นทุ่นรูปเสาทาสีแดง มีทรงกระบอกทาสีแดงตั้งอยู่บนยอดทุ่น

(แผนที่หมายเลข 112,138)

- การหลบหลีกเรือ ๑ ให้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2522 และกฎการเดินเรือสากล ดังนี้

- เมื่อเรือสวนกันให้หลีกเลี่ยงทางขวา (ให้เรือที่สวนผ่านทางกราบซ้าย)
- เมื่อจะแซงเรือข้างหน้า ให้แซงขึ้นทางซ้าย
- การแล่นสวนหรือแซงให้ดูพนา (แนวกกลางร่อง) กับแนวขอบร่างประกอบกัน
- การนำเรือ ๑ หน้าเรือตรงกลางร่อง (ตรงพนาแต่ละคู่) และอย่าให้ตกซ้าย

(แผนที่หมายเลข 045)

2.11 แท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย

บริเวณกลางอ่าวไทยหรือบริเวณที่ห่างจาก ก.สมุย ไปในทิศประมาณ 110° ระยะห่างจาก เกาะประมาณ 76 ไมล์ มีแท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติอยู่หลายแท่นและอยู่กันเป็นกลุ่ม ๆ สามารถแยกได้ 4 กลุ่มด้วยกัน โดยนับจากทิศเหนือ คือ

- กลุ่มแท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ ปลาทอง
- กลุ่มแท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ สตุล
- กลุ่มแท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ เอราวัณ
- กลุ่มแท่นขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ บรรพต

แต่ละกลุ่มจะมีท่อก๊าซวางไว้ใต้น้ำซึ่งติดต่อกันหมดทุกแท่น บริเวณแท่นขุดเจาะก๊าซให้ถือเป็นเขตหวงห้าม ฉะนั้น การเดินเรือในบริเวณนี้จึงควรให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ "เขตพื้นที่หวงห้าม" นี้ ล้อมรอบด้วย

- แลต. $8^{\circ} 52'.0$ น. ลอง. $101^{\circ} 22'.0$ อ.
- แลต. $8^{\circ} 52'.0$ น. ลอง. $101^{\circ} 26'.0$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 43'.0$ น. ลอง. $101^{\circ} 26'.0$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 43'.0$ น. ลอง. $101^{\circ} 22'.0$ อ.

เหตุที่ได้มีการประกาศให้เป็นพื้นที่หวงห้าม เนื่องจาก

- ประกายไฟจากเรืออาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้ หรือระเบิดก่อความเสียหายใหญ่หลวงต่อแท่นผลิต

- อาจทำความเสียหายให้แก่ท่อส่งก๊าซใต้น้ำ ในกรณีที่โดนอานหรือสมอเกี่ยว และอาจเป็นอันตรายต่อเรือเล็กได้ เนื่องจากท่อส่งก๊าซมีน้ำหนักมาก การเกี่ยวอาจจะกระชากทำให้เรือจมได้

(แผนที่หมายเลข 045)

- ยากต่อการดูแลความปลอดภัยของแท่นขุดเจาะ ในกรณีที่มีเรืออื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในเขตปฏิบัติการ ย่อมเป็นการยากต่อการทราบความประสงค์ในการมา

- กีดขวางทางสัญจรของเรือปฏิบัติการ ซึ่งต้องวิ่งขนส่งของ และคนไปมาระหว่างแท่นขุดเจาะต่าง ๆ อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้

จากแหล่งขุดเจาะ ได้มีการวางท่อส่งก๊าซมาขึ้นฝั่งที่ จ.ระยอง โดยได้กำหนดเขตวางท่อส่งก๊าซไว้ ดังนี้

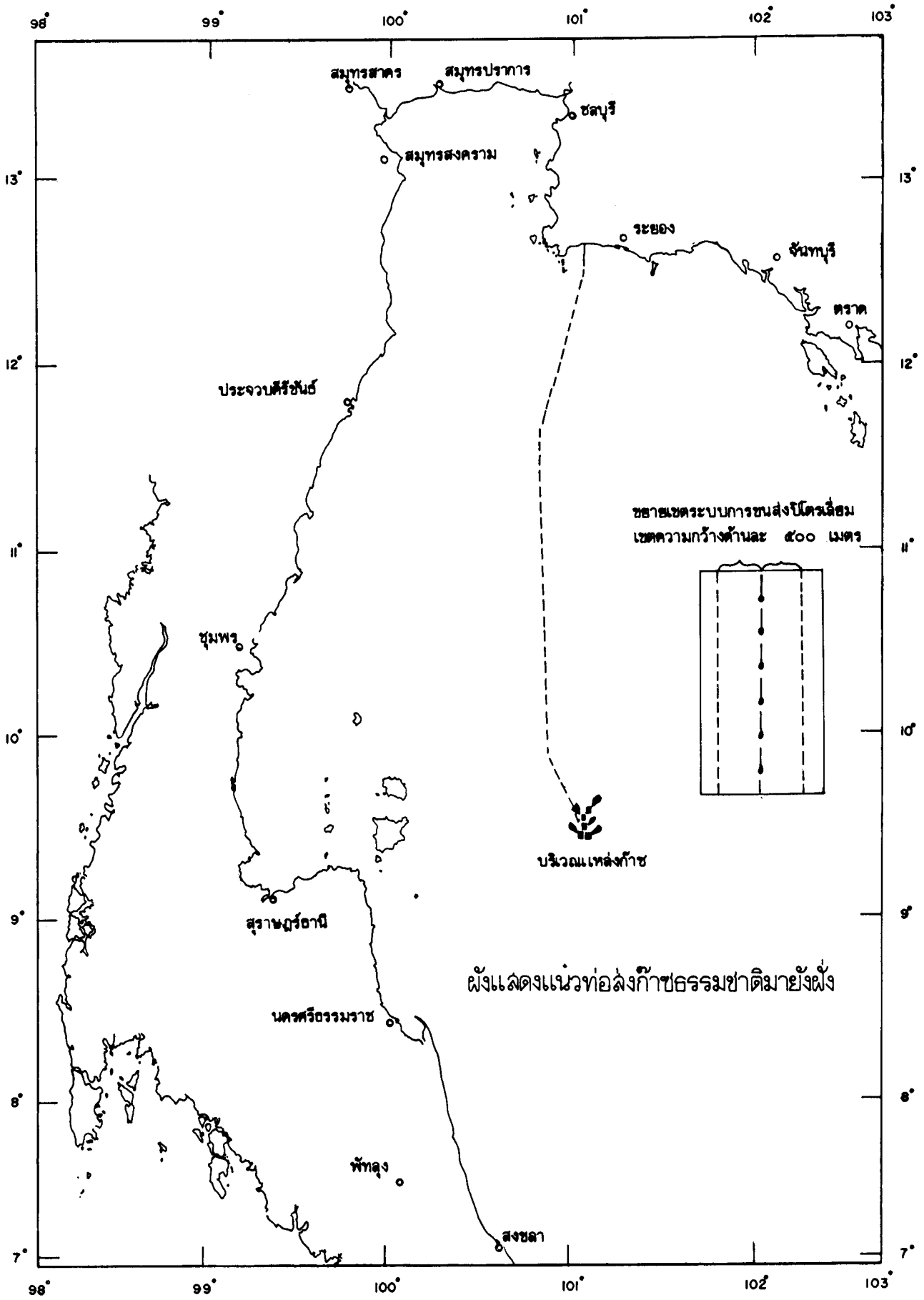
- แลต. $12^{\circ} 40' 31''.55$ น. ลอง. $101^{\circ} 01' 53''.89$ อ.
- แลต. $11^{\circ} 40' 00''.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 55' 12''.0$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 36' 07''.650$ น. ลอง. $101^{\circ} 00' 07''.079$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 24' 30''.00$ น. ลอง. $101^{\circ} 04' 59''.98$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 05' 28''.40$ น. ลอง. $101^{\circ} 18' 37''.76$ อ.
- แลต. $9^{\circ} 04' 36''.00$ น. ลอง. $101^{\circ} 18' 37''.76$ อ.

และตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 127 ลง 3 ต.ค. 2522 ได้กำหนดเขตระบบการขนส่งปิโตรเลียมในทะเลตามแนวท่อนี้ โดยมีความกว้างของเขตด้านละ 500 ม. ทั้ง 2 ด้านตามแนวท่อ (ดูภาพประกอบ)

2.12 แหล่งอาศัยสัตว์ทะเล

การทำประมงในอ่าวไทย มีปริมาณการจับสัตว์น้ำมากจนเป็นเหตุให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลงอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มที่จะเกิดการขาดแคลนขึ้นในอนาคต เนื่องจากการเติบโตของสัตว์น้ำไม่ทันกับการจับ และยังมีผลกระทบจากการจับสัตว์น้ำในฤดูห้ามการทำประมง การเข้าไปจับสัตว์น้ำในพื้นที่ห้าม การใช้เครื่องมือทำการประมงผิดกฎหมาย ตั้งแต่ พ.ศ. 2533 รัฐบาลโดยกรมประมงจึงได้จัดทำโครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลขึ้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่ง เพื่อให้เป็นแหล่งประมงขนาดเล็กสำหรับชาวประมงพื้นบ้าน และเพื่อเป็นการแก้ปัญหาการกระทบกระทั่งกันระหว่างชาวประมงพื้นบ้านกับเรืออวนลากและเรืออวนรุน

การดำเนินงานโดยการกำหนดพื้นที่เป็นแหล่งอาศัยสัตว์น้ำในแนวน้ำลึก ประมาณ 5-8 ม. ในพื้นที่ห่างฝั่งหรือเกาะ ประมาณ 1-3 กม. แต่ละแห่งมีขนาดพื้นที่ประมาณ 3 ตร.กม. จัดสร้างทุ่นลอยรูปแบบต่าง ๆ ไว้เป็นที่สังเกต ในพื้นที่ใช้บล็อกคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด 1-1.5 ลบม. วางไว้บนพื้นท้องทะเลเป็นจำนวนมาก เรียงเป็นรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยจะโผล่พ้นผิวน้ำพื้นที่ท้องทะเลไม่เกิน 1 ม.

พื้นที่ที่ได้มีการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล กรมอุทกศาสตร์ได้ลงไว้บนแผนที่เดินเรือ และออกประกาศชาวเรือแล้ว ดังนี้

จ.สมุทรปราการ - ชายฝั่ง บ.แหลมใหญ่ ค.แหลมฟ้าผ่า อ.พระสมุทรเจดีย์

จ.ชลบุรี - บ.แสนสุข อ.เมือง

จ.ระยอง - ปากน้ำระยอง อ.เมือง
- ด้านตะวันตก ก.มันนิน อ.แกลง
- ด้านตะวันตก ก.มันนอก อ.แกลง
- ด้านตะวันตก ก.กุฎี อ.แกลง
- อ่าวพร้าว-แหลมเรือแตก ก.เสม็ด อ.แกลง
- อ่าวน้อยหน้า ก.เสม็ด อ.แกลง

จ.ตราด - ชายฝั่ง ช.หัวแมว อ.คลองใหญ่

จ.สมุทรสาคร - ค.โคกขาม อ.เมือง
- ค.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง

จ.เพชรบุรี - บ.บางแก้ว แหลมผักเบี้ย อ.เมือง
- บ.หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง
- ชายฝั่ง อ.ชะอำ

จ.ประจวบคีรีขันธ์ - บ.เขาตะเกียบ อ.หัวหิน
- ด้านนอก ก.โกลา อ.ปราณบุรี
- บ.ปากคลอง อ.บางสะพาน
- บริเวณแหลมแม่รำพึง อ.บางสะพาน

จ.ชุมพร - บริเวณแหลมสะพลี อ.ปะทิว
- บริเวณ ก.ยุง อ.สวี
- ระหว่าง ก.ทองแก้ว-ก.คางเสือ อ.สวี
- บ.ทะเลงาม อ.ละแม
- บริเวณระหว่าง หินคันธุลี-บ.แก้ว อ.ละแม

จ.สุราษฎร์ธานี - ชายฝั่ง อ.ท่าชนะ
- อ่าวแม่หาด ก.เต่า อ.เกาะพะงัน

จ.นครศรีธรรมราช - ด้านเหนือ แหลมตะลุมพุก อ.ปากพนัง
- บ.ในทุ่ง-บ.สระบัว-บ.หน้าทัพ-บ.ปากพะยั้ง อ.ท่าศาลา

จ.สงขลา - บ.บ่อกลาง อ.สะทิงพระ

จ.ปัตตานี

- ชายฝั่ง อ.เมือง
- แหลมดาฮี อ.ยะหริ่ง
- บ.น้ำบ่อ อ.ปะนาเระ
- ชายฝั่ง ช.มะรูด อ.ปะนาเระ
- บ.บางเก่า อ.สายบุรี

จ.นราธิวาส

- บ.ทอน อ.เมือง
- บ.คาบา อ.ตากใบ

การเดินเรือใกล้บริเวณแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล ควรใช้ความระมัดระวัง โดยเฉพาะเรือเล็ก
เดินใกล้ฝั่งไม่ควรเข้าไปในบริเวณที่วางทุ่นเครื่องหมายแสดงเขตดังกล่าวไว้

การประกาศเขตแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล อาจมีเพิ่มเติมจากที่กล่าวไว้แล้ว ชาวเรือควรติดตาม
ประกาศชาวเรือของกรมอุทกศาสตร์ และแก้ไขแผนที่เดินเรือให้ทันสมัย

บทที่ 3

ฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย

ตั้งแต่ปากน้ำเจ้าพระยาไปทางตะวันออก ถึง อ.คลองใหญ่ จ.ตราด

(แผนที่หมายเลข 001,142)

3.1 ฝั่งจากปากน้ำเจ้าพระยาถึงปากน้ำบางปะกง

ฝั่งระหว่างปากน้ำเจ้าพระยาไปทางตะวันออก จนถึงปากน้ำบางปะกง (แลต. $13^{\circ}28'$ น. ลอง. $100^{\circ}58'$ อ.) มีระยะทางประมาณ 20 ไมล์ ฝั่งทะเลตอนนี้เป็นป่าไม้ชายเลนเป็นทิวตามแนวฝั่ง มีหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลงยื่นออกไปจากฝั่งประมาณ 1 ไมล์ แล่น้ำลึก 5 ม. ห่างฝั่งประมาณ 2.5-6 ไมล์ พื้นท้องทะเลเป็นโคลน มีปะการังและโพรงพวงมาก

มีคลองเล็กชื่อ คลองด่าน อยู่ไปทางตะวันออกของ ป้อมพระจุลฑา ห่างประมาณ 13.5 ไมล์ ตำบลคลองด่าน มีบ้านเรียงรายอยู่ริมฝั่งคลองต่อเนื่องจากทะเลเข้าไป

(แผนที่หมายเลข 001,113,142)

3.2 เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ - แม่น้ำบางปะกง

กระโจมไฟคลองด่าน ตั้งอยู่ปากคลองด่าน เป็นกระโจมคอนกรีต 3 ขา ทาสีขาวคาดด้วยสีแดงสูง 15 ม. ลักษณะไฟ Fl (2) 10s 16m 10M อยู่ในตำบลที่ แลต. $13^{\circ}29'.3$ น. ลอง. $100^{\circ}49'$ อ.

แม่น้ำบางปะกง ไหลลงสู่อ่าวไทยประมาณตำบลที่ แลต. $13^{\circ}28'$ น. ลอง. $100^{\circ}58'$ อ. และอยู่ห่างไปทางตะวันออกของคลองด่านประมาณ 8 ไมล์ บนฝั่งทั้งสองข้างปากน้ำมีป่าไม้ชายเลนปกคลุมหนาแน่น แหลมที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของปากแม่น้ำชื่อ แหลมตลาดนอก มีหาดโคลนแห้งยื่นออกจากฝั่งแหลมตลาดนอกไปทางใต้ยาวประมาณ 1 ไมล์ ฝั่งตรงกันข้ามในทิศ นน. ของแหลมตลาดนอก ห่างราว 1 ไมล์เป็น แหลมหัวโพรง

บริเวณปากทางเข้าแม่น้ำเป็นสันดอนตื้น ซึ่งบางตอนน้ำลึกเพียง 0.6 ม. มีปะการังและโพรงพวงเป็นจำนวนมาก เมื่อผ่านสันดอนปากทางเข้าแม่น้ำเข้าไปแล้ว น้ำในแม่น้ำมีร่องน้ำลึกอีก จากจุดปากทางเข้าแม่น้ำเข้าไปประมาณ 2 ไมล์ มีหมู่บ้านชาวประมงใหญ่คือ บ้านบางปะกง ต่อจากบ้านบางปะกงขึ้นไปอีกราว 1 ไมล์ มีสะพานคอนกรีตข้ามแม่น้ำ 2 สะพานอยู่ใกล้ ๆ กัน เป็นสะพานที่มีช่วงหันตอนกลางสะพานหัน เปิดให้เรือผ่านได้ บนฝั่งแม่น้ำเหนือสะพานขึ้นไปมีหมู่บ้านอยู่หลายหมู่บ้าน

(แผนที่หมายเลข 001,113,142)

เรือกินน้ำสีคาม่เกิน 2 ม.เดินขึ้นไปได้ถึง จ.จะเขิงเทรา ซึ่งอยู่เหนือปากน้ำขึ้นไบบราว 15 ไมล์ ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำมี **ทูนไฟปากร่อง** เป็นทูนกระบ่องทาสีแดงสลัขาวานทางตั้ง ลักษณะไฟ F1 3s 7M อยู่ในตำบลที่ แลต. $13^{\circ}24'08''$ น. ลอง. $100^{\circ}51'59''$ อ. มีทูนกากับร่องเป็น ระยะจำนวน 9 ทูน เข็มจริงในการเข้าร่อง 056° แสดงไว้ให้เห็นแผนที่หมายเลข 113

จ.จะเขิงเทรา (แบคร์วี) เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ ผลผลิตที่สำคัญคือ ข้าว มีโรงสีข้าวเป็น จำนวนมาก มีการคมนาคมติดต่อกันกับกรุงเทพฯ ได้ทั้งทางรถไฟ ถนน และทางน้ำ โดยทางน้ำมี คลองเล็กๆ ติดต่อกับตัวเมืองจะเขิงเทราที่ประตูน้ำ ท่าแก้ว และประตูน้ำ ท่าไช มาออกประตูน้ำ พระโขนง แม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพฯ ได้ เป็นทางสัญจรที่สำคัญของเรือลำเลียงลากจูงสินค้ามา สู่กรุงเทพฯ โดยไม่ต้องผ่านออกทะเล

3.3 ฝั่งจากปากน้ำบางปะกงถึงแหลมสมมุก

ฝั่งจากแหลมตลาดนอกถึง**แหลมสมมุก (สามมุก)** ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ชว. ประมาณ 9.5 ไมล์ มีลักษณะเป็นอ่าวตื้น ๆ ตัวเมือง**ชลบุรี** ตั้งอยู่ในอ่าวนี้ จากฝั่งมีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลงลาดออกไป ไกล 1-1.5 ไมล์ พื้นท้องทะเลเป็นโคลน มีปะการังเป็นจำนวนมาก

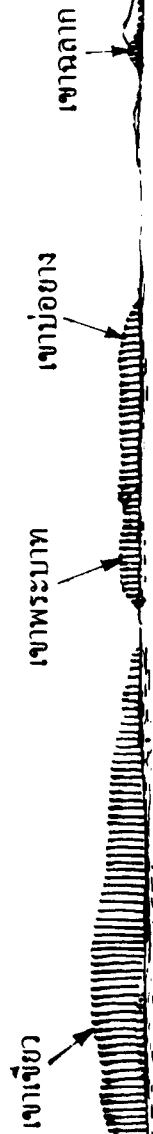
เขาพระบาท เป็นเนินเขาย่อมๆ ริมทะเลในทิศประมาณ ชชอ. ของแหลมตลาดนอก ห่างราว 5 ไมล์ สูง 147 ม.มีเจดีย์อยู่บนยอดเขา

จ.ชลบุรี มีตัวเมืองอยู่ทาง ชว. ของเขาพระบาท ห่างประมาณ 1 ไมล์ (แลต. $13^{\circ}22'$ น. ลอง. $100^{\circ}59'$ อ.) เป็นจังหวัดสำคัญจังหวัดหนึ่ง มีโรงงานน้ำตาล แป้งมันสำปะหลังและน้ำปลา เป็นสินค้าส่งออกจำหน่ายทั้งในและนอกประเทศ ทางด้านทะเล การประมงเป็นอาชีพสำคัญ มีเรือ ประมงเป็นจำนวนมาก แต่โดยเหตุที่พื้นทะเลหน้า จ.ชลบุรี เป็นโคลนตื้นลาดห่างฝั่งออกไปเป็นระยะ ทางไกล ชาวประมงจึงต้องสร้างสะพานยื่นยาวออกจากฝั่งไกลมาก เพื่อให้เรือประมงเทียบแต่ก็จะ เข้าเทียบได้เฉพาะเวลาน้ำขึ้นเท่านั้น ในเมืองมีตลาดใหญ่ อาหารสมบูรณ์ มีโรงพยาบาล การ คมนาคมติดต่อกับกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงโดยทางรถยนต์ทำได้สะดวก

3.4 ที่จอดเรือตำบลอ่างศิลา

อ่างศิลา(อ่างหิน) ตั้งอยู่ทาง ชว. ของชลบุรีห่างประมาณ 3.5 ไมล์ มีที่จอดเรืออยู่หน้าบ้าน อ่างศิลา ห่างฝั่งประมาณ 1 ไมล์ านแนวน้ำลึก 6 ม. มีสะพานเทียบเรือคอนกรีต 1 สะพาน เรือ เข้าเทียบกันมากเพราะสะดวกกว่าท่าเทียบเรือหน้า จ.ชลบุรี อ่างศิลามีฐานะเป็นตำบล ราษฎร ส่วนใหญ่มีอาชีพประมงและทำผลิตภัณฑ์จากหิน เช่น ครก โม่(แป้ง)

บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง

ที่เรือ แลต 13° 24.5' น.
 ลอง 100° 53' อ.
 ทิศ 100°-120°

(แผนที่หมายเลข 001,137,142)

3.5 ฝั่งจากแหลมสมมุกถึงอ่าวอุดม - หิน - ทน - ที่ทอดสมอ - เขตวางท่อน้ำมัน

แหลมสมมุกเป็นเขาเล็กๆ 2 ลูก สูง 75 ม. โผล่ขึ้นโดด ๆ ดูจากระยะไกลจะเห็นคล้ายเกาะ ฝั่งตั้งแต่แหลมสมมุกไปถึง บางพระ ระยะทางประมาณ 6 ไมล์ เป็นฝั่งแผ่นดินราบต่ำมีแนวลงไปทางทิศ ซ. ขอบฝั่งเป็นฝั่งหาดทรายตลอด ต่อจากบางพระถึง แหลมฉิม เป็นฝั่งแนวทิศ ซ. ระยะทางประมาณ 9 ไมล์ มีแหลมหินยื่นออกมาหลายแห่ง ในระหว่างแหลมเหล่านี้เป็นอ่าวน้ำตื้น

บ้านบางแสน อยู่บนฝั่งห่างลงไปทาง ซ. ของแหลมสมมุกประมาณ 3 ไมล์ เป็นสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย มีโรงแรม บังกะโล เป็นจำนวนมาก

บางพระ ตั้งอยู่ห่างลงไปทาง ซ. ของแหลมสมมุก 5.5 ไมล์ จากฝั่งบางพระลึกเข้าไปในแผ่นดินทางตะวันออกประมาณ 1.5 ไมล์ มีอ่างเก็บน้ำชลประทานเรียกว่า อ่างเก็บน้ำบางพระ

มีหินใต้น้ำกองหนึ่ง อยู่ห่างจากหน้าฝั่งทางตะวันตกของบางพระประมาณ 1 ไมล์ (แลต. $13^{\circ} 12'.7$ น. ลอง. $100^{\circ} 55'.3$ อ.) น้ำเหนือหินน้อยกว่า 2 ม.

(แผนที่หมายเลข 001,137,142)

ศรีราชา เป็นอำเภอใหญ่ ตั้งอยู่ริมทะเลห่างจากบางพระลงไปทางใต้ ประมาณ 2.5 ไมล์ มีโรงพยาบาล มีตลาด ท่าเทียบเรือ มีถนนติดต่อกับกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง มีเรือยนต์โดยสารเล็กเดินระหว่างศรีราชา กับ ก.สีซัง ราษฎรมีอาชีพประมงและปลูกพืชไร่

เกาะลอย เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 22 ม. มีเจดีย์บนเกาะ ตั้งอยู่ห่างจากฝั่งหน้าหาดศรีราชา ประมาณ 0.4 ไมล์ มีถนนจากฝั่งไปถึงตัวเกาะ

ที่ทอดสมออยู่บริเวณน้ำลึก 5-6 เมตร แบริงเกาะลอย 080° ห่างประมาณครึ่งไมล์ และอีกแห่งหนึ่งคือบริเวณ ซ. ของแหลมสมมุกห่างประมาณ 3 ไมล์ น้ำลึกราว 7 ม.

มีพิคเขาใกล้ฝั่งอยู่ทิศหนึ่ง เริ่มตั้งแต่ ซ.บ่อขมกู่ ซึ่งสูงที่สุด 611 ม. อยู่ประมาณทิศ อ. ของแหลมสมมุก ห่างราว 7 ไมล์ มีเขาต่าง ๆ เรียงลงไปทางทิศ ซ. จนติดทะเลแหลมฉิม ซ. พู 298 ม., ซ. ฉลาก 313 ม., ซ. น้ำซับ 226 ม., ซ. โพธิ์ใบ 202 ม. และ ซ. แหลมฉิม 100 ม. ระยะทาง 4.5, 8, 11.5, 13.5 และ 15.5 ไมล์ จากเขาบ่อขมกู่ตามลำดับ

อ่าวอุดม เป็นอ่าวเล็กอยู่ทางเหนือของเขาค้อ และ เป็นอ่าวอยู่ระหว่างศรีราชา กับ แหลมฉิม บ้านอ่าวอุดมตั้งอยู่ในอ่าว มีถนนจากบ้านอ่าวอุดมไปเชื่อมถนนสุขุมวิท มีโรงกลั่นน้ำมันของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทยและบริษัทซัมมิทอินดัสเทรียล จำกัด ตั้งอยู่ริมฝั่งติดบ้านอ่าวอุดมลงไปทางใต้ และมีถนนจากบ้านอ่าวอุดมเชื่อมต่อโรงกลั่นน้ำมันทั้ง 2 แห่ง

(แผนที่หมายเลข 001,137,137 A,142)

โรงกลั่นน้ำมันไทยมีสะพานท่าเทียบเรือคอนกรีตรูปตัวแอล (L) ยื่นออกจากฝั่งลงไปในทิศ 297° ยาว 820 ม. แล้วหักฉากที่หัวสะพานหน้าท่าเทียบยาว 152 ม. มีท่อส่งน้ำมันยาว 2,130 ม. ออกจากฝั่งไปทางทิศ 294° มีท่อน้ำมันแสดงไฟวับเร็วสีแดง 1 ท่อน และสีเขียว 1 ท่อน ลักษณะไฟ Qk FI R และ Qk FI G มีท่อน้ำมันเรือ 4 ท่อน และท่อนเล็ก 2 ท่อน เรือคอนกรีตไม่มีเครื่องยนต์ 1 ลำ ทอกลมออยู่บริเวณปลายท่อส่งน้ำมัน

โรงกลั่นน้ำมันซัมมิทอินดัสเทรียล อยู่ถัดโรงกลั่นน้ำมันไทยลงไปทางใต้ประมาณ 0.83 ไมล์ มีสะพานคอนกรีตท่าเทียบเรือ ยื่นออกจากฝั่งประมาณทิศ 300° ยาว 368 ม. และมีท่อส่งน้ำมัน 3 ท่อ ท่อที่อยู่ทางเหนือ ยาวประมาณ 1,000 ม. จากฝั่ง ถัดลงไปเป็นท่อส่งน้ำมัน ยาวประมาณ 700 ม. ปลายท่อส่งสายนี้ มีปิ๊เป้สำหรับเทียบเรือลอยอยู่ ท่อส่งน้ำมันที่อยู่ทางใต้สุดยาวประมาณ 1,300 ม. จากฝั่ง บริเวณปลายท่อส่งน้ำมันทั้ง 3 ท่อ มีท่อน้ำมันและท่อน้ำมันเรือวางไว้จำนวนหนึ่ง (ดูแผนที่ขยาย หมายเลข 137 A)

บริเวณที่มีท่อส่งน้ำมันของบริษัททั้งสองข้างต้นวางไว้ กำหนดให้เป็นเขตวางท่อน้ำมันในพื้นที่ห้าม เป็นเขตอันตรายต่อการเดินเรือ เนื่องจากมีท่อน้ำมันใต้น้ำ ท่อน้ำมันและท่อน้ำมันเรืออยู่มาก มีเรือชนถ่ายน้ำมันเข้าออกเป็นประจำ ดังนั้นชาวเรือจึงควรระมัดระวังในการเดินเรือ

(แผนที่หมายเลข 001,142,156)

3.6 ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง

เป็นท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในท้องที่ ต.ทุ่งสุขลา และ ต.บางละมุง จ.ชลบุรี ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 130 กม. อยู่ทาง ซ. ของ ช.แหลมฉบัง ห่างประมาณ 1.5 กม. มีถนนจากท่าเรือไปเชื่อมต่อกับถนนสุขุมวิท มีหอควบคุมการเดินเรือที่ตำบลที่ แลต. 13°04'36".5 น. ลอง. 100°52'37".5 อ. อยู่บน ช.แหลมฉบัง ที่ทำการท่าเรือตั้งอยู่บริเวณถนนทางเข้าท่าเรือ มีบริการนําร่อง เรือลากจูง น้ำจืดและน้ำมัน

ท่าเทียบเรือ เป็นท่าคอนกรีตรูปตัวยู (U) ปลายท่าทั้งสองยื่นออกจากฝั่งลงไปในทิศ 240° ยาว 1,600 ม. ความกว้างระหว่างปลายท่าทั้งสอง 460 ม. ความกว้างปลายท่าด้านทิศเหนือ 950 ม. ด้านทิศใต้กว้าง 700 ม. ท่าเทียบเรือแบ่งเป็น

- ท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ จำนวน 1 ท่า อยู่ภายในตัวยูด้านใต้ข้างในสุด ยาว 300 ม. ความลึกหน้าท่า 12 ม. รับเรือสินค้าทั่วไปขนาด 25,000 ตัน

- ท่าเทียบเรือบรรทุกตู้สินค้า อยู่ภายในตัวยูด้านใต้ต่อออกมาจากท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ จำนวน 3 ท่า ยาวท่าละ 300 ม. รวม 900 ม. ความลึกหน้าท่า 12 ม. รับเรือบรรทุกตู้สินค้า

(แผนที่หมายเลข 001,142,156)

ขนาด 33,000 - 50,000 เดคเวทตัน มีปั้นจั่นยกขนตู้ลินค้ำหน้าท่า 6 ตัว

- ท่าเทียบเรือบริการ อยู่ภายในตัวยูด้านเหนือข้างในสุดจำนวน 1 ท่า ยาว 100 ม. ความลึกหน้าท่า 5 เมตร รับเรือบริการขนาด 1,000 เดคเวทตัน

- ท่าเทียบเรือสินค้าเกษตรจำนวน 2 ท่า ยาวท่าละ 650 ม. ความลึกหน้าท่า 12 ม. ท่าขนถ่ายมันสำปะหลังอยู่ปลายท่าด้านเหนือ มีท่าลักษณะ เป็นรูปตัวที 2 ตัวติดกัน (TT) ยื่นออกไปจากแนวขอบท่า 50 ม. รับเรือบรรทุกมันสำปะหลังขนาด 70,000 เดคเวทตัน ส่วนท่าขนถ่ายน้ำตาล อยู่ภายในตัวยูด้านเหนือ มีท่ารูปตัว T ยื่นออกไปจากแนวขอบท่า 50 ม. รับเรือบรรทุกน้ำตาลขนาด 40,000 เดคเวทตัน

ร่องน้ำ ได้รับการขุดลอกลึก 12 ม. ยาวประมาณ 2.5 กม. มีเขื่อนกันคลื่นคอนกรีตยาว 1,300 ม. อยู่ทางทิศ ซ. ของท่าเรือ ตั้งขนานและห่างจากปลายท่าทั้งสอง 850 ม. ที่ปลายเขื่อนทั้งสองข้างมีโพทกับ ลักษณะไฟ Q (3) 10s มีทุ่นไฟทางเข้าปากร่อง ลักษณะไฟ Mo (A) 10s มีทุ่นบังค้ำร่อง 9 หมายเลข

- หมายเลข 1, 3 และ 5 เป็นทุ่นไฟสีเขียว ลักษณะไฟ Fl G 4s

- หมายเลข 2 สีแดง ลักษณะไฟ Fl R 4s

- หมายเลข 4, 8 และ 9 เป็นทุ่นรูปกระบอกสีแดง

- หมายเลข 6 เป็นทุ่นไฟสีดำและเหลือง ลักษณะไฟ Q 1s

- หมายเลข 7 เป็นทุ่นรูปกรวยสีเขียว

หลักไฟนำร่องเข้าท่าเรือภายใน มี 2 หลักคือ

- หมายเลข 10 อยู่บริเวณมุมด้านในปลายท่าด้านทิศใต้ ลักษณะไฟ Iso G 6s

- หมายเลข 11 อยู่บริเวณมุมด้านในปลายท่าด้านทิศเหนือ ลักษณะไฟ Iso R 6s

บนหอควบคุมการเดินเรือมีกระโຈມตอบเรดาร์ Racon (C) และมีไฟลักษณะ Fl W 10s

บริการภายในเขตท่ามีเรือลากจูงและเรือนำร่อง ที่ท่าเทียบมีบริการน้ำมันและน้ำจืด ตามที่เรือจะขอรับบริการตลอด 24 ชม.

3.7 กระแสน้ำ

บริเวณหน้าอ่าวอุดมใกล้ปลายท่าส่งน้ำมันของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย น้ำขึ้นไหลทิศ 035° ความเร็วประมาณ 0.35 นอต น้ำลงไหลทิศตรงกันข้าม ความเร็วประมาณ 0.25 นอต

(แผนที่หมายเลข 001,114,142)

3.8 เกาะ - ที่อันตราย - กระจังไฟ - ทุ่นไฟ - ที่จอดเรือ - เขตท่าเรือ - หลักไมล์

กลุ่มเกาะสีชัง มี ก.สีชัง เป็นเกาะใหญ่ที่สุด ประกอบด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยรวม 9 เกาะ ตั้งอยู่ห่างฝั่งแผ่นดินระหว่าง เกาะลอยกับแหลมฉิมพรี ประมาณ 4 ไมล์

ก.สีชัง มีฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ขึ้นกับ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ราษฎรติดต่อไปอำเภอโดยเรือยนต์โดยสารประจำทาง บนเกาะเสบียงอาหารไม่สมบูรณ์ ต้องนำมาจากศรีราชา น้ำจืดค่อนข้างกันดารและขาดแคลนในฤดูแล้ง ก.สีชัง มีขนาดยาวเกือบ 6.5 กม. มี ข.ใหญ่ สูงที่สุด 192 ม. อยู่ตอนเหนือของเกาะ บริเวณกึ่งกลางตอนใต้ของตัวเกาะ เป็นพื้นที่ราบสูงสม่ำเสมอ คลุมด้วยหญ้า ศาล้อมรอบด้วยเขาผาชันคิงคกทะเล

แหลมเขาขาด เป็นจุดหนึ่งอยู่บนฝั่งด้านตะวันตกของตัวเกาะ ห่างไปทาง ซ. ของเขาใหญ่ ประมาณ 1.1 กม. แหลมถ้ำพัง สูง 33 ม. อยู่ทางใต้ของแหลมเขาขาดห่างราว 2 กม. เป็นแหลมทางเหนือของ อ่าวถ้ำพัง ด้านใต้และด้าน ซ. ของ ก.สีชัง มีหินปะการังปกคลุมชายฝั่ง แนวน้ำลึก 6 ม. อยู่ห่างฝั่งประมาณ 300-400 ม.

แหลมวัง เป็นแหลมเรียวยาวแคบอยู่ทางฝั่งด้านตะวันออกของ ก.สีชัง ในแนว นนอ. จากปลาย ใต้สุด ก.สีชัง ห่างราว 2.7 กม. ปลายแหลมสุดมีเสาหินแสดง เขตท่าเรือและมีกระจังไฟทาง ด้านเหนือของตัวแหลมมีสะพานเทียบเรือเล็ก เป็นท่าขึ้นบก ชื่อ ท่าอัญญาณ์

กระจังไฟแหลมวัง มีโครงสร้างเป็นเสาอิฐทาสีขาว ลักษณะไฟ F1 3s 13m 7M

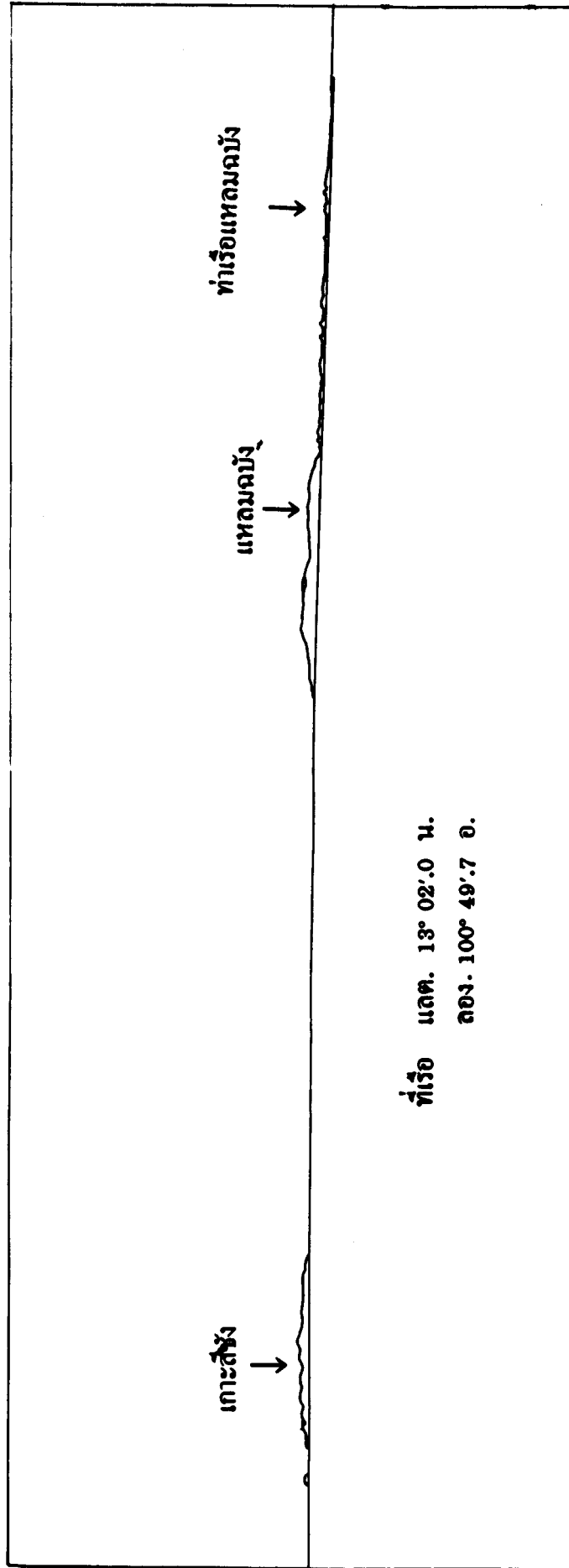
ด้าน นอ. ของ ก.สีชังตลอดด้านมีหินปะการัง เป็นพืดตามชายฝั่ง และมีโขดน้ำตื้น น้ำน้อยกว่า 6 ม. ห่างฝั่งออกไปไกลที่สุดถึง 800 ม.

หินสีชัง มีน้ำเหนือหิน 0.6 ม. อยู่ในแนว นนว. ของแหลมวังห่างราว 900 ม. และอยู่ห่างฝั่ง ก.สีชังประมาณ 300 ม.

ทุ่นหินสีชัง เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางตะวันออก กากับหินกองนี้

แหลมไม่มีชื่อแหลมหนึ่งอยู่ในแนว นว. ของแหลมวัง ห่างประมาณ 1.3 กม. บนแหลมนี้มีหมู่บ้านชื่อ บ้านเทววงศ์ มีสะพานเทียบเรือเล็กเป็นท่าขึ้นบกชื่อ ท่าเทววงศ์ และมีด้านตุลภากร ระหว่างแหลมท่าเทววงศ์กับปลายเหนือสุดของ ก.สีชัง มีอ่าวเล็ก 2 อ่าว บ้านภาณุรังษี ตั้งอยู่ทาง นนว. ของบ้านท่าเทววงศ์ห่างกันประมาณ 600 ม. มีสะพานท่าเทียบเรือชื่อ ท่าภาณุรังษี มีราษฎรอยู่ที่บ้านภาณุรังษีหนาแน่นกว่าที่อื่น

หินล้มปะยื้อ สูง 3 ม. ยาวประมาณ 120 ม. อยู่ทางทิศ นนว. ของแหลม นว. ของ ก.สีชัง ห่างราว 1,100 ม.

(แผนที่หมายเลข 001,114,142)

ประกาศารัชฎางค์ (ประกาศารหินล้มปะยื้อ) ตั้งอยู่บนดินล้มปะยื้อ เป็นกระโจมทอดคอยก่อ
อิฐทาสีขาว ตัวกระโจมสูง 11 ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 13.5s 13m 9M

หินกองนอก อยู่ทาง นอก. ของกระโจมไฟหินล้มปะยื้อ ห่างประมาณ 1,100 ม. และอยู่บน
ยอดคันทันน้ำน้อยกว่า 0.6 ม. ยอดหินอยู่เกือบเสมอน้ำเวลาน้ำลง

ทุ่นหินกองนอก เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศตะวันตกของหิน ลักษณะไฟ
F1 6s 6M

ร่องเดินเรือระหว่างหินล้มปะยื้อ กับปลายเหนือ ก.สีซัง เรือใหญ่สามารถผ่านได้สะดวก

ก.ชามใหญ่ สูง 62 ม. ตั้งอยู่ทาง นอก.ของแหลมวัง ห่างประมาณ 1.5 กม. มีเสาหินเสา
หนึ่งตั้งอยู่ที่ปลายเหนือสุดของ ก.ชามใหญ่ เห็นเด่นชัดจากทางเหนือ

หินกองใน อยู่ทาง นว.ของ ก.ชามใหญ่ ห่างประมาณ 600 ม. เป็นกองหินบางส่วนโผล่หน้า

ทุ่นหินกองใน เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศเหนือของหินกองใน ลักษณะไฟ
F1 4s 1M

ก.ชามน้อย สูง 20 ม. อยู่ทาง นอก.ของ ก.ชามใหญ่ ห่างประมาณ 550 ม.

ก.ปรัง สูง 5 ม. มีต้นไม้ อยู่ทางตะวันออกของ ก.ชามใหญ่ ห่างประมาณ 600 ม. มีสะพาน
เทียบเรือสะพานหนึ่งอยู่ทางปลาย ซอ.ของเกาะ

ก.ร้านดอกไม้ สูง 15 ม. อยู่ทางตะวันออกของแหลมวัง ห่างราว 1.5 กม.

ก.ชามใหญ่ ก.ชามน้อย ก.ปรัง และ ก.ร้านดอกไม้ ทั้งสี่เกาะนี้มีหินชายฝั่งอยู่โดยรอบ ห่าง
ฝั่งออกไปประมาณ 100 - 150 ม.

ก.ยายท้าว เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 19 ม. ตั้งอยู่บนทิศหินปะการังที่ยื่นออกไปจากปลายใต้สุดของ
ก.สีซัง โกลราว 100 ม. หินตาสิน เป็นหินโผล่หน้าเมื่อน้ำลง ก้อนใหญ่ตั้งอยู่ในแนว นอก.ของ ก.
ยายท้าว ห่างราว 1.3 กม. และอยู่ห่างฝั่ง ก.สีซังประมาณ 200 ม.

ก.ค้ำคาว มีปลายเหนือสุดของเกาะ อยู่ทางใต้ของ ก.ยายท้าว ห่างราว 500 ม. ยอด
เกาะสูง 77 ม. ในช่องระหว่าง ก.ค้ำคาว กับ ก.ยายท้าว มีหินน้ำตื้นหนึ่ง น้ำเหนือหิน
5.2 ม. อยู่เกือบกึ่งกลางช่อง

ก.ท้ายคาหมื่น เป็นเกาะเล็กสูง 25 ม. ตั้งอยู่ต่อจากปลายใต้สุดของ ก.ค้ำคาวลงไปทางใต้
กระโจมไฟ ก.ท้ายคาหมื่น ตั้งอยู่บนยอด ก.ท้ายคาหมื่น ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตโปร่ง ทาสี
ขาว สูง 7 ม. ลักษณะไฟ F1 (2) 10s 30m 9M

(แผนที่หมายเลข 001,114,142)

ที่จุดเรือ มีที่จุดเรือสำหรับเรือกินน้ำค้ำกับเรือกินน้ำปานกลาง อยู่ในช่องระหว่าง ก.ขามใหญ่ กับ ก.สีซัง น้ำลึกประมาณ 8 ม. ในช่องนี้จะมีเรือลาเสียงจอดอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นอันตรายต่อการเดินเรือกลางคืน ที่จุดเรือด้านนอก อยู่ห่างออกไปทางเหนือของ ก.ขามใหญ่ประมาณ 1 ไมล์ ในที่น้ำลึกประมาณ 8 ม. กับที่น้ำลึกกว่าที่อยู่ถัดออกไปทางทิศ นอ. ในฤดูมรสุม นอ. เมื่อมีลมแรงจัด เรือเล็กอาจจอดหลบกำบังคลื่นลมอยู่บริเวณปลาย ชว. ของ ก.ขามใหญ่ โดยทอดสมอเกือบชิดฝั่ง เรือใหญ่กว่าจอดห่างออกไปในแนวหน้า 8 ม. แบริ่ง 315° ของปลายแหลมเดียวกัน ระหว่างฤดูมรสุม ชว. เรือเล็กท้องถิ่นทอดสมอกันอยู่ในพื้นที่ระหว่างแนวเล็งจากปลายสุด นอ. ของ ก.สีซัง ไปยังปลายเหนือสุดของ ก.ขามใหญ่และแนวเล็งลากจากปลายสุด ชว. ของ ก.ขามใหญ่ มายังแหลมบ้านท่าเทววงศ์ของ ก.สีซัง ที่ทอดสมอเรือใหญ่ที่กำบังคลื่นลมมรสุมได้ดีทั้งสองมรสุม คือบริเวณพื้นที่ระหว่างแหลมวังกับ ก.ร้านดอกไม้ ในที่น้ำลึกตั้งแต่ 9-16 ม.

เขตท่าเรือ ก.สีซัง มีขอบเขตดังนี้.-

ด้านเหนือ ตั้งแต่สุดเหนือกองหินล้มปะยื้อเป็นเส้นเล็งตรงไปสู่อิศตะวันออกเฉียง

ด้านตะวันออก แนวลองจิจูด $100^{\circ}51'30''$ อ.

ด้านใต้ ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้ปลายแหลมวัง ก.สีซัง เป็นเส้นเล็งตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียง

ด้านตะวันตก เส้นเล็งตรงผ่านประการหินล้มปะยื้อ ไปยังยอดเขาใหญ่บน ก.สีซัง ๗ จุด สูง 192 ม.

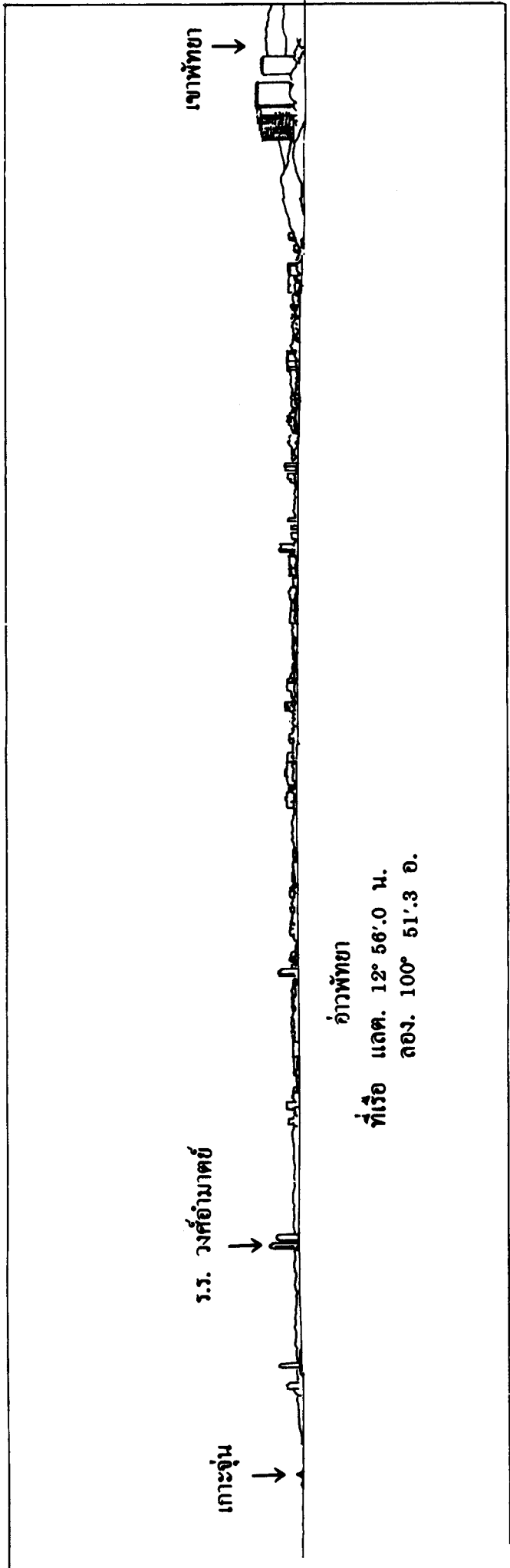
เส้นเขตท่าเรือ ได้แสดงไว้ด้วยเส้นไขปลานในแผนที่

หลักไมล์ ใช้สำหรับเป็นที่หมายในการตรวจสอบความเร็วเรือ เป็นหลักทาสีขาว หลักไมล์คู่ที่หนึ่งหลักหน้าอยู่บน ก.ปรัง หลักหลังอยู่บน ก.ขามใหญ่ หลักไมล์คู่ที่สองตั้งอยู่บน ก.สีซัง ห่างกระโจมไฟแหลมวังประมาณ 600 ม. กับ 800 ม. แนวเล็งของหลักไมล์ทั้งสองคู่นี้ มีระยะทางห่างกันเท่ากับ 1 ไมล์ ในทิศ 010° หรือ 190° (ดูแผนที่ขยายหมายเลข 114)

(แผนที่หมายเลข 001,142,147)

3.9 ฝั่งจากแหลมฉับถึงบางสะเหร่ - เขตท่าเรือ - เกาะ - ที่อันตราย - กระโจมไฟ - ท่น

ฝั่งระหว่างแหลมฉับกับ แหลมพิทยา ซึ่งอยู่ทางใต้ลงไปประมาณ 10 ไมล์ ลักษณะฝั่งเป็นหาดทรายตลอด มีอ่าวเล็กๆ อยู่อ่าวหนึ่ง น้ำในอ่าวตื้น บริเวณน้ำตื้นน้อยกว่า 6 ม. ยื่นห่างฝั่งออกไป 1.5 - 2 ไมล์ มีที่ตื้นแห่งหนึ่งอยู่ทางใต้ของแหลมฉับห่างประมาณ 1 ไมล์ น้ำเหนือที่ตื้นนี้ประมาณ 3.5 ม.

อ่าวพัทธา
 ที่เรือ แดต. 12° 56'.0 น.
 ลอง. 100° 51'.3 อ.

เขาพัทธา

ร.ว. วงศ์อำมาตย์

เกาะจูน

(แผนที่หมายเลข 001,142,147)

แหลมควาน เป็นแหลมอยู่ทางใต้ของแหลมฉับัง ห่างลงไปราว 6.5 ไมล์

หาดพิทยา คือหาดทรายระหว่างแหลมควานกับแหลมพิทยา เป็นสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงของประเทศ มีโรงแรมและบังกาโลทันสมัยเป็นจำนวนมาก เป็นที่รู้จักของนักทัศนาจรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

เขตท่าเรือพิทยา มีขอบเขตดังนี้

ด้านเหนือ เส้นเล็งตรงจากขอบฝั่งไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนาน ละติจูด $13^{\circ}0'$ น.

ด้านตะวันตก แนวลองจิจูด $100^{\circ}45'$ อ.

ด้านใต้ เส้นเล็งตรงจากฝั่งไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนาน ละติจูด $12^{\circ}50'$ น.

มีเขตจอดเรืออยู่ 2 เขตด้วยกัน คือ

- เขตจอดเรือพิทยาเหนือ
- เขตจอดเรือพิทยาใต้

ก.จุ่น เป็นเกาะหินเล็กและเตี้ย ตั้งอยู่ทาง ซ.ของแหลมควานห่างประมาณ 2 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งประมาณ 1 ไมล์

กระโจมไฟเกาะจุ่น ตั้งอยู่บนยอด ก.จุ่น มีโครงสร้างเป็นหอคอยคอนกรีต ทาสีขาว สูง 5 ม. มีเลี้ยวไฟขาวส่องไปนทิศ 024° - 044° และ 094° - 344° และมีเลี้ยวไฟแดงส่องไปนทิศ 044° - 094° และ 344° - 024° เห็นได้ไกล 5 ไมล์ (ฉายไปยังที่ตั้งทางเหนือของ ก.ครก หินเกาะล้าน และหินพระนาง แสดงเขตอันตราย) ลักษณะไฟ F1 (3) WR 10s 11m 9,5M

มีหินใต้น้ำกองหนึ่งซึ่งมีน้ำเหนือหินน้อยกว่า 1.8 ม. อยู่ในแนวตะวันออกของ ก.จุ่น ห่างประมาณ 1.25 ไมล์ และยังมีหินอีกกองหนึ่งลักษณะเช่นเดียวกับหินใต้น้ำข้างต้นอยู่ต่อจากหินกองข้างต้นลงไปทางใต้อีกประมาณ 1 ไมล์ หินสองกองนี้เป็นหินใกล้ฝั่ง

ก.นก เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 5 ม.อยู่ทาง ซ.ของแหลมฉับัง ระยะห่างประมาณ 4.5 ไมล์ มีบริเวณน้ำลึกน้อยกว่า 10 ม. ห่างออกไปทางเหนือของเกาะประมาณครึ่งไมล์ ทางใต้ของเกาะประมาณ 0.25 ไมล์ และมีโขดที่มีน้ำเหนือโขด 8 ม. อยู่ทางเหนือของเกาะ ระยะห่างจากเกาะ 0.75 ไมล์

กระโจมไฟเกาะนก ตั้งอยู่บนยอด ก.นก โครงสร้างกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง สูง 10 ม. ลักษณะไฟ F1 5s 15m 10M

มีทิวเขาบนแผ่นดินทิวหนึ่ง เขาในทิวเขานี้ ได้แก่ ฮ.โกรกไฟ สูง 263 ม. อยู่ทาง ซ.ของแหลมฉับัง ห่าง 20 ไมล์ ฮ.ไฟ สูง 252 ม. อยู่ถัดลงไปทางใต้ประมาณ 7 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 001,142,147)

แหลมพิทยา เป็นหมู่เนินเขาเตี้ยหน้าผาชันตกทะเล มียอดเขาที่สูงที่สุดประมาณ 100 ม.

ขอบฝั่งจากแหลมพิทยาต่อลงไปทางใต้ประมาณ 9 ไมล์จนถึง ก.เกล็ดแก้ว มีลักษณะเป็นอ่าว มีที่คั่นหลายแห่งในอ่าวนี้ ที่คั่นแห่งหนึ่งอยู่ทาง ซ.ว. ของยอดเขาแหลมพิทยา ห่างประมาณ 3 ไมล์ เป็นที่คั่นยาวลงไปบนแนวเหนือใต้ประมาณ 1.75 ไมล์ น้ำเหนือที่คั่นราว 4.4-5.3 ม. ถัดที่คั่นนี้ ลงไปทาง ซ.อ.อีกประมาณ 2 ไมล์ มีที่คั่นอีกแห่งหนึ่ง น้ำเหนือที่คั่น 3.1-3.5 ม. และยังมีหย่อม น้ำคั่นอีก 2 แห่งในที่น้ำลึกหน้าอ่าว บนฝั่งเป็นที่ราบต่ำ มีสถานที่พักตากอากาศ โรงแรม และสิ่ง ก่อสร้างต่างๆ เรียงรายไปตามชายฝั่ง มีหมู่บ้านริมทะเลหลายหมู่บ้านได้แก่ บ้านหนองโพรง บ้าน นาจอมเทียน บ้านบางสะเหร่

3.10 แนวเกาะชั้นนอก - ที่อันตราย - ทุ่น - กระโจมไฟ

เกาะเล็ก ๆ และที่อันตรายที่อยู่เรียงกันลงไปทางใต้และตะวันตกเฉียงใต้ จากแหลมจันทน์ใน ระยะห่างฝั่งออกไปจนถึง 12.5 ไมล์ มีดังนี้

ก.ครก สูง 41 ม. ตั้งอยู่ทาง ซ.ว. ของ ก.จุ่น ห่าง 3.25 ไมล์ มีโขดหินที่มีน้ำเหนือโขด น้อยกว่า 9 ม. อยู่ทางเหนือของ ก.ครก ห่างปลายเหนือสุดเกาะครกขึ้นไปประมาณ 1 ไมล์

หินพระนาง เป็นหินใต้น้ำ 2 ยอดใกล้ ๆ กัน ยอดเหนือมีน้ำเหนือหิน 2.7 ม. อีกยอดหนึ่งมีน้ำ เหนือหิน 3.2 ม. ตั้งอยู่ทางใต้ของ ก.ครก ห่างประมาณ 0.8 ไมล์ และทางตะวันออกของ แหลมตุวาน บน ก.ล้าน ห่างประมาณ 1.3 ไมล์

ทุ่นหินพระนาง เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศเหนือของกองหิน

ก.ล้าน เป็นเกาะใหญ่อยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก.ครกราว 1 ไมล์ ยอดสูงอยู่กลางเกาะสูง 205 ม. จากฝั่งทาง นว. ของตัวเกาะมีโขดน้ำคั่น น้ำบนโขดต่ำกว่า 8 ม. ยื่นยาวออกไปทางเหนือ ประมาณ 2 ไมล์ บนเกาะมีราษฎรอยู่ทางด้านตะวันออกถึงด้านใต้ของเกาะ ทางเหนือของ ก.ล้าน ห่างประมาณครึ่งไมล์ มีเกาะเล็ก ๆ มียอดสองยอดชื่อ ก.สาก ยอดสูง 34 ม. อยู่ด้านตะวันตก ของเกาะ มีเขตจอดเรืออยู่ 2 เขต คือ บริเวณหาดตาแหลมและบริเวณหาดแสม และมีบางแห่งใช้ เป็นที่ตากอากาศของนักท่องเที่ยว ที่ทอดสมอที่ดีเพื่อกำบังลมมรสุม ซ.ว. คือ บริเวณ นอ. ของเกาะ

ดินเกาะล้าน เป็นดินปรุมีน้ำอยู่กึ่งกลางทางระหว่าง ก.ครก กับแหลมพิทยา และอยู่ทางทิศ ตะวันตกของ แหลมทุกวาง บน ก.ล้าน ห่างประมาณ 1.8 ไมล์

ทุ่นหินเกาะล้าน เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศตะวันออกของกองหินห่าง ประมาณ 0.1 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 001,142,147)

ก. ไข่ ตั้งอยู่ทาง วนว. ของ ก. ล้านห่าง 5 ไมล์ มียอดสูงสุดอยู่กลางเกาะ สูง 144 ม. มีอ่าวเล็กเว้าลึกอ่าวหนึ่งไม่มีชื่อในแผนที่ อยู่ด้านตะวันออกประมาณกลางเกาะ ชาวประมงท้องถิ่นเรียกอ่าวนี้ว่า หาดน้ำ เพราะมีถ้ำน้ำฝนขนาดใหญ่ 4 ถ้ำบนหาดนี้ อ่าวนี้เป็นที่กำบังลมสำหรับเรือเล็กได้ดีจึงเป็นที่จอดพักเรือประมงจำนวนมาก บ้านพักพนักงานประภาคารก็อยู่ในอ่าวนี้

ประภาคารเกาะไข่ ตัวประภาคาร และที่ทำการบ้านพักเจ้าหน้าที่ประภาคารอยู่ที่ยอดเกาะ ตัวประภาคารเป็นหอคอยคอนกรีต ทาสีขาว สูง 13 ม. ลักษณะ 1P F1 5s 156m 31M เป็นประภาคารที่สำคัญ และมีประโยชน์มากสำหรับเรือที่จะผ่านเข้าไปยังสันดอนปากน้ำเจ้าพระยา

ก. เหลื่อม เป็นเกาะที่อยู่ตะวันตกสุดของแนวกลุ่มเกาะชั้นนอก มียอดเป็นรูปโดมสูงประมาณ 135 ม. ตัวเกาะยาวประมาณ 0.75 ไมล์ กว้าง 0.5 ไมล์ ทางด้านใต้และด้านตะวันตกสูงชันเป็นหน้าผาดังตึกทะเล เกาะนี้เป็นที่หมายสำคัญสำหรับการเดินเรือบริเวณอ่าวไทยตอนบนมาเป็นแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีหินใต้น้ำพืดหนึ่งแผ่ยื่นขึ้นไปทางเหนือของ ก. เหลื่อม ประมาณ 2 ไมล์ น้ำเหนือบริเวณหินที่ตื้นนี้ ต่ำกว่า 6 ม. ลงไปถึง 4.6 ม. และมีที่ตื้นอีกแห่งหนึ่ง น้ำเหนือที่ตื้นน้อยที่สุด 3.7 ม. อยู่ทางตะวันออกของ ก. เหลื่อมห่างราว 1 ไมล์ หรืออยู่ทางเหนือของ ก. ไข่ ห่างปลายเหนือสุด ก. ไข่ราว 0.75 ไมล์ ระหว่างที่ตื้นทั้งสองแห่งข้างตื้นนี้มีร่องน้ำแคบๆ ร่องหนึ่งผ่านทางตะวันตกของที่ตื้นที่สอง มีหินโผล่น้ำก้อนหนึ่งอยู่ทางตะวันออกของ ก. เหลื่อมห่างประมาณ 0.25 ไมล์ เรียกว่า ก. เหลื่อมน้อย ตัวเกาะเป็นเกาะหน้าผาโล้น

ก. หูช้าง เป็นเกาะหินเล็ก สูงประมาณ 12 ม. ตั้งอยู่ทางใต้ของ ก. ไข่ ห่างประมาณครึ่งไมล์ ก. กิ่งบาดาล สูง 50 ม. อยู่ถัดต่อจาก ก. หูช้าง ลงไปทางใต้ครึ่งไมล์ มีที่ตื้นน้ำเหนือที่ตื้น 6.4 ม. แผ่ยื่นจาก ก. กิ่งบาดาล ลงไปทางใต้ประมาณ 1 ไมล์

ก. มารวิชัย เป็นเกาะเล็ก สูง 64 ม. อยู่ในแนวทางใต้ของ ก. กิ่งบาดาล ห่างราว 1.25 ไมล์

ก. รัน เป็นเกาะชันสูง 108 ม. อยู่ทาง ซอ. ของ ก. มารวิชัย ห่างประมาณ 4 ไมล์ ด้านเหนือและด้านตะวันตกน้ำลึก ทาง ซอ. ห่างประมาณ 0.75 ไมล์ มี หินขาว สูง 13 ม. ระหว่างหินขาวกับ ก. รัน มีหินโผล่พื้นน้ำสูงประมาณ 1 ม. อีกก้อนหนึ่ง รอบๆ หินน้ำลึกและเขียว หินคันไม้ สูง 14 ม. อยู่ทางใต้ของ ก. รัน ห่างประมาณครึ่งไมล์ มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ทางเหนือของหินคันไม้ ใกล้เคียงกัน การเดินเรือในบริเวณนี้ จึงควรใช้ความระมัดระวัง

ก. รางเกวียน เป็นเกาะหินเล็กๆ สูง 8 ม. อยู่ประมาณทิศตะวันออกของ ก. รัน ห่างประมาณ 5.5 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 001,142)

กระโจมไฟเกาะรางเกวียน ตั้งอยู่บนยอดเกาะ ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตโบราณ ทาสีขาว สูง 7 ม. ลักษณะ ๒F 3s 16m 9M

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

3.11 เกาะคราม - ที่อันตราย - ที่ทอดสมอ

ก.คราม สูง 233 ม.อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.รางเกวียนประมาณ 4.5 ไมล์ มีช่องความกว้างประมาณ 1.8 ไมล์ ตั้งอยู่ระหว่างฝั่งแผ่นดินกับเกาะ มีเขายอดแหลมหลายยอด บนเกาะมีที่ราบน้อย ด้านตะวันตกของเกาะชัน

อ่าวพุทธรักษา อยู่ทาง นว. ของ ก.คราม เป็นอ่าวเว้าลึก ปากอ่าวกว้างประมาณครึ่งไมล์ ด้านตะวันตกของปากอ่าวมีหินชายฝั่งยื่นออกมาประมาณ 0.17 ไมล์ ที่หินชายฝั่งนี้มีกระแสน้ำแรงในอ่าวน้ำลึกประมาณ 5 ม. ฝั่งตอนก้นอ่าวเป็นที่ต่ำ มีต้นไม้ขึ้นทึบ มีหาดแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากก้นอ่าวประมาณ 200 ม. ในอ่าวเป็นที่จอดกำบังลมสำหรับเรือเล็กได้

ก.ครามน้อย สูง 37 ม. อยู่ห่างออกไปทางเหนือของ ก.คราม ประมาณ 0.5 ไมล์ และมีหินโผล่หน้ากองหนึ่งอยู่ชิดเกาะด้าน นว.

มีที่ตื้นบริเวณหนึ่งอยู่ทางเหนือของ ก.คราม ห่างประมาณ 1.25 ไมล์ น้ำเหนือที่ตื้น 4.3 ม. และมีเขตน้ำตื้นน้อยกว่า 10 ม. ต่อขึ้นไปทางเหนืออีกประมาณ 2 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

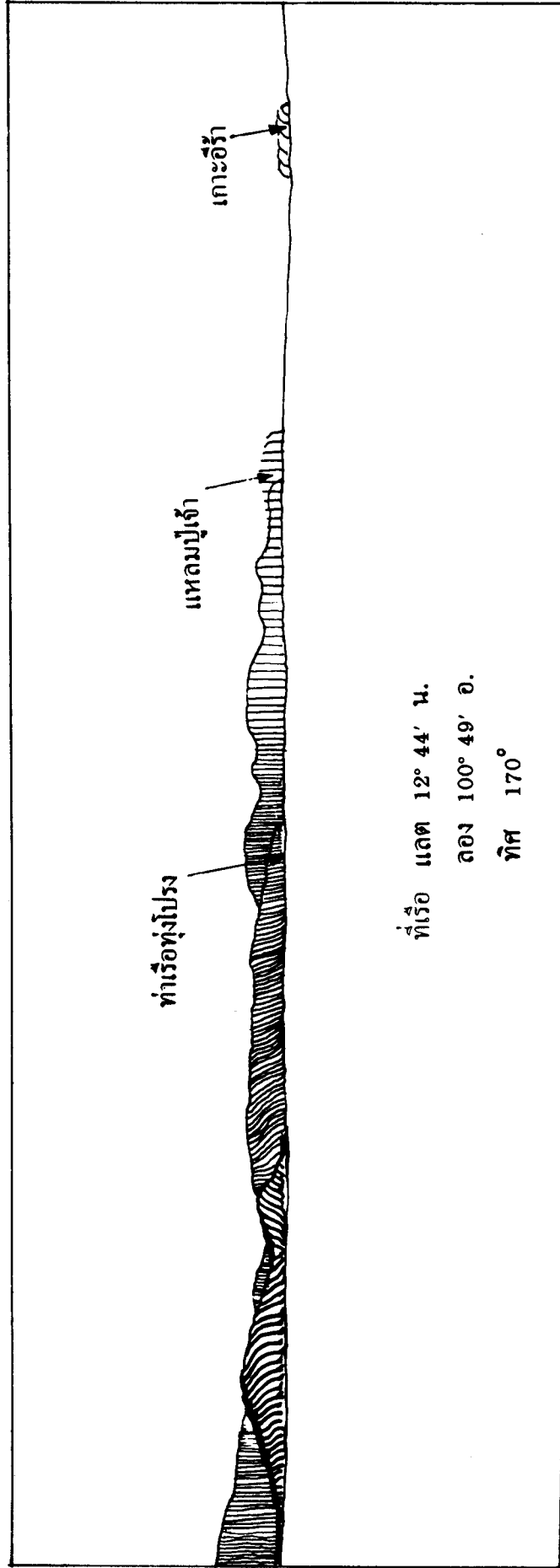
3.12 ช่องคราม - ที่อันตราย - กระโจมไฟ - ท่น - ฝั่ง - สะพานเทียบเรือ - กระแสน้ำ

ช่องคราม มีปากช่องด้านเหนือเปิดระหว่าง ก.ครามน้อย กับ ก.เกล็ดแก้ว ในร่องทางเดินเรือ มีน้ำลึก 10 ถึง 22 ม.ทางด้านตะวันตกของช่องครามคือ ด้าน ก.คราม มีที่อันตรายต่อการเดินเรือหลายแห่ง

หินวัวไล่ควายวิ่ง เป็นกองหินใหญ่บางส่วนโผล่หน้า อยู่ในแนว นอ. ของ แหลมแก้วพัง ซึ่งเป็นแหลมปลายตะวันออกสุดของ ก.คราม ห่างประมาณ 0.75 ไมล์

หินขี้ปลา เป็นหินโผล่หน้า สูง 11 ม. อยู่ทางทิศใต้ของหินวัวไล่ควายวิ่ง ห่างประมาณ 1 ไมล์ และมีกองหินซึ่งมีก้อนหนึ่งโผล่หน้า สูง 4 ม. อยู่ทางตะวันตกของหินขี้ปลา ห่างประมาณ 0.25 ไมล์

หินแก้วสมุทร อยู่ในแนว ซอ. ของหินขี้ปลาห่างประมาณครึ่งไมล์ มีน้ำเหนือหิน 1.2 ม. เมื่อน้ำลงเต็มที่ เป็นหินชัน น้ำมักจะวนวนที่ใกล้ๆ กับหินนี้

ที่เรือ แลต 12° 44' น.
ดอง 100° 49' อ.
ทิศ 170°

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

ดินซีลือ ตั้งอยู่ทาง อ.ขอ.ของหินแก้วสมุทร ห่างประมาณครึ่งไมล์ บนกองหินมีกระโจมไฟ
กระโจมไฟดินซีลือ ตัวกระโจมเป็นทอคอยคอนกรีต ทาสีขาวสลัปดาห์ สูง 4 ม. ลักษณะ
ไฟ Fl R 5s 7m 5M

ก.อีร้า อยู่ห่างไปทาง ซ. ของดินซีลือประมาณ 0.25 ไมล์ และอยู่เกือบกึ่งกลางช่อง
ครามากลัร่องเดินเรือ ยาวสูงอยู่ตอนใต้ของตัวเกาะ สูง 47 ม. เกือบรอบด้านของเกาะนี้มีหิน
ชายฝั่งเว้นแต่ด้านตะวันตกเพียงด้านเดียว

หินยาย อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.คราม ประมาณ 0.3 ไมล์ เป็นหมู่หินโผล่พื้นน้ำบ้างและอยู่
ใต้พื้นน้ำ ส่วนที่โผล่พื้นน้ำสูง 4 ม. มีหินใต้พื้นน้ำ เนื้อหิน 1.6 ม. กองหนึ่งอยู่ทางตะวันออก
ของหินยาย ห่าง 0.33 ไมล์

หินตา เป็นหินโผล่พื้นน้ำ สูง 5 ม. อยู่ห่างไปทาง นอ. ของหินยายประมาณ 0.25 ไมล์
ระหว่างฝั่ง ก.คราม ไปถึงหินตามิหินเกลื่อนกลาด เรือผ่านไม่ได้

ทางด้านตะวันออกของช่องคราม คือด้านฝั่งแผ่นดิน ที่ปากช่องทางเหนือมี ก.เกล็ดแก้ว สูง
75 ม. ทางด้านเหนือของเกาะชันและน้ำลึก ช่องเกล็ดแก้ว คือช่องระหว่าง ก.เกล็ดแก้ว กับฝั่ง
เรือผ่านได้ น้ำกลัร่อง 5-9 ม. เมื่อน้ำลงเต็มที่ ปากช่องด้านเหนือกว้าง 400 ม. และด้านตะวัน
ตกกว้าง 700 ม. ปลายเกาะด้านตะวันตก มีหินโผล่พื้นน้ำชิดเกาะกองหนึ่ง ชื่อ หินรู มีท่อนูกเรือ 1
ท่อนอยู่ข้างหน้า ฝั่งแผ่นดินช่องเกล็ดแก้วมีลักษณะเป็นอ่าวเล็กๆ เรียกว่า อ่าวเกล็ดแก้ว กั้นอ่าว
เป็นที่ตั้งของ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ มี ข.แหลมขาม สูง 237 ม. เป็นเขามิหน้าผาดัดทะเล
อยู่ทางตะวันออกของ ก.เกล็ดแก้ว ห่างเกือบ 1 ไมล์

ฝั่งแผ่นดินต่อจากปากทางเข้าช่องเกล็ดแก้ว ด้าน ซ. ลงไปทางใต้ ประมาณ 3.25 ไมล์
ถึงปลาย แหลมหาดสอ ซึ่งเป็นปาก อ่าวทุ่งปรัง ด้านเหนือ ฝั่งช่องนี้เป็นฝั่งที่มีแหลมผาชันตกทะเล
และมีหาดทรายหลายตอนคือ หาดน้อย หาดยาว และหาดสอ เรียงลงไปทางใต้ตามลำดับ บนฝั่งมี
ข.หาดยาว สูง 294 ม. ตั้งอยู่ทางใต้ของ ก.เกล็ดแก้ว ห่างประมาณ 2 ไมล์

อ่าวทุ่งปรัง มีปากอ่าวด้านเหนือ คือปลายแหลมหาดสอ ปากอ่าวกว้างประมาณ 1 ไมล์ น้ำ
ตอนปากอ่าวลึก 12 ม. แล้วน้ำเปลี่ยนตื้นชันเข้าอ่าวอย่างกระชั้นชิด กั้นอ่าวเป็นหาดแห้งยื่นออกจาก
ฝั่งประมาณครึ่งไมล์ พื้นท้องทะเลเป็นทรายบนหิน เรือเล็กจอดกำบังลมได้

ท่าเรือหาดสอ (ท่าเรือทุ่งปรัง) เป็นท่าเรื่อน้ำลึก อยู่ประมาณ นอ. ของกระโจมไฟดินซีลือ
ลือ ห่างราว 1.25 ไมล์ เป็นท่าใช้เฉพาะราชการทหาร มีทหารเรือเป็นผู้ดำเนินการ

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

ฝั่งต่อจากปากอ่าวทุ่งโปรงลงไปทางใต้ ประมาณ 0.75 ไมล์ เป็น แหลมตะเมกา และ อ่าวทุ่งโปเตี้ย อ่าวนี้มีปากอ่าวอยู่ระหว่างแหลมตะเมกากับ แหลมปู่เจ้า (แหลมปู่เต่า) ซึ่งอยู่ห่างลงไปทาง ซ.ของแหลมตะเมกาประมาณ 1 ไมล์ แนวน้ำตื้นที่มีน้ำน้อยกว่า 5.50 ม. แผ่ห่างฝั่งกันอ่าวออกมาจนถึงแนวเล็งปากอ่าวทั้งสองด้าน ฝั่งกันอ่าวเป็นหาดทราย ถัดลงมาทางใต้เป็นหาดหิน

ก. ไร่เตี้ย เป็นเกาะเล็กๆ ตั้งอยู่บริเวณ ซ.ของอ่าวไร่เตี้ยบนหาดคั่นน้ำกัลฝั่ง

แหลมปู่เจ้า (ปู่เต่า) เป็นแหลมใต้สุดของฝั่งแผ่นดินในช่องคราม ปลายแหลมเป็นหน้าผาชันตกทะเล ซ.แหลมปู่เจ้า สูง 152 ม. มีกระโจมไฟ และ ศาลเสด็จกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ อยู่บนยอด ทางขึ้นสู่กระโจมไฟจะมีถนนจาก อ.สัตหีบ ขึ้นถึงยอดเขาแหลมปู่เจ้าได้โดยตรง

กระโจมไฟชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ตั้งอยู่บนยอดเขาแหลมปู่เจ้า ตัวกระโจมเป็นหอคอยคอนกรีต ยอดกระโจมสร้างเป็นครีบลำยองระโดงปลาฉลาม ทาสีขาว ตัวกระโจมสูง 9 ม. ลักขณะไฟ F1 (3) 15s 168m 34M

3.13 กระแสน้ำ

กระแสน้ำในช่องครามกลางร่องเดินเรือ น้ำขึ้นไหลขึ้นทิศเหนือ น้ำลงไหลลงทิศใต้ตามแนวร่อง ความเร็วประมาณ 1-2 นอต

3.14 เขตพื้นที่สายไฟฟ้าใต้น้ำ

ภายในรัศมี 1 ไมล์ ของแหลมปู่เจ้าเป็นเขตพื้นที่สายไฟฟ้าใต้น้ำ ห้ามทอดสมอหรือลากอวน เนื่องจากมีสายไฟฟ้าใต้น้ำและอีกเขตหนึ่ง เริ่มตั้งแต่ด้านช่องครามหน้าอ่าวทุ่งโปรงลงไปทางใต้ ประมาณ 7.5 ไมล์ เขตห้ามทอดสมอข้างต้น แสดงขอบเขตไว้ในแผนที่

3.15 อ่าวสัตหีบ - เกาะ - ที่อันตราย - กระโจมไฟ - ทุ่ง

อ่าวสัตหีบ เป็นอ่าวเปิดระหว่างแหลมปู่เจ้ากับ แหลมทองหลวง (แลต. 12°37'น. ลอง. 100°55'อ.) ซึ่งอยู่ทาง อ.ของแหลมปู่เจ้า ห่างประมาณ 4 ไมล์ ภายในอ่าวเป็นที่ตั้งของตัวเมือง อ.สัตหีบ และหน่วยงานต่างๆ ของกองทัพเรือ ขอบฝั่งตั้งแต่แหลมปู่เจ้าเข้าไปในอ่าวในทิศ อ.ถึง แหลมเขาฉลาก ระยะทางประมาณ 0.6 ไมล์เป็นเขาชายฝั่ง มีหาดทรายปนกรวดระหว่างแหลมเขาฉลากกับเขื่อนกันคลื่น ซึ่งยื่นออกมาจาก กระโจมไฟเกาะเต่าเหนือ เป็นร่องน้ำทางเข้าอ่าว ร่องกว้างประมาณ 0.2 ไมล์ ลึก 5-7 ม. จากแหลมเขาฉลากไปทางตะวันออกเป็นเขื่อนหิน เขื่อนเทียบเรือ และท่าเทียบเรือกองทัพเรือ รวมเรียกว่า ท่าเรือแหลมเทียน มี

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

สถานีตรวจอากาศ และเสาวิทยุอยู่บนยอดเนินเขาสูง 52 ม. ทาง นอ. ของแหลมเทียน ห่างราว 0.2 ไมล์

ที่ร่องน้ำแหลมเทียน ตำบลที่ แลต. $1^{\circ}39'04''$ น. ลอง. $100^{\circ}53'40''$ อ. หรืออยู่ในทิศ 131° ของเสาวิทยุบนเขาแหลมเทียนทางประมาณ 500 ม. ลักษณะเป็นท่อนรูปกรวยตัดสี่เหลี่ยม เครื่องหมายบนยอดท่อนเป็นผ้าสี 1 อันทาสีเขียว หันปลายแหลมขึ้นข้างบน ใช้แสดงแนวทางเดินเรือ ด้านกราบขวา

ชายฝั่งต่อจากแหลมเทียนเป็นหาดทรายปนหิน ยาวไปทางตะวันออกประมาณ 1 ไมล์ จนถึง บ.สัตหีบ มี โรงพยาบาลอากาศ ที่ทำการไปรษณีย์ วัด ตลาด ห้องเย็น มีสะพานยาว 125 ม. สำหรับเรือประมงเทียบขนถ่ายปลา มีที่ว่าการอำเภอ และสถานีตำรวจ สัตหีบมีฐานะเป็นอำเภอ ขึ้นกับ จ.ชลบุรี ราษฎรมีอาชีพประมง และทำไร่

ฝั่งต่อจาก บ.สัตหีบ เข้าไปเป็นบริเวณน้ำอ่าว ฝั่งตอนน้ำอ่าวเป็นที่ราบ หาดทราย มีอาคารบ้านพักของทหารเรือตั้งอยู่ในบริเวณ ลึกเข้าไปในแผ่นดินมี ช.สัตหีบ สูง 272 ม. (แลต. $12^{\circ}41'.0$ น. ลอง. $100^{\circ}55'.4$ อ.) อยู่ทาง นอ. ของบ้านสัตหีบ ห่างประมาณ 1.75 ไมล์

ฝั่งตอนน้ำอ่าวสุดาโค้งลงไปทางใต้ถึงแหลมเล็ก ๆ มี ช.คลองคู สูง 130 ม. อยู่ติดฝั่ง อ่าวจุกเสม็ด เป็นอ่าวเว้าเล็ก ๆ อยู่ระหว่าง แหลมเขาคลองคูบ กับ แหลมทองกลาง ปากอ่าวกว้างประมาณ 1 ไมล์ ฝั่งน้ำอ่าวจุกเสม็ดเป็นฝั่งราบตามีต้นไม้ น้ำในอ่าวจุกเสม็ดตื้น เมื่อน้ำลงมีหาดทรายปนหินแห้ง โผล่ห่างจากฝั่งน้ำอ่าวราว 0.25 ไมล์ ด้านใต้ของอ่าวจุกเสม็ดมีถนนจากบ้านสัตหีบ เลาะตามชายฝั่ง ไปจนถึง ท่าเรือจุกเสม็ด

ในอ่าวสัตหีบและใกล้เคียงมีเกาะและที่อันตรายหลายแห่ง คือ

ก.เตาหม้อ เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในบริเวณนี้ สูง 146 ม. ตั้งอยู่ทาง ซอ. ของแหลมปู่เจ้า ห่าง 0.75 ไมล์ ด้านเหนือและด้านตะวันออกของเกาะ มีหาดทรายปนหิน แห้งโผล่เมื่อน้ำลงไกลจากขอบฝั่งเกือบ 0.33 ไมล์ และมีหินชายฝั่งเป็นพิลาไปด้วย ฝั่งด้านตะวันออกตอนกลางเกาะ เป็นฝั่งผาชันตกทะเล มีเสาธง และสะพานเทียบเรืออยู่ปลายแหลมสุด นอ. ของเกาะ ด้านเหนือของ ก.เตาหม้อ มีแนวน้ำตื้นน้อยกว่า 6 ม. ยื่นออกจากเกาะไปไกลเกือบ 0.25 ไมล์ และประกอบทั้งแนวน้ำตื้นต่ำกว่า 6 ม. จากฝั่งแผ่นดินแหลมปู่เจ้ายื่นลงมาขนาดด้วย จึงทำให้ร่องน้ำเดินเรือเข้าออกตอนปากอ่าวสัตหีบแคบลง ด้าน นว. มีกองหินชายเกาะและมีกระโจมไปบนยอดหิน มีเชือกกันคลื่นสร้างยื่นออกไปจากเกาะผ่านกองหินข้างต้นในแนวทิศประมาณ 280° เชือกกว้างราว 50 ม. ยาวประมาณ 800 ม. ตอนปลายโค้ง เล็กน้อย มีหลักไฟปลายเชือกในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}38'34''$ น. ลอง. $100^{\circ}51'39''$ อ. คิดไฟไว้

(แผนที่หมายเลข 001,115,142)

กระโจมไฟเกาะเตาหม้อ ตั้งอยู่บนกองหินชืดปลาย นว. ของ ก.เตาหม้อ ตัวกระโจมเป็น เหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 4 ม. ลักษณะไฟ F1 (2) 6s 17m 10M

ก.พระ สูง 97 ม. อยู่ทาง นอ. ของ ก.เตาหม้อ ห่างประมาณ 0.3 ไมล์ รอบเกาะมีหิน ชายฝั่ง ด้านปลายสุดตะวันออกของตัวเกาะมีโขดทรายยื่นออกไปทางทิศเหนือไกลเกือบ 0.4 ไมล์ มีสะพานท่าเทียบเรือรูปตัว ที (T) อยู่ชายฝั่งด้านเหนือ และค่อนใกล้ปลายแหลมทางตะวันตก บน เนินเขาปลายตะวันตกของ เกาะมีเสาวิทยุ

ช่องเกาะพระ คือ ช่องระหว่าง ก.เตาหม้อ กับ ก.พระ เป็นช่องที่มีร่องน้ำลึก 8-10 ม. กว้างประมาณ 250 ม. เรือใหญ่แล่นผ่านเข้าออกได้ กลางร่องไม่มีหินอันตราย มีทุ่นเครื่องหมาย วางกำกับแนวร่อง คือ

ทุ่นเกาะพระเหนือ เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตรายวางไว้ทางทิศเหนือ มีลักษณะ เป็นรูป กรวยตัด อยู่ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}38'22''$ น. ลอง. $100^{\circ}52'58''$ อ.

ทุ่นเกาะพระใต้ เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศตะวันออก มีลักษณะ เป็นรูปกรวยตัด อยู่ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}38'40''$ น. ลอง. $100^{\circ}52'37''$ อ.

ก.พระน้อย (ก.เพชร) เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ทางตะวันออกของ ก.พระ ห่างประมาณ 0.25 ไมล์ ยอดสูงของเกาะอยู่ตอนเหนือ สูง 40 ม. มีโขดทรายแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากตัวเกาะไป ทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 0.4 ไมล์

มีดินดาน้ำกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 2.4 ม. อยู่ห่างไปทางเหนือของ ก.พระน้อย ระยะทาง ประมาณ 0.67 ไมล์ เรียกกันว่า ดินหน้าหมู่บ้านสัตว์หีบ

ทุ่นดินหน้าหมู่บ้านสัตว์หีบ เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศเหนือของหิน อยู่ใน ตำบลที่ แลต. $12^{\circ}39'21''.8$ น. ลอง. $100^{\circ}54'09''.4$ อ.

ร่องน้ำระหว่าง ก.พระน้อย กับฝั่งแผ่นดินตอนใต้แคบและตื้น เรือที่ไม่ชำนาญท้องถิ่นไม่ควรผ่าน ช่องระหว่าง ก.พระ กับ ก.พระน้อย มีหินเกลื่อนกลาดไปหมด เป็นพื้นี่อันตราย

ก.หมู สูง 68 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.พระน้อย ประมาณ 1 ไมล์ ด้านเหนือและด้าน ตะวันออกของเกาะมีหาดทรายแห้งยื่นออกไปประมาณ 0.17 ไมล์ ด้านใต้และด้าน ซว. เป็นเขา ชัน มีเขื่อนกันคลื่นยื่นจากปลายด้านใต้ของเกาะหมู ออกไปประมาณทิศ ซอ. ยาวประมาณ 1 กม. เป็นเขื่อนคอนกรีตถมด้วยหินกว้าง 30 ม. มีกระโจมไฟอยู่ปลายเขื่อน ลักษณะไฟ F1 4s 7m 6M

ช่องระหว่าง ก.พระน้อยกับ ก.หมู น้ำตื้นไม่เกิน 6 ม.

มีดินดาน้ำกองหนึ่งอยู่ประมาณทิศ 279° ของยอด ก.หมู ห่างประมาณครึ่งไมล์ มีน้ำเหนือหิน 3.2 ม. เป็นหินอันตรายเพราะอยู่บนเส้นทางเดินเรือ

(แผนที่หมายเลข 001,115,115 A,142)

ก.อีเลา สูง 76 ม. อยู่ห่างจากปลายใต้ของ ก. เตามือประมาณ 1 ไมล์ ด้านตะวันออก และด้านเหนือได้มาไปด้วยหินชายฝั่ง

ก.ขอ สูง 62 ม. อยู่ทาง นอ. ของ ก.อีเลา ห่างกันเพียง 0.2 ไมล์ มีหาดหินปนกรวด ยื่นออกจาก ก.ขอ ออกมาเกือบติดต่อกับ ก.อีเลา เวลานั้น้ำลงทำให้เห็นคล้ายกับว่าเกาะทั้งสองนี้ จะติดต่อกิ่งกัน

ก.แมว เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 16 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกของ ก.อีเลา ประมาณ 0.75 ไมล์ มีหินปนกรวดตามชายฝั่งด้านตะวันออกและด้านเหนือ

ก.นางรา เป็นเกาะเล็ก สูง 29 ม. ตั้งอยู่บนโขดหินเกือบติดฝั่งและอยู่เกือบทิศตะวันออก ตรงของปลายสุดเขื่อน ก.หมู ห่างปลายเขื่อนประมาณ 0.5 ไมล์

ก.จระเข้ สูง 57 ม. อยู่ทางใต้ตรงของ ก.นางรา ห่างประมาณ 0.75 ไมล์ ทางด้านเหนือและด้านตะวันออกมีหาดยื่นออกจากเกาะประมาณ 0.1 ไมล์ เรือกินน้ำเดินในช่องระหว่าง ฝั่งแผ่นดินกับ ก.จระเข้ได้ ในช่องไม่มีหินอันตราย แต่น้ำลึกไม่สม่ำเสมอ

3.16 กระแสน้ำ

กระแสน้ำตามตำบลที่ต่าง ๆ บริเวณอ่าวสัทธิบมีดังนี้

ทางตะวันตกของ ก.เตามือ น้ำขึ้นทิศ นว. น้ำลงทิศ ซอ. ความเร็ว 1-1.5 นอต

ตำบลที่ห่างจาก บ.สัทธิบ ลงไปทางใต้ประมาณครึ่งไมล์ น้ำขึ้นทิศ 260° น้ำลงทิศ 080° ความเร็ว 0.25-0.75 นอต

กลางช่องระหว่าง ก.เตามือ กับ ก.ขอ น้ำขึ้นทิศ ซว. น้ำลงทิศตรงกันข้าม ความเร็ว 0.5-1 นอต

ตำบลที่ทาง นว.ของ ก.หมู น้ำขึ้นทิศ 255° น้ำลงทิศตรงข้าม ความเร็ว 0.25-0.5 นอต

ในช่องระหว่าง ก.จระเข้ กับฝั่ง น้ำขึ้นทิศ นอ. น้ำลงทิศตรงกันข้าม ความเร็ว 1-1.5 นอต

3.17 เขตสนามบินทะเล

มีพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตสำหรับเครื่องบินทะเลขึ้นลงอยู่เขตหนึ่ง มีขอบเขตเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 0.3 ไมล์ ยาวประมาณ 1.5 ไมล์ ปลายสนามด้านหนึ่งตั้งต้นประมาณกลางช่องระหว่าง ก.พระกับ ก.หมู มีแนวทิศตามยาวขึ้นไปบนทิศ นอ. หรือขึ้นไปทางก้นอ่าวสัทธิบ ได้แสดงเขตสนามบินทะเลไว้ด้วยเส้นประในแผนที่เดินเรือ

(แผนที่หมายเลข 001,115,115 A,142)

3.18 ท่าเรือจุกเสม็ด - ร่องน้ำ - เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ - นาร์รอง

ท่าเรือจุกเสม็ดหรือท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ เป็นท่าเรือน้ำลึกตั้งอยู่บริเวณปลายแหลมทองกลาง (แลต. $12^{\circ}37'.4$ น. ลอง. $100^{\circ}55'$ อ.) บริเวณท่าเรือเป็นที่ถมแผ่นดินปลายแหลมทองกลางออกไป แล้วสร้างเขื่อนท่าเทียบขึ้นสามด้าน เขื่อนเทียบหลักคือเขื่อนด้านนอกหรือด้านตะวันตก มีแนวเขื่อนทิศเกือบเหนือใต้ตรง หน้าท่าเทียบกว้าง 550 ม. น้ำลึกหน้าท่า 10 ม. เขื่อนด้านเหนือมีหน้าท่าเทียบกว้าง 340 ม. น้ำลึกหน้าท่า 9 ม. เขื่อนด้านใต้มีหน้าท่าเทียบกว้าง 240 ม. น้ำลึกหน้าท่า 4-6 ม. และเป็นท่าเทียบเฉพาะเรือเล็กเท่านั้น เพราะน้ำตื้นและมีหินตามชายฝั่งและยังมีสะพานท่อน้ำมันสะพานหนึ่ง ยื่นห่างออกจากฝั่งประมาณ 470 ม. ปลายสะพานนี้อยู่ทางใต้ของเขื่อนท่าเรือด้านใต้ประมาณ 400 ม. และจากกลางสะพานท่าเทียบ มีหลักเทียบเรือขยายออกไปทั้งสองด้าน ที่ใกล้หลักเทียบเรือหลักปลายสุดทางใต้ มีทุ่นโพงวางกากับ

บริเวณท่าเรือมีที่ทำการนายท่า ศุลกากร โรงพักสินค้า และมีเรือลากจูง บันจันเคลื่อนที่ เครื่องมือทุ่นแรง รถยกและยานบรรทุกพร้อมมูล การบริหารท่าเรืออยู่ในความรับผิดชอบของกองทัพเรือ

ร่องน้ำลึกซึ่งเป็นร่องเรือเดินเข้าเทียบท่า เป็นร่องที่ขุดลอกปรับแต่งให้มีระดับลึกไม่ต่ำกว่า 9 ม. มีความกว้างของร่องประมาณ 230 ม. แนวร่องทิศ 017° ตรงไปยังท่าเรือ

มีเครื่องหมายช่วยการเดินเรือบริเวณท่าเรือจุกเสม็ด คือ.-

ทุ่นไฟและทุ่นเครื่องหมาย วางกากับไว้ทั้ง 2 ข้าง แนวขอบร่องน้ำมีทุ่นโพงบ่ง และทุ่นแสดงขอบร่องอีก 9 ทุ่น ลักษณะทุ่นโพงใช้ตามระบบที่กำหนดโดยสมาคมประภาคารระหว่างประเทศ ดูรายละเอียดได้ในแผนที่ ทุ่นกากับร่องทางขวามี 3 ทุ่น ส่วนทุ่นกากับร่องทางซ้ายมี 6 ทุ่น ทุ่นหมายเลข 10 และ 12 แสดงขอบเขตท่าเรือด้านทิศเหนือ

โพงหมายเลข 1 ซึ่งเป็นโพงดวงหลัง ตั้งอยู่ริมเขื่อนเทียบด้านเหนือ ตัวกระโจมเป็นเหล็กโบริง สูง 27 ม. ที่ยอดมีเครื่องหมายป้ายสี่เหลี่ยมทาสีเขียวสะท้อนแสง คาดกลางด้วยสีขาวตามทางตั้ง ลักษณะ โพง Iso Y 4s 29m 8M

โพงหมายเลข 2 ตั้งอยู่บริเวณริมเขื่อนด้านใต้ ตัวกระโจมเป็นเหล็กโบริง สูง 14 ม. ที่ยอดมีเครื่องหมายป้ายสี่เหลี่ยมทาสีแดงสะท้อนแสง คาดกลางด้วยสีขาวตามทางตั้ง ลักษณะ โพง Q Fl Y 1s 21m 8M

การนำเรือเข้าสู่ท่าเรือจุกเสม็ด ำที่ถือเข็มตรงหลักนำหมายเลข 1 และ 2 ซึ่งตั้งอยู่บนท่าเรือ โดยถือเข็ม 017° เป็นเข็มเข้า การนำเรือเข้าออกท่า บังคับำใช้พนักงานนำร่อง

(แผนที่หมายเลข 001,115,115 A,142)

การคมนาคมขนส่งทางบกจากท่าเรือจุกเสม็ดไปยังกรุงเทพ ฯ ทางรถยนต์ทำได้โดยใช้ทางหลวงแผ่นดินระยะทางประมาณ 160 กม. และมีทางหลวงแผ่นดินอีกสายหนึ่งจาก อ.สัตหีบ ติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้โดยไม่ต้องผ่านเข้ากรุงเทพ ฯ นอกจากนี้ยังมีทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือจาก กรุงเทพ ฯ ถึงท่าเรือจุกเสม็ดอีกด้วย

3.19 เขตจอดเรือ - เขตจอดเรือโรดติดต่อก

เขตจอดเรือสำหรับเรือสินค้าที่จอดรอเข้าเทียบท่าเรือจุกเสม็ดมี 2 บริเวณ คือ

- บริเวณที่ 1 ภายใต้นพื้นที่สี่เหลี่ยมที่มีจุดมุมกำหนดด้วยค่าตำบลที่

- แลต. $12^{\circ} 34'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 50'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 34'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 51'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 36'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 51'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 36'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 50'.5$ อ.

- บริเวณที่ 2 ภายใต้นพื้นที่สี่เหลี่ยมที่มีจุดมุมกำหนดด้วยค่าตำบลที่

- แลต. $12^{\circ} 33'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 52'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 33'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 53'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 35'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 53'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 35'.0$ น. ลอง. $100^{\circ} 52'.5$ อ.

เขตจอดเรือโรดติดต่อก กำหนดให้จอดเรือภายใต้นพื้นที่วงกลมรัศมี 0.5 ไมล์ รอบจุดที่มีค่าตำบลที่ แลต. $12^{\circ} 31'$ น. ลอง. $100^{\circ} 56'$ อ.

3.20 ผังจากแหลมทองกลางถึงแหลมแสมสาร

ผังระหว่างแหลมทองกลาง หรือท่าเรือจุกเสม็ดถึง แหลมแสมสาร (แลต. $12^{\circ} 36'$ น. ลอง. $100^{\circ} 58'$ อ.) ระยะทางประมาณ 3.25 ไมล์ จากแหลมทองกลางไปประมาณ 1.25 ไมล์ ถึงแหลมเจ้า (แลต. $12^{\circ} 36' 20''$ น. ลอง. $100^{\circ} 55' 44''$ อ.) ต่อจากแหลมเจ้าไปถึงแหลมแสมสาร มีอ่าวเล็ก 2 อ่าว คือ อ่าวหาดยาว และ อ่าวแสมสาร ผังเป็นหาดทราย ที่ราบต่ำและเป็นละเมาะไม้ บนแผ่นดิน บริเวณนี้มีเขาหลายลูกได้แก่

ข.กะทะคว่ำ สูง 139 ม. ตั้งอยู่ใกล้ทะเลในแนว นอ. ของแหลมทองกลาง ห่างราวครึ่งไมล์ มีลักษณะเป็นเขารูปกรวยแหลม เห็นเด่นชัด

(แผนที่หมายเลข 001,115,141,142)

ข. จุกเสม็ด สูง 169 ม. อยู่ลึกเข้าไปทาง อนอ. ของ ข. กะทะคว่ำ ห่างกันประมาณ 1 ไมล์

ข. หมาจ้อ (แลต. $12^{\circ}36'00''$ น. ลอง. $100^{\circ}57'10''$ อ.) สูง 96 ม. เป็นเขาผาชันตทะเล แหลมเสมสาร เป็นแหลมปากทางตะวันออกของอ่าวประวัติศาสตร์ ที่ใกล้ปลายแหลมมีเนินเขาสูง 58 ม. และมีเจดีย์ ในอ่าวเสมสารมีหินชายฝั่งคลุมเป็นพืด มีหมู่บ้านชาวประมงอยู่ในอ่าว บนแผ่นดินทางเหนือของแหลมเสมสารมีเขาใหญ่ลูกหนึ่งชื่อ **ข. ทนงผักบึง** สูง 126 ม. อยู่ลึกจากปลายแหลมเข้าไปเกือบ 1 ไมล์ และมีเขาเล็กอีกลูกหนึ่งติดทะเลทางเหนือของแหลมห่างประมาณ 1.5 ไมล์ ชื่อ **ข. ล้าน** สูง 88 ม.

3.21 เกาะ - ที่อันตราย - กระจังไฟ - พื้นที่อันตราย

หินจุฬา เป็นกองหินเล็ก ๆ เหนือน้ำประมาณ 2 ม. อยู่ทางตะวันออกของปลายแหลมเสมสาร ห่างประมาณ 300 ม. ช่องระหว่างหินจุฬากับปลายแหลมเสมสารมีหินมาก เรือผ่านไม่ได้

กระจังไฟหินจุฬา ตั้งอยู่บนหินจุฬา ตัวกระจังเป็นทอคอยคอนกรีตทาสีขาวสลัปดาห์ตามนอนสูงของกระจัง 6 เมตร ลักษณะไฟ F1 R 3s 8m 4M

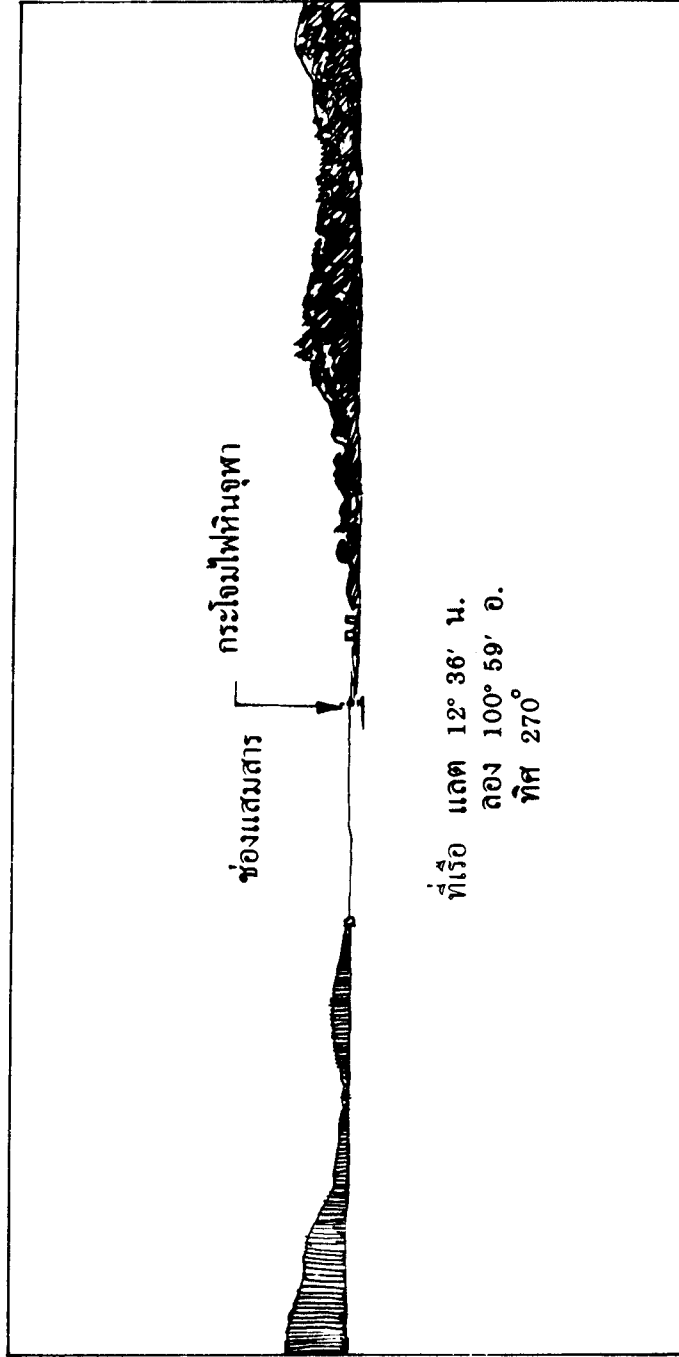
ก. แรต สูง 106 ม. ตั้งอยู่ห่างไปทางใต้ของแหลมเสมสาร 0.2 ไมล์ ชายเกาะด้านตะวันออกและด้านใต้มีพืดหินยื่นออกจากเกาะ ไม่ควรนำเรือเข้าใกล้ในระยะ 300 หลา

มีกระจังเหล็กโปร่ง ตั้งอยู่ชายหาดปลาย ก. แรต ด้านเหนือ (แลต. $12^{\circ}35'$ น. ลอง. $100^{\circ}58'$ อ.) ทาสีขาว สูง 4 ม. ที่ยอดกระจังมีเครื่องหมายแผ่นวงกลมทาสีขาว เดิมเคยเป็นกระจังไฟ แต่ได้ถอนตะเกียงออก คงใช้เป็นที่หมายเฉพาะกลางวันเท่านั้น

ช่องเสมสาร คือ ช่องระหว่างแหลมเสมสารกับ ก. แรต กว้างราว 0.25 ไมล์ น้ำลึกจนร่องเรือเดินประมาณ 6 ม. ขึ้นไป เรือสินค้าชายฝั่งขนาดเล็กผ่านไปมาในช่องนี้ได้สะดวก แต่เรือที่ไม่ชำนาญภูมิประเทศไม่ควรผ่านช่องนี้ ในหน้าน้ำเกิดกระแสน้ำในช่องเสมสารแรง มีบริเวณน้ำวนปั่น่วนอยู่ในทิศ วนว. ของกระจังปลาย ก. แรต ห่างประมาณครึ่งไมล์

หินขี้แรด (แลต. $12^{\circ}34'.5$ น. ลอง. $100^{\circ}58'.1$ อ.) เป็นหินปรุมน้ำ อยู่ห่างไปทางใต้ของปลายใต้ ก. แรต ประมาณ 0.2 ไมล์

ก. เสมสาร เป็นเกาะยาวประมาณ 2.5 ไมล์ ยอดสูงอยู่บริเวณกลางเกาะ สูง 167 ม. ร่องน้ำระหว่าง ก. เสมสาร กับ ก. แรต มีชื่อว่า **ช่องปลา** ร่องน้ำทางเดินเรือในช่องปลาไม่มีน้ำลึกตั้งแต่ 6-8 ม. เรือผ่านได้ แต่ต้องรู้และชำนาญร่อง เรือต่างกันไม่ควรผ่าน ด้านตะวันออกของเกาะมีหินชายฝั่งและมีหาดทรายบนหินยื่นห่างฝั่งออกไปราว 0.2 ไมล์ ที่ปลายแหลม นอ. ของเกาะ

ช่องแสมสาร

กระโจมไฟหินจุฬา

ที่เรือ
แสด 12° 36' น.
คอง 100° 59' อ.
ทิศ 270°

(แผนที่หมายเลข 001,115,141,142)

คือ ที่ปากช่องปลาไวด้านเหนือมีบ้านประมงหลายหลังคาเรือน

ก.ปลาหมึก เป็นเกาะเล็กอยู่ทาง ซว. ของปลายแหลมสุดด้านเหนือของ ก.แสมสาร ห่างประมาณ 0,17 ไมล์ มีหินพิศคลุมแผ่ออกไปเกือบจะต่อกันกับ ก.แสมสาร

ก.ชาม สูง 64 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันตกของ ก.แสมสาร ห่างประมาณครึ่งไมล์ มีแนวน้ำลึก 5 ม. ยื่นไปทางเหนือ ประมาณครึ่งไมล์

หินลูกโยน เป็นหินปริ่มน้ำอยู่ชิดกับปลายตะวันตกของ เกาะชาม

หินหลักกุกุญแจ เป็นหินโผล่หน้า สูง 4 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก.แสมสาร ประมาณครึ่งไมล์ และมีหินปริ่มน้ำอีกกองหนึ่งอยู่ติดกับหินหลักกุกุญแจในทิศ นอ. ห่างประมาณ 150 ม.

หินหลักเบ็ด สูง 8 ม. อยู่ห่างไปทาง นว.ของ ก.จวง ราว 1 ไมล์

ก.ฉางเกลือ ตั้งอยู่ทางตะวันออกของปลายใต้สุด ก.แสมสาร ห่างราว 1 ไมล์

ก.จวง ตั้งอยู่ทางใต้ของ ก.แสมสาร ห่างประมาณ 1.25 ไมล์ เป็นเกาะชัน น้ำรอบเกาะลึก มีหาดทรายอยู่ทางเหนือและทางตะวันตกของเกาะ มีประการาดและที่ทำการประการาดอยู่บนยอดเกาะ

ประการาดเกาะจวง มีตัวกระโจมเป็นทอคอยก้ออิฐทาสีขาว สูง 15 ม.ลักษณะ 1W F1 (2) 20s 135m 29M & F R 131m 8M มีเสี้ยวไฟแดงหนึ่งส่องตรงไปยัง หินฉลาม ประการาดนี้มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเดินเรือมาก เรือที่เดินทางมาจากทางใต้และทางตะวันออกจะเห็นประการาดนี้ก่อน เมื่อจะเข้าสู่ก้นอ่าวไทย

ก.โรงโขน - ก.โรงหนัง เป็นเกาะเล็ก ๆ สองเกาะ อยู่ทาง นอ.ของ ก.จวง ห่างประมาณ 0.2 ไมล์ มีบริเวณพื้นที่สี่เหลี่ยมทิศ นว. ของเกาะโรงหนัง ห่างประมาณ 150 ม. เป็นพื้นที่สำหรับทิ้งวัตถุระเบิด

ก.จวน สูง 76 ม. อยู่ทางตะวันออกของ ก.จวง ห่างประมาณครึ่งไมล์ ด้านใต้ของเกาะเป็นอ่าวลึกมีหาดทรายและทรายขาวมาก ช่องระหว่าง ก.จวง กับ ก.จวน น้ำลึก เรือผ่านได้

หินฉลาม อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.จวง ประมาณ 2.5 ไมล์ เป็นหินกองเล็กชั้นมีสีขาว สูง 9.6 ม. ช่องระหว่าง ก.จวง กับหินฉลามน้ำลึก เสี้ยวไฟแดงส่องจากประการาดเกาะจวงตรงมาหินนี้ บริเวณรัศมี 0.5 ไมล์ รอบหินฉลาม กำหนดให้เป็นพื้นที่อันตรายในการปลดวัตถุระเบิดจากเครื่องบิน ห่างจากหินฉลามไปนทิศประมาณ ซว. ประมาณ 2.25 ไมล์ มีหินใหญ่ซึ่งเป็นหินน้ำลึก 11 ม.อีกกองหนึ่ง

(แผนที่หมายเลข 001,115,141,142)

3.22 กระแสน้ำ

กระแสน้ำในช่องแสมสาร ณ ตำบลที่ห่างจากปลาย ก.ปลาหมึก ไปทาง นว. ประมาณครึ่งไมล์ น้ำขึ้นไหลทิศ นนอ. น้ำลงไหลลงทิศตรงกันข้าม ความเร็ว 0.5 นอต

ปากช่องตะวันออกของปลายแหลมแสมสารกับ ก.แรด กระแสน้ำขึ้นไหลเข้าร่องน้ำช่องแสมสาร น้ำลงไหลตรงกันข้ามไปทางตะวันออก ความเร็ว 1-1.5 นอต

ปากช่องปลาไวด้านใต้ น้ำขึ้นไหลเข้าช่องประมาณทิศ นว. น้ำลงไหลทิศตรงกันข้าม ความเร็ว 1-1.5 นอต

3.23 เขตทิ้งมูลดิน

มีเขตทิ้งมูลดินอยู่ทางตะวันตกของปลายใต้สุด ก.แสมสาร ห่างประมาณ 1.5 ไมล์ เป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 0.25 ไมล์ ยาวเกือบครึ่งไมล์

3.24 หลักไมล์

บริเวณ ก.แสมสาร มีหลักคอนกรีต 2 คู่ ทาสีขาว ใช้สำหรับเป็นที่หมายในการตรวจสอบความเร็วเรือ

หลักไมล์คู่ที่หนึ่ง หลักหน้าอยู่บนหินหลักกุกุแจ หลักหลังอยู่บริเวณทิศตะวันตกกลาง ก.แสมสาร

หลักไมล์คู่ที่สอง หลักหน้าอยู่บนหินหลักเบ็ด หลักหลังอยู่บริเวณปลาย แหลมฝรั่ง บน ก.แสมสาร

การตรวจสอบความเร็วเรือ จะต้องนำเรือมาทางบริเวณด้านตะวันตกของ เกาะห่างประมาณ 3 ไมล์ แล้ววัดองศาในทิศ 156° หรือ 336°

3.25 พื้นที่อันตราย - คาเดือน

ตั้งแต่ ก.จวง เข้าไปหากันอ่าวไทย ได้กำหนดพื้นที่อันตรายไว้หลายแห่ง เพื่อใช้เป็นบริเวณที่ฝึกอาวุธของกองทัพเรือ แต่ก่อนทำการฝึก กรมอุทกศาสตร์ จะได้ประกาศแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเป็นคราวๆ ไป จึงให้ระมัดระวังในการเดินเรือ พื้นที่อันตรายตามประกาศชาวเรือมีดังนี้.-

- บริเวณพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้น

- แลต. $12^{\circ} 20'$ น. - แลต. $12^{\circ} 40'$ น.

- ลอง. $100^{\circ} 30'$ อ. - ลอง. $100^{\circ} 48'$ อ.

(แผนที่หมายเลข 001,115,141,142)

- บริเวณหินฉลาม ในพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้น
 - แลต. $12^{\circ} 20' \text{ น.}$ - แลต. $12^{\circ} 37' \text{ น.}$
 - ลอง. $100^{\circ} 48' \text{ อ.}$ - ลอง. $101^{\circ} 15' \text{ อ.}$
- บริเวณ ก.คราม - ก.รางเกวียน ในพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้น
 - แลต. $12^{\circ} 40' 00'' \text{ น.}$ - แลต. $12^{\circ} 51' 18'' \text{ น.}$
 - ลอง. $100^{\circ} 40' 00'' \text{ อ.}$ - ลอง. $100^{\circ} 51' 00'' \text{ อ.}$
- บริเวณ ก.ไผ่ ในพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้น
 - แลต. $12^{\circ} 50' \text{ น.}$ - แลต. $13^{\circ} 05' \text{ น.}$
 - ลอง. $100^{\circ} 30' \text{ อ.}$ - ลอง. $100^{\circ} 45' \text{ อ.}$
- บริเวณ ก.รี้น ในพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้น
 - แลต. $12^{\circ} 45' \text{ น.}$ - แลต. $12^{\circ} 50' \text{ น.}$
 - ลอง. $100^{\circ} 40' \text{ อ.}$ - ลอง. $100^{\circ} 45' \text{ อ.}$
- บริเวณอ่าวบางสะเหร์ ภายในกรอบจุดพิกัด
 - แลต. $12^{\circ} 50' 30'' \text{ น.}$ ลอง. $100^{\circ} 49' 42'' \text{ อ.}$
 - แลต. $12^{\circ} 51' 18'' \text{ น.}$ ลอง. $100^{\circ} 51' 42'' \text{ อ.}$
 - แลต. $12^{\circ} 46' 45'' \text{ น.}$ ลอง. $100^{\circ} 53' 30'' \text{ อ.}$
 - แลต. $12^{\circ} 45' 45'' \text{ น.}$ ลอง. $100^{\circ} 51' 36'' \text{ อ.}$

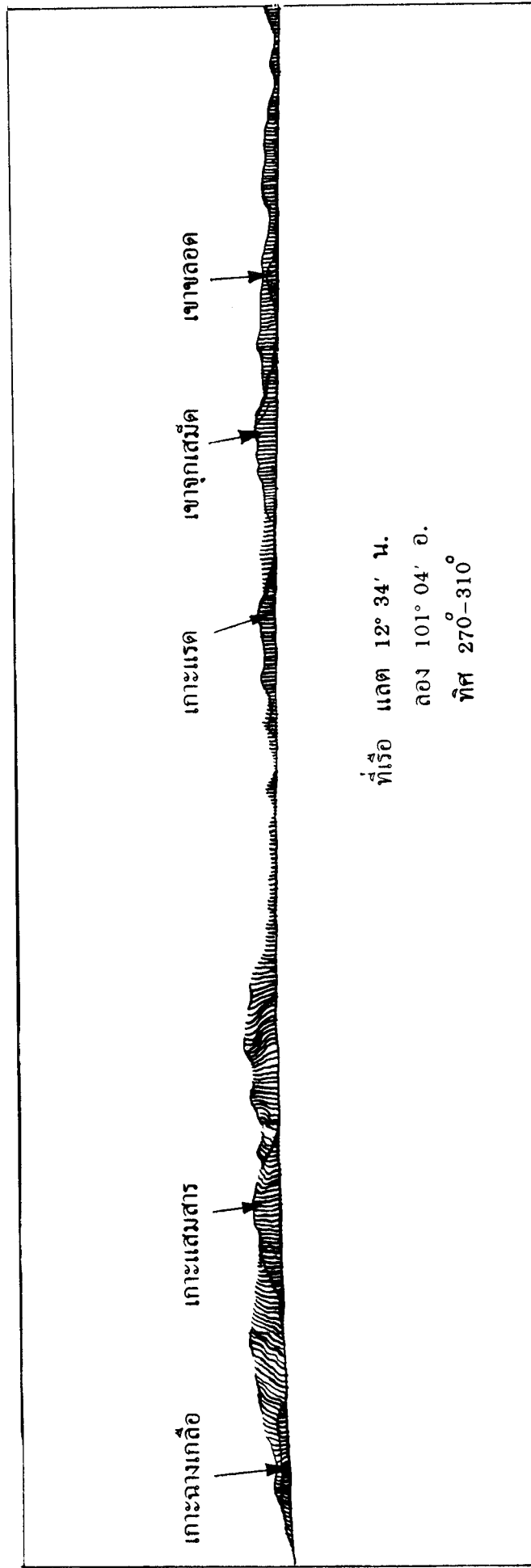
(แผนที่หมายเลข 102,116,141)

3.26 ฝั่งจากแหลมแสมสารถึงปากน้ำระยอง - ที่อันตราย - ประภาคาร

ขอบฝั่งจากแหลมแสมสารไปทางตะวันออกเฉียงทางประมาณ 21 ไมล์ ถึง จ.ระยอง ขอบฝั่งช่วงนี้มีลักษณะ เป็นอ่าวที่มีหาดทรายยาวตลอด พื้นดินบนฝั่งเป็นที่ราบต่ำ มีต้นไม้ขึ้นเป็นทิว มีเขาริมทะเล คือ ข.ชลด สูง 146 ม.อยู่ทางเหนือของปลายแหลมแสมสารห่างประมาณ 3 ไมล์ ถัดต่อจาก ข.ชลดไปทางเหนืออีกประมาณ 3 ไมล์ มี ข.พุดกลาง สูง 241 ม. มี อ่างเก็บน้ำพุดกลาง อยู่เชิงเขาด้าน นว. เพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ในพื้นที่ลัดทึบ

ข.ครอก สูง 273 ม. อยู่ในทิศ นอ.ของ ข.พุดกลาง ห่างประมาณ 4.25 ไมล์ บนยอดข.ครอก มีไฟเตือนอากาศ

ข.ห้วยมะหาด สูง 386 ม. อยู่ไปทาง นอ.ของ ข.ครอก ระยะทางประมาณ 4 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,141)

สถานที่สำคัญบริเวณชายฝั่งตอนนี้ คือ สนามบินอู่ตะเภาและท่าเรือนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

หินโขง (แลต. $12^{\circ}39'42''$ น. ลอง. $101^{\circ}05'54''$ อ.) เป็นหินโผล่หน้าท่าฝั่งประมาณ 1 ไมล์ ช่องระหว่างหินโขงกับฝั่งน้ำตื้นและมีหินเคลื่อนกลาด เรือผ่านไม่ได้

ตามชายฝั่งตั้งแต่ปลายแหลมแสมสารไปจนถึงหินโขง มีหินปรี่มน้ำ หินโผล่หน้าและหินใต้ น้ำหลายกอง อยู่ท่าฝั่งออกไปภายใน 1 ไมล์ เป็นอันตรายต่อการเดินเรือและการนำเรือเล็กเข้าฝั่ง

ก. เสกิด สูง 23 ม. อยู่ในทิศ 100° ของหินโขง ห่างประมาณ 4.5 ไมล์ รอบๆ เกาะมีหินปะการัง ก. เสกิดอยู่ในแนวเสี้ยวไฟแดงของประกาศระยอง เรือไม่ควรเดินระหว่างเกาะกับฝั่ง เพราะมีหินใต้น้ำเป็นหย่อม ๆ

แม่น้ำระยอง (คลองระยอง) ไหลลงสู่ทะเลบริเวณ อ่าวระยอง ทาง อนุ. ของ ก. เสกิด ห่างประมาณ 6 ไมล์ ปากน้ำระยองมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บริเวณปากน้ำระยองในปัจจุบันได้มีการสร้างเขื่อนกันคลื่นขึ้นทั้ง 2 ฝั่ง ฝั่งซ้ายบริเวณตั้งแต่ศาลาชมทะเล สร้างเขื่อนกันคลื่นเป็นรูปตัว L มีความยาวประมาณ 380 ม. ที่ปลายสุดของเขื่อนมีสัญญาณไฟสีแดงกากับไว้ ส่วนฝั่งขวาสร้างเขื่อนกันคลื่นยาว 90 ม. กากับด้วยสัญญาณไฟสีเขียว เรือประมงสามารถผ่านปากน้ำเข้าไปจอดภายในได้

บนฝั่งปากน้ำระยอง มีบ้านราษฎรอยู่หนาแน่น มีโรงงานทำน้ำปลา กะปิ และปลาเค็มหลายโรงงาน จากบริเวณปากน้ำมีถนนเข้าไปในเมืองระยอง ระยะทางประมาณ 2 กม.

ประกาศระยอง ตั้งอยู่ชายหาดฝั่งซ้ายในบริเวณปากน้ำ เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง ทาสีขาว ลักษณะไฟ F1 (3) WR 15s 18m 13,9M มีแผ่นป้ายวงกลมเป็นเครื่องหมายกลางวันติดอยู่ที่ยอดกระโจม มีที่ทำการประกาศและบ้านพักพนักงานอยู่ติดประกาศ

การจอดเรือที่ปากน้ำระยอง ควรจอดท่าฝั่งพอสมควรและทอดสมอให้กินดินแข็งแรง โดยเฉพาะฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ คลื่นลมจัด จอดไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย เพราะเป็นทะเลเปิด

จ. ระยอง เป็นเมืองชายทะเลที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมและเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 250 กม. ตามทางหลวงสายสุขุมวิท พลเมืองมีอาชีพทำนา ทำสวน และประมง สินค้าออกของจังหวัดนอกจากสินค้าอุตสาหกรรมแล้ว สินค้าที่มีชื่อเป็นที่นิยม ได้แก่ กะปิ น้ำปลา หมึกแห้ง แป้งมันสำปะหลัง และผลไม้

3.27 สนามบินอู่ตะเภา (แลต. $12^{\circ}41'.0$ น. ลอง. $101^{\circ}00'.7$ อ.)

ตั้งอยู่ที่บ้านอู่ตะเภา มีอาณาเขตกว้างขวาง ตั้งแต่ชายหาดลึกเข้าไปจรดถนนสุขุมวิท ระยะ

(แผนที่หมายเลข 102,141)

ทางประมาณ 4 กม. มีลานวิ่งยาวและรับน้ำหนัก เครื่องบินขนาดใหญ่ได้ ภายในเขตสนามบินอยู่ตะเภา มีกองการบินทหารเรือตั้งอยู่ ปัจจุบันสนามบินนี้ได้รับการพัฒนาให้เป็นสนามบินนานาชาติ มีสายการบิน และเที่ยวบินเข้า-ออกมากขึ้นลงเป็นประจำ และใช้เป็นสนามบินขนส่งทางอากาศสำหรับสินค้าส่งออก จากเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.28 ท่าเรือมาบตาพุด (แลต. $12^{\circ}39'$ น. ลอง. $101^{\circ}09'$ อ.)

เป็นท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ชายฝั่งนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งอยู่ระหว่างดินโงง กับ ก.เสกียด และเป็นจุดที่ทอส่งก๊าซธรรมชาติจากกลางอ่าวไทยมาขึ้นฝั่ง ภายในนิคมอุตสาหกรรม ประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จำนวนมาก เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี โรงงานผลิตแร่แทนทาลัม เป็นต้น โดยมีบริการสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ คือ ถนน ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า ระบบสื่อสารโทรคมนาคม และระบบกำจัดน้ำเสียและขยะผลผลิต อุตสาหกรรมจากนิคมและพื้นที่ใกล้เคียง จะถูกส่ง เป็นสินค้าออกผ่านทางท่าเรือพาณิชย์แห่งนี้

ท่าเรือมาบตาพุดส่วนที่เปิดใช้แล้ว (พ.ศ.2535) ประกอบด้วย

- ท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเอนกประสงค์ ความยาวหน้าท่า 330 ม. ความลึกหน้าท่า 10 ม.
- ท่าเทียบเรือขนถ่ายผลิตภัณฑ์สินค้าเหลว ความยาวหน้าท่า 590 ม. ความลึก 12.5 ม.
- ท่าเทียบเรือบริการขนาดเล็ก ความยาวหน้าท่า 171 ม. ความลึก 5 ม.
- อาคารคลังสินค้าและลานพักสินค้ากลางแจ้งในพื้นที่ 500 ไร่

ขอบเขตท่าเรือ ภายในพื้นที่ล้อมรอบด้วย

- ด้านเหนือ - ติดกับเขตที่ดินบนฝั่งของการนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
- ด้านตะวันออก - ตามแนวเส้น ลอง. $101^{\circ}15'$ อ.
- ด้านตะวันตก - ตามแนวเส้นตรงจาก ช.ห้วยมะหาด ยอดสูง 289 ม. ลงไปทางใต้
- ด้านใต้ - ตามแนวเส้น แลต. $12^{\circ}36'$ น.

เขตทอดสมอเรือ ภายในพื้นที่ล้อมรอบด้วย

- แลต. $12^{\circ}35'00''$ น. - แลต. $12^{\circ}36'00''$ น.
- ลอง. $101^{\circ}10'30''$ อ. - ลอง. $101^{\circ}12'30''$ อ.

จุดรับน้ำร่อง ภายในพื้นที่ว่างกลมรัศมี 0.5 ไมล์ รอบตำบลที่ แลต. $12^{\circ}35'30''$ น. ลอง. $101^{\circ}09'30''$ อ.

ทางด้านตะวันตกของท่าเรือ มีสะพานทอส่งก๊าซของ บริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ ยื่นออกจาก

(แผนที่หมายเลข 102,141)

ฝั่งประมาณ 4,200 ม. ปลายสะพานมีหลักเทียบเรือ

ถัดจากสะพานไปทางตะวันออกประมาณ 350 ม. เป็นเขื่อนหินยื่นออกมาจากฝั่ง แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

- ช่วงแรกเป็นเขื่อนหินยื่นออกมาจากฝั่งในแนวทิศใต้ตั้งฉากกับฝั่ง ความยาว 1,200 ม. บริเวณด้านหลังของเขื่อน ได้ถมพื้นที่ในทะเลสร้างอาคารบริหารงานท่าเรือ ลานพักสินค้า ท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเอนกประสงค์และท่าเทียบเรือบริการ

- ช่วงที่ 2 ต่อออกไปจากช่วงแรกโดยเบนแนวไปในทิศ ซ. ความยาว 2,200 ม.หลังเขื่อนหินช่วงนี้ เป็นบริเวณที่ถมทะเลสร้างคลังเก็บน้ำมันในพื้นที่ประมาณ 75 ไร่ และถัดต่อออกไปเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเคมีภัณฑ์เหลว 2 ท่า ความยาวรวม 590 ม.

- ช่วงที่ 3 เขื่อนเบนกลับไปในทิศ ซ.ซ. เป็นเขื่อนกันคลื่นกว้าง 18 ม. ยาวประมาณ 500 ม. ปลายเขื่อนหินเป็นกระโจมไฟช่วยการเดินเรือ อยู่ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}38'43''.7$ น. ลอง. $101^{\circ}09'03''.9$ อ. เป็นกระโจมทอดคอยคอนกรีตเสริมเหล็กสูงประมาณ 4 ม. ลักษณะไฟ Fl 4s 7M

ถัดจากเขื่อนกันคลื่นไปทางตะวันออก เป็นพื้นที่ที่ถมทะเล เพื่อเป็นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม กว้างประมาณ 700 ม. และยื่นออกไปในทะเลประมาณ 1,700 ม.

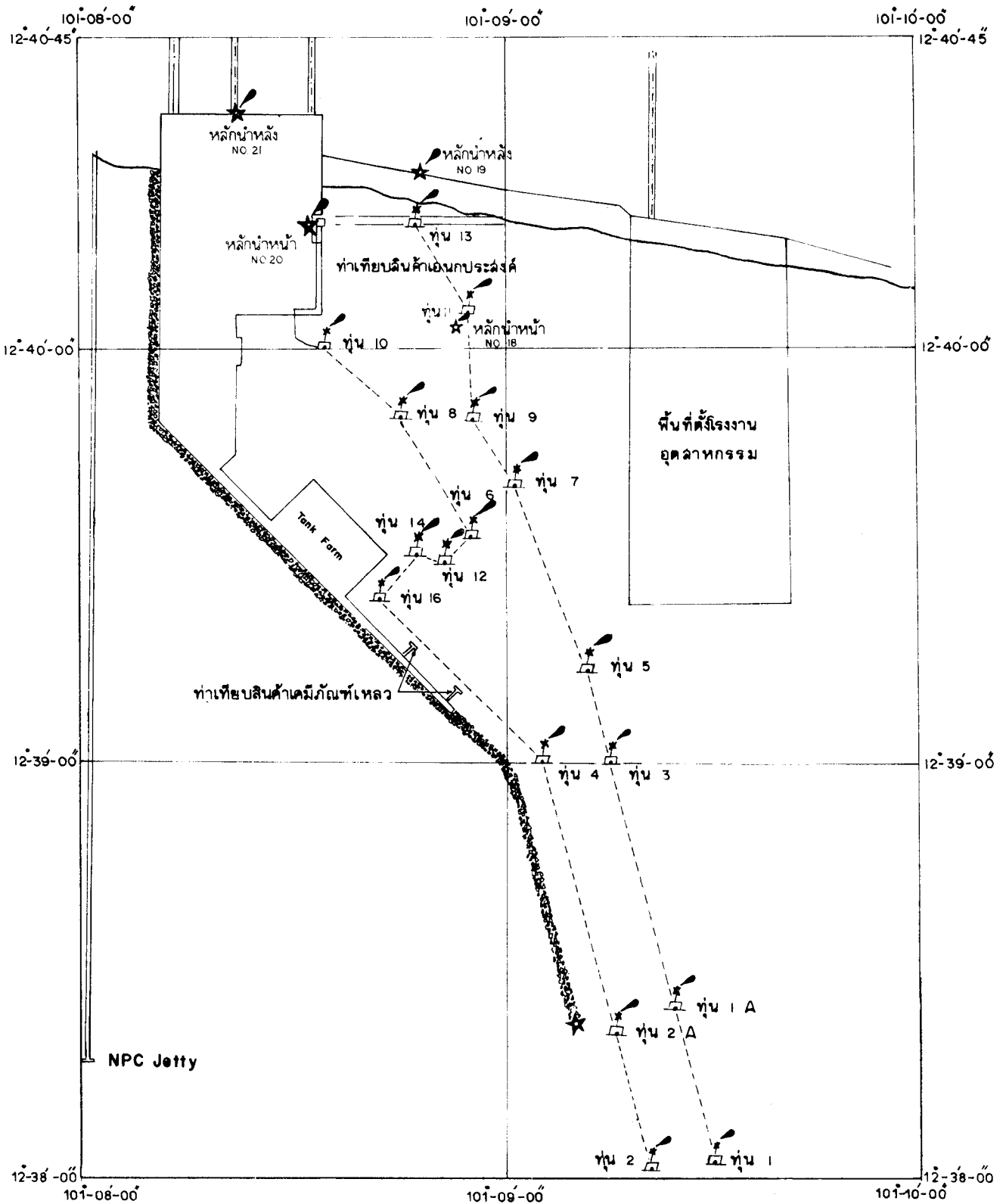
ร่องน้ำ ทางเข้าท่าอยู่ถัดจากเขื่อนกันคลื่นไปทางตะวันออก มีทุ่นไฟปากร่องในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}36'56''.7$ น. ลอง. $101^{\circ}09'41''.7$ อ. ลักษณะไฟ Fl (2) 10s และมีอุปกรณ์สะท้อนเรดาร์ติดตั้งไว้ ขอบร่องมีทุ่นกั้นร่องวางไว้ทางกราบขวาและกราบซ้ายจากปากร่องเข้าไป จนถึงท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเอนกประสงค์รวม 18 ทุ่น ลักษณะทุ่นไฟใช้ตามระบบของสมาคมประภาคารระหว่างประเทศ และได้ติดตั้งอุปกรณ์สะท้อนเรดาร์ไว้ทุกทุ่น รายละเอียดดูแผนที่เดินเรือความลึกของร่องน้ำบริเวณปากร่องเข้าไป จนถึงท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเคมีภัณฑ์เหลว 12.5 ม. ความกว้างประมาณ 240 ม. จากนั้นร่องน้ำจะตื้นขึ้นเป็น 10 ม. เข้าไปถึงท่าเทียบด้านในสุดความกว้างของร่องน้ำด้านในที่จะเข้าท่าเทียบสินค้าเอนกประสงค์ 120 ม.

การนำเรือเข้าท่า มีหลักไฟนำร่อง 2 คู่ มีรายละเอียด คือ

ไฟนำคู่ที่ 1 หมายเลข 18 เป็นไฟดวงหน้า และ หมายเลข 19 เป็นไฟดวงหลังในแนวทิศ 346°

- ไฟนำหมายเลข 18 เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขา สีขาวสลับแดง ตั้งอยู่ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}40'06''.8$ น. ลอง. $101^{\circ}08'51''.6$ อ. อยู่ในน้ำ ไม่มีเครื่องหมายกลางวัน ลักษณะไฟ Fl 3s 16M เห็นได้ในทิศ $344^{\circ}.5-347^{\circ}.5$

ท่าเรือนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

(แผนที่หมายเลข 102,141)

- ใพบานหมายเลข 19 เป็นกระจวมเหล็กบั้ง 4 ขา สีขาวสลับแดง ตั้งอยู่ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}40'03".6$ น. ลอง. $101^{\circ}40'47".3$ อ. อยู่ริมฝั่ง ไม่มีเครื่องหมายกลางวัน ลักษณะไฟ Iso 8s 16M เห็นได้ในทิศ $344^{\circ}.5-347^{\circ}.5$

ใพบานคู่ที่ 2 หมายเลข 20 เป็นไฟดวงหน้า และ หมายเลข 21 เป็นไฟดวงหลังในแนวทิศ 330°

- ใพบานหมายเลข 20 ตั้งอยู่มุมท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเอนกประสงค์ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}40'16".4$ น. ลอง. $101^{\circ}08'30".8$ อ. เป็นกระจวมเหล็กบั้ง 4 ขา เครื่องหมายกลางวัน เป็นแถบสีเหลี่ยมสีขาวสลับแดงทางตั้ง ลักษณะไฟ F1 (Y) 2s 10M ในทิศ $328^{\circ}.5-331^{\circ}.5$

- ใพบานหมายเลข 21 ตั้งอยู่บนฝั่งก่อนถึงท่าขนถ่ายสินค้าเอนกประสงค์ในตำบลที่ แลต. $12^{\circ}40'34".1$ น. ลอง. $101^{\circ}08'20".1$ อ. เป็นกระจวมเหล็กบั้ง 4 ขา เครื่องหมายกลางวัน เป็นแถบสีเหลี่ยมสีขาวสลับแดงทางตั้ง ลักษณะไฟ Iso 6s 12M ในทิศ $328^{\circ}.5-331^{\circ}.5$

การนำเรือเข้าท่า ใพบานเรือเข้าใกล้ท่าใพบานรอง แล้วเลี้ยวเข้าระหว่างท่ากับรอง หมายเลข 1 และหมายเลข 2 ถือตรงใพบานคู่ที่ 1 ในทิศ 346° เมื่อกราบซ้ายได้บีมตรงจุดที่เชื่อม ช่วงที่ 2 ติดกับเชื่อมช่วงที่ 3 ซึ่งเป็นจุดที่เชื่อมเบนเปลี่ยนแนว จึงนำเรือเลี้ยวเข้าท่าเทียบสินค้าเคมีภัณฑ์เหลว ส่วนเรือจะเข้าท่าด้านหน้าใพบานเรือต่อไปในเข็มเดิม จนกราบซ้ายได้บีมกับกลางท่าเทียบสินค้าเคมีภัณฑ์เหลวท่าแรก (ท่าด้านใพบานรอง) จึงเปลี่ยนเข็มไป 330° ตรงใพบานคู่ที่ 2 เข้าสู่ท่าเทียบสินค้าเอนกประสงค์ต่อไป การนำเรือออกจากท่าให้ท่าตรงกันข้าม

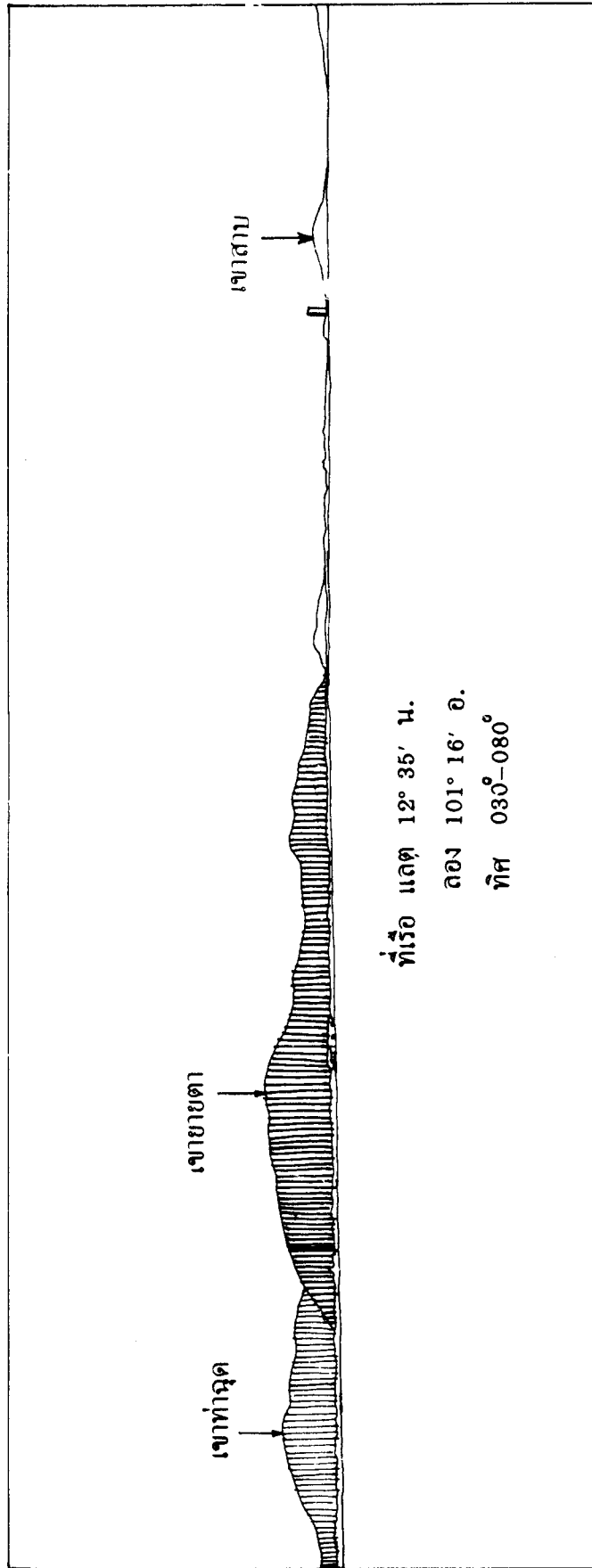
การนำเรือเข้าออกท่าเรือมาบตาพุด บังคับให้ใช้พนักงานนำร่อง

(แผนที่หมายเลข 102,116,141)

3.29 ฝั่งจากปากน้ำระยองถึงแหลมหญ้า - เขา - ที่อั้นทราย - เกาะ - กระจวมไฟ

ฝั่งต่อจากปากน้ำระยองเป็นหาดทรายยาวตลอดจนถึงแหลมหญ้ารยะประมาณ 8 ไมล์ ห่างจากปากน้ำระยองไปทาง อซอ. ประมาณ 1.9 ไมล์ เป็นที่ตั้งโรงงานปิโตรเคมี มีสะพานเทียบเรือยื่นออกมาจากฝั่งยาวประมาณ 900 ม. และมีกังก้าขนาดใหญ่อใช้เป็นที่ยหมายในการเดินเรือได้เป็นอย่างดี ถัดต่อมา มีสถานที่พักตากอากาศเรียงรายไปตามชายหาด

บริเวณแหลมหญ้า เป็นแหลมหน้าผาชันตทะเล มี **ข.แหลมหญ้า** สูง 125 ม. อยู่ถัดปลายแหลมขึ้นไปทางเหนือประมาณ 1 ไมล์ **ข.เบลีค** เป็นทิวเขาเดียวกับ **ข.แหลมหญ้า** ยอดเขาอยู่ทางเหนือ สูง 111 ม. มีเสาวิทยุที่ใกล้ยอด **ข.สาบ** เป็นเขาเล็กอยู่ทาง นว. ของแหลมหญ้าห่างประมาณ 2.25 ไมล์จากปลายแหลม มีวัดและมีเจดีย์อยู่บนยอดเขา

(แผนที่หมายเลข 102,141)

ลึกเข้าบานแผ่นดินทิศเหนือของแหลมหญ้า มีเทือกเขาสูงใหญ่ มียอดสูง ชื่อ **ข.ตะเกาคว่า** สูง 551 ม. **ข.ท่าจูด** สูง 679 ม. ห่างจากปลายแหลมหญ้า 5.25 ไมล์ และ 8.75 ไมล์ ตามลำดับ

หินดา (แลต.12°37'น. ลอง.101°22'อ.) อยู่ประมาณ นว. ของแหลมหญ้า ห่างประมาณ 4 ไมล์ และห่างฝั่งประมาณครึ่งไมล์ มีน้ำเหนือหิน 2.2 ม.

หินบูช อยู่ห่างจากแหลมหญ้า 2.5 ไมล์ นทิศ 256° และห่างฝั่งแผ่นดินประมาณ 2 ไมล์ เป็นกองหินปะการังโผล่เสมอแนวน้ำเมื่อน้ำลงเต็มที่ ลีลาไฟแดงของ **กระโจมไฟเกาะเสม็ด** ส่องผ่านบริเวณนี้

ทูนหินบูช เป็นทูนเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตรายวางไว้ทางทิศใต้ของกองหิน ห่างยอดหินประมาณ 200 ม. ในที่น้ำลึก 10 ม.

หินรีดง อยู่ทาง นว. ของหินบูช มีบริเวณขาวโพลนเหนือใต้ มีน้ำเหนือหิน 4.3 ม. เมื่อน้ำลง ลีลาไฟแดงของ **กระโจมไฟเกาะเสม็ด** ส่องผ่านบริเวณของหินนี้

ทูนหินรีดง เป็นทูนเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตรายวางไว้ทางเหนือของกองหิน ห่างยอดหินประมาณ 200 ม. ในที่น้ำลึก 8 ม.

ช่องเสม็ด คือ ช่องระหว่าง ก.เสม็ดกับแหลมหญ้า กว้างประมาณ 1.5 ไมล์ ร่องเดินเรือ น้ำลึก ตั้งแต่ 4-8 ม. ในช่องมี **หินสุนทร** ขวางอยู่เกือบกลางร่อง เรือที่ไม่ชำนาญภูมิประเทศควร ระวังความระมัดระวังในขณะผ่านช่อง

หินสุนทร อยู่ห่างจากปลายแหลมหญ้าประมาณ 0.6 ไมล์ นทิศ 142° มีน้ำเหนือหิน 3.2 ม. เมื่อน้ำลงเต็มที่ เป็นหินกองใหญ่ ลีลาไฟเขียวของ **กระโจมไฟเกาะเสม็ด** ส่องไปยังกองหินนี้

ก.เสม็ด อยู่ถัดแหลมหญ้า ไปทางตะวันออกประมาณ 1.6 ไมล์ มี **แหลมน้อยหน้า** เป็นแหลมเหนือสุดของเกาะ ตัว **ก.เสม็ด** ยาวไปแนวเหนือใต้ประมาณ 3.7 ไมล์ ยอดสูงอยู่ทางเหนือ สูง 125 ม. ฝั่งชันเป็นตอน ๆ โดยเฉพาะด้านตะวันตกผาชันตกทะเลเกือบตลอดด้านและด้านตะวันออก ตอนใต้ก็เช่นกัน มีหินใต้น้ำซึ่งมีน้ำเหนือหินน้อยกว่า 2 ม. อยู่ใกล้ฝั่งเกือบรอบเกาะ ด้านตะวันออกตอนเหนือของเกาะ มีหาดทรายซึ่งเรียกว่า **หาดทรายแก้ว** เพราะมีทรายเม็ดขาวละเอียด หาดทรายนี้แลเห็นได้จากกระยะไกล มีราษฎรอยู่หนาแน่นที่ **อ่าวน้อยหน้า** ซึ่งเป็นอ่าวอยู่ด้าน นอ. ของเกาะ ระหว่างแหลมน้อยหน้ากับ **แหลมใหญ่** ในอ่าวนี้ถ้าบังลมมาได้เกือบทุกฤดู เป็นที่จอดพักอาศัยของเรือประมงเล็ก นักทัศนจรรย์มาเที่ยว **ก.เสม็ด** กันมากและเรียกชื่อเกาะนี้ว่า **ก.แก้วพิศดาร**

กระโจมไฟเกาะเสม็ด ตั้งอยู่บนเนินเขาเกือบปลายเหนือของตัวเกาะ (แลต.12°34'.6 น. ลอง.101°27'.1 อ.) ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่งทาสีขาว สูง 16 ม. ลักษณะไฟ F1 WRG 5s

(แผนที่หมายเลข 102,116,141)

79m 10,6,5M มีเสี้ยวโพธิ์ยาวสองทิศ $078^{\circ} - 083^{\circ}.5$ ตรงไป **หินสุนทร** เห็นได้ไกล 5 ไมล์
เสี้ยวโพธิ์แดงทิศ $086^{\circ}.5 - 090^{\circ}$ ตรงไปหินบูช และเสี้ยวโพธิ์แดงทิศ $099^{\circ} - 102^{\circ}.5$ สองตรง
ไปหินรีดัง

หินคันทมาใต้ เป็นหินปรุมน้ำอยู่ทาง ซ.ของแหลมมาใหญ่ ซึ่งเป็นแหลมตะวันออกสุดของ ก.เสม็ด
ห่างประมาณ 0.4 ไมล์

หินขาว สูง 7 ม.อยู่ห่างไปทาง นอ.ของปลายใต้สุดของ ก.เสม็ดประมาณ 1 ไมล์และห่าง
ฝั่งของ ก.เสม็ดคร่าวครึ่งไมล์ หินนี้มองเห็นขาวโพลนเป็นระยะทางไกล

ก.จันทน์ สูง 21 ม. อยู่ทางใต้ของ ก.เสม็ด มีหินชายฝั่งเกือบรอบเกาะ ช่องระหว่าง
ก.จันทน์ กับ ก.เสม็ด น้ำลึก 17 ม. เรือเดินผ่านได้

หินสันฉลาม สูง 1.5 ม. อยู่ต่อจาก ก.จันทน์ ลงไปทางใต้ มีดินปรุมน้ำ หินฝน้ำและหินใต้
น้ำหลายกองยื่นออกไปทางตะวันออกประมาณ 500 ม. ช่องระหว่าง ก.จันทน์ กับหินสันฉลาม กว้าง
ราว 700 ม. น้ำลึกกลางช่อง 15-17 ม. เรือเดินผ่านได้

3.30 คำแนะนำ

เรือกินน้ำลึก 3.7 ม. (12 ฟุต) เมื่อจะเดินทางเข้าช่องเสม็ดจากทางตะวันตก ถ้าเดินเลาะ
ใกล้ฝั่งมาจากกระยองให้ผ่านทางเหนือของหินรีดัง ตรงไปปลายแหลมหญ้า เมื่อใกล้จะถึงแหลมหญ้า
จึงเดินเลาะหันปลายแหลมหญ้าในระยะห่างประมาณ 500 ม.จนปลายแหลมหญ้าอยู่แบริงเหนือแล้วจึง
ข้ามช่องเสม็ดไปเดินในร่องน้ำลึกเหนือ ก.เสม็ด

เรือที่เดินมาทาง ซ.ของแหลมหญ้า เมื่อเข้าใกล้ปากช่อง ให้ถือเข็มตรงปลายแหลมหญ้าโดย
ให้เรือผ่านทางใต้ของหินบูช

เรือที่เดินมาจากปลายใต้ ก.เสม็ด ควรเดินเลาะใกล้ฝั่ง ก.เสม็ด โดยให้หินสุนทรอยู่ทาง
ตะวันตก คือ เดินระหว่างฝั่ง ก.เสม็ด กับหินสุนทร ระหว่างหินรีดังกับหินบูชไม่ควรเดินเรือผ่าน
ในฤดูมรสุม ซ. เรือจอดกำบังลมใต้ที่หน้าอ่าวน้อยหน้า ตามความลึกของน้ำที่เหมาะสม

3.31 บริเวณฝึกอากาศยาน

มีพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นบริเวณฝึกอากาศยานทางใต้ของ ก.เสม็ด 2 บริเวณ คือ

- พื้นที่ในวงกลมรัศมี 7.1 ไมล์ รอบตำบลที่ แลต. $12^{\circ}12'N$. ลอง. $102^{\circ}21'O$. เป็น
บริเวณฝึกอากาศยานยิงเป้าและทิ้งวัตถุระเบิด

(แผนที่หมายเลข 102,116,141)

- พื้นที่สี่เหลี่ยมที่มีจุดมุมมีค่าพิกัดภูมิศาสตร์ต่อไปนี้

แลต. $12^{\circ} 19' 00''$ น. ลอง. $101^{\circ} 00' 00''$ อ.

แลต. $12^{\circ} 19' 00''$ น. ลอง. $101^{\circ} 30' 00''$ อ.

แลต. $11^{\circ} 55' 00''$ น. ลอง. $101^{\circ} 30' 00''$ อ.

แลต. $11^{\circ} 55' 00''$ น. ลอง. $101^{\circ} 00' 00''$ อ.

เป็นบริเวณฝักอากาศยาน ให้ระมัดระวังในการเดินเรือ

3.32 ฝั่งจากแหลมหญ้าถึงแหลมตรัง - ที่อันตรายนคราย - เกาะใกล้ฝั่ง

ฝั่งระหว่างแหลมหญ้า กับ แหลมบ้านแกลง ซึ่งอยู่ทาง อนอ. ห่างประมาณ 5 ไมล์ มีลักษณะเป็นฝั่งเขามีดินไม้ขึ้นหนาแน่นในช่วงแรกที่เป็น ช.เปล็ด ชายฝั่งเป็นหาดหินสลับกับหาดทรายบนหินจนถึง สถานีประมงระยอง ของกรมประมงซึ่งอยู่สุดเชิง ช.เปล็ด ด้านเหนือ และอยู่ปาก คลองเพ หาดเป็นทรายปนโคลนไหลแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งไปไกล จากนั้นเป็นอ่าวหาดทรายแผ่นดินราบต่ำเรียกว่า อ่าวเพ มี บ้านเพ เป็นชุมชนชนริมทะเลขนาดใหญ่ อยู่ห่างในทิศ นอ. ของแหลมหญ้า ประมาณ 2 ไมล์ มีสะพานเทียบเรือประมงจำนวนมาก มีถนนจากบ้านเพออกไปสู่ถนนสุขุมวิทและถนนนี้ผ่านบ้านเพและริมทะเลไปจนถึง แหลมตรัง (แหลมแม่พิมพ์) ฝั่งต่อบ้านเพเป็นหาดทรายยาวไปในทิศตะวันออกจนถึงแหลมบ้านแกลง มีต้นสนและไม้เบญจพรรณแน่นที่

แหลมบ้านแกลง เป็นแหลมเนินสูง 27 ม. อยู่ปาก คลองบ้านแกลง (แลต. $12^{\circ} 37' 45''$ น. ลอง. $101^{\circ} 30' 12''$ อ.) มีหมู่บ้านใหญ่อยู่ปากคลองบนฝั่งตะวันตก คือ บ้านแกลง

ฝั่งต่อบ้านแกลง เป็นหาดทรายยาวไปในทิศตะวันออกจนถึง แหลมทองหลาง ระยะ 3.5 ไมล์ มีที่พักตากอากาศเรียงรายไปตามชายฝั่ง

บริเวณปากทางเข้าอ่าวและในอ่าวเพมีเกาะ หิน ที่ตั้งอันตรายนครายหลายแห่ง ย่านปากทางเข้าจากช่องเสม็ด มีหินปรุมน้ำกึ่งหนึ่งอยู่ในทิศ 056° ของ ช.แหลมหญ้า ระยะห่างราว 1.75 ไมล์ และอยู่ห่างชายฝั่งตะวันตกของอ่าวเพซึ่งมีหินชายฝั่งมาก ออกไปเล็กน้อย มีหินใต้น้ำ 2 กอง น้ำเหนือหิน 2.9 ม. และ 1.1 ม. อยู่ทางตะวันออกและใต้ของหินปรุมน้ำข้างต้น ห่างราว 300 ม. ทั้งสองกอง และมีทุ่นเครื่องหมายแจ้งลี้้งอันตรายนครายวางกำกับไว้ทางทิศตะวันตกของกองหิน ห่างราว 300 ม. ลักษณะ 1พ ๑ 10๘

มีโขดทรายตื้นน้ำน้อยกว่า 5 ม. และน้อยที่สุด 2 ม. เมื่อน้ำลง เต็มที่อยู่แนวทิศ 058° จากกระโจมไฟเกาะเสม็ด ห่างประมาณ 0.8 ไมล์ ร่องน้ำระหว่างฝั่งด้านเหนือของ ก.เสม็ด (อ่าวน้อยหน้า) กับขอบนอกของโขดตื้นที่กล่าวข้างบนเป็นร่องน้ำเดินเรือ

(แผนที่หมายเลข 102,116,141)

หินกองใหญ่ (แลต.12°36'54"น. ลอง.101°29'18"อ.) เป็นดินปริ่มน้ำ อยู่ทาง ซว. ของแหลมบ้านแกลงประมาณ 1.8 ไมล์ มีหินใต้น้ำ 3.8 ม. อีก 2 กอง อยู่ห่างจากหินกองใหญ่ ประมาณ 1 ไมล์ ไปทาง นว.

หินคันทาเหนือ อยู่หน้าบ้านเพ ห่างจากแหลมทู่ไปทาง นนอ. 2.8 ไมล์ และห่างฝั่ง 0.3 ไมล์ มีน้ำเหนือหินน้อยกว่า 1 ม. มีทุ่นเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันตรายวางก้ำกับไว้ทางใต้ของกองหิน ห่างประมาณ 400 ม. ลักษณะ ๗ Q 10s

มีกองหินอีก 2 กอง อยู่เกือบชิดฝั่งในทิศ นอ. และ อนอ. ของหินคันทาเหนือ ห่างประมาณ 0.5 และ 2 ไมล์ ตามลำดับ

มีดินปริ่มน้ำอีกกองหนึ่งอยู่ทาง ซอ. ของแหลมบ้านแกลง ห่าง 1 ไมล์ และหินกองนี้อยู่เกือบกึ่งกลางระยะทางระหว่างฝั่งกับ ก.ปลาตีน (ดูต่อไป)

ก.ค้ำควา เป็นเกาะเล็กๆ อยู่ใต้สุดของแนวเกาะและหินต่างๆ ซึ่งตั้งเรียงกันออกไปทางใต้ จากคลองบ้านแกลง ตัวเกาะอยู่ห่างจากปากคลองบ้านแกลงไปทาง ซอ. ประมาณ 3 ไมล์ เรือควรผ่านเฉพาะด้านใต้ของเกาะ

ก.กุกี สูง 49 ม. อยู่ใกล้ด้านเหนือของ ก.ค้ำควา มีหินดินไม่มีชื่ออยู่ทิศหนึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกของ ก.กุกี

ก.ปลาตีน สูง 28 ม.มีรูปลักษณ์ปลาตีน ตั้งอยู่ทาง นนอ. ของ ก.กุกี ห่าง 1 ไมล์ มีเกาะเล็กๆไม่มีชื่อเกาะหนึ่งอยู่ปลาย ซว.ของ ก.ปลาตีน

ก.กรวย สูง 27 ม. ก.ชาม สูง 34 ม. ตั้งอยู่คู่กันและอยู่ระหว่าง ก.ปลาตีนกับ ก.กุกี มีหินดินไม่มีชื่อ อยู่ใกล้ปลายใต้ของ ก.ชาม

รอบๆ เกาะที่กล่าวข้างต้นนี้มีหินชายฝั่งทุกเกาะ

ก.ทะเลสูง (แลต.12°33'24" น. ลอง.101°34'18" อ.) สูง 65 ม. ตั้งอยู่ในแนวทิศใต้ของแหลมทองกลาง ห่างประมาณ 4.25 ไมล์ มีดินปริ่มน้ำและหินใต้น้ำยื่นออกไปทางใต้ของเกาะ ประมาณ 0.4 ไมล์ ทางปลายเหนือน้ำลึกชันและไม่มีหิน

หินกลางร่อง เป็นดินปริ่มน้ำโคดอยู่ในที่น้ำลึก 10 ม. อยู่ห่างไปทางเหนือของ ก.ทะเลสูง 1 ไมล์

ฝั่งระหว่างแหลมทองกลางกับแหลมทรพิมซึ่งอยู่ไปทางตะวันออก ระยะทางประมาณ 5 ไมล์ เป็นฝั่งราบต่ำและมีต้นไม้ มีที่หักตักอากาศเรียงรายไปตามชายฝั่ง ปาก คลองรวาน อยู่เกือบกึ่งกลางทางระหว่างแหลมทั้งสอง ที่ปากคลองมีต้นไม้สูง เป็นที่สังเกตุ

(แผนที่หมายเลข 102,117,141)

แหลมทรพิม (แหลมแม่พิมพ์) เป็นแหลมเนินเขาเตี้ยๆ มีต้นตาล มะพร้าวสูง และเห็นได้ในระยะไกล ชายฝั่งปลายแหลมมีหินปะการังคลุมยื่นออกไปในทะเล

ก. ซี่ปลา (แลต. $12^{\circ}38'15''$ น. ลอง. $101^{\circ}38'10''$ อ.) เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 9 ม. ตั้งอยู่ในแนว ซ. จาก ซ. ทรพิม ห่างประมาณ 0.67 ไมล์ บริเวณรอบเกาะเป็นเขตน้ำตื้น ไม่ควรนำเรือเข้าไปใกล้

(แผนที่หมายเลข 102,141)

3.33 ที่อันตรายนอกฝั่ง

หินแอลแฮมบรา (หินเพลิง) อยู่ประมาณ 13 ไมล์ทางใต้ของแหลมทรพิม เป็นกองหินเรียงกัน 2 กอง ในทิศ 045° ห่างกันประมาณ 400 ม. กองที่อยู่ทาง ซ. โผล่เมื่อน้ำลงเต็มที่ ขณะอากาศเลว คลื่นซัดสาดขาว กองที่อยู่ทาง นอ. เป็นหินน้ำตื้น 2 ม. บริเวณหินนี้มีปลาชุกชุมมาก

(แผนที่หมายเลข 102,117)

3.34 ฝั่งจากแหลมทรพิมถึง เขาคุ้งกระเบน - แม่น้ำประแส - กระจังไฟ - ที่อันตราย - ทุ่ง

ฝั่งระหว่างแหลมทรพิมกับ ซ. คุ้งกระเบน ซึ่งอยู่ไปทาง อซอ. ห่างประมาณ 15 ไมล์ เป็นฝั่งของอ่าว ๆ หนึ่ง ในอ่าวมีเกาะเล็ก ๆ และที่อันตรายมาก ฝั่งแผ่นดินราบต่ำคลุมด้วยป่าไม้ชายเลน มีตั้งแต่แหลมทรพิมไปจนถึง ซ. ตะเภาคว่า ซึ่งเป็นเขาสูง 128 ม. ห่างไปทางตะวันออกราว 12.5 ไมล์ ฝั่งต่อจาก ซ. ตะเภาคว่าไปถึง ซ. คุ้งกระเบน เป็นฝั่งเขา ตอน นว. ของอ่าวมีหาดโคลนปนทรายแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งไกลประมาณ 0.6 ไมล์ และเขตแนวน้ำตื้นกว่า 5 ม. ห่างฝั่งประมาณ 6 ไมล์ จนถึง ก. มัณฑลาง (ดูต่อไป) ส่วนตอน นอ. ของอ่าว แนวน้ำตื้นกว่า 5 ม. ยื่นห่างฝั่งออกไปประมาณ 1.5 ไมล์ ในอ่าวมีเกาะ หิน และที่อันตรายหลายแห่ง ไม่ปลอดภัยในการเดินเรือ

แม่น้ำประแส มีปากน้ำกว้างประมาณ 300 ม. อยู่ทาง นว. ของแหลมทรพิม ห่างประมาณ 5 ไมล์ มีแนวสันทรายเมื่อน้ำลง ยื่นออกมาจากฝั่งทั้งสองด้านของปากน้ำไปเกือบ 1 ไมล์ ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำได้รับการขุดลอกและวางทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือโดยกรมเจ้าท่า การนำเรือเข้าแม่น้ำควรใช้แผนที่ของกรมเจ้าท่าประกอบ เมื่อพ้นปากน้ำเข้าไปภายในแล้ว น้ำลึกขึ้นประมาณ 3-5 ม.

บ้านประแส เป็นหมู่บ้านประมงใหญ่ ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ มีตลาด โรงน้ำแข็ง ราษฎรส่วนใหญ่อาศัยประมง มีถนนไปเชื่อมถนนสุขุมวิท

(แผนที่หมายเลข 102,117)

กระโจมไฟปากน้ำประแส ตั้งอยู่ชายหาดฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 16 ม. ลักษณะ 1F 3s 16m 21M ใกล้เคียง ๆ กระโจมมีวัดและเจดีย์อยู่บนดงต้นสน

แม่น้ำพังราด เป็นแม่น้ำที่อยู่ถัดจากแม่น้ำประแส มาทางตะวันออก ห่างประมาณ 5 ไมล์ ปากแม่น้ำกว้างประมาณ 300 ม. เวลานั้น้ำลงจะมีแนวสันทรายเกิดออกมาทั้งสองฝั่ง ทางเข้าแม่น้ำ ไกลออกมาประมาณ 0.5 ไมล์ ร่องน้ำทางเข้าตื้น เรือประมงใหญ่ ๆ ไม่สามารถแล่นเข้าออกได้ ไร่เฉพาะเรือประมงท้องถิ่นซึ่งลามาไม่หนัก บริเวณโค้งของปากแม่น้ำ มีเจดีย์อยู่กลางน้ำ การเดิน เรือในแม่น้ำเวลากลางคืนจึงควรใช้ความระมัดระวัง ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำนี้ได้รับการขุดลอก และ วางทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือโดยกรมเจ้าท่า การนำเรือเข้าร่องควรใช้แผนที่ของกรมเจ้าท่า ประกอบ

บ้านปากน้ำพังราด ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำ มีท่าเรือประมงเล็ก ๆ วัดและตลาด ประชาชนมี อาชีพในการทำการประมง

บริเวณทางเข้าปากแม่น้ำพังราด มีกองหินซึ่งเป็นอันตรายในการเดินเรืออยู่ 2 กอง

หินโรแลนต์ กับ หินพังราด เป็นหินปรี่มน้ำทั้ง 2 กอง อยู่ทางใต้ของปากน้ำพังราด กองนอก คือหินโรแลนต์ ห่างปากน้ำราว 1.6 ไมล์ ส่วนหินพังราดอยู่ประมาณกึ่งกลางระหว่างหินโรแลนต์กับ ปากน้ำ

ทุ่นไฟปากน้ำพังราด เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายวางไว้ทางทิศตะวันตกของกองหิน ลักษณะ 1F 4s 1M

อ่าวคู้กระเบน มีปากอ่าวอยู่ทางเหนือของเขาคู้กระเบน ปากอ่าวกว้างเพียง 0.3 ไมล์ แต่ภายในอ่าวเป็นกระฟุ้งกว้างใหญ่ มีเกาะเล็ก ๆ 2 เกาะ ตั้งขวางอยู่ปากทางเข้าอ่าวด้านเหนือ บนเกาะเล็กสุดที่อยู่ทางใต้มีเจดีย์ น้าในอ่าวคู้กระเบนตื้น และมีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกมา ไกลจากฝั่งรอบๆ อ่าว บนฝั่งมีต้นไม้

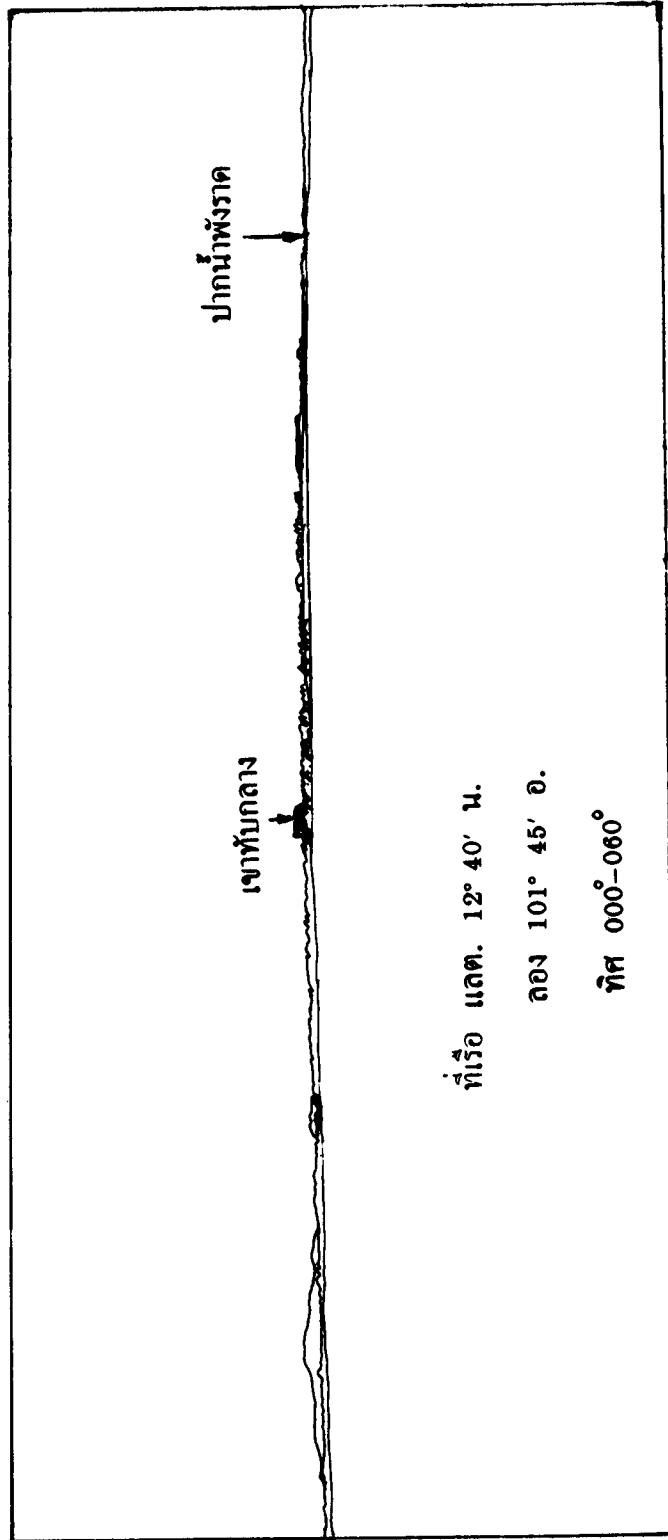
ข.คู้กระเบน เป็นหินภูเขาสูง 126 ม.ทิศทะเลและเป็นแหลมปากอ่าวคู้กระเบนด้านใต้ซึ่ง มีคอคอดแคบติดต่อกับแผ่นดินใหญ่ บ้านคู้กระเบน อยู่ในอ่าวเชิง ข.คู้กระเบน

บนฝั่งตั้งแต่ปากแม่น้ำพังราดไปถึง ข.คู้กระเบน มีเขาชายฝั่งใช้เป็นที่ยี่หมายในการนำเรือ ใต้คือ

ข.คามัน สูง 64 ม. อยู่ทาง อนุ.ของปากน้ำพังราด ประมาณ 1.25 ไมล์

ข.ตัน เป็นเนินเขาเล็กติดฝั่ง อยู่ทางตะวันตกของ ข.โชคหอย (ข.กระแจะ) ห่างราว 1.8 ไมล์

ข.โชคหอย (ข.กระแจะ) สูง 97 ม.อยู่ประมาณ วน.ของ ข.ตะเภาคว่าห่างราว 2 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,117)

ช.ปากโกรก สูง 135 ม. อยู่ประมาณ นอ.ของ ช.ตะเภาคำท่าห่างราวครึ่งไมล์

ช.ทุ่งวิมาน (ช.มาบค้อ) เป็นเขาติดฝั่งและยาวไปตามฝั่งตั้งแต่ ช.ตะเภาคำท่าถึงปากอ่าวคู่งกระเบนด้านเหนือ มีหน้าผาชันตกทะเล ยอดสูง 149 ม.

ช.ร้อยรู สูง 146 ม. อยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดินทางตะวันออกของ ช.ทุ่งวิมาน ระยะทางประมาณ 2 ไมล์

3.35 เกาะกัลปังหา - กระจังมาไฟ - ที่อันตราย

ก.มันนอก สูง 22 ม. รอบเกาะมีหินชายฝั่งใต้ น้ำ เป็นเกาะที่ตั้งอยู่นอกสุดของแนวเกาะเล็ก ๆ ที่เรียงกันไปสู่แผ่นดินในแนวทิศ นนว. บนเกาะมีต้นไม้สูง มีกระจังมาไฟและที่พักตากอากาศ กระจังมาไฟเกาะมันนอก ตั้งอยู่ประมาณกลาง ก.มันนอก ตัวกระจังเป็นโครงเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 13 เมตร ลักษณะไฟ F1 6s 38m 10M

ดินลอฟต์ส เป็นดินบริมน้ำอยู่ทาง ซอ. ของ ก.มันนอก ห่างราว 0.75 ไมล์ ช่องระหว่างดินลอฟต์สกับ ก.มันนอก น้ำลึก 13 ม. เรือผ่านได้

ดินฐาน ประกอบด้วยดินโคลนน้ำและไม้โคลนน้ำหลายก้อน อยู่ทางเหนือของ ก.มันนอก ห่างประมาณ 700 ม.

ก.มันกลาง อยู่ทาง นนว.ของ ก.มันนอก ห่างราว 2 ไมล์ ยอดสูงอยู่ทาง นอ. สูง 30 ม. มีดินบริมน้ำกองหนึ่งอยู่ทางใต้ห่างจากปลายสุดด้านใต้ของเกาะราว 0.2 ไมล์

ก.มันาน เป็นเกาะที่มีพื้นที่ราบอยู่ปลายเกาะด้านเหนือ บน ก.มันาน มีสถานเพาะพันธุ์เต่าของกรมประมงอยู่ บริเวณรอบ ๆ ก.มันาน มีแนวโขดหินอยู่โดยรอบและเลาะไปจนถึง ก.มันกลาง บริเวณด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ มีอ่าวเล็ก ๆ ซึ่งเรือประมงเล็กใช้จอดหลบคลื่นลมได้ แต่ควรระวังในการนำเรือเข้าไปเพราะมีแนวหินอยู่

พื้นที่ระหว่าง ก.มันาน ไปทางด้านเหนือ และตะวันตกเฉียงเหนือ จนถึงฝั่งแผ่นดินมีกองดินน้ำ และดินบริมน้ำหลายกองเกลื่อนกลาด เป็นพื้นที่อันตรายในการเดินเรือ มีโขดหินหลายแห่งอยู่ทางเหนือ และทาง นอ.ของ ก.มันาน มีโขดหินกว้างโขดหนึ่งชื่อ โขดหินเง็ก มีน้ำเหนือโขด ประมาณ 2 ม.อยู่ห่างไปทาง นอ.ของ ก.มันาน ประมาณ 2 ไมล์ มีกองดิน 4 กองที่มีน้ำเหนือดินน้อยกว่า 2 ม. ตั้งอยู่ตามตำบลที่ 1.75, 2 ไมล์ ทาง ซว.และ 1.5, 2.3 ไมล์ ทางใต้ ของกระจังมาไฟปากน้ำประแสตามลำดับ และมีโขดหินที่มีน้ำเหนือโขด 0.3 ม. อยู่ในแนว นอ.ของแหลมทรพิม ห่างประมาณ 1.5 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งประมาณ 0.9 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,117)

ดินวิไลษฐ์ อยู่ทางตะวันตกของ ช.ทุ่งวิมาน ห่างประมาณ 2.8 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 5.1 ม. เป็นหินโคด ๆ อยู่ในที่น้ำลึก 7.7 ม. และห่างลงไปทาง ซว. ของดินวิไลษฐ์ประมาณ 1 ไมล์ มีหิน ใต้ น้ำโคด ๆ กองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 8.9 ม. อยู่ในที่น้ำลึก 10 ม.

หินอ้ายลอบ และ ดินภทติเคช หินทั้ง 2 ก้อนนี้ตั้งอยู่ใกล้ ๆ กัน หินอ้ายลอบเป็นหินโผล่เมื่อน้ำลง อยู่ทาง วซว. ของ ช.คู้งกระเบน ระยะห่างประมาณ 5.5 ไมล์ ความลึกของน้ำโดยรอบ หินประมาณ 10 ม. ยอดหินสูง 0.5 ม. จากระดับน้ำล่งต่ำสุด ส่วนดินภทติเคชอยู่ถัดลงมาทางใต้ ของหินอ้ายลอบระยะห่างประมาณ 1,300 ม. เป็นหินปรี่มน้ำ และเป็นกองหินนอกสุดของที่อันตราย ทั้งหลายในอ่าว ในบริเวณนี้ไม่มีเครื่องหมายช่วยการนำเรือ จึงควรระมัดระวังในการเดินเรือ

3.36 คาแนะนา

เรือเดินชายฝั่งที่กินน้ำลึกไม่เกิน 3.7 ม. ที่เดินทางจากปากน้ำระยองจะไปยังปากน้ำพังราด และปากน้ำประแส มีเส้นทางที่ปลอดภัย คือ จากปากน้ำระยองเดินเลาะห่างฝั่งประมาณ 1 ไมล์ ตรงไปทางปลายแหลมหญ้า ผ่านทางเหนือของทุ่นหินรีดัง เมื่อพ้นปลายแหลมหญ้าแล้วจึงข้ามช่องเสม็ด ไปทางปลายเหนือของ ก.เสม็ด แล้วเดินในร่องเดินเรือหน้าฝั่งด้าน นอ.ของ ก.เสม็ดหรือหน้าอ่าว น้อยหน้าไปจนถึงปลายแหลมใหญ่ (แหลมตะวันออกสุดของ ก.เสม็ด) จากจุดปลายแหลมใหญ่เดิน เข้ม 090° ผ่านทางเหนือของ ก.ทะเล และแล่นให้ค่อนใกล้ไปทาง ก.ทะเล เข้าไว้เพื่อหลีกเลี่ยงกลาง ร่อง ทุ่น ก.ทะเล แล้ว จึงเดินเข้มตรงเข้าช่องระหว่าง ก.มันกลาง กับหินญวน (เหนือ ก.มันนอก) เมื่อพ้นช่องนี้แล้ว จึงเปลี่ยนเข้มตรงไปยังปากน้ำพังราด และทอดสมอตามความลึกที่เหมาะสม

(แผนที่หมายเลข 102,117,118)

3.37 ฝั่งจากเขาคู้งกระเบนถึงแหลมท้ายร้านคอกไม้ - ที่อันตราย

ฝั่งต่อจาก ช.คู้งกระเบน เป็นหาดทรายยาวต่อเนื่องผ่าน อ่าวทุ่งเจ้าเสด็จ ไปจนถึงเชิง ช.เจ้าหลาว ปลาย แหลมท้ายร้านคอกไม้

หินล้อม อยู่ห่างไปทาง ซอ.ของ ช.คู้งกระเบน 1 ไมล์ น้ำเหนือหิน 3.7 ม.

อ่าวทุ่งเจ้าเสด็จ เป็นอ่าวเล็ก ๆ อยู่ทาง ซอ.ของ ช.คู้งกระเบน ห่างประมาณ 2.5 ไมล์ มีหมู่บ้านประมงตั้งอยู่

หินอ้ายหลาว เป็นหินปรี่มน้ำ อยู่ใต้อ่าวทุ่งเจ้าเสด็จ ห่างฝั่งประมาณ 0.5 ไมล์

บริเวณอ่าวทุ่งเจ้าเสด็จและหินอ้ายหลาว จะมีทุ่นหินยื่นออกมาจากฝั่งคลุมพื้นที่ออกไปไกลจน

(แผนที่หมายเลข 102,117,118)

กิ่งหินอ้ายหลาว เรือประมงจะใช้บริเวณทุ่งดินนี้เป็นที่จอดเรือหลบคลื่น เพราะทุ่งดินเป็นเสมือนกำแพงกันคลื่น ทำให้คลื่นที่ผ่านเข้ามามีขนาดเล็กลง

แหลมท้ายร้านดอกไม้ (แลต. $12^{\circ}31'N$. ลอง. $101^{\circ}57'E$.) อยู่ทาง ซอ. ของ ช.คิ่งกระเบน ห่างราว 5.17 ไมล์ เป็นแหลมปลายาใต้สุดของพิคเขาพิคหนึ่งซึ่งมีหลายยอด ยอดเขาสูงสุดในพิคเขานี้ชื่อ ช.หมุดสูง 207 ม. มีอีกยอดหนึ่งชื่อ ช.อัมพวา สูง 135 ม. อยู่ห่างปลายแหลมขึ้นไปทางเหนือประมาณ 2.5 ไมล์ ชายฝั่งช่วงนี้เป็นที่ราบเชิงเขา มีมะพร้าวและไม้เบญจพรรณ

ก.สะบ้า สูง 65 ม. อยู่ทางใต้ของแหลมท้ายร้านดอกไม้ มี ช่องสะบ้า คั่นอยู่ ช่องกว้างประมาณ 200 ม. น้ำในช่อง 2.3 ม. มีหินปะการัง และ ก.ลูกสะบ้า ยื่นห่างออกไปทางใต้ของ ก.สะบ้า ประมาณ 0.2 ไมล์ ชิดปลาย ก.ลูกสะบ้า ทางใต้มีดินปรุมีน้ำหนึ่งกอง

การเดินทางในบริเวณนี้ เรือใหญ่ไม่ควรเข้าใกล้ฝั่ง

(แผนที่หมายเลข 102,118)

3.38 ฝั่งจากแหลมท้ายร้านดอกไม้ถึงปากน้ำแหลมสิงห์ - แม่น้ำเข็มหนู - ที่อันตราย

ฝั่งต่อจากแหลมท้ายร้านดอกไม้ถึง แหลมสิงห์ เป็นปากทางเข้า แม่น้ำเข็มหนู ถัดต่อไปเป็น เป็นอ่าวโค้งไปบนแนวทิศ อซอ. เป็นหาดทรายหยาบยาวตลอดประมาณ 6 ไมล์ ต่อจากนั้นจะเป็น หาดโคลนติดต่อกับชายฝั่ง เขา มีอ่าวเล็ก ๆ คั่น 3 อ่าว ก่อนจะถึงแหลมสิงห์

แม่น้ำเข็มหนู มีปากน้ำอยู่ติดกับฝั่งตะวันออกของปลายแหลมท้ายร้านดอกไม้ จากปลายแหลมฝั่งตะวันออกของปากช่องทางเข้ามีโขดทรายบางตอนแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นลงไปทางใต้เป็นระยะ ใกล้เคียง 1 ไมล์ ร่องน้ำที่เรือเล็กเดินเข้าออกได้ อยู่ระหว่างฝั่งด้านตะวันออกของแหลมท้ายร้านดอกไม้กับโขดทรายนี้ มีสันดอนน้ำลึก 1.4 ม. อยู่ระหว่างปลายเหนือของ ก.สะบ้า กับ หินเปลือก (คูต่อไป) แม่น้ำเข็มหนูตอนปากช่องทางออกกว้างประมาณ 400 ม. เมื่อลึกลงเข้าไปภายใน ลานน้ำขยายเป็นเว้ากว้างแต่น้ำตื้น มีที่ตอนแห้งที่มีป่าไม้ชายเลนหนาแน่นอยู่กลางลานน้ำหลายแห่ง การนำเรือเข้าสู่แม่น้ำเข็มหนู ให้พยายามนำเรือชิดด้าน ช.บ่อเคย ไว้ มี ช.ซาโหลง สูง 112 ม. ทอดยาวไปตามฝั่งตะวันตกตอนปากน้ำ บนฝั่งตะวันออกมีหมู่บ้านใหญ่ชื่อ บ้านเข็มหนู มีวัดและโรงเรียน ราษฎรมีอาชีพประมง เลี้ยงหอยและทำนา มีถนนติดต่อไป จ.จันทบุรี ได้

หินเปลือก เป็นหินใต้น้ำ มีน้ำเหนือหิน 1.7 ม. อยู่ห่างจากปลายเหนือของ ก.สะบ้า ประมาณ 0.7 ไมล์ ในทิศ 081°

อ่าวหมูใหญ่ คือ อ่าวระหว่างแหลมท้ายร้านดอกไม้กับ แหลมหมูใหญ่ ซึ่งอยู่ไปทาง อซอ. ระยะทางประมาณ 5.3 ไมล์ ฝั่งช่วงนี้เป็นฝั่งหาดทรายมีมะพร้าวชายฝั่ง และมีที่ราบเพาะปลูก

(แผนที่หมายเลข 102,118)

แหลมหมู่ใหญ่ เป็นแหลมเนินสูง 52 ม. อยู่ปลายสุดอ่าวหมู่ใหญ่ มีดินก้นอ่าวเป็นดินปรึมน้ำอยู่ทางเหนือของแหลมหมู่ใหญ่ ห่างประมาณ 700 ม. ชายฝั่งตอนก้นอ่าวเป็นหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลง

อ่าวหมู่น้อย คือ อ่าวระหว่างแหลมหมู่ใหญ่กับ แหลมหมู่น้อย มีเขาสูง 85 ม. อยู่ทาง ซ. ห่างประมาณ 0.4 ไมล์ จากแหลมหมู่ใหญ่ น้ำในอ่าวตื้นและก้นอ่าวแห้งเมื่อน้ำลง มีดินปรึมน้ำ ดินดาน้ำหลายกองขวางอยู่ปากอ่าว

ฝั่งตั้งแต่แหลมหมู่น้อยไปถึง แหลมสิงห์ (แลต.12°28'น. ลอง.102°04'อ.) ซึ่งอยู่ทาง ซ.ห่างประมาณ 1.3 ไมล์ เป็นฝั่งเขา มี แหลมกระทิง สูง 100 ม. อยู่เกือบกึ่งกลางของแหลมทั้งสองที่กล่าวนี้ อ่าวระหว่างแหลมหมู่น้อยกับแหลมกระทิงชื่อ อ่าวยาง และอ่าวระหว่างแหลมกระทิงกับแหลมสิงห์ชื่อ อ่าวกระทิง ทั้งสองอ่าวเป็นอ่าวตื้นๆ มีหาดหินชายฝั่ง ก้นอ่าวมีหาดทรายแคบ ๆ

แหลมสิงห์ เป็นแหลมปลายเนิน ซ.ของ ช.แหลมสิงห์ ซึ่งสูง 172 ม. และแหลมสิงห์ คือฝั่งตะวันตกของปากทางเข้า แม่น้ำจันทบุรี

(แผนที่หมายเลข 102,118)

3.39 ประภาคาร - เกาะ - ที่อันตราย - แม่น้ำจันทบุรี

ปากทางเข้าแม่น้ำจันทบุรี อาจสังเกตเห็นได้จาก ช.แหลมสิงห์ ก.นมสาว และ ก.จุฬา

ประภาคารแหลมสิงห์ ตั้งอยู่บนเนินปลาย ช.แหลมสิงห์ เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 6 ม. มีอาคารที่ทำการประภาคาร และบ้านพักพนักงานประภาคารอยู่ใกล้กระโจม ลักษณะ ไฟ Fl (3) 14s 88m 17M

ก.นมสาว สูง 111 ม.อยู่ห่างไปทางตะวันตกของแหลมสิงห์ประมาณ 2 ไมล์

ก.จุฬา เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 16 ม. ตั้งอยู่นอกปากน้ำทาง ซ.ของแหลมสิงห์ ห่างเกือบครึ่งไมล์ มีดินปรึมน้ำ กับหินดาน้ำอยู่ทาง ซ.ของ ก.จุฬา ห่างประมาณ 0.2 ไมล์ และมีหินดาน้ำ ซึ่งมีน้ำเหนือหิน 2.8 ม. อยู่ทางเหนือของ ก.จุฬา ห่างประมาณ 0.2 ไมล์ หินกองน้ำใกล้ร่องน้ำทางเดินเรือ ควรระมัดระวังอย่างมาก

หินสุครีพ อยู่ห่างไปทาง ซ.ของ ก.จุฬา ประมาณครึ่งไมล์ มีน้ำเหนือหิน 2.3 ม.

แม่น้ำจันทบุรี ไหลลงสู่ทะเลระหว่างแหลมสิงห์ กับจุดปลายแหลม ซึ่งอยู่ห่างขึ้นไปทางเหนือของแหลมสิงห์ ราว 0.8 ไมล์ และบนปลายแหลมนี้มีหมู่บ้านตั้งอยู่

บ้านปากน้ำแหลมสิงห์ เป็นที่ตั้งที่ทำการอำเภอแหลมสิงห์ มีถนนจากบ้านปากน้ำไปยังตัวเมืองจันทบุรี

มีหินชายฝั่งยื่นออกจากแหลมสิงห์ไปทางตะวันออก ไกลราว 150 ม.ทำให้ร่องน้ำทางเรือเดิน

(แผนที่หมายเลข 102,118,149)

ลึก 3.7 ม. แคลลงเหลือเพียงประมาณ 350 ม. มีดินอีกกองหนึ่ง น้ำเหนือดิน 1.7 ม. อยู่ทางเหนือของกระโจมไฟแหลมสิงห์ ระยะทางประมาณ 0.67 ไมล์ เป็นดินซิดฝั่ง

เรือกินน้ำ 3.7 ม. (12 ฟุต) สามารถแล่นขึ้นไประยะทางเหนือของบ้านปากน้ำได้ ระยะทางประมาณ 2.3 ไมล์ ทอดสมอบริเวณหน้าโบสถ์ฝรั่งซึ่งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ ทางใต้ของแหลมประคู้ ลงมาประมาณครึ่งไมล์

ท่าแจลบ เป็นท่าขนส่งสินค้าของ จ.จันทบุรี ตั้งอยู่ห่างจากบ้านปากน้ำไปทางเหนือราว 3.5 ไมล์ และอยู่บนฝั่งด้านเหนือของลำน้ำ มีท่าเทียบเรือคอนกรีตรูปตัวที (T) กว้างหน้าท่าเทียบประมาณ 25 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบประมาณ 4 ม. มีบันไดขึ้นลงอยู่สองด้าน มีถนนสภาพดีจากท่าแจลบไปสู่ตัวเมืองจันทบุรี ระยะทางประมาณ 12 กม.

ฝั่งแม่น้ำจันทบุรี เป็นฝั่งดินอ่อนที่มีป่าไม้ชายเลนหนาแน่นตามแนวฝั่ง มีคลองใหญ่หลายสาย น้ำไหลลงมาสมทบก่อนออกสู่ปากน้ำ ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเหนือบ้านปากน้ำขึ้นไปจนถึงท่าแจลบ มีคลองใหญ่ คือ คลองพลั่ว และ คลองบางสระแก้ว ที่แหลมประคู้ลำน้ำแยกออกเป็นสองทาง ทางแยกตะวันออก คือ คลองเสม็ดงาม หรือ คลองอ่าวขุนไชย เป็นทางไปถึงตัวเมืองจันทบุรี ส่วนทางแยกตะวันตกไปสู่ตำบลบ้านหลายแห่ง เช่น บ้านบางกระชัย

บ้านแม่น้ำจันทบุรี มีระเบียบเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ปากน้ำจนถึงแหลมประคู้ และในลำคลองก็มีโพงพางตักกุ้งปลาอยู่มาก

จ.จันทบุรี เป็นจังหวัดสำคัญจังหวัดหนึ่งทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ตัวเมืองตั้งอยู่ห่างจากปากน้ำจันทบุรีไปทาง นนอ. ระยะประมาณ 9 ไมล์ เรือยนต์เล็ก ๆ กินน้ำลึกราว 1 ม. ที่รัฐรองน้ำจะแล่นขึ้นไปถึงตัวเมืองได้ ราษฎรเป็นไทยแท้ และไทยเชื้อสายญวนก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก ในเมืองมีโบสถ์โรมันคาทอลิกอยู่โบสถ์หนึ่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจันทบุรี

จันทบุรีเป็นเมืองอุดมมังคั่ง มีทรัพยากรธรรมชาติหลายประเภท มีผลิตผล คือ พริกไทย ผลไม้ เลือก การต่อเรือไม้เล็ก ๆ สัตว์น้ำ ฝ้ายทอ และพลอยที่มีชื่อเสียงและราคาสูง

เสบียงสดสมบูรณ์หาได้จากตลาดใหญ่ในเมือง

การคมนาคมทางบกมีทางหลวงแผ่นดิน (ถนนสุขุมวิท) ถึงกรุงเทพฯ ระยะทางประมาณ 300 กม. มีรถโดยสารตลอดวัน

มีโรงพยาบาล ของรัฐบาลอยู่ในเมือง

3.40 ที่ทอดสมอ - คาแนะนา - กระแสน้ำ

เรือใหญ่กินน้ำลึก มีที่ทอดสมอนอกปากน้ำ คือ บริเวณน้ำลึก 7 ม. แบริ่ง ก. จุฬา 058°

(แผนที่หมายเลข 102,118,149)

ห่างประมาณ 1 ไมล์ เรือกินน้ำลึกไม่เกิน 3.7 ม. ที่จะจอดที่บ้านปากน้ำแหลมสิงห์ มักจอดทางเหนือของแหลมบ้านปากน้ำ ห่างประมาณ 700 ม. และจอดข้างร่องเรือเดิน เรือที่ชำนาญร่อง หากจะจอดทำให้ใกล้ท่าแลบ มักจอดที่หน้าโบสถ์ฝรั่งของบ้านแหลมประดู่

การเข้าแม่น้ำจันทบุรี จากทางตะวันตกขณะเมื่อเรืออยู่ระหว่าง ก.นมสาว กับ ก.จุฬาควรรักษาเรือให้อยู่ในแนวของเกาะทั้งสอง เมื่อเรือผ่านได้ฉากกับกระโจมไฟแหลมสิงห์และเห็นปากน้ำเริ่มเปิด จึงเลี้ยวพ้นแหลมสิงห์ในระยะห่างปลายแหลมประมาณ 300 เมตร หรือประมาณกึ่งกลางทางระหว่างปลายแหลมสิงห์กับ ก.จุฬา น้ำตรงปากช่องทางเข้าน้ำไหลเชี่ยว ในเวลาน้ำลงมักจะพัดให้เรือเซไปทาง ก.จุฬา ตอนน้ำขึ้นของแม่น้ำกว้าง แต่มีร่องน้ำลึกที่เรือเดินได้กว้างประมาณ 250 ม. มีน้ำในร่อง 3-7 ม. เมื่อน้ำลง

ในฤดูมรสุม นอ. เมื่อมรสุมพัดจัด ในแม่น้ำคลื่นใหญ่ ด้วยอาการของคลื่นนี้มักจะทำให้บ้านร่องชุ่นชาวคล้ายกับบ้านที่คืน ชาวเรือมักหลบหลีกจนเรือผิดร่องน้ำบ่อย ๆ ที่นี้คลื่นลมมีกำลังแรงในเดือนมกราคม และกุมภาพันธ์

กระแสในแม่น้ำจันทบุรีแรงมากทั้งน้ำขึ้น-ลง น้ำขึ้นความเร็ว 2.4 นอต น้ำลง 2 นอต

3.41 ที่อันตรายใกล้ฝั่ง - ทุ่น

หินมุค หรือ หินอะลาบาสเตอร์ มีอยู่ด้วยกันสองกอง ๆ หนึ่งโผล่หน้า 1 ม. อีกกองหนึ่งเป็นหินปรี่มน้ำ อยู่ห่างไปทางใต้ของแหลมสิงห์ ประมาณ 7.5 ไมล์ และห่างจาก ก.เบริด (คูต่อใบ) ไปทาง ซว. ประมาณ 6 ไมล์ มีปลาชุกชุมมาก มักจะมีเรือประมงเล็กไปจับปลาแถวนี้เสมอ

ทุ่นหินมุค เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศตะวันออกของหิน ห่างประมาณ 550 ม. ลักษณะไฟ Fl 3s 6M

หินบอยเซ็น เป็นกองหินสองกองห่างกันครึ่งไมล์ กองที่อยู่ทางเหนือมีน้ำเหนือหิน 2.1 ม. กองทางใต้มีน้ำเหนือหิน 1.8 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของแหลมสิงห์ประมาณ 5.5 ไมล์

หินใต้ น้ำอีกกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 7.3 ม. อยู่ห่างไปทาง ซซอ. ของ ก.นมสาว ประมาณ 1.6 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,118,149)

3.42 ฝั่งจากแหลมสิงห์ถึงปากน้ำเวฬุ - เกาะ - ที่อันตราย

ระหว่างแหลมสิงห์ กับปาก แม่น้ำเวฬุ ซึ่งอยู่ทาง ซอ. ห่าง 15 ไมล์ เป็นฝั่งทะเลราบต่ำในช่วงแรกจากปากน้ำแหลมสิงห์ถึง ก.แมว เป็นหาดทราย ต่อจากนั้นเป็นทรายบนโคลนไปอีกเล็กน้อย

(แผนที่หมายเลข 102,118,119)

จึง เปลี่ยนเป็นหาดโคลน มีป่าไม้ชายเลนชายฝั่ง มีหาดบางส่วนแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งประมาณ 0.2 - 0.3 ไมล์

ก.แมว เป็นเกาะเล็ก ๆ ติดฝั่ง สูง 17 ม. อยู่ในทิศ 100° ของ ก.จุฬา ห่างประมาณ 1.6 ไมล์ ก.หนู สูง 7 ม. กับ ก.ล้าน อยู่ในทิศ ซ.ซว. และ ซ.ซอ. ของ ก.แมว ห่าง 0.2 ไมล์ และ 0.35 ไมล์ตามลำดับ

มีเขาโดดริมทะเล คือ ซ.หมา สูง 32 ม. ซ.ซาห้าน สูง 101 ม. อยู่ประมาณ น.นอ.ของ ก.แมว ห่างราว 0.3 และ 1 ไมล์ ตามลำดับ

ก.นางรำ สูง 45 ม. อยู่ห่างฝั่งประมาณ 0.4 ไมล์ ในทิศ ซอ. ของแหลมสิงห์ห่างประมาณ 4 ไมล์

ก.เบริด สูง 77 ม. อยู่ถัด ก.นางรำ ไปทาง ซอ.ประมาณ 1 ไมล์ มีหาดแห้งเมื่อน้ำลงติดต่อกันถึงฝั่ง และมีสะพานไม้จากฝั่งแผ่นดินมาถึง ก.เบริด ด้าน นอ. ของเกาะ มีหมู่บ้านประมงใหญ่ตั้งอยู่

ก.กว้าง สูง 50 ม. ตั้งอยู่ทาง ซอ.ของ ก.เบริด ห่างครึ่งไมล์

หินหิน มีน้ำเหนือหิน 4.4 ม. อยู่ทาง ซอ. ของ ก.กว้าง ห่างประมาณ 1 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,118,119)

3.43 แม่น้ำเวฬุและย่านทางเข้า - ที่อันตราย - กระจงมไฟ

แม่น้ำเวฬุ มีปากน้ำไหลระหว่างแหลม บ้านท่าเก่า ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซอ. ของ ก.กว้าง ประมาณ 9 ไมล์ กับ ซ.จิกาน สูง 56 ม. (แลต. $12^{\circ}17'17''$ น. ลอง. $102^{\circ}15'48''$ อ.)

ก.จิกนอก สูง 62 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันตกของ ซ.จิกาน ห่างราว 1 ไมล์ มี ก.จิกกลาง สูง 62 ม. ตั้งอยู่ระหว่างกลาง

มีดินบรุ่มน้ำกองหนึ่งอยู่ทาง ซอ.ของ ก.จิกนอก ห่าง 0.25 ไมล์ (450 ม.) และอีกกองหนึ่งคล้าย ๆ กัน อยู่ชิดตัวเกาะด้านตะวันออก มีหินาค้น้ำ 1.7 ม. อีกกองหนึ่งในช่องระหว่าง ก.จิกนอก กับ ก.จิกกลาง ห่างจากชายฝั่ง ก.จิกนอก ประมาณ 0.15 ไมล์ (250 ม.)

มีหมู่บ้านประมงหนาแน่นอยู่ด้านเหนือของ ก.จิกนอก มีโรงน้ำปลาและปลาเค็ม

กระจงมไฟเกาะจิกนอก ตัวกระจงมเป็นคอนกรีตโปร่ง ทาสีขาว สูง 7 ม. ลักขณะไฟ F1 3s 19m 7M ตั้งอยู่ปลายแหลมสุด นว.ของ ก.จิกนอก

ซ.อ่าวกระเบื้อง สูง 170 ม. ห่าง ซ.จิกาน ไปทาง ซอ. ประมาณ 1.6 ไมล์ ใช้เป็นที่หมายสังเกตปากน้ำเวฬุ

(แผนที่หมายเลข 102,119)

จากฝั่งด้านใต้ของแม่น้ำตอน ข.จิกาน มีหาดโคลนแห้งยื่นขึ้นไปทางเหนือประมาณครึ่งค่อนไมล์ ทาให้ร่องน้ำเดินเรือแคบลงเหลือประมาณ 200-500 ม. ตั้งแต่แหลมหน้าบ้านท่าเก่าขึ้นไป จนถึง บ้านท่าชาหย่าง ซึ่งอยู่เหนือขึ้นไปประมาณ 4.7 ไมล์ มีร่องน้ำ น้ำลึกกลางร่องตั้งแต่ 6 ม. ขึ้นไป มีหินใต้น้ำ 3.4 ม. อยู่กึ่งหนึ่งกลางร่องในทิศ นนอ. ของ ข.จิกาน ห่างประมาณ 0.9 ไมล์

เมื่อพ้นปากน้ำเข้าไปประมาณ 1 ไมล์ แม่น้ำแยกออกเป็น 2 ทาง ทางเหนือไป อ.ชลุง ซึ่งอยู่ ห่างจากปากน้ำประมาณ 10 ไมล์ มี คลองบางชันใหญ่ และ ค.บางชัน อยู่ทางฝั่งตะวันตกใกล้ปาก ร่องน้ำที่จะเข้าไปสู่อ.ชลุง ส่วนลำน้ำที่แยกไปทางตะวันออก เรียกว่า คลองเวฬุ น้ำตื้น

บริเวณย่านทางเข้าแม่น้ำเวฬุ เลี้ยวเข้าไปในแม่น้ำ เป็นที่ฝั่งแผ่นดินอ่อน มีป่าไม้ชายเลนหนา แน่น ริมฝั่งมีป่าและโพงพางอยู่รอบร่องน้ำจนถึงบ้านท่าชาหย่าง

ในแม่น้ำเวฬุไม่มีเครื่องหมายช่วยการเดินเรือ เรือที่คุ้นเคยกับท้องถิ่นเข้าไปจอดถึง อ.ชลุง ได้ โดยอาศัยโพงพางเป็นที่สังเกต

อ.ชลุง เป็นอำเภอขึ้นกับ จ.จันทบุรี มีตลาดพหุเสด็จสอาด ราษฎรมีอาชีพทำนา ทำสวน ปลูกไม้ สวนยางพารา ทำการประมงและตัดฟัน ถนนสุขุมวิทผ่านใกล้ตัวอำเภอ

เรือกินน้ำตื้นที่ไม่เข้าแม่น้ำมักจอดบริเวณด้านเหนือของ ก.จิกนอก ห่างประมาณ 0.3 ไมล์ ในบริเวณน้ำลึก 3.6-3.8 ม.

(แผนที่หมายเลข 102,120)

3.44 ฝั่งจากปากน้ำเวฬุถึงแหลมสิง

ฝั่งต่อจากปากน้ำเวฬุไปทาง ซอ. ประมาณ 5 ไมล์ ถึง แหลมสิง (แลต. $12^{\circ}12'18''$ น. ลอง. $102^{\circ}16'48''$ อ.) เป็นฝั่งแผ่นดินต่ำปกคลุมด้วยป่าไม้ชายเลน ชายฝั่งเป็นโคลน

ข.บางกระดาน เป็นเขาสูง 67 ม. ติดทะเล อยู่ห่างไปทางใต้ของ ข.จิกาน ประมาณ 1 ไมล์ มี คลองบางกระดาน ไหลริมฝั่งทางเหนือติด ข.บางกระดาน ย่นเข้าปากคลองน้ำตื้น หาด แห่งใหญ่เมื่อน้ำลงปิดปากคลอง แต่เมื่อเลยเข้าไปน้ำลึกขึ้น

แหลมสำโรง ตั้งอยู่ห่างประมาณ 1 ไมล์ทางเหนือของแหลมสิง ใต้แหลมสำโรงมีเกาะเล็ก ๆ 2 เกาะ คือ ก.นภา ห่างปลายแหลมประมาณ 0.2 ไมล์ อีกเกาะหนึ่งไม่มีชื่อ อยู่ชิดฝั่ง

มีกองหินบรีมน้ำทองใหญ่อยู่ทางตะวันตกของแหลมสำโรง ห่างปลายแหลมประมาณ 350 ม. และมีหินใต้น้ำทองหนึ่งกับหินบรีมน้ำอีกกองหนึ่งอยู่ทางทิศ นว. และทิศเหนือของแหลมสำโรง ห่าง 0.35 ไมล์ และ 1 ไมล์ ตามลำดับ

ที่ปลายแหลมสิง มีเกาะเล็กๆ อยู่ใกล้แหลมเกาะหนึ่ง มีหินชายฝั่งยื่นออกมาจากเกาะเล็กน้อย

(แผนที่หมายเลข 102,120)

ทางตะวันตกของแหลมสิงห์มีหินบรีมน้ำขึ้นออกมาประมาณ 0.2 ไมล์

ข. กระทบ เป็นเขารูปกรวยเห็นเด่นชัด สูง 158 ม. อยู่บนแผ่นดินทางตะวันออกของแหลมสิงห์ ระยะทางประมาณ 2 ไมล์

3.45 เกาะช้าง - ช่องเกาะช้าง - เกาะ - ที่อันตรายนาย - กระจังไฟ - ประภาคาร

ก. ช้าง เป็นเกาะใหญ่ที่สุดทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย กว้าง 14 กม. ยาว 30 กม. มีเขามากและมีที่ราบเพียงเล็กน้อยตามชายหาด ข. สลักเพชร เป็นยอดสูงสุดสูง 743 ม. มีราษฎรอยู่ตามที่ราบชายทะเลและในอ่าวรอบ ๆ เกาะ ปลายสุดด้านเหนือของ ก. ช้าง อยู่ห่างแหลมสิงห์ไปทาง ซ.ว. ประมาณ 3.6 ไมล์ ช่องระหว่างฝั่งแผ่นดินกับ ก. ช้าง เรียกว่า ช่องเกาะช้าง บน ก. ช้าง มีถนนลูกรังเชื่อมระหว่างหมู่บ้านชายฝั่งรอบเกาะ

อ่าวสน อยู่ทาง นว. ของตัว ก. ช้าง ปากอ่าวกว้าง 1 ไมล์ ทั่วไปลึกเข้าไป 1.25 ไมล์ ถึงก้นอ่าว จากปากอ่าวเข้าไปมีน้ำน้อยกว่า 8 ม. ก้นอ่าวมีอาคาร มีบ้านคลองสนและมีวัดตั้งอยู่

ก. ช้างน้อย และ ก. มะปริง เป็นเกาะเล็ก 2 เกาะอยู่ทางด้าน นว. ของ ก. ช้าง และอยู่ติดบริเวณปากอ่าวสนทั้ง 2 ด้าน ก. ช้างน้อย สูง 85 ม. ส่วน ก. มะปริง สูง 42 ม.

มีหินโผล่พื้นน้ำกองหนึ่ง อยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก. ช้างน้อย ห่างประมาณ 0.15 ไมล์

ช่องเกาะช้าง ปากช่องด้าน นว. กว้างประมาณ 3.3 ไมล์ อยู่ระหว่างแหลมสิงห์กับปลายแหลม นว. ของ ก. ช้าง ซึ่งมีชื่อว่า แหลมช้างน้อย

หินชี้ช้าง สูง 1.2 ม. อยู่ทางด้านเหนือของช่องทางเรือเดิน และห่างจากแหลมสิงห์ไปทาง ซ.ว. ประมาณ 3 ไมล์ มีหินบรีมน้ำสองกองอยู่ห่างจากหินชี้ช้างไปทาง นอ. ประมาณ 0.65 ไมล์ มีทุนไฟแจ่งสิ่งอันตรายนายวางไว้ทางทิศตะวันออก ห่างประมาณ 400 ม.

กระจังไฟหินชี้ช้าง ตัวกระจังเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 8 ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 12s 9m 9M ตั้งอยู่บนหินชี้ช้าง

ฝั่งเหนือของช่องเกาะช้าง คือ ฝั่งแผ่นดินใหญ่ จากแหลมสิงห์ แนวฝั่งลงไปทาง อ.ซ.ว. ระยะทางประมาณ 3 ไมล์ ถึง แหลมสันทาม หรือ แหลมธรรมชาติ บนแหลมธรรมชาติมีท่าเทียบเรือของกองทัพเรือตั้งอยู่ สะพานยาว 320 ม. กว้าง 30 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบ 2.8 ม. ใช้เป็นสะพานเทียบเรือขนาดเล็ก ชายฝั่งบริเวณนี้เป็นหาดหินและกรวดปนทราย

ฝั่งต่อจากแหลมสันทาม (หรือแหลมธรรมชาติ) ไปทางตะวันออกถึงแหลมงอบ มีลักษณะเป็นอ่าวน้ำตื้น ยาวประมาณ 4 ไมล์ ชายฝั่งเป็นหาดหินและกรวดปนทรายในช่วงแรก แล้วเปลี่ยนเป็นหาดโคลน มี ก. ปุย ตั้งอยู่ตอน นว. ของอ่าวนี้ บนที่น้ำตื้นห่างฝั่งประมาณครึ่งไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,120)

แหลมงอบ เป็นท่าเรือของ จ.ตราด มีฐานะเป็นอำเภอ มีที่ทำการไปรษณีย์ ตลาด สถานีตำรวจและหน่วยตำรวจน้ำตั้งอยู่ มีถนนราดยางเข้าไปตัวเมืองตราด ระยะทาง 17 กม. ที่ปลายแหลม มีสะพานท่าเทียบเรือสร้างด้วยคอนกรีต ยื่นออกจากฝั่งประมาณ 400 ม. เรือประมงจอดเทียบรับส่งปลาได้ ชายฝั่งช่วงนี้เป็นหาดโคลนมีหินระเกะระกะ มีป่าไม้ชายเลนตามขอบฝั่ง

บริเวณใกล้ปลายสะพานท่าเทียบเรือ มีทุ่งน้ำพืดอกกับกองหินไว้ เรียกว่า ทุ่งน้ำท่าเรือ แหลมงอบ ลักษณะเป็นทุ่งขนาดเล็ก ทาสีแดง ลักษณะ 1P F1 R 4s

ประการการแหลมงอบ ตั้งอยู่ปลายแหลมงอบ (แลต. $12^{\circ}10'06''$ น. ลอง. $102^{\circ}23'46''$ อ.) ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตโปร่งทาสีขาว สูง 10 ม. ลักษณะ 1P F1 3s 11m 8M

ฝั่งระหว่างแหลมงอบกับ แหลมน้ำ ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซอ. ระยะทางประมาณ 14 ไมล์ เป็นอ่าวตื้นๆ ที่กั้นอ่าวมี คลองท่าตะเกา มีสันดอนโคลนแห้งเมื่อน้ำลงชาวอยู่ปากคลอง เมื่อเลยเข้าไปในคลองแล้วน้ำลึกขึ้น และลำคลองแยกเป็นสองสาขา ไป บ้านน้ำเชี่ยว แห่งหนึ่ง และ บ้านท่าตะเกา อีกแห่งหนึ่ง บ้านอ่าวนี้ตื้น แวน้ำตื้นต่ำกว่า 5 ม. ยื่นห่างจากฝั่งแผ่นดินออกไปไกลจาก 1.5-6.5 ไมล์ ระหว่างที่ตื้นนี้กับฝั่งปลาย ซอ. สุดของ ก.ช้าง มีร่องน้ำลึก 6-7 ม. ก.ผาละมีเหนือ (คู่ออไป) ตั้งอยู่บนปลายขอบเขตตื้นที่ยื่นลงมาจากแหลมน้ำ ฝั่งต่อจากปากคลองท่าตะเกาเป็นหาดโคลน มีป่าไม้ชายเลนตามขอบฝั่งหนาแน่นไปจนถึง อ่าวกรูด ชายฝั่งเปลี่ยนเป็นทรายและนอกหาดเป็นทรายบนโคลน จากอ่าวกรูดถึงแหลมน้ำ ระยะทางประมาณ 6 ไมล์ มี อ่าวยาง อ่าวซ้อ แหลมจัน อ่าวบ่อ และอ่าวซาม สถานที่เหล่านี้มีหมู่บ้านเป็นหย่อม ๆ เรียงรายไปตามชายฝั่งมีถนนจากแหลมน้ำผ่านหมู่บ้านหลายแห่งไปถึงตัวเมืองตราด ชายหาดเป็นทรายหยาบ และมีกองหินระเกะระกะยื่นออกจากฝั่ง บริเวณแหลมน้ำมีกองหินดำน้ำ น้ำเหนือหิน 0.3 ม. เป็นหย่อม ๆ ยื่นออกจากแหลมไปทาง ซว. ไกลราว 1 ไมล์

กระโจมไฟแหลมน้ำ ตั้งอยู่บริเวณปลายแหลมน้ำ ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตโปร่ง ทาสีขาว สูง 20 ม. ลักษณะ 1P F1 (2) 14s 20m 9M

หินมูลช้าง เป็นหินโผล่น้ำ สูง 1.5 ม. อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของแหลมงอบประมาณ 6 ไมล์ และอยู่ใต้ปากคลองท่าตะเกาห่างฝั่งแผ่นดินราว 3 ไมล์

ด้านใต้ของช่องเกาะช้าง คือฝั่งของตัว ก.ช้าง มีหมู่บ้านตามชายเกาะด้านนี้ 2-3 หมู่บ้าน ฝั่งจากแหลมช้างน้อยไปทางตะวันออกประมาณ 2 ไมล์ มีอ่าวเล็ก ชื่อ อ่าวลับปะรด มีสะพานเทียบเรือคอนกรีต อยู่ห่างไปทางตะวันออกของปากอ่าวลับปะรดด้านตะวันออก ประมาณ 0.5 ไมล์ และอยู่แบริ่ง 198° ของกระโจมไฟหินช้าง ตัวสะพานยื่นออกจากฝั่ง 320 ม. กว้างหน้าท่าเทียบ 40 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบ 6 ม. เป็นสะพานของกองทัพเรือสำหรับให้เรือหลวง เข้าเทียบรับน้ำจืด

(แผนที่หมายเลข 102,120)

ชื่อ สะพานสวนหลวง มีถ้ำเก็บน้ำจากลำธารอยู่บนฝั่ง ชายหาดบริเวณนี้เป็นหาดหินปนกรวด

ฝั่งต่อจากสวนหลวงมีแนวฝั่งไปทาง ซอ. เป็นที่ราบแคบ ๆ เชิงเขายาวไปตามชายฝั่ง มีหมู่บ้านชายฝั่งคือ บ้านด่านเก่า บ้านนนทรี ซึ่งมีค่านาขี้อยู่ทาง ซว. ของแหลมงอบ ห่างประมาณ 4 ไมล์ ระหว่างหมู่บ้านเป็นสวนมะพร้าวและสวนผลไม้

ธารมะยม เป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงของ ก.ช้าง อยู่ริมทะเลห่างจากบ้านนนทรี ไปทาง ซอ. ประมาณ 2 ไมล์ มีน้ำไหลตลอดปี ปากธารน้ำไหลลงทะเล มีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวและที่ทำการวนอุทยานแห่งชาติ

อ่าวสลักคอก อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของบ้านนนทรี ประมาณ 5 ไมล์ครึ่ง

ก.ลี้ม สูง 60 ม. อยู่ประมาณ 3.3 ไมล์ ทาง ซว. ของหินมูลช้าง

ก.สลัก เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ติด ๆ กับปลายด้านเหนือของเกาะลี้ม

ฝั่งต่อจากอ่าวสลักคอกถึง แหลมใหญ่ ซึ่งเป็นแหลมสุดปลายเกาะด้าน ซอ. ระยะทาง 4.5 ไมล์ เป็นฝั่งเขา บางตอนชันตกทะเล ตอนที่เป็นที่ราบชายฝั่งมีหาดหินปนทราย

มีที่ตื้น 4.6 ม. หอยมหนึ่ง ห่างไปทาง อนอ. ของแหลมใหญ่ประมาณ 1 ไมล์ เรือกินน้ำลึกควรระมัดระวัง

3.46 ที่จอดเรือ - คาแนนน้า

ที่จอดเรือในช่องเกาะช้าง สำหรับเรือกินน้ำตื้นจอดได้ในน้ำลึก 4-5 ม. ทาง ซว. ของประการการแหลมงอบ ห่างประมาณ 1.5 ไมล์ และที่หน้าบ้านนนทรี ส่วนที่จอดเรือกินน้ำลึก อยู่ประมาณทาง ซอ. ของกระโจมไฟหินชี้ช้าง ห่างประมาณ 0.75 ไมล์ ในบริเวณน้ำลึก 10-12 ม.

เรือที่มาจากทาง นว. จะเข้าช่องเกาะช้างให้ถือเข็มตรงหินชี้ช้าง แบริง 101° และผ่านทางใต้ของหินชี้ช้างในระยะห่าง 400-500 ม.

3.47 ฝั่งด้านตะวันตกของเกาะช้าง - เกาะกัลฝั่ง - ที่อันตราย

ฝั่งด้านตะวันตกของ ก.ช้าง ตั้งแต่ ก.มะปริง ลงไปทางใต้ ระยะทางประมาณ 12 ไมล์ ถึงแหลมบังเป้า (แลต. 11° 57' 12" น. ลอง. 102° 19' 12" อ.) ซึ่งเป็นแหลมปลายสุดด้าน ซว. และมีเนินเขาสูง 125 ม. มีแนวฝั่งในทิศประมาณ 160°

อ่าวคลองไปร้ง อยู่ใต้ ก.มะปริง เป็นอ่าวตื้น ๆ มีหาดทรายขาวละเอียดเป็นแนวยาว โค้งเล็กน้อย มีสถานที่พักตากอากาศ ปากอ่าวด้านใต้ห่าง ก.มะปริง ราว 4 ไมล์ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ถัดไปทางใต้ เป็น อ่าวคลองพร้าว มีชายหาดยาวประมาณ 3 ไมล์ ในอ่าวมีลำธารน้ำจืด

(แผนที่หมายเลข 102,120)

ก.สุวรรณ สูง 30 ม. อยู่กลางอ่าวคลองพร้าว ห่างฝั่ง 0.8 ไมล์ มี ก.ร่ม สูง 3 ม. เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ใกล้ทาง ซอ. และมีหินโผล่น้ำอีกก้อนหนึ่ง อยู่ใกล้ทาง นว. ของ ก.สุวรรณ

มีกลุ่มหินโผล่น้ำและหินค้ำน้ำกลุ่มหนึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน อยู่ทางตะวันออกเฉียงของอ่าวคลองพร้าวห่างฝั่ง ประมาณ 3 ไมล์ คือ หินราบ สูง 1.8 ม. หินรูราธา เป็นหินค้ำน้ำ มีน้ำเหนือหิน 5.6 ม. อยู่ห่างจากหินราบไปทาง อนุ.ประมาณครึ่งไมล์ หินสามเส้า สูง 3 ม.อยู่ห่างจากหินราบไปทาง ซอ. ประมาณ 0.5 ไมล์

ก.หยวก สูง 51 ม. ก.เปลี่ สูง 29 ม. และ ก.มันนอก สูง 33 ม. ตั้งเรียงกันไปบนแนว ซอ. โดยมี ก.หยวก อยู่เหนือสุดห่างหินสามเส้าไปทาง ซอ. ประมาณ 1.5 ไมล์และห่างฝั่งเกาะ ช้าง ประมาณ 1.6 ไมล์

ก.มันใน สูง 37 ม. อยู่ติดฝั่ง ก.ช้าง ห่างจาก ก.มันนอก ไปทาง อนุ.ประมาณ 0.75 ไมล์ มีหาดหินชายฝั่งแห้งติดต่อกันถึง เกาะ

ฝั่งต่อกันบริเวณ ก.มันใน ไปทาง ซอ. ระยะประมาณ 2 ไมล์เป็น อ่าวบานลาน เป็นอ่าว ค้ำน้ำ มีหาดทรายยาวค้ำด้วยหาดหินตอไม้กลิ้ง แผลมาบานลาน ซึ่งเป็นปากอ่าวค้ำน้ำได้ ฝั่งเป็นหน้าผา เตี้ย ๆ และมีหาดหิน

คลองไปทางใต้ประมาณ 2 ไมล์เป็นแหลมบังเบ้า ฝั่งเป็นกระทุ้งอ่าวเล็ก ๆ มีหาดทรายสั้น ๆ ติดด้วยฝั่งชันและหาดหิน

หินลูกบาท สูง 1.5 ม. ห่างประมาณ 2 ไมล์ ในทิศ ว.ของแหลมบังเบ้า รอบหินน้ำลึก

3.48 ฝั่งค้ำน้ำได้ของ เกาะช้างถึงปลายแหลมค้ำน้ำ ซอ.

ฝั่งค้ำน้ำได้ของ ก.ช้าง มีอ่าว 2 อ่าว คือ อ่าวบังเบ้า และ อ่าวสลักเพชร

อ่าวบังเบ้า อยู่ระหว่าง แหลมบังเบ้า กับจุดที่อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงประมาณ 2.25 ไมล์ เป็นอ่าวเว้าลึก ก้นอ่าวมีหมู่บ้าน มีสะพานไม้จอดเรือประมง ในส่วนเว้าลึกมีหาดเป็นโคลนปนทราย ถัดไปเป็นกองหินชายฝั่งและต่อจากนั้นเป็นฝั่ง เขาชันตกทะเล

อ่าวสลักเพชร อยู่ต่อจากอ่าวบังเบ้าไปทางตะวันออกเฉียง เป็นอ่าวเว้าลึกมาก มี บ้านสลักเพชร อยู่ก้นอ่าว มีลาธารไหลลงสู่ทะเล ก้นอ่าวนี้ค้ำน้ำมีหาดโคลนปนทรายแห้งโผล่เมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่ง ไกลประมาณ 500 ม. ที่ฝั่งด้านตะวันตกของอ่าวประมาณกึ่งกลางทางระหว่างก้นอ่าวกับปากอ่าว มี บ้านและร้านค้าหลายหลังคาเรือน มีสะพานไม้สำหรับเทียบเรือประมงเล็ก เป็นท่าจอดพักเรือประมง เล็กโดยไม่ต้องเข้าไปจอดก้นอ่าวเหมือนในอดีต จากท่าแห่งนี้มีถนนรอบเกาะ เข้ามาบรรจบ

ในอ่าวสลักเพชรมีเกาะ 3 เกาะ คือ ก.พร้าวอก สูง 92 ม. อยู่กลางปากทางเข้าอ่าว

(แผนที่หมายเลข 102,120)

ก.พร้าวาน สูง 96 ม. อยู่ถัดเข้าไปในอ่าว ก.มะบริง สูง 12 ม. เป็นเกาะเล็ก ตั้งอยู่บนที่ตื้นเกือบชิดฝั่ง ทั้ง 3 เกาะมีดินไม้หนาแน่น

มีหินกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 0.7 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของปากทางเข้าอ่าวด้านตะวันตก ห่างฝั่งประมาณ 450 ม.

ก.ง่าม สูง 101 ม. ตั้งอยู่บนโขดหินใกล้ปลายแหลมสุด ซอ. ของ ก.ช้าง ใกล้ปลายด้านใต้ของเกาะง่าม มีหินใต้น้ำ 0.7 ม. ก.กระบุง สูง 50 ม. ก.ลอม สูง 28 ม. อยู่ห่างไปทางนอ. และทางตะวันออกประมาณครึ่งไมล์ และ 0.2 ไมล์ ของ ก.ง่าม ตามลำดับ

3.49 กลุ่มเกาะด้านใต้เกาะช้าง - ที่อันตราย - กระจมไฟ

ช่องระหว่าง ก.ช้าง กับ ก.หมาก ปากช่องด้านตะวันตกอยู่ระหว่าง ก.รัง กับแหลมบัง เบ้ากว้างราว 9.5 ไมล์

ก.คลุ้ม สูง 267 ม. มีดินไม้ที่บ ตั้งอยู่ทาง ซอ. ของแหลมบัง เบ้าห่างประมาณ 3 ไมล์ มี 3 ยอด ๆ สูงอยู่ด้านใต้ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นหาดหินและกรวด

หินราบ สูงประมาณ 2.3 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก.คลุ้ม ประมาณ 1.5 ไมล์ หินนี้เห็นได้ยาก

หินเรือแตก เป็นหินใต้น้ำสูง 0.9 ม. อยู่ทาง นว. ของ ก.คลุ้ม ห่างประมาณ 0.75 ไมล์

ก.หวาย สูง 128 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกของ ก.คลุ้ม ประมาณ 2 ไมล์ มีกระจมไฟที่ยอดกลางเกาะ แต่ยังมีได้เปิดาใช้ไฟ มีสถานที่ที่หักตกรากอากาศที่ชายหาดทรายด้านเหนือ

ก.เหลลาน สูง 82 ม. ก.เหลลากวาง สูง 24 ม. (มีดินไม้สูงชุกกลางเกาะหลายต้น)

ก.เหลลานอก สูง 54 ม. หินลูกหวายใน และ หินลูกหวายนอก สูง 2.5 ม. ตั้งเรียงกันลงไปในแนวทิศ ซอ. อยู่ประมาณกึ่งกลางระหว่าง ก.หวายกับปากทางเข้าอ่าวสลักเพชร

ก.ใบคั้ง เป็นเกาะหินสูง 103 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกของ ก.หวาย ห่างประมาณ 1.75 ไมล์ และมี หินใบคั้ง เป็นหินใต้น้ำสูง 4 ม. อยู่ไปทางตะวันออกของ ก.ใบคั้ง ประมาณ 1 ไมล์

ก.จวน เป็นเกาะหินสูง 87 ม. อยู่ห่างจาก ก.ใบคั้งไปทาง นอ. ประมาณ 1.4 ไมล์ มี ก.จวนน้อย เป็นเกาะหินสูง 19 ม. อยู่ทาง นว. ของ ก.จวน ห่างครึ่งไมล์

ก.ไม้ชี้หัดู สูง 263 ม. ขนาดกว้าง 1 ไมล์ยาว 2 ไมล์ อยู่ห่างไปทางเหนือของ ก.จวน ประมาณ 0.7 ไมล์ และอยู่ใกล้ปลายแหลมใหญ่ ก.ช้าง ห่างประมาณ 2 ไมล์ มีดินไม้หนาแน่น ฝั่งด้านตะวันตกเป็นฝั่งเขาชันตกทะเล ด้านตะวันออกมีกระฟุ้งอ่าวเล็กๆ 4 อ่าว มีหมู่บ้านเล็ก ๆ ในอ่าวตอนเหนือเกาะ

(แผนที่หมายเลข 102,120)

มีเกาะหินเล็ก ๆ หลายเกาะ ไม่มีคนอยู่อาศัย อยู่ทาง อนอ. และ นอ. ของ ก.ไม้ซ้าใหญ่ ภายในระยะทางประมาณ 2 ไมล์ ได้แก่ ก.ผาละมีเหนือ สูง 23 ม. อยู่เหนือสุด ก.ผาละมีใต้ สูง 30 ม. และมีหินใต้น้ำ 1.6 ม. อยู่ใกล้ด้านตะวันตกของเกาะ ก.หม้อนอก สูง 51 ม. อยู่ทาง ตะวันออกสุด ก.หม้อใน สูง 47 ม. และ ก.ไม้ซ้าเล็ก สูง 112 ม. อยู่ใกล้ ก.ไม้ซ้าใหญ่

ช่องระหว่างฝั่งตะวันตกของ ก.ไม้ซ้าใหญ่กับแนวเกาะต่าง ๆ ซึ่งยื่นออกมาจากปลายด้าน ซอ. ของ ก.ซ้าง (ได้แก่ ก.ง่าม ก.ลอม และ ก.กระบุง) เป็นช่องเดินเรือกว้างประมาณ 1.25 ไมล์ น้ำลึก 8-10 ม. ช่องนี้ติดต่อกับช่องเกาะซ้าง

หินทรายน้ำ เป็นหินใต้น้ำ 2.5 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.หวายประมาณ 2.7 ไมล์ และ ขวางช่องทางเดินเรือ

หินเจตทะเล เป็นหินใต้น้ำ 8.5 ม. อยู่ทางด้านใต้ของทางเรือเดิน ห่างไปทางเหนือของ ก.หมาก ประมาณ 0.75 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 8.5 ม.

ที่ตั้งเวสตรี่ อยู่ใกล้ทางเรือเดิน ห่างไปทาง ซอ. ของ ก.ใบตั้ง ประมาณ 1.4 ไมล์ มี น้ำบนที่ตั้ง 9 ม.

ก.หมาก ตั้งอยู่ห่างจาก ก.หวาย ไปทาง ซอ. ประมาณ 4.5 ไมล์ ปลายด้านตะวันตกเป็น หัวแหลมชันสูง 111 ม. มีเนินสูงกลางเกาะ สูง 46 ม. พื้นที่บนเกาะส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ปลูก มะพร้าวเกือบทั้งเกาะ มีหมากและยางพาราอยู่บ้าง มีราษฎรอยู่กระจัดกระจายทั่วไปตามชายหาด และกลางเกาะ มีโรงเรียน และสถานอนามัยอยู่ตอนในกลางเกาะ อ่าวใหญ่ทางด้าน ซอ. ของ ก.หมาก มีน้ำลึก เป็นที่จอดหลบกำบังลมของเรือประมงและเป็นที่ยกถ่ายมะพร้าวลงเรือ มีสะพานทำ เทียบเรือคอนกรีตให้เรือเล็กเทียบยื่นออกไปจากฝั่งตอนปลายใต้ของอ่าวนี้ ฝั่งทางด้านเหนือของ ก.หมาก ตั้งแต่ปลายแหลมเหนือสุดไปทางตะวันออก มีหินชายฝั่งและดงปะการังยื่นออกจากฝั่งไกลเกือบ 1 ไมล์

ก.ชาม เป็นเกาะหินเล็ก ๆ สูง 82 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันตกของปลายแหลมเหนือสุดของ ก.หมาก ประมาณ 0.3 ไมล์

ก.ระยั้งใน และ ก.ระยั้งนอก สูง 81 ม. เป็นเกาะเล็กขนาดไล่เลี่ยกัน ตั้งเรียงกันออกไป จากฝั่งปลาย ซว. ของ ก.หมาก ไซดทรายดินแห้งเมื่อน้ำลงโผล่ติดต่อกัน ก.หมาก ไปถึง ก.ระยั้งใน ช่องระหว่าง ก.ระยั้งใน กับ ก.ระยั้งนอก เรือเล็กผ่านได้

ก.ลอม เป็นเกาะหินเล็ก อยู่ชิดฝั่งทางเหนือของปลายแหลมตะวันตกสุดของ ก.หมาก

ก.กระตาด เป็นเกาะราบต่ำมีเนินสูงกลางเกาะสูง 36 ม. ตั้งอยู่บนไซดหินปะการังที่ยื่นออกไป จากทาง นอ. ของ ก.หมาก ห่างประมาณ 0.5 ไมล์ บนเกาะมีมะพร้าวมาก และมีสถานที่พักตาก

(แผนที่หมายเลข 102,120)

อากาศ ช่องระหว่าง ก.กระดาด กับ ก.หมาก มีหินมาก เรือเดินไม่ได้ ชายเกาะด้านตะวันตก และด้านเหนือ มีโขดทราย หินและปะการังยื่นออกมาผิ่กว่าครึ่งไมล์ มีเกาะเล็กๆ อยู่บนโขดด้านเหนือชื่อ ก.น่านอก และ ก.น่านใน

ที่คั่นริเซลัว เป็นที่คั่นอันตรายเป็นโขดทรายเป็นพืดและมีหินใต้น้ำระเกะระกะ อยู่ทาง อนุ. ของปลายเหนือ ก.กระดาด ห่างประมาณ 2.75 ไมล์ ทางด้านตะวันตกของ ก.กระดาดมีที่จอดเรือ น้ำลึกประมาณ 6 ม.

ก.รัง เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในกลุ่มเกาะทางตะวันตกของ ก.หมาก อยู่ห่างไปทาง ว.ชว. ของ ก.หมาก ประมาณ 3 ไมล์ ยอดเกาะสูง 193 ม. อยู่ทางด้านเหนือ ตัวเกาะกว้างราว 0.8 ไมล์ ยาวลงไปทางใต้ประมาณ 2 ไมล์ มีต้นไม้หนาแน่น ด้านตะวันตกชันมีน้ำลึกชิดเกาะ ด้านตะวันออกมีอ่าวเล็ก 4 อ่าว มีหินใต้น้ำหลายกองทางด้านตะวันออกของเกาะและมีหินทั้งใต้น้ำและใต้น้ำหลายกองห่างจากจุดปลายเกาะทางเหนือประมาณ 0.5 ไมล์

ก.ทองหลาง ก.กระ ก.เทียน เป็นเกาะหินและปะการังเล็ก ๆ ลักษณะราบ มีต้นไม้หอม แหรม อยู่ห่างออกไปทาง อนุ. ของ ก.รัง ประมาณ 1 ไมล์ ก.กระ และ ก.เทียน มีพืดหินติดต่อกัน

มีบริเวณน้ำชนเป็นระลอกอยู่บริเวณหนึ่ง ห่างออกไปทาง อนุ. ของ ก.รัง ประมาณ 2 ไมล์

ก.มะปริง สูง 71 ม. อยู่ห่างไปทางเหนือประมาณ 0.5 ไมล์

ห่างจากปลาย ก.รัง ด้านเหนือ ไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 0.3 ไมล์ มีเกาะเล็ก ๆ อยู่ 3 เกาะในระยะใกล้เคียง ๆ กัน คือ ก.เทียน อยู่ทางเหนือสุดของเกาะทั้งสาม ก.กลาง อยู่ติดกับ ก.เทียน ไปทาง ซอ. และ ก.มะปริง อยู่ทางใต้สุด อยู่ห่างจาก ก.เทียน ประมาณ 0.25 ไมล์

ทางด้านใต้ของ ก.รัง มี ก.ตุ้ม สูง 127 ม. เป็นเกาะเล็กรูปกรวยอยู่ติดกับปลายใต้สุดของ ก.รัง ผังชันตกทะเลโดยรอบเกาะ

(แผนที่หมายเลข 102,121)

3.50 ผังจากแหลมน้ำถึงเขาหัวแมว - อ่าวตราด - กระจังไฟ - ที่จอดเรือ - ที่อันตรายน

ผังต่อจากแหลมน้ำถึงปาก แม่น้ำตราด มีแนวทิศไปทางเหนือ ระยะทางประมาณ 9 ไมล์เป็น ผังเว้า ๆ แหว่ง ๆ มีอ่าวเล็ก ๆ สลับกับแหลมไปตลอด และมีเกาะเล็กอยู่บนโขดหินชายฝั่งหลายเกาะ ชายฝั่งตลอดแนวเป็นหาดทรายปนโคลน มีพืดหินชายฝั่งเป็นหย่อม ๆ บริเวณใกล้ปากแม่น้ำตราด ชายฝั่งเป็นโคลน ชายฝั่งตลอดแนวนี้เป็นฝั่งตะวันตกของ อ่าวตราด ซึ่งอยู่ระหว่าง แหลมน้ำกับ ข.หัวแมว สูง 72 ม.และอยู่ห่างไปทาง ซอ. ระยะประมาณ 12 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 102,121)

กระโจมไฟแหลมเกาะปู (แลต. $12^{\circ}09'48''$ น. ลอง. $102^{\circ}34'36''$ อ.) ตั้งอยู่บนกองหิน
ปลายสุด ซอ. ของ แหลมเกาะปู ตัวกระโจมเป็นคอนกรีตทาสีขาว ลักษณะ 1พ F1 3s 11m 8M

แม่น้ำตราด ไหลลงสู่ทะเลกันอ่าวตราดซึ่งน้ำขึ้น ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำนี้ มีการขุดลอกรักษา
ร่องและวางทุ่นเครื่องหมายทางเรือโดยกรมเจ้าท่า ร่องน้ำลึก 2 ม. จากระดับน้ำลงต่ำสุด ร่อง
กว้าง 60 ม. มีทุ่นปากร่องรูปกระป๋อง ทาสีขาวสลับแดงในแนวตั้ง ลักษณะ 1พ F1 3s 7M วาง
ไว้หน้าบวลที่ แลต. $12^{\circ}06'02''.37$ น. ลอง. $102^{\circ}36'32''.18$ อ. การเข้าร่องควาราชี้แผนที่
ของกรมเจ้าท่าประกอบและควาราชี้ให้ผู้ชำนาญร่องในท้องถิ่นช่วยแนะนำ เพราะร่องน้ำแคบและ เปลี่ยน
แนวไปมาโดยไม่มีที่หมายน้ำแม้จะมีทุ่นกำกับเป็นบางตอน เมื่อเข้าแม่น้ำแล้วเรือจะจอดกันที่ บ้านท่า
เรือ ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปประมาณ 4 ไมล์จากปากน้ำ มีถนนจากบ้านท่าเรือเข้าไปใน จ.ตราด ระยะ
ทางประมาณ 2 กม. มีสะพานคอนกรีตทอดข้ามแม่น้ำตราดตอนเหนือบ้านท่าเรือขึ้นไปเล็กน้อย

จ.ตราด เป็นเมืองเล็กชายแดนของประเทศ ตั้งอยู่บนฝั่งด้านตะวันตกของแม่น้ำตราด ห่าง
จากปากน้ำไปทาง นนท. ประมาณ 4 ไมล์ พลเมืองมีอาชีพทำนา ทำสวนผลไม้ สวนมะพร้าว ทำ
การประมงและเหมืองพลอย มีตลาดในเมือง เสบียงสดเสบียงแห้งหาได้ง่าย การคมนาคมทางบก มี
ถนนติดต่อถึง จ.จันทบุรี ระยะทางประมาณ 70 กม. และติดต่อถึงกรุงเทพฯ ระยะทางประมาณ
370 กม. มีสถานที่ราชการและโรงพยาบาลของรัฐอยู่ในเมือง

ฝั่งตะวันออกของกันอ่าวตราด เป็นแผ่นดินราบต่ำที่มีหาดทรายบนโคลน ฝั่งแม่น้ำลงยื่นออก
จากฝั่ง แนวฝั่งต่อนั้นยาวไปทางทิศ ซอ.

ในอ่าวตราดมีปิ๊ะมาก ควรระมัดระวังในการเดินเรือ ที่จอดเรือที่ตีแห่งหนึ่งในอ่าวตราด คือ
บริเวณห่างจากแหลมน้ำไปทางตะวันออกประมาณ 4 ไมล์ น้ำลึกประมาณ 7 ม.

แหลมกลัด เป็นแหลมอยู่ฝั่งตะวันออกของอ่าวตราดในทิศ นนท. ของแหลมน้ำ ห่างประมาณ
6.5 ไมล์ ฝั่ง เป็นหาดทราย มีหมู่บ้านชายฝั่งหนาแน่น มีหมู่บ้านอยู่ลึกเข้าไปจากฝั่ง

คลองอาระวะ ไหลเลียบฝั่งมาออกทะเลทางด้านใต้ของแหลมกลัด ปากคลองตื้นและแคบ ชาย
ฝั่งต่อนี้เป็นหาดทรายขาวละเอียดยาวตลอด มีต้นสนเป็นทิว

มีหินปรุมน้ำและหินโผล่น้ำรวมกันสามกอง เรียงกันไปทางทิศ ซอ. อยู่ทาง ซอ. ของแหลมกลัด
ห่างประมาณ 4 ไมล์และห่างฝั่งประมาณ 0.8 ไมล์ และมีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ทางตะวันออกของ
กลุ่มกองหินที่กล่าวข้างต้น เป็นหินเกือบติดฝั่ง

ช.ล้าน เป็นเขาเดี่ยว ๆ ติดฝั่ง อยู่ทางเหนือของ ช.หัวแมะ ประมาณ 4 ไมล์ ฝั่งระหว่าง
ช.ล้าน กับ ช.หัวแมะ เป็นอ่าวเล็ก ๆ ในอ่าวมีกองหินปรุมน้ำและหินใต้น้ำหลายกอง เรียงกันเป็น
แถว อยู่ระหว่างแนวเล็งฝั่ง ช.ล้าน-ช.หัวแมะ กับฝั่ง

(แผนที่หมายเลข 102,151)

3.51 ย่านเข้าใกล้อ่าวตราด - เกาะใกล้ฝั่ง - ที่อันตราย - กระจงไฟ

ย่านทางเข้าใกล้อ่าวตราด มีช่องทางที่กว้างที่สุดคือช่องทางเข้าจากด้านใต้ระหว่าง ก.กูด กับฝั่งแผ่นดินใหญ่ น้ำลึกในช่องเดินเรือช่องนี้ ตั้งแต่ 16-18 ม.

ก.กูด เป็นเกาะขนาดใหญ่รองลงไปจาก ก.ช้าง กว้างประมาณ 5.5 ไมล์ ยาวประมาณ 14 ไมล์ มีต้นไม้ใหญ่แน่นทึบ ตั้งอยู่ห่างแหลมน้ำลงไปทางใต้ประมาณ 17 ไมล์และห่างฝั่งประมาณ 16 ไมล์ เป็นเกาะสูงชัน มีหน้าผาตามชายเกาะ ยอดเขาที่ค่อนข้างชันไปทางใต้เป็นยอดสูงสุด 315 ม.

อ่าวสลัด เป็นอ่าวที่อยู่ทาง นอ. ของเกาะระหว่าง แหลมชายดู่ ซึ่งเป็นแหลมปลายเหนือสุดของเกาะกับ แหลมคลองกล้วย ซึ่งเป็นแหลมปลายตะวันออกสุด มีหมู่บ้านอยู่ในอ่าวนี้ เรือเล็กเข้าไปจอดที่บังลมในอ่าวนี้ได้ดี

อ่าวใหญ่ เป็นอ่าวที่อยู่ทางด้าน ซอ. ห่างจาก แหลมเทียน ซึ่งเป็นแหลมปลายใต้สุดของเกาะไปทางเหนือประมาณ 3 ไมล์ ประมาณกึ่งกลางปากอ่าวมีหินปรุมน้ำกองหนึ่ง เป็นกองหินอันตราย น้ำในอ่าวลึกชันเข้าไปเกือบถึงกันอ่าว มีบ้านหลายหลังคาเรือน มีสวนมะพร้าวและมีสะพานเทียบเรือคอนกรีตอยู่ในอ่าว

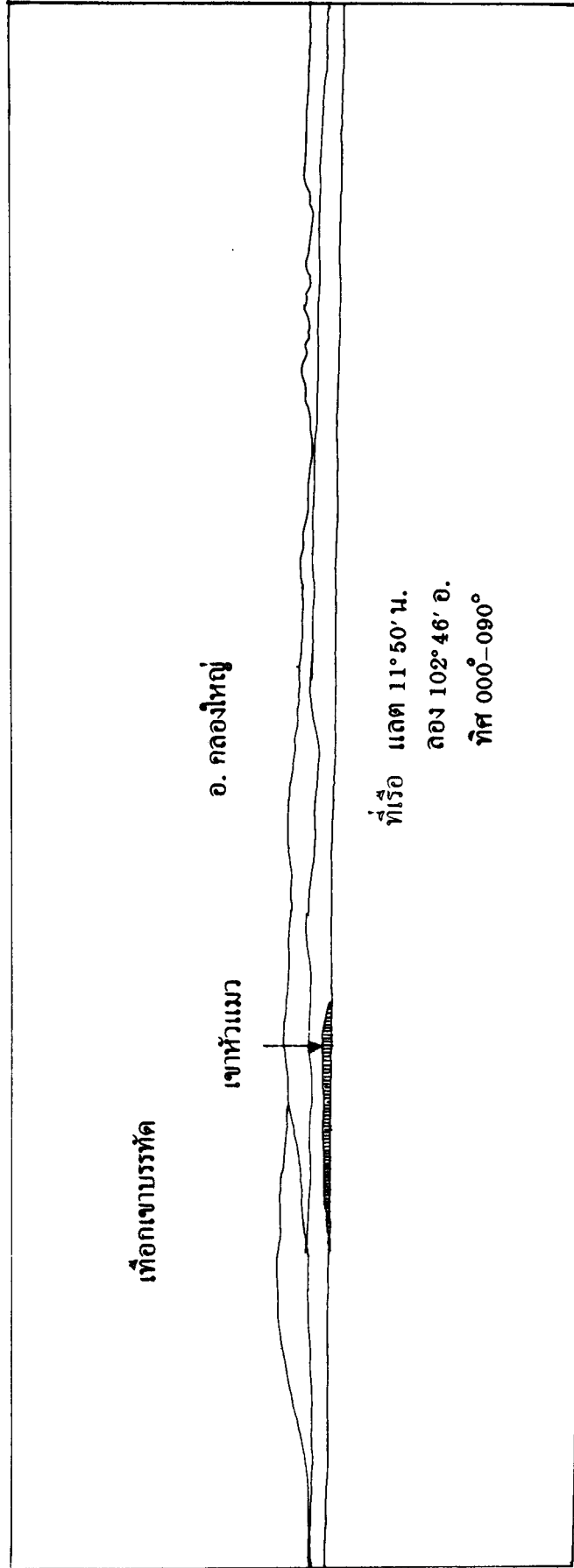
กระจงไฟแหลมเทียน ตั้งอยู่บนเนินเขาปลายแหลมเทียนของ ก.กูด ตัวลighthouse ประมาณ แลต. $11^{\circ}34'02''$ น. ลอง. $102^{\circ}35'28''$ อ. ตัวกระจงเป็นโครงเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 30 ม. ลักษณะไฟ Fl 10s 140m 19M

หินงับเข้า สูง 15 ม. อยู่ทาง นอ. ของแหลมเทียนห่างประมาณ 4 ไมล์ และอยู่ทางใต้ของแหลมงับเข้า ห่างประมาณ 600 ม. แหลมงับเข้าเป็นแหลมปากทาง อ่าวคลองเจ้า ด้านใต้

อ่าวคลองเจ้า อยู่ด้านตะวันตกของเกาะและค่อนข้างไปทางใต้ มีน้ำตื้นและลำธารน้ำไหลตลอดปี มีบ้านหลายหลังอยู่ปากลำธาร

ก.แรด เป็นเกาะเล็กยาวเรียว ยอดเกาะเป็นหลังเต่าสูง 10 ม. อยู่ห่างฝั่ง ก.กูดเพียงประมาณ 600 ม. จากทางเหนือของ แหลมหินคำ ซึ่งเป็นแหลมปลายตะวันตกสุดของ ก.กูด และเป็นแหลมปากทางเข้าอ่าวคลองเจ้าด้านเหนือ ระหว่างแหลมหินคำ กับ ก.แรด เป็นอ่าวชื่อ อ่าวเจ๊กก็ ในอ่าวมีลำธารไหลมาจากน้ำตก ช่องระหว่าง ก.แรด กับ ก.กูดเรือใหญ่ผ่านไม่ได้

ก.ไม้ซีเล็ก สูง 38 ม. อยู่หน้า อ่าวหลักอวน ทาง นว. ของ ก.กูด ห่างจากแหลมชายดู่ไปทาง ซว. ประมาณ 3 ไมล์ และห่างฝั่ง ก.กูด ประมาณครึ่งไมล์ บนเกาะมีมะพร้าวเกือบทั้งเกาะ เรือเล็กท้องถิ่นเข้าไปหลบที่บังลมในอ่าวหลักอวนได้ดี

(แผนที่หมายเลข 102,151)

3.52 ฝั่งจากเขาหัวแมงถึงบ้านหาดเล็ก - ที่ทอดสมอ - กระจังไฟ - เขตแดน

ฝั่งระหว่าง ข.หัวแมง ถึง บ้านหาดเล็ก สุดเขตแดนประเทศไทย มีแนวฝั่งลงไปทิศ ซ.ชอ. ระยะประมาณ 17 ไมล์ เป็นฝั่งที่ราบแคบ ๆ เชิงเขา ชายฝั่งเป็นหาดทรายยาวตลอด มีลำธาร เล็ก ๆ กระจายสายไหลลงสู่ทะเล

คลองไม้รุค ปากคลองไหลลัดทางเหนือของ ข.หัวแมง มี บ้านไม้รุค อยู่ริมฝั่งคลอง

ลึกจากชายฝั่งเข้าไปประมาณ 1-3 ไมล์ มีทิวเขายาวขนานไปกับฝั่ง มีระดับสูงได้ขึ้นทีละ น้อย ๆ ไปจนถึงสันเขา ยอดสูงสุด คือ ข.บรรทัด สูง 630 ม. อยู่ทาง น.อ. ของ ข.หัวแมง ระยะประมาณ 10 ไมล์ สันเขาในทิวเขานี้เป็นแนวเล็งเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา

คลองใหญ่ เป็นอำเภอชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ตัวอำเภออยู่ริมทะเลห่างจาก ข.หัวแมง ไปประมาณ 10 ไมล์ และห่างขึ้นมาทางเหนือของ ก.ยอ ของ กัมพูชา ประมาณ 10 ไมล์ มีถนนเลียบริมทะเลติดต่อกับตัวจังหวัดและเลยไปทางใต้จนถึงบ้านหาดเล็กระยะทางประมาณ 96 กม. ชายทะเลหน้า อ.คลองใหญ่น้ำตื้น พื้นท้องทะเลเป็นโคลน มีบ้านอยู่บนฝั่งคลองใหญ่และจากปากคลองใหญ่ มีบ้านปลูกอยู่บนน้ำเรียงติดต่อกันออกไปไกลจากฝั่ง ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพทำการประมง มีสะพานเทียบเรือประมงยื่นออกไปในทะเลยาว 840 ม.อยู่ทางเหนือของอำเภอ

ที่จอดเรือ สำหรับเรือกินน้ำลึก ประมาณ 3.5 ม. อยู่ทางตะวันตกของบ้านคลองใหญ่ห่าง ประมาณ 2 ไมล์

กระจังไฟคลองใหญ่ ตั้งอยู่บนเนินทางตะวันออกของชายฝั่งบ้านคลองใหญ่ ตำบลที่โดยประมาณ แลต.11°46'.5 น. ลอง.102°53'.4 อ. เป็นกระจังโครงเหล็กโปร่งสี่ขา ทาสีขาว สูงของตัวกระจัง 30 ม. ลักษณะไฟ F1 (2) 5s 4m 20M

หลักเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาหลักสุดท้ายอยู่ที่บ้านหาดเล็ก ซึ่งอยู่ทางใต้ของ อ.คลองใหญ่ ลงไปประมาณ 7 ไมล์ และอยู่ห่างขึ้นมาทางเหนือของ ก.ยอ (ของกัมพูชา) ราว 3.5 ไมล์ แนวเขตแดนประเทศ จากหลักสุดท้ายลากไปตามสันเขาต่าง ๆ ของทิวเขาบรรทัด ซึ่งเริ่มจาก แหลมสารพัดพิษ (ใน ค.คลองใหญ่ อ.คลองใหญ่) มีเขาชื่อต่าง ๆ คือ ข.คลองมะขาม (391 ม.) ข.คลองซุด (197 ม.) ข.ภูภิบาลี (245 ม.) ข.คลองมะนาว (261 ม.) ข.บรรทัด (ยอดสูง 630 ม.) ข.บรรทัด (ยอด 568 ม.) ข.บรรทัด (ยอด 656 ม.) เขานมทรายชื่อ (ยอด 1,293 ม.) ข.ปลายคลองปูนแห้ง (287 ม.) ข.ปลายคลองสิรามัน (456 ม.) ข.ทับบันไค (713 ม.) ข.คาบาด (704 ม.) ข.สามง่าม (620 ม.) ถึง ข.ตะแบงใหญ่ (914 ม.) เป็นสุดทิวเขา

ฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย

ตั้งแต่ปากน้ำเจ้าพระยา ถึง ปากน้ำสุโขทัย อ.ตากใบ จ.นราธิวาส

(แผนที่หมายเลข 001,222,248)

4.1 ฝั่งจากปากน้ำเจ้าพระยาถึงปากน้ำท่าจีน - แม่น้ำท่าจีน - กระจังแม่โพ

ฝั่งจากปากน้ำเจ้าพระยาไปทางตะวันตกถึงปากน้ำ แม่น้ำท่าจีน ระยะห่างประมาณ 18 ไมล์ ฝั่งตอนนี้มีหาดโคลน แห่งเมื่อน้ำลง ยื่นออกไปในทะเลไกลตั้งแต่ 0.2-2 ไมล์ เขตน้ำลึก 10 ม. อยู่ห่างฝั่งประมาณ 10 ไมล์ เป็นบริเวณที่มีน้ำปะจับปลา

แม่น้ำท่าจีน มีสันดอนตั้งขวางปากน้ำอยู่ น้ำบนสันดอนลึกประมาณ 0.5 ม. ปากแม่น้ำนี้หาที่ลงได้ยากเนื่องจากเป็นที่ต่ำและมีต้นไม้มาก แต่บริเวณปากน้ำมักจะมีเรือประมงแล่นเข้าออกอยู่เสมอในขณะมีน้ำในร่องพอสมควร บริเวณที่เรียกว่าปากน้ำคือบริเวณ แหลมหัวโพ มีบ้านหัวโพตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ (ประมาณ แลต.13°30'33" น. ลอง.100°16'28" อ.) ปากน้ำกว้างประมาณ 640 ม. มีโพพางจับปลาตั้งขวางอยู่เกือบกลางร่องเรือเดิน 1 ปาก บนฝั่งแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีบ้านเรือนตั้งอยู่มาก มีสะพานคอนกรีตข้ามแม่น้ำอยู่ตอนเหนือขึ้นไปจากปากน้ำ ประมาณ 4 ไมล์เป็นสะพานบน ถนนพระราม 2 (ธนบุรี-ปากท่อ) ในเมืองมีเสาโทรคมนาคมเป็น โครงเหล็ก สูง 64 ม. มีไฟที่ยอดเสา ในคืนที่อากาศดีจะมองเห็นไฟยอดเสาโทรคมนาคมได้ไกลถึงสันดอน ปากน้ำ ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำได้รับการขุดลอก รักษาร่องและวางทุ่นเครื่องหมายทางเรือ โดยกรมเจ้าท่า น้ำลึกในร่อง 3 ม.จากระดับน้ำลงต่ำสุด ร่องกว้าง 60 ม. ตอนในเข้าไปลึก 3-10 ม. มีทุ่นไฟปากร่อง เป็นทุ่นรูปกระป๋องสีแดงสลักรูปดาวในแนวตั้ง ลักษณะไฟ Fl 3s 7M วาง ไว้ในตำบลที่ แลต.13°25'59" น. ลอง.100°00'00".5 อ. มีทุ่นก้ำกับร่อง 6 ทุ่น และมีหลักไฟหน้า 1 คู่ เข็มจริง 338° มีรายละเอียดดังนี้

- ไฟหน้าดวงหน้า อยู่ในตำบลที่ แลต.13°31'05".2 น. ลอง.100°16'35".4 อ.

ลักษณะไฟ Fl G 4s 16m 11.45M

- ไฟหน้าดวงหลัง อยู่ในตำบลที่ แลต.13°31'43".2 น. ลอง.100°16'20".1 อ.

ลักษณะไฟ Fl (2) 6s 22m 15.2M

การนำเรือเข้าร่อง จากทุ่นไฟปากร่อง ให้นำเรือตามแนวหลักไฟหน้าให้หลักไฟหน้าหลังทับกัน เข็มจริง 338° เมื่อถึงทุ่นหมายเลข 6 ตรงหน้า กระจังแม่โพท่าจีน จึงเลี้ยวซ้ายไปประมาณกลางแม่น้ำ น้ำในร่องตอนนี้ลึกขึ้น บริเวณหน้าตัวเมืองน้ำลึก 6-10 ม. เมื่อแม่น้ำคั่งไป ให้พยายามรักษาเรือให้อยู่ใกล้ไปทางฝั่งตรงข้ามคือฝั่งท้องคู้ การเข้าร่องควรใช้แผนที่ร่องน้ำของกรมเจ้าท่า

(แผนที่หมายเลข 001,222,248)

ประกอบ และควราให้คนท้องถิ่นที่ชำนาญร่องช่วยแนะนำการเดินทางเดินเรือ

คลองมหาชัย อยู่ใกล้ตัว จ.สมุทรสาคร แยกทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ คลองนี้เรือเล็กเดินขึ้น
ไปติดต่อกับคลองภายในอื่น ๆ ไปสู่แม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพฯ ฯ ได้

คลองสรรพสามิต (คลองสหกรณ์) อยู่เกือบติดปากน้ำท่าจีนทางฝั่งตะวันออก เป็นทางคมนาคม
ภายใน เชื่อมแม่น้ำท่าจีนกับแม่น้ำเจ้าพระยา ปากคลองด้านแม่น้ำเจ้าพระยาอยู่ที่ด้านเหนือป้อมพระจุล
จอมเกล้า อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ

กระโจมไฟทำหิน ตั้งอยู่ที่แหลมหัวโพงฝั่งตะวันตกของปากทางเข้าแม่น้ำ เป็นกระโจมโครง
เหล็กโปร่ง 3 ขา ทาสีขาว สูง 15 ม. ลักษณะ 1P F1 3s 18m 12M

จ.สมุทรสาคร เป็นเมืองชายทะเลเล็ก ๆ ตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งเหนือของแม่น้ำท่าจีนห่างจาก
ปากน้ำขึ้นไปทางเหนือประมาณ 2 ไมล์ การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ ฯ ได้โดยทางรถไฟ
และรถยนต์ ประชาชนส่วนใหญ่มิอาชีพทำการประมง มีเรือประมงจำนวนมาก เสี่ยงอาหารอุดม
สมบูรณ์ มีท่าเทียบเรือสินค้าขนาดไม่เกิน 1,000 ตัน มีสถานบริการน้ำจืดให้กับเรืออยู่ที่หน้า วัด
บางหญ้าแพรก มีคานเรือประมงหลายแห่ง

(แผนที่หมายเลข 001,223,248)

4.2 ฝั่งจากปากน้ำท่าจีนถึงปากน้ำแม่กลอง - แม่น้ำแม่กลอง - เครื่องหมายช่วยการเดินทางเรือ

ฝั่งตั้งแต่ปากน้ำท่าจีนถึง ปากน้ำแม่กลอง ระยะทางประมาณ 18 ไมล์ ไปทาง วา. ฝั่ง
ตอนนี้เป็นที่ต่ำ มีป่าไม้ชายเลนตามชายฝั่ง ลึกจากชายฝั่งเข้าไปในแผ่นดินมีนาเกลือ มีหาดโคลน
แห้งเมื่อน้ำลง ยื่นออกไปในทะเล ไกลประมาณ 0.2 ไมล์ ถึง 3 ไมล์ มีปะป๊ะจับปลา

แม่น้ำแม่กลอง ย่นเข้าไปใกล้ปากน้ำมีปะป๊ะมาก ปากน้ำกว้างประมาณ 0.3 ไมล์ มีสันดอนขวาง
ปากน้ำอยู่ เขตสันดอนแผ่ออกจากฝั่ง ไกลประมาณ 3.5 ไมล์ ปากน้ำสังเกตได้ยากเพราะเป็นที่ต่ำ
มีป่าไม้ชายเลนตามชายฝั่ง ร่องน้ำเดินเรือเป็นร่องตรงจากปากน้ำลงไปในทิศประมาณ ซซอ. ร่อง
น้ำได้รับการขุดลอก รักษาร่อง และวางทุ่นเครื่องหมายทางเรือโดยกรมเจ้าท่า ร่องน้ำลึก 2 ม.
จากระดับน้ำลงต่ำสุด กว้าง 40 ม. มีทุ่นปากร่องรูปกระบอกทาสีแดงสลับขาวตามแนวตั้ง วางไว้
ในตำบลที่ แลต.13°16'44".7 น. ลอง.100°00'52".2 อ. ลักษณะ 1P F1 3s 7M มีทุ่นกำกับ
ร่อง 6 ทุ่น และมีหลักโพน้า 1 คู่ เข็มจริง 013° มีรายละเอียดคือ

- โพน้าดวงหน้า อยู่ในตำบลที่ แลต.13°18'14".7 น. ลอง.100°01'13".5 อ.

ลักษณะ 1P F1 (2) G 4s 9.8m 11.45M

(แผนที่หมายเลข 001,223,248)

- 1พนาดวงหลัง อยู่หน้าตำบลที่ แลต.13°18'46".4 น. ลอง.100°01'20".8 อ.
ลักษณะ 1พ F1 4s 12.8m 15.2M

เมื่อพันท่นหมายเลข 2 เข็มเข้าเปลี่ยนอีกหลายเข็ม ต้องสังเกตุท่นกากับร่อง พันปากน้ำเข้าใบ แล้วน้ำในร่องน้ำลึก 2-10 ม. การนำเรือเข้าร่องควาราชัแผนที่ร่องน้ำของกรมเจ้าท่าประกอบ และควาราคัดตองกันที่ชานาญร่องชายแะนากการเดินเรือ

มีถังน้ำมันอยู่บริ เวณหัวแหลมปากทาง เข้าฝั่งตะวันออกของลำนน้ำ มีบ้านเรียงรายริมฝั่งทั้งสองจน ถึงตัวเมือง มีสะพานคอนกรีตทอดข้ามแม่น้ำ ณ ตำบลที่ห่างจากปากน้ำขึ้นไปประมาณ 1.6 ไมล์ เป็น สะพานบน ถนนพระราม 2 (ธนบุรี-ปากท่อ) ชื่อ สะพานพระพุทธเลิศหล้า มีเสาโทรคมนาคม เป็น เสาโครงเหล็กโปร่ง สูง 76 ม.อยู่ในเมือง มีไฟแดงที่ยอดเสา ในคืนที่อากาศดี จะมองเห็นไฟยอด เสาโทรคมนาคมได้ไกลถึงสันดอนปากน้ำ

จ.สมุทรสงคราม เป็นเมืองชายทะเลเล็ก ๆ ตัวเมืองตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันออกของแม่น้ำห่างจาก ปากน้ำขึ้นไปทางเหนือประมาณ 3 ไมล์ การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ ได้โดยทางรถไฟและ รถยนต์ ประชากรมีอาชีพหลักในการประมง มีเรือประมงมาก มีอุตสาหกรรมเล็กเรียงรายอยู่ในแม่น้ำ ตามชายฝั่งมีการเลี้ยงหอย ทานาเกลือ อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ การทำสวนมะพร้าว สวนผลไม้ เสิบียง อาหารอุดมสมบูรณ์

กระโจมไฟแม่กลอง เป็นกระโจมโครงเหล็กโปร่ง 4 ขา ทาสีขาว สูง 30 ม. ลักษณะ 1พ F1 (3) 12s 31m 16M

(แผนที่หมายเลข 001,248)

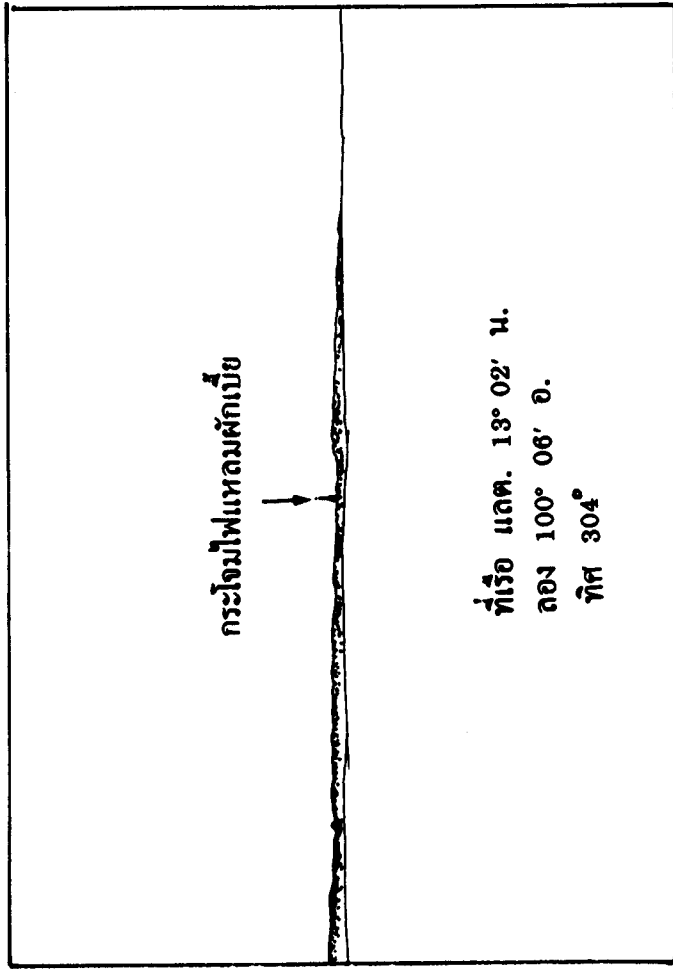
4.3 ฝั่งจากปากน้ำแม่กลองถึงแหลมผักเบี้ย - ที่อันตราย - กระโจมไฟ

ฝั่งระหว่างปากน้ำด้านใต้ของแม่น้ำแม่กลองกับ คลองบางตะบูน ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซว.ประมาณ 6 ไมล์ เป็นฝั่งของอ่าวเว้งเว้า ชาวบ้านท้องถิ่นเรียกชื่อ อ่าวบางตะบูน มีหาดโคลนแห้งยื่นออกไป นทะเลประมาณ 2.5 ไมล์ อ่าวนี้มีปิ๊ะและฟาร์มเลี้ยงหอยมากอยู่ใกล้ปากคลองบางตะบูน

ในคลองบางตะบูน มี บ้านบางตะบูน เป็นหมู่บ้านประมง มีบ้านเรือนเรียงรายทั้งสองฝั่งคลอง จากคลองบางตะบูนมีคลองติดต่อกับ แม่น้ำเพชรบุรี (แม่น้ำเพชร)

ปากแม่น้ำเพชรบุรี อยู่ห่างจากปากคลองบางตะบูนไปทาง ซอ. ประมาณ 3.8 ไมล์ มี ช.ตะ- เครา เป็นที่สังเกตุ เขานี้เป็นเนินเขาย่อม ๆ สูง 59 ม. อยู่ห่างจากน้ำเพชรบุรีไปทางตะวันตก 3 ไมล์ บริเวณสองฝั่งใกล้ปากน้ำมีบ้านอยู่หนาแน่น เป็นที่ตั้งที่ว่าการ อ.บ้านแหลม

จ.เพชรบุรี มีตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเพชรบุรี ทางทิศ ซว. จากปากน้ำขึ้นไป ประมาณ

(แผนที่หมายเลข 001,248)

8 ไมล์ มีเขาโคดลูกย่อมๆ อยู่ใกล้ๆ ตัวเมือง คือ ข.บรรดิอิฐ สูง 121 ม. ห่างไปทาง นอ.ของ ข.บรรดิอิฐ ประมาณครึ่งไมล์ มี ข.วัง ซึ่งมีเจดีย์อยู่ที่ยอด ในเวลากลางคืนแสงไฟบนยอด ข.วัง เห็นได้ไกลถึงชายทะเล การคมนาคมทางบกติดต่อกรุงเทพฯ ได้ทั้งทางรถไฟ ระยะทางประมาณ 165 กม. และทางรถยนต์ ประชาชนมีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำนาเกลือ และประมง สินค้าที่มีชื่อเสียงคือ น้ำตาลโตนด ซึ่งเรียกว่า น้ำตาลเมืองเพชร มีตลาดใหญ่ในเมือง เสี่ยงอาหารหาได้ง่าย และอุดมสมบูรณ์

แม่น้ำเพชรบุรีตอนใกล้ปากน้ำเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า คลองบ้านแหลม บริเวณย่านทางเข้าปาก คลองบ้านแหลม คือ อ่าวบ้านแหลม เรือขนาดย่อมจอดที่อ่าวนี้ในบริเวณน้ำลึก 3-4 ม. เรือเล็กที่ ชาวญ้อท้องถิ่นสามารถเดินเรือในคลองจากบ้านแหลมไปถึงตัว จ.เพชรบุรี ได้ เสี่ยงสดพอหาได้ที่ บ้านแหลม สัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ในหน้าทำปี๊บ มีถนนสภาพดีจาก อ.บ้านแหลม ไปยังตัวเมือง

ฝั่งบริเวณ บ้านปากทะเล ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซอ. ของปากคลองบ้านแหลมประมาณ 5.6 ไมล์ เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ฝั่งบริเวณนี้เป็นฝั่งราบต่ำ มีป่าไม้ชายเลน มีหาดโคลนแห้งยื่นออกจาก ฝั่งไปไกลประมาณ 1-2 ไมล์

ฝั่งตั้งแต่ปลายแหลม ซึ่งอยู่ห่างไปทางตะวันออกของบ้านปากทะเล ประมาณ 1 ไมล์ ไปถึง แหลมผักเปีย ซึ่งอยู่ทาง ซอ. ห่างประมาณ 6 ไมล์ เป็นฝั่งที่มีลักษณะเว้าเป็นอ่าว มีหาดโคลน แห้งเมื่อน้ำลง ยื่นออกไปจากฝั่งตั้งแต่ 0.2-2 ไมล์ แหลมผักเปียเป็นแหลมหาดทราย มีพื้นที่ราบ ต่ำ เป็นแหลมที่ยื่นออกไปในทะเลมากที่สุดทางฝั่งตะวันตกของก้นอ่าวไทย มีหาดทรายจอยแห้งเมื่อ น้ำลงยื่นต่อจากปลายแหลมผักเปียไปบนทิศ นอ. ยาวประมาณ 1 ไมล์ หาดทรายนี้เป็นอันตรรายต่อ เรือเล็กที่แล่นเลาะใกล้ฝั่งในเวลาคลื่น ปลายแหลมผักเปียมีกระโจมไฟ

กระโจมไฟแหลมผักเปีย ตัวกระโจมเป็นคอนกรีต 3 ขา ทาสีขาว สูง 21 ม. ลักษณะไฟ F1 3s 22m 10M

(แผนที่หมายเลข 001,246,248)

4.4 ฝั่งจากแหลมผักเปียถึง เขาตะเกียบ - ที่อันตรราย - กระโจมไฟ

ฝั่งระหว่างแหลมผักเปียถึง ข.ตะเกียบ มีแนวฝั่งเกือบตรงลงไปทางใต้ ระยะทางประมาณ 33 ไมล์เป็นฝั่งหาดทรายราบแต่ตลอด มีหมู่บ้านและสถานที่พักตากอากาศเรียงรายตามชายฝั่ง ลึก จากชายฝั่งตั้งแต่ อ.ชะอำ ลงไป มีเขาใกล้และไกลฝั่ง ใช้เป็นที่หมายในการหาที่เรือได้

ชายฝั่งทะเลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เป็นนามที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ เรียกชายฝั่งทะเลตั้งแต่บริเวณ หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ถึง อ.บางสะพาน

(แผนที่หมายเลข 001,246)

จ.ประจวบคีรีขันธ์ ความยาวประมาณ 110 ไมล์ เพื่อแสดงถึงพระปรีชาสามารถของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและเพื่อประกาศพระเกียรติคุณของพระมหากษัตริย์ไทยให้ปรากฏพระนามบนแผนที่

หาดเจ้าสำราญ อยู่ห่างจากแหลมผักเบี้ยไปทาง ซ.ว. ประมาณ 3 ไมล์ มีหมู่บ้านประมงและที่พักตากอากาศ ในถ้ำคูสั่นลมสงบ เรือประมงเล็กขนถ่ายสัตว์น้ำขึ้นที่ชายหาดนี้ แล้วบรรทุกเรือเข้าตัว

จ.เพชรบุรี มีถนนสภาพดีระยะทาง 16 กม. และมีถนนเลียบริมหาดไปทางใต้จนถึง อ.ชะอำ

ข.เจ้าลายใหญ่ ยอดสูง 372 ม. ตั้งอยู่ในทิศ 215° ของปลายแหลมผักเบี้ยระยะประมาณ 16 ไมล์ และอยู่ลึกจากฝั่งทะเลเข้าไปประมาณ 2.7 ไมล์

ข.พระรอบด้ เป็นเขาสูงใหญ่ยอดสูงสุด สูง 642 ม. อยู่ห่าง ซ.ว. ของ ข.เจ้าลายใหญ่ ห่างประมาณ 6 ไมล์ เขานี้เห็นออกไปได้ไกลในทะเล

บ้านชะอำ อยู่ชายฝั่ง อ.ชะอำ ห่างจาก ข.เจ้าลายใหญ่ไปทาง ซ.อ. ประมาณ 2 ไมล์ ที่ฝั่งบริเวณทางเหนือของบ้านชะอำ มีเขื่อนกันคลื่นคู่หนึ่งเป็นเขื่อนถมดินทอดขนานยื่นออกไปจากฝั่ง ในช่องระหว่างเขื่อน ได้ถูกขุดให้มีน้ำลึกพอที่เรือใหญ่แล่นเข้าไปเทียบท่าที่ฝั่ง เพื่อบรรทุกปูนซิเมนต์จากโรงงานปูนซิเมนต์ที่ตั้งอยู่ภายในได้ บ้านชะอำปัจจุบันได้ถูกพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของฝั่งตะวันตก มีโรงแรม และบ้านพักตากอากาศเกิดขึ้นมากมาย มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศนิยมมาตากอากาศที่ชะอำนี้ ในวันหยุดสุดสัปดาห์มาก

มฤคทายวัน อยู่ห่างไปทางใต้ของบ้านชะอำประมาณ 4.5 ไมล์ มีพระราชวังเก่าสมัยรัชกาลที่ 6 ตั้งอยู่ที่นี้

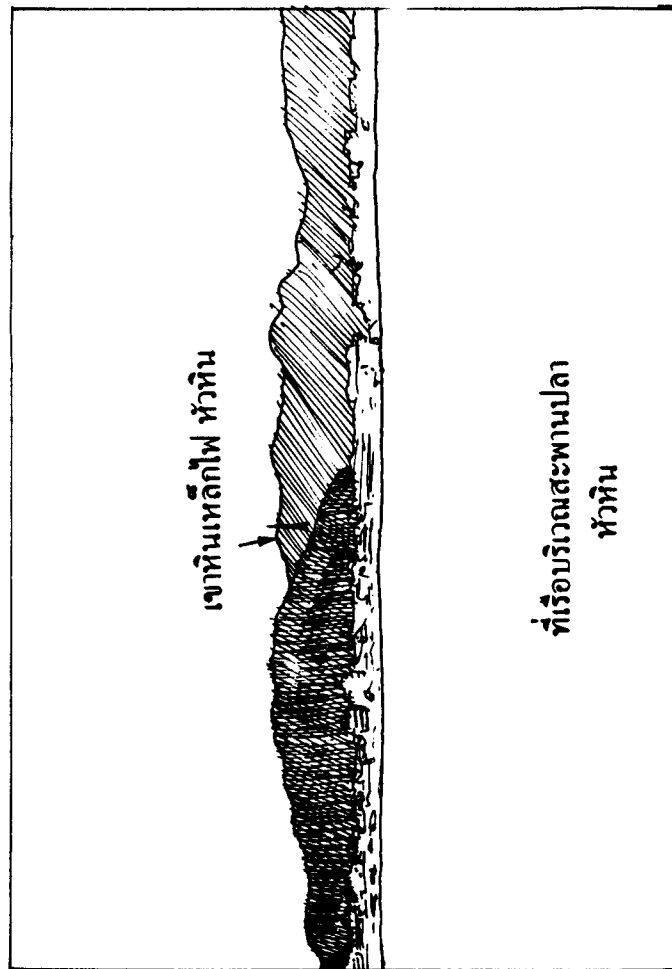
ข.ปากปลา ยอดสูง 469 ม.อยู่ทาง ซ.อ. ของ ข.พระรอบด้ ห่างลงไปประมาณ 4 ไมล์

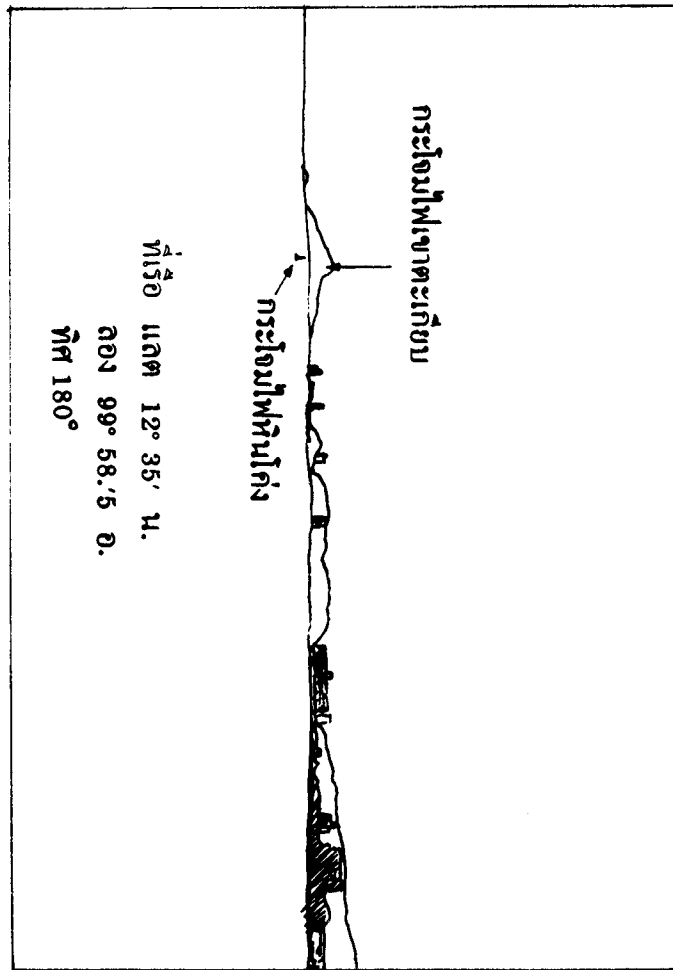
บ้านบ่อฝ้าย อยู่ห่างลงไปทางใต้ของมฤคทายวัน ประมาณ 6.5 ไมล์ มีสนามบินและศูนย์ฝึกการบินพลเรือน

อ.หัวหิน ขึ้นกับ จ.ประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างไปทางใต้ของมฤคทายวันประมาณ 8.5 ไมล์ เป็นเมืองตากอากาศ มีโรงแรม บังกาโลและบ้านพักตากอากาศเรียงรายไปตามชายหาด มีพระราชวังไกลกังวลอยู่ทางเหนือของตัวอำเภอเล็กน้อย และมีสะพานท่าเทียบเรือคอนกรีต 2 สะพาน ยื่นออกจากฝั่งไกลประมาณ 240 ม. และ 190 ม. เป็นท่าสำหรับเทียบเรือประมงเล็ก ขนถ่ายสัตว์น้ำ หัวหินเป็นทางผ่านของรถไฟสายใต้และทางหลวงแผ่นดินสายเพชรเกษม

ข.หินเหล็กไฟ สูง 256 ม. ตั้งอยู่ติดต่อกันไปทาง ซ.อ. ของ ข.ปากปลา และอยู่ห่างฝั่งหาดหัวหินประมาณ 1 ไมล์

ข.ตะเกียบ เป็นเขาโดดเกลี้ยงติดทะเล สูง 124 ม.อยู่ทางใต้ของหาดหัวหินประมาณ 3 ไมล์ ที่บนเขามีวัดอยู่ มีถนนจากตีนเขาจนถึงวัด ถ้ามองจากหาดหัวหินมายัง ข.ตะเกียบ จะเห็น

(แผนที่หมายเลข 001,246)

พระพุทธรูปปูนองค์ใหญ่ ยืนพิง ช.ตะเกียบอยู่ และบนยอดเขายังมีพระเจดีย์อีกด้วย

พระเจดีย์เขาตะเกียบ ตั้งอยู่บนยอดเขา เป็นพระเจดีย์เหล็กโบราณ 3 ซา ทาสีขาว สูง 7 ม.

ลักษณะไฟ F1 (2) 12s 131m 15M

ตั้งแต่บ้านชะอำจนถึง ช.ตะเกียบมีที่อันตรายใกล้ฝั่ง คือ

เขตทรายน้ำลึก 2.4 ม. อยู่ห่างจาก ช.เจ้าลายใหญ่ ไปทางตะวันออก ประมาณ 6 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งหน้าบ้านชะอำออกไปประมาณ 4.5 ไมล์ ในระหว่างเขตนี้กับฝั่งมีน้ำลึก 4-8 ม. ต่อลงไปทาง ซ.ชอ.ประมาณ 1 ไมล์ มีเขตน้ำลึก 3.5-5 ม.อีกเขตหนึ่งยาวประมาณ 5 ไมล์

ดินโคลง เป็นดินเลนน้ำ อยู่ประมาณหน้าโรงแรมของการรถไฟแห่งประเทศไทย ดินกองนี้เกือบจะเรียกว่าเป็นดินชายฝั่ง แต่ก็มีร่องน้ำระหว่างดินกับฝั่งพอที่เรือยนต์เล็กผ่านได้ บนดินโคลงมีพระเจดีย์ไฟเป็นเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือ

พระเจดีย์ไฟดินโคลง มีลักษณะเป็นเสาคอนกรีต ทาสีขาวดำสลับกันตามนอน สูง 7 ม. เห็นได้ไกล 4 ไมล์ ลักษณะไฟ F1 R 3s 7m 4M

ดินเสา มียอดไฟล้นน้ำ 3 ม. และมียอดที่อยู่ใต้น้ำอีก 2 ยอด อยู่ใกล้ๆ ทาง นอ. และ ซอ. ของยอดที่ไฟล้นน้ำ ห่างจาก ช.ตะเกียบไปทางตะวันออกประมาณ 0.8 ไมล์ ช่องระหว่างดินเสา กับ ช.ตะเกียบ เรือสามารถแล่นผ่านได้

4.5 ที่จอดเรือ - พื้นที่อันตราย

ที่จอดเรือที่หัวดินคือ บริเวณห่างจาก ช.ดินเหล็กไฟ ไปทาง นอ. ราว 2.5 ไมล์ น้ำลึก 6 ม.

นอกฝั่งระหว่างหาดเจ้าสำราญถึงหัวดิน ได้กำหนดพื้นที่อันตรายไว้ที่หนึ่ง เพื่อใช้ในการปลดอาวุธและถังเชื้อเพลิงอะไหล่เครื่องบิน เป็นพื้นที่ที่อยู่ในกรอบจุดพิงค์ต่อไปนี้

- แลต. $12^{\circ} 53'$ น. ลอง. $100^{\circ} 20'$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 53'$ น. ลอง. $100^{\circ} 25'$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 35'$ น. ลอง. $100^{\circ} 11'.5$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 35'$ น. ลอง. $100^{\circ} 17'$ อ.

4.6 ฝั่งจากเขาตะเกียบถึงเขาสามร้อยยอด - เกาะใกล้ฝั่ง - พระเจดีย์ไฟ

จาก ช.ตะเกียบ เรือลงไปทางใต้จนถึง ช.กะโหลก ระยะทางประมาณ 11 ไมล์ ฝั่งทะเลเป็นที่ต่ำและมีเขาสลับกันไป ฝั่งเป็นหาดทรายตลอด ต่อจาก ช.กะโหลกไปถึงเขายอดสูง

(แผนที่หมายเลข 001)

213 ม.๖๕ ก.นมสาว ผังจะเป็นอ่าวเว้าเข้าใบ

ก.ทราย (ก.สิงห์โต) เป็นเกาะเล็กๆ สูง 3.5 ม. มีรูปร่างลักษณะคล้ายสิงห์โต อยู่ห่างใบทาง ซอ. ของ ช.ตะเกียบ ประมาณ 2 ไมล์

ก.ซีนา สูง 15 ม. และ ก.สะเตา สูง 29 ม. เป็นเกาะเล็กๆ ตั้งอยู่คู่กันห่างใบทางใต้ของ ก.ทราย ประมาณ 0.6 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งประมาณ 1 ไมล์ ก.ซีนา อยู่ด้านนอกของฝั่ง เรือเดินในระหว่าง เกาะคู่นี้กับฝั่งใต้

แม่น้ำปราณบุรี ไหลลงสู่ทะเลทางใต้ของ ช.ตะเกียบ ระยะทางประมาณ 6.5 ไมล์ แม่น้ำบางตอนคดเคี้ยวมาก เรือเล็กเข้าได้ถึงที่ว่าการ อ.ปราณบุรี ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปจากฝั่งประมาณ 4.5 ไมล์ น้ำในแม่น้ำเค็ม แต่ในฤดูฝนน้ำจึงออกมาจนถึงปากน้ำ ที่ปากน้ำเป็นหาดทราย มีหมู่บ้านประมง เมื่อเข้าใกล้ปากน้ำจะสังเกตเห็นได้โดยมีเขายูสองข้างของปากน้ำ ทางฝั่งใต้ของแม่น้ำมีวัดแลเห็นได้จากระยะไกล มีสะพานเทียบเรือประมงเล็กหนึ่งสะพาน เป็นสะพานคอนกรีตยื่นออกจากฝั่งบ้านปากน้ำปราณบุรีออกไปในทะเล

ช.กะโหลก สูง 131 ม. เป็นเขาโดดชันติดทะเล เป็นหัวแหลมอยู่ห่างใบทางใต้ของแม่น้ำปราณบุรี ประมาณ 4 ไมล์ ๖๕ เป็นที่หมายในการเดินเรือได้ดี

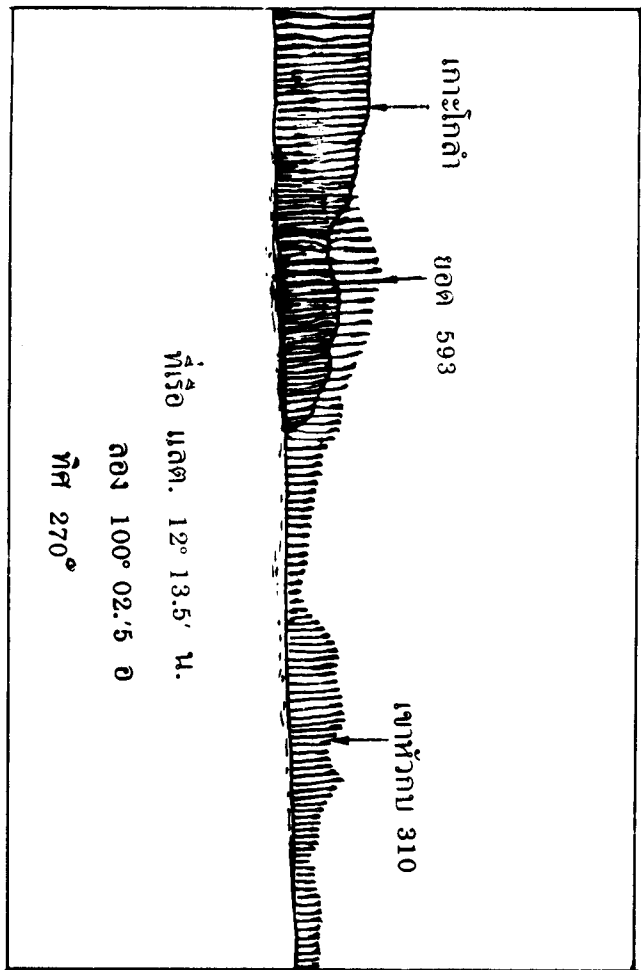
ก.โกลา สูง 197 ม. อยู่ห่างจาก ช.กะโหลก ใบทางใต้ประมาณ 5 ไมล์ ห่างจากฝั่ง 1 ไมล์ เป็นเกาะดินหนามหน่อแหลมคมและชัน

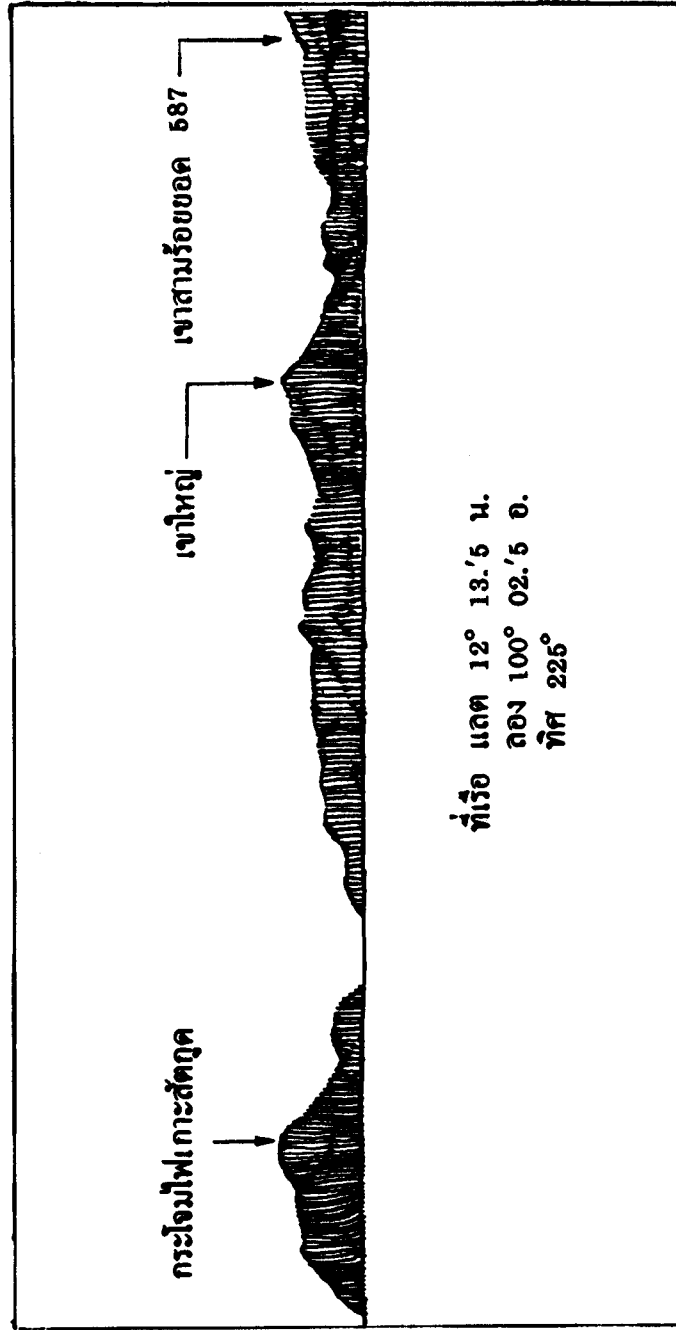
ก.นมสาว เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 92 ม. อยู่ห่างจาก ก.โกลา ใบทางใต้ประมาณ 0.2 ไมล์ และอยู่เกือบติดฝั่ง ทาง ซอ. ของเกาะนี้มีเกาะเล็ก ๆ อีก 2 เกาะ อยู่ใกล้ฝั่งห่างจาก ก.นมสาว ประมาณครึ่งไมล์

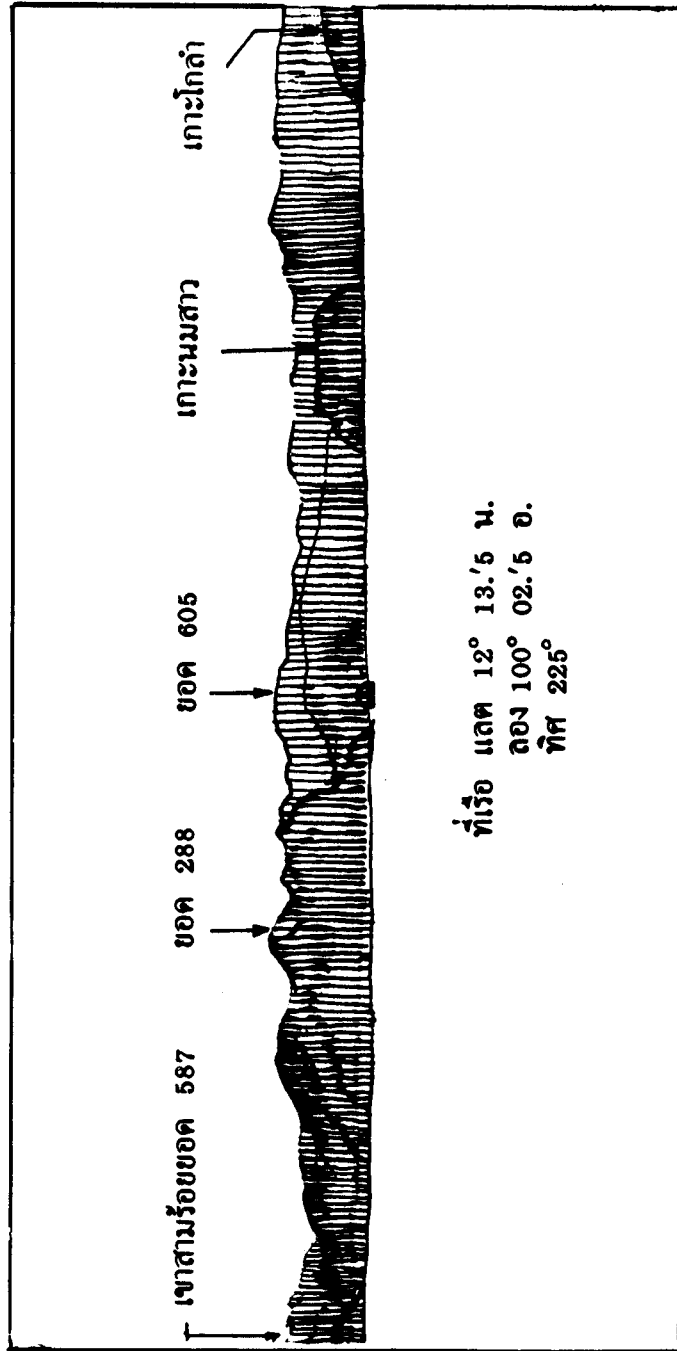
ก.สัตกูด สูง 152 ม. เป็นเกาะดินหนามหน่อแหลมคมทั้ง เกาะ อยู่ห่างจาก ก.โกลา ใบทาง ซอ. ประมาณ 2 ไมล์ ในระหว่างฝั่งกับด้าน ซว. ของเกาะนี้ มีหินอันตรายกองหนึ่งอยู่ใกล้ฝั่ง น้ำในช่องนี้ตื้น

กระโจมไฟเกาะสัตกูด ตั้งอยู่บนยอด ก.สัตกูด เป็นกระโจมไฟคอนกรีต 3 ขา ทาสีขาว สูง 10 ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 15s 160m 16M

ช.สามร้อยยอด เป็นทิวเขาใกล้ฝั่งทางด้านตะวันตกของ ก.สัตกูด อยู่ลึกเข้าไปในฝั่งราว 4 ไมล์ มียอดสลับซับซ้อนมาก ยอดสูงอยู่ทางด้านเหนือสองยอด สูง 593 ม. และ 605 ม. ทางด้านใต้มียอดสูงเด่นเห็นได้ชัดแต่ไกลยอดหนึ่งสูง 587 ม.

(แผนที่หมายเลข 001,224)

4.7 ฝั่งจากเขาสามร้อยยอดถึงเขาคาม่องสาย

ตั้งแต่หัวแหลมซึ่งอยู่ทาง ซ. ของ ก.สัดกูด ลงไปถึง ซ.คาม่องสาย (มองใส) มีแนวฝั่งใบในทิศ ซ. ระยะประมาณ 25 ไมล์ จากจุดหัวแหลมเดียวกันข้างต้นนี้ ลงไปทาง ซ. ประมาณ 6 ไมล์ ถึง ซ.แครง สูง 137 ม. เห็นเด่นติดทะเล ขอบฝั่งช่วงนี้มีลักษณะ เป็นอ่าวๆ หนึ่ง เวลานั้นน้ำลง มีหาดทรายและโคลนยื่นออกไปในทะเล เลไกลประมาณ 0.7 ไมล์ มีอาหารสายหนึ่งไหลลงสู่กันอ่าวนี้ ากส์ ๆ ปากอาหารด้านใต้มีเขาสูง 246 ม. ชื่อ ซ.แดง ฝั่งต่อจาก ซ.แครง ลงไปถึง ซ.คาม่องสาย ก็มีลักษณะ เป็นอ่าวอีกอ่าวหนึ่ง บนฝั่งมีต้นไม้ทึบ มี บ้านกุย เป็นหมู่บ้านประมงอยู่ปากคลองกุยในอ่าวนี้

ซ.คาม่องสาย สูง 269 ม. ยาวไปตามแนวเหนือใต้ ด้านตะวันออกของเขาคดทะเลน้ำลึกชัน

4.8 อ่าวประจวบคีรีขันธ์ - เกาะ - ที่อันตราาย - สถานีวัดระดับน้ำ - กระจังไฟ - ที่จอดเรือ

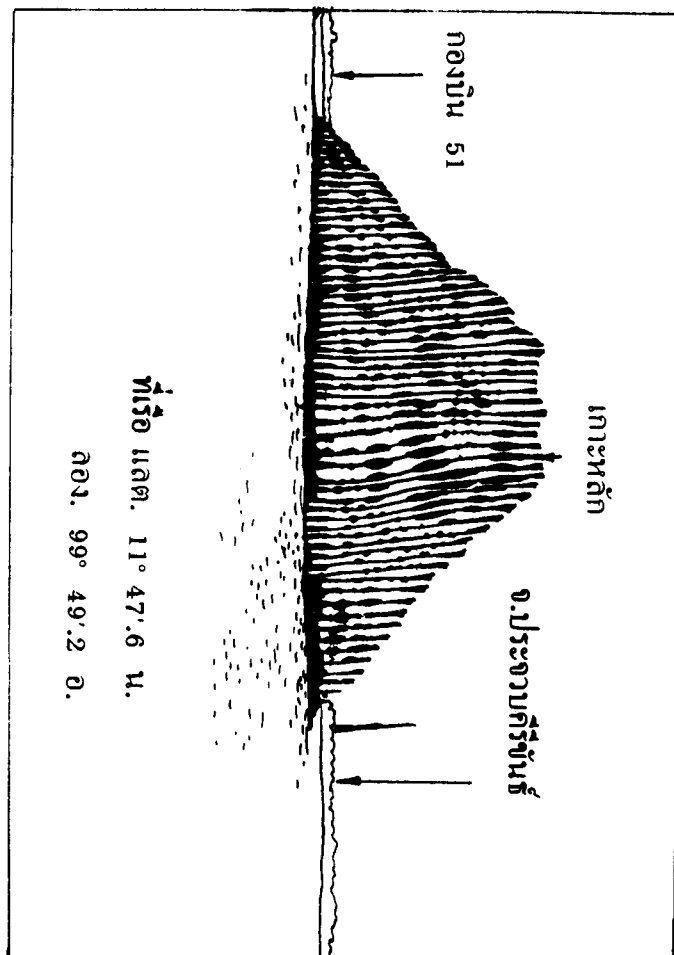
อ่าวประจวบคีรีขันธ์ มีปากอ่าวเปิดระหว่าง ซ.คาม่องสายกับ ซ.รวมหมวก ซึ่งอยู่ทาง ซ.ซ. ห่างประมาณ 2.5 ไมล์ ตอนกลางอ่าวมี ซ.ช่องกระจัง ซึ่งมีเจดีย์ที่ยอดและมีบันไดทางขึ้น และมีช่องรูทะลุอยู่รูหนึ่งตอนบนของเขาคด ในเวลากลางวันใช้เป็นที่หมายในการเดินเรือเข้าอ่าวได้ดี เมื่อเรืออยู่ทางตะวันออกของเขาคด จะเห็นรูทะลุเป็นช่องคล้ายกระจัง ทางใต้ของ ซ.ช่องกระจัง เป็นที่ตั้งตัว จ.ประจวบคีรีขันธ์ ชายฝั่งในอ่าวเป็นที่ต่ำ เป็นอ่าวน้ำตื้น มีหาดทรายบนโคลน แห่งเมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งไกลประมาณ 0.2 ไมล์ มีสะพานทำเทียบเรือคอนกรีต 1 สะพาน ยื่นออกจากฝั่งประมาณ 150 ม. เพื่อให้เรือประมงเล็กเทียบขนถ่ายสัตว์น้ำ

จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นเมืองชายทะเลเล็ก ๆ พลเมืองมีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ ชุดแร่ และประมง การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ ระยะทางประมาณ 318 กม. และโดยทางรถยนต์ตามทางหลวงแผ่นดินเพชรเกษม ระยะทางประมาณ 300 กม.

ก.หลัก สูง 119 ม. ก.โหลง สูง 47 ม. และ ก.ร่ม สูง 66 ม. สามเกาะนี้เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่เป็นหินชันรอบเกาะ ตั้งเรียงติด ๆ กันไปในแนวเหนือ-ใต้ จนถึง ซ.รวมหมวก หาดทรายบนโคลนแห่ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่งแผ่นดินไปถึงด้านตะวันตกของเกาะทั้งสาม ช่องระหว่างเกาะต่อเกาะกับ ซ.รวมหมวก เรือผ่านไม่ได้

สถานีวัดระดับน้ำ ตั้งอยู่ในอ่าวประจวบคีรีขันธ์ใกล้ ๆ ก.หลัก พื้นเกณฑ์ความสูงระดับทะเลปานกลาง ที่ประเทศไทยใช้อยู่ ได้จากการตรวจวัดระดับน้ำของสถานีแห่งนี้

ซ.รวมหมวก มี 2 ยอด ยอดสูงกว่าอยู่ตอนเหนือ สูง 275 ม. มี กองหิน 51 ของกองทัพอากาศตั้งอยู่บริเวณเชิง ซ.รวมหมวกด้านตะวันตก

(แผนกหมายเลข 001,224)

ก.แรด สูง 130 ม. ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของอ่าวประจวบคีรีขันธ์ ห่างจากฝั่งประมาณครึ่งไมล์ และอยู่ทางตะวันออกเฉียงของแนวเกาะทั้งสาม (ก.หลัก, ก.โหลลา และ ก.ร่ม) เป็นเกาะหินชันตกทะเลรอบเกาะ ช่องระหว่าง ก.หลัก กับ ก.แรด เรือเดินได้ และใช้เป็นช่องเดินเรือ

กระโจมไฟเกาะแรด ตั้งอยู่บนยอด ก.แรด ตัวกระโจมเป็นหอคอยคอนกรีต ทาสีขาว สูง 4 ม. ลักษณะไฟ Fl 3s 134m 17M

มีหินบรีมน้ำทองหนึ่ง อยู่ทางทิศ 133° ของกระโจมไฟเกาะแรด ระยะทางห่าง 0.6 ไมล์

เรือที่แวะจอดประจวบคีรีขันธ์ โดยมากจอดทางเหนือของกระโจมไฟเกาะแรด ระยะห่างประมาณ 1 ไมล์ ในที่น้ำลึก 6 ม. หรือถ้าเป็นเรือขนาดย่อมกินน้ำตื้นจะเข้าไปจอดในอ่าวเลข ก.หลัก เข้าไปได้

4.9 ฝั่งจากเขารวมหมากถึงบ้านคลองวาฬ - เกาะใกล้ฝั่ง - ที่อันตราย

อ่าวมะนาว อยู่ระหว่าง ข.รวมหมาก กับปลายเหนือของเขาสูกหนึ่ง ซึ่งยื่นต่อจาก ข.คลองวาฬ ออกมา กั้นอ่าวเป็นหาดทราย มีเนิน ข.ตาเหล็ก สูง 66 ม. อยู่ชายฝั่งกลางอ่าว ต่อจากอ่าวมะนาวเป็นทิศเขายาวฝั่งไปทางทิศ ซ.อ. ประมาณ 1.5 ไมล์ มีหินโผล่พื้นน้ำทองหนึ่งอยู่ใกล้ฝั่ง ห่างจากปลายแหลมสุดทิศเขาไปทางเหนือราวครึ่งไมล์

ก.อีแอ่น สูง 82 ม. เป็นเกาะเล็กๆ ตั้งอยู่เกือบกึ่งกลางปากทางเข้าอ่าวมะนาว

ก.เหลื่อม สูง 122 ม. อยู่ห่างออกไปทาง อ.อ. ของ ก.อีแอ่น ประมาณ 1 ไมล์ เป็นเกาะหินผาชันตกทะเลรอบด้าน

ข.คลองวาฬ สูง 250 ม. อยู่ทางใต้ของอ่าวมะนาว เป็นเขาที่เห็นได้เด่นเช่นเดียวกับ ข.รวมหมาก เรือที่จะเข้าจอดอ่าวประจวบคีรีขันธ์ โดยมากในเวลากลางวันใช้ ข.คลองวาฬกับ ข.รวมหมาก เป็นที่หมายในการเดินเรือ เพราะเขาทั้งสองนี้เห็นได้จากระยะไกลและสังเกตเห็นได้ง่าย ข.รวมหมาก เมื่อเรืออยู่ในทะเลระยะไกลๆ จะแลเห็นมีลักษณะคล้ายเขาวัว

ต่อจาก ข.คลองวาฬ ไปทาง ซ.อ. ภูมิประเทศเป็นเขายื่นออกไปในทะเลประมาณ 1 ไมล์ ทางตะวันตกของเขายื่นออกมานี้ มีอ่าวเล็กๆ อยู่อ่าวหนึ่ง มีหินบรีมน้ำทองหนึ่งอยู่ปากอ่าวนี้

คลองวาฬ หลงเสียไปตาม ข.คลองวาฬลงสู่ทะเลกั้นอ่าวนี้ มี บ้านคลองวาฬ เป็นหมู่บ้านประมงใหญ่

(แผนที่หมายเลข 001,203)

4.10 พื้นที่อากาศยานฝึกยิงเป้า - พื้นที่อันตราย

มีบริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่อากาศยานฝึกยิงเป้าตามเส้นต่อจุดพิกัด ต่อไปนี้

- แลต. $12^{\circ} 08' 00''$ น. ลอง. $100^{\circ} 06' 15''$ อ.
- แลต. $12^{\circ} 01' 00''$ น. ลอง. $100^{\circ} 20' 15''$ อ.
- แลต. $11^{\circ} 34' 20''$ น. ลอง. $100^{\circ} 04' 30''$ อ.
- แลต. $11^{\circ} 40' 15''$ น. ลอง. $99^{\circ} 52' 45''$ อ.
- แลต. $11^{\circ} 47' 03''$ น. ลอง. $99^{\circ} 49' 13''.2$ อ. (ยอด ช.รวมหมาก)
- แลต. $11^{\circ} 49' 00''$ น. ลอง. $99^{\circ} 55' 00''$ อ.
- แลต. $11^{\circ} 44' 55''.7$ น. ลอง. $99^{\circ} 47' 48''.8$ อ. (ยอด ช.คลองวาฬ)

บริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่อากาศยานฝึกยิงเป้าอีกบริเวณหนึ่ง คือ พื้นที่รอบจุดศูนย์กลาง ก. เหลื่อม (แลต. $11^{\circ} 45' 30''$ น. ลอง. $99^{\circ} 50' 00''$ อ.) รัศมี 0.5 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 203)

4.11 ฝั่งจากบ้านคลองวาฬถึงแหลมแม่รำพึง - เกาะใกล้ฝั่ง - ที่อันตราย

ฝั่งต่อจาก ช.คลองวาฬ ลงไป มีแนวฝั่งประมาณทิศ ชว. ระยะทางประมาณ 34 ไมล์ ถึง แหลมแม่รำพึง เป็นฝั่งที่ส่วนใหญ่เป็นหาดทราย น้ำลึกชิดฝั่ง มีหินหลายกองริมฝั่ง มีหมู่บ้านประมงริมทะเลเป็นระยะ ได้แก่ บ้านวังด้วน บ้านห้วยยาง บ้านทุ่งประดู่ บ้านกรูด และ บ้านช่องช้าง

ก.พัง เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 63 ม. อยู่ใกล้ฝั่งห่างไปทางใต้ของ ช.คลองวาฬประมาณ 1.5 ไมล์ ทางตะวันตกชิดเกาะนี้มีหินปรุมน้ำกองหนึ่ง

ก.พัง เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 64 ม. อยู่ห่างจาก ก.พังไปทางใต้ราวครึ่งไมล์

ก.จวน สูง 63 ม. ก.ท้ายทรีย์ สูง 23 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.พัง ประมาณ 5 ไมล์ และห่างฝั่ง 4 ไมล์ เกาะ 2 เกาะนี้อยู่ติด ๆ กัน ก.จวนคือ เกาะด้านเหนือซึ่งใหญ่กว่า บางทีก็เรียกเกาะคู่นี้เป็น ก.จวนเกาะเดี่ยว น้ำรอบเกาะลึก บนเกาะมีรังนก และไข่เต่า

หินกองใน เป็นกองหินใต้น้ำห่างฝั่งราวครึ่งไมล์ และตั้งอยู่ทาง ชว. ของ ก.พัง ห่างประมาณ 4.25 ไมล์

หินจวง เป็นหินปรุมน้ำอยู่ห่างลงไปทางใต้ของหินกองในประมาณ 0.8 ไมล์

หินกองนอก เป็นหินปรุมน้ำอยู่ห่างไปทาง วนว. ของ ก.จวนประมาณ 4 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งราวครึ่งไมล์ มีหินใต้น้ำอีกกองหนึ่งมีน้ำเหนือหิน 3.7 ม. อยู่ไปทางตะวันออกของหินกองนอกห่างกันราวครึ่งไมล์ และระหว่างฝั่งกับหินกองนอกยังมีหินซึ่งมีน้ำเหนือหินน้อยกว่า 2 ม. อีก 1 กอง

(แผนที่หมายเลข 203)

ช.หลวง เป็นเขาสูง 1,251 ม. อยู่ทางตะวันตกของ ก.จวน ทางฝั่งลึกเข้าบาแนแผ่นดิน ประมาณ 7 ไมล์ เป็นเขาที่แลเห็นได้เด่นจากระยะไกล

คลองทับสะแก ไหลลงสู่ทะเลโดยปากคลองห่างจาก ช.คลองวาฬลงไปทางใต้ ประมาณ 18 ไมล์ อ.ทับสะแก อยู่บนฝั่งคลองทับสะแก ทางฝั่งทะเลประมาณครึ่งไมล์

แหลมกุ่ม เป็นแหลมอยู่ใต้ปากคลองทับสะแกลงไป ประมาณ 1.25 ไมล์ ที่ปลายแหลมกุ่มมีหิน ชายฝั่งใต้น้ำยื่นออกไป

จากแหลมกุ่มถึง คลองกรูด ฝั่งตอนนี้เป็นเนินเขาเสียส่วนมาก จากคลองกรูดถึงแหลมแม่รำพึง เป็นอ่าวเว้า ตั้งแต่บ้านช่องช้างถึงแหลมแม่รำพึงฝั่งทะเลสูงและชัน

ก.ราร่า สูง 7 ม. เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ทางไปทาง ซว. ของแหลมกุ่ม ประมาณ 4 ไมล์ และห่างฝั่ง 0.4 ไมล์ รอบเกาะมีหินปะการัง ช่องในระหว่างเกาะราร่ากับฝั่งน้ำตื้น เรือไม่ควร ลอดผ่านช่องนี้

หินกรูด เป็นหินบรีมน้ำอยู่ใกล้ฝั่งห่างจาก ก.ราร่าประมาณ 1 ไมล์ ในทิศ 198° ระหว่างหิน กรูดกับฝั่งมีหินใต้น้ำอีกกองหนึ่ง เมื่อแล่นเรือเข้าหาหินกรูดจะรู้สึกน้ำตื้นขึ้นโดยเร็ว มีหินใต้น้ำที่มีน้ำ เหนือหิน 1.4 ม. อีกกองหนึ่ง อยู่ทาง ซว.ของหินกรูด ห่างประมาณครึ่งไมล์

4.12 ฝั่งจากแหลมแม่รำพึงถึงแหลมใหญ่ - กระจังไฟ - เกาะ - ที่อันตราย

บนแหลมแม่รำพึง มี ช.แม่รำพึง เป็นเขายอดแบน สูง 231 ม. เป็นเขาดินทั้งเขา ทาง ตะวันออกของแหลมน้ำลึก มีกระจังไฟอยู่บนเนินชายฝั่ง หาดหน้ากระจังไฟเป็นหาดหิน มีหมู่บ้าน ประมงเล็กๆ อยู่ด้านเหนือแหลม ฝั่งที่ตอนนี้อัดลงไปทาง อ่าวบางสะพานใหญ่ ซึ่งอยู่ใต้ลงไป ฝั่ง ช.แม่รำพึงด้านตะวันตกมีคลองอยู่คลองหนึ่งชื่อ คลองแม่รำพึง ไหลออกทะเล

กระจังไฟแหลมแม่รำพึง เป็นกระจังไฟเหล็กโบราณ 4 ขา ทาสีขาว สูง 15 ม. ลักษณะไฟ Fl (2) 6s 75m 10M

ฝั่งต่อจากแหลมแม่รำพึงลงไปทางใต้ถึง แหลมใหญ่ มีลักษณะเว้าเป็นอ่าว ชายฝั่งเป็นหาด ทราย แหลมใหญ่อยู่ทาง ซว. ของแหลมแม่รำพึงห่างกันประมาณ 17.5 ไมล์ ในอ่าวระหว่างแหลม แม่รำพึงกับแหลมใหญ่ มี บ้านบางสะพานใหญ่ และ คลองบางสะพานใหญ่ อยู่ทางตะวันตกของ ช.แม่รำพึงห่างประมาณ 2.7 ไมล์

บางสะพานใหญ่ มีฐานะเป็นอำเภอชื่อ อ.บางสะพาน ขึ้นกับ จ.ประจวบคีรีขันธ์ มีตลาดใหญ่ มีรถไฟและทางหลวงแผ่นดินผ่าน ชายหาดบางสะพานใหญ่ปัจจุบันเป็นสถานที่พักตากอากาศ

คลองบางสะพานน้อย ปากคลองกว้างไหลออกสู่ทะเลทางใต้ของคลองบางสะพานใหญ่ ลงไป

(แผนที่หมายเลข 203)

ประมาณ 7 ไร่

ก.ทะเล เป็นเกาะยอดแบน สูง 89 ม. อยู่ห่างจากแหลมแม่รำพึงไปทางใต้ประมาณ 6 ไร่ และห่างฝั่งประมาณ 3.4 ไร่ มีพืดหินปะการังและหินใต้น้ำยื่นไปทางตะวันตกจากปลาย ชว. ของ ก.ทะเลไกลประมาณ 0.6 ไร่

ก.สิงห์ เป็นหินโผล่น้ำอยู่ห่างไปทาง ชว. ของ ก.ทะเล ประมาณ 1.6 ไร่ มีหินใต้น้ำ น้ำเหนือหินน้อยกว่า 2 ม.อยู่ห่างจาก ก.สิงห์ ไปทางเหนือ ประมาณ 0.6 ไร่ และมีหินอีกกองหนึ่งที่มีน้ำเหนือหิน 2.4 ม. อยู่ระหว่างหินกองข้างต้นกับพืดหินที่ยื่นออกมาจาก ก.ทะเล ในระหว่าง ก.สิงห์กับฝั่งมีหาดทราย น้ำเหนือหาด 5 ม.

ก.สังข์ เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ห่างไปทาง ชชว. ของ ก.สิงห์ ประมาณ 1.4 ไร่ และห่างฝั่งราว 1 ไร่

บ้านกามะ เสน อยู่ใต้ลงมาจากคลองบางสะพานน้อยลงไปประมาณ 3 ไร่

บ้านบาง เบ็ด อยู่ใต้บ้านกามะ เสนลงไปราว 3 ไร่ มี ช.บางเบ็ด สูง 135 ม. อยู่ชายฝั่งเป็นเขาเด่น สังกะย่ายื่นไปบนทะเลเป็นแหลมเล็กๆ มีธารน้ำจืดอยู่ข้าง ช.บางเบ็ด ฝั่งระหว่างบ้านกามะ เสนกับบ้านบาง เบ็ดเป็นฝั่งดินสีแดง

ระหว่างบ้านบาง เบ็ดกับแหลมใหญ่ ซึ่งเป็นเขาหน้าผาชันสูง 291 ม. ฝั่งตอนนี้เป็นอ่าวหาดทราย มีสันทรายชายหาดชันหน้ามรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มี บ้านก้าง อยู่ด้านใต้ของอ่าวมีเขาลูกเล็กๆ ชันรอบด้านอยู่ติดทะเลเหนือแหลมใหญ่ประมาณ 1 ไร่ มีทรากเรือจมสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อยู่เกือบติดฝั่งแหลมใหญ่

4.13 ฝั่งจากแหลมใหญ่ถึงแหลมคอกวาง - เกาะใกล้ฝั่ง - กระจังไฟ

ฝั่งตั้งแต่แหลมใหญ่ถึง แหลมช่องพระ ซึ่งอยู่ห่างจากแหลมใหญ่ไปทาง ชชว. ประมาณ 2.5 ไร่ เป็นฝั่งเขาชันตกทะเลตลอดแนว แนวฝั่งต่อจากนั้นไปจนถึง อ่าวพังกัดก ระยะประมาณ 23 ไร่มีแนวทิศไปทาง ชชอ.

ก.เอียง สูง 247 ม. อยู่ห่างไปทาง ชว. ของแหลมช่องพระ ประมาณ 0.25 ไร่ เป็นเกาะใหญ่ยาวลงไปบนแนว ชว. มีหลายยอด มีหาดทรายแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นจากด้านตะวันตกของเกาะไปถึงฝั่งแผ่นดิน และมีหินโผล่น้ำก้อนหนึ่งอยู่บนบริเวณดินแห้งนี้ใกล้ ก.เอียง

ก.พระ สูง 39 ม. ตั้งอยู่ทางเหนือของ ก.เอียง ห่างราว 0.3 ไร่ ใกล้ๆ กันทางด้านใต้มีหินโผล่น้ำก้อนหนึ่ง

อ่าวปะทิว อยู่ทางตะวันตกของแหลมช่องพระ ในระหว่างฝั่ง บ้านทุ่งมหา กับ ก.เอียง น้ำกัน

(แผนที่หมายเลข 203)

อ่าวตื้น มีหาดทรายแห้งโผล่เมื่อน้ำลงยื่นออกจากกันอ่าวไปจนถึง ก.เอียง และ ก.พระ ซึ่งตั้งขวาง อยู่ปากอ่าว มี คลองปะทิว อยู่กันอ่าว และ บ้านปากคลองปะทิว เป็นบ้านชาวประมงอยู่ริมฝั่งทะเล ใกล้ปากคลอง มี ช.เขียว สูง 264 ม. อยู่ทาง นอ. ของหมู่บ้าน ห่างราว 2 ไมล์ อ่าวปะทิว เหมาะสำหรับจอดเรือขนาดย่อมกว่าบังมรสุม นอ. มีท่าเทียบเรือคอนกรีตที่บ้านทุ่งมหา

ก.ชิ่ง สูง 51 ม.อยู่ทางตะวันออกของ ก.เอียง เป็นเกาะเล็กและชัน พื้นที่เป็นดิน มีรังนก บนเกาะ ช่องระหว่าง ก.ชิ่ง กับ ก.เอียง กว้างประมาณ 1 ไมล์ น้ำลึกเรือใหญ่ผ่านได้ มีหินใต้ น้ำกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 2 ม. อยู่ใกล้ด้าน นอ.ของ ก.ชิ่ง มีฐานโตประมาณ 20 ม.

ก.รัง สูง 100 ม.อยู่ทางใต้ของ ก.ชิ่ง เป็นเกาะเล็กชัน พื้นที่เป็นดิน บนเกาะนี้มีรังนก มีหมู่บ้านคนเฝ้ารังนกเป็นกระท่อมอยู่ตามซอกหิน ช่องระหว่าง ก.ชิ่ง กับ ก.รัง ห่างกันราว 1 ไมล์ น้ำลึกเรือใหญ่เดินได้ บน ก.รัง มีกระโจมไฟ

กระโจมไฟเกาะรัง ตั้งอยู่บนยอด ก.รัง ตัวกระโจมเป็นเหล็กบร้ง 3 ขา ทาสีขาว สูง 6 ม. ลักษณะไฟ Fl 9s 100m 16M

ก.ร้านไก่ สูง 30 ม. อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของ ก.เอียง ประมาณ 4.5 ไมล์ เป็นเกาะ เล็กชัน รอบเกาะน้ำลึก

ก.ร้านเปิด สูง 26 ม.อยู่ทางใต้ของ ก.ร้านไก่ เป็นเกาะหินเล็กและชัน รอบเกาะน้ำลึก ช่องระหว่าง ก.ร้านเปิด กับ ก.ร้านไก่ ห่างกันประมาณ 1 ไมล์ น้ำลึกเรือผ่านได้

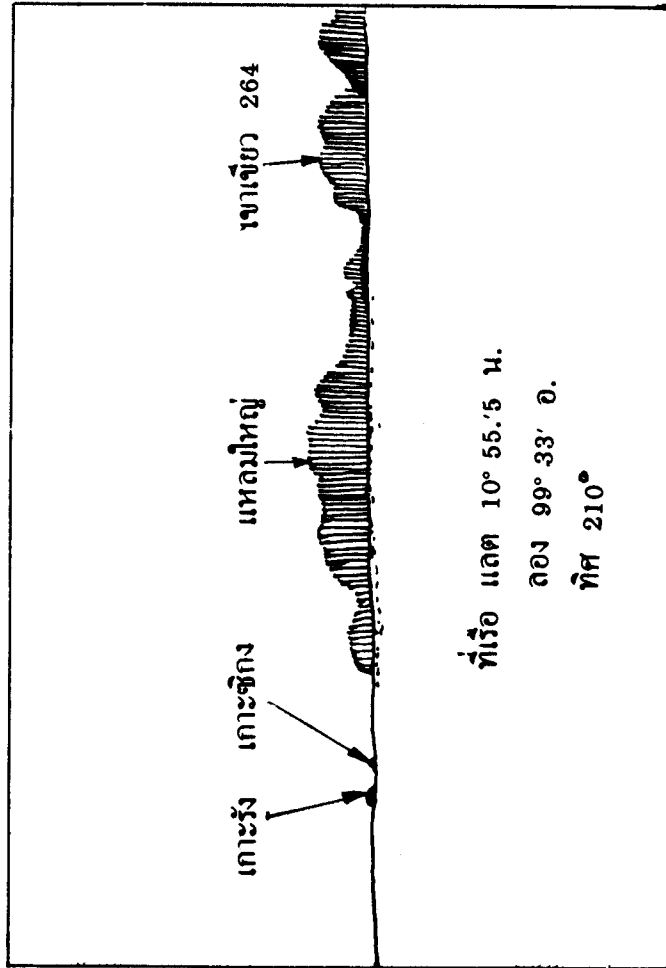
ฝั่งต่อจากปากอ่าวปะทิวด้านใต้ลงไปถึง แหลมแท่น มีระยะทางประมาณ 10.75 ไมล์ ชายฝั่ง มีกองหินใต้ น้ำ หินปรี่มน้ำ หินพิศปะการัง เกือบตลอดแนวฝั่งช่วงนี้

ช.ใหญ่บางจาก เป็นเขาสูงเล็ก สูง 192 ม. ด้านตะวันออกของ เขาชัน ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเล ห่างขึ้นไปทาง นอ. ของแหลมแท่นราว 7.2 ไมล์ มีหินปรี่มน้ำกองหนึ่งอยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ช.ใหญ่บางจาก ประมาณ 1.5 ไมล์ และห่างไปทาง ซว. ของ ช.ใหญ่บางจาก ประมาณ 2.5 ไมล์ มีหินโผล่ น้ำสูง 5 ม. ก้อนหนึ่งอยู่ใกล้ฝั่ง

เทเบิลร็อค เป็นหินก้อนใหญ่สูง 26 ม. อยู่ใกล้ฝั่งห่าง ไปตะวันออกของหินโผล่ น้ำ 5 ม. ที่ กล่าวข้างต้น 0.4 ไมล์

ก.ไซ สูง 107 ม. อยู่ห่างไปทาง นอ.ของแหลมแท่น ประมาณ 2.8 ไมล์ เป็นเกาะรูปกลม รัศมีค่อนข้างชัน ห่างจากฝั่งประมาณ 1.8 ไมล์ ทางใต้และตะวันตกของ เกาะมีหาดยื่นออกไป

แหลมแท่น มีเนินลาดสูงประมาณ 46 ม.รอบปลายแหลมล้อมด้วยพิศหินปะการังและหินใต้ น้ำชิดฝั่งด้านใต้และด้าน ซอ.

(แผนที่หมายเลข 203,255)

ฝั่งต่อจากปลายาใต้สุดของแหลมแท่น ขอบฝั่งกลับากขึ้นไปทางเหนือ มีลักษณะเป็นอ่าวชื่อ อ่าวบางสน เป็นอ่าวตื้น ๆ มี บ้านน้ำทับ เป็นหมู่บ้านประมงชายฝั่ง อยู่ในอ่าวห่างจากปลายแหลมแท่น ปลายาใต้ไปทางตะวันตกประมาณ 2 ไมล์ เรือเล็กท้องถิ่นทอดสมอกันในบางส่วนของอ่าวนี้

ช.ดินสอ สูง 350 ม. อยู่ห่างบ้านน้ำทับไปทาง ซ. ประมาณ 4 ไมล์ ยอดสูงอยู่ลึกเข้าไปในฝั่งประมาณ 1.2 ไมล์ ชายฝั่งช่วงนี้เป็นพืดหินปะการังและหินใต้น้ำ มี อ่าวสะพลี เป็นอ่าวเล็ก ๆ ฝั่งเป็นหาดทรายช่วงสั้น ๆ ราว 1 ไมล์

ช.ทะเลสาบ สูง 228 ม. อยู่ห่าง ช.ดินสอ ไปทาง ซ. ประมาณ 4 ไมล์ ทางตะวันออกของเขานี้ห่างประมาณ 2 ไมล์ มีอ่าวเล็ก ๆ และตื้นชื่อ อ่าวทุ่งวัวแล่น เป็นอ่าวอยู่ระหว่าง แหลมสะพลี (แลต. $10^{\circ}35'N$. ลอง. $99^{\circ}17'E$.) กับ ช.โพธิ์แบะ ซึ่งเป็นเขาโดดทะเล สูง 107 ม. และอยู่ทางใต้ของแหลมสะพลี ห่างประมาณ 1.75 ไมล์ ชายหาดอ่าวทุ่งวัวแล่นเป็นหาดทราย

บ้านท่าเสม็ด อยู่ติดขึ้นไปทางเหนือของแหลมสะพลี

อ่าวพังกัด เป็นอ่าวเปิดอยู่ระหว่าง ช.โพธิ์แบะ กับ แหลมคอกวาง ซึ่งอยู่ทางใต้ ห่างประมาณ 1.3 ไมล์ ฝั่งกันอ่าวพังกัดมีต้นไม้ มีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่งกันอ่าวไกลถึง 0.7 ไมล์ มีพืดหินซึ่งโผล่เมื่อน้ำลง รวมทั้งหินใต้น้ำน้อยกว่า 2 ม. แฉกยื่นจากฝั่งประมาณ 0.8 ไมล์ ทางด้านใต้ของ แหลมทุ่งทราย ซึ่งอยู่ใกล้จุดปากทางเข้าอ่าวด้านเหนือ กันอ่าวด้านใต้ใกล้แหลมคอกวางมี คลองพังกัด ไหลมาออกทะเล ปากคลองมีป่าไม้ชายเลน และมีพืดหินยื่นจากฝั่ง

ก.จระเข้ สูง 42 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกของ ช.โพธิ์แบะ ประมาณ 6 ไมล์ เป็นเกาะขนาดเล็ก จากปลายาใต้ของ เกาะมีหินใต้น้ำยื่นออกไปทางตะวันตกไกลประมาณครึ่ง ไมล์และทางขวาของ ก.จระเข้ ห่างประมาณ 1 ไมล์ มีหินใต้น้ำกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 4.9 ม. กองหินยาวประมาณ 30 ม.

เกือบกึ่งกลางระหว่าง ก.จระเข้ กับ ช.โพธิ์แบะ มีกองหินใต้น้ำ 2 กอง น้ำเหนือหิน 6.8 และ 10.8 ม.

(แผนที่หมายเลข 203,225,255)

4.14 อ่าวชุมพร - ทุ่งและหลังกินา - เกาะ - ที่อันตราาย - ประภาคาร

อ่าวชุมพร มีปากอ่าวเปิดระหว่าง แหลมคอกวาง กับ ก.คอเทียน ซึ่งอยู่ห่างลงไปทางใต้ประมาณ 5.4 ไมล์ แหลมคอกวาง เป็นเนินเขาย่อม ๆ สูง 56 ม. มีทางแคบจากปลายแหลมลงไปทางทิศ ซ. ติดต่อกับ ช.ลาน ซึ่งเป็นพืดเขา มียอดสูงไล่เลี่ยกันหลายยอด ยอดสูงสุดสูง 118 ม. ชายฝั่งแหลมคอกวางและ ช.ลาน เป็นพืดหิน ฝั่งต่อจาก ช.ลาน เป็นฝั่งราบกันอ่าวชุมพร ชายฝั่ง

(แผนที่หมายเลข 203,225,255)

เป็นหาดโคลนและค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นทรายหยาบบนกรวด เมื่อเข้าใกล้ปาก คลองท่าตะเภา หาดนี้แห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งประมาณครึ่งไมล์

คลองท่าตะเภา (แม่น้ำชุมพร) มีปากคลองโผล่ในอ่าวชุมพร ท่างไปทาง ซ.ว. ของ ข.ลานยอดสูงประมาณ 3.5 ไมล์ ปากคลองต่อนอกทะเลกว้างประมาณ 100 ม. ร่องน้ำทางเข้าคลองได้รับการขุดลอก รักษาร่องและวางท่อนเครื่องหมายทางเรือโดยกรมเจ้าท่า การเข้าร่องควรใช้แผนที่ของกรมเจ้าท่าประกอบ ทางเข้าคลองท่าตะเภา มีท่อนไพบากร่องรูปกระป๋องทาสีขาวสลักแดงในแนวตั้ง ลักษณะ 1F 3s 7.2M วางไว้ในตำบลที่ แลต. $10^{\circ}27'28''$ อ. ลอง. $99^{\circ}15'44''$ อ. สองข้างร่องน้ำมีท่อนกำกับร่อง และมีหลักหน้า 1 คู่ คือ

- หลักหน้า (A) เป็นกระโจมทาสีแดงสลักขาวตามแนวนอน ลักษณะ 1F 6 3s 8m 4.8M

- หลักหลัง (B) เป็นกระโจมทาสีแดงสลักขาวตามแนวนอน ลักษณะ 1F 4s 13.5m 7.2M

ลึกเข้าไปจากปากคลองประมาณ 1.2 ไมล์ลำคลองแยกออกเป็น 2 สายก่อนจะไหลไปบรรจบกันอีกครั้งหนึ่งตรงจุดที่ออกทะเล ทำให้เกิดเป็นเกาะใหญ่ 1 เกาะ เกาะเล็ก 3 เกาะในคลองสายเหนือซึ่งเล็กกว่า มีสะพานข้ามคลองและมีถนนไปยังตัว จ.ชุมพร คลองสายใต้มีความกว้างและลึกกว่า เรือประมงและเรือสินค้าชายฝั่งจะ เข้าเทียบท่าซึ่งเรียงรายไปตามฝั่งด้านนี้ ในฤดูฝน น้ำจึงลงมาถึงปากคลอง มีบ้านบนฝั่งปากคลองทั้งสองฝั่งหนาแน่น คือ บ้านปากน้ำ เป็นชุมชนใหญ่ มีตลาดและห้องเย็น มีถนนจากบ้านปากน้ำไปถึงตัว จ.ชุมพร ระยะทางประมาณ 12 กม. มีสะพานทำเทียบเรือยื่นออกจากฝั่งต่อนำบ้านปากน้ำลงไปเล็กน้อย เป็นสะพานคอนกรีตสำหรับเรือประมงเล็กเทียบขนถ่ายสัตว์น้ำ

จ.ชุมพร เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์เมืองหนึ่ง ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ตัวเมืองตั้งอยู่ริมฝั่งคลองท่าตะเภาหรือแม่น้ำชุมพร ท่างฝั่งทะเลเข้าไปประมาณ 3 ไมล์ ประชากรมีอาชีพทำนา ทำสวน ประมงและเหมืองแร่ มีเรือประมงเล็กของเมืองนี้จำนวนมาก ในเมืองมีตลาดใหญ่ เสี่ยงอาหารสมบูรณ์ การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ ระยะทางประมาณ 485 กม. หรือโดยทางหลวงแผ่นดินสายเพชรเกษม ระยะทางประมาณ 498 กม. ระยะทางทางทะเลจากกรุงเทพฯ ถึง ชุมพร ประมาณ 228 ไมล์

ข.มัทรี เป็นเขายาวในแนวเหนือใต้มีหลายยอด ปลายเหนือสุดของเขาติดทะเล และอยู่ทางซ. ติดกับหมู่บ้านปากน้ำ

ก.มัตริพน สูง 47 ม. อยู่ท่างไปทาง นอ. ของปากคลองท่าตะเภา ประมาณ 0.4 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 203,225,255)

ที่ยอดเกาะ มีเจดีย์และประภาคาร มีที่ทำการประภาคารและบ้านพักเจ้าหน้าที่อยู่ด้านตะวันตกของเกาะ มีหาดทรายบนกรวด แห่ง เมื่อน้ำลงติดต่อกับฝั่งแผ่นดินบ้านปากน้ำ

ประภาคารเกาะมัดโพน ตั้งอยู่บนยอดเกาะ ตัวกระจงเป็นเหล็กโบริง 4 ขาทาสีขาว สูง 6 ม. มีเสี้ยวไฟแดงส่องตรงไปยัง หินชุมพร เสี้ยวหนึ่ง ส่องไปทาง ก.เสม็ด อีกเสี้ยวหนึ่ง และส่องไปทาง ก.คอเทียน อีกเสี้ยวหนึ่ง ลักษณะไฟ Fl (2) W R 12s 47m 16,8M ไฟสีขาวเห็นได้ไกล 16 ไมล์ สีแดงเห็นได้ไกล 8 ไมล์

หินชุมพร เป็นหินดำน้ำ มีน้ำเหนือหิน 2.1 ม. อยู่ในทิศ 032° ของประภาคารเกาะมัดโพน ห่างประมาณ 3 ไมล์และอยู่ห่างฝั่ง ข.ลาน ประมาณ 1.5 ไมล์ เป็นหินอันตรายสำหรับเรือเล็กที่เข้าออกปากน้ำชุมพร เสี้ยวไฟแดงของประภาคารเกาะมัดโพนส่องตรงมายังหินนี้

มีบริเวณเขตทรายน้ำลึก 2.5 ม. แห่งหนึ่งอยู่ห่างไปทาง วนว. ของหินชุมพรประมาณ 0.75 ไมล์

ชายฝั่งต่อจากปากน้ำชุมพรเป็นหาดทราย มีกองหินเป็นตอน ๆ แนวทิศ ซอ. ไปจนถึง ก.คอเทียน ากส์ ก.คอเทียน มีท่ารับน้ำมันคอนกรีตยื่นออกจากฝั่ง และมีถังเก็บน้ำมันขนาดใหญ่

ก.คอเทียน เป็นเกาะราบต่ำไม่มียอด อยู่ชิดฝั่ง เวลานั้น้ำลงมีหาดทรายแห่งติดต่อกับฝั่งแผ่นดิน มีพืดหินดำน้ำยื่นออกรอบๆ เกาะ

4.15 ที่จอดเรือ - กระแสน้ำ

ตามปกติเรือซึ่งแวะจอดที่ปากน้ำชุมพร มักจอดทาง นอ.ของประภาคารเกาะมัดโพน ในที่น้ำลึก 6 ม. แต่ในฤดูมรสุม นอ. ควรจอดทาง ซว. ของ ก.เสม็ด ในระหว่าง ก.คอเทียน กับ ก.เสม็ด

ในอ่าวชุมพร กระแสน้ำขึ้นไหลทิศ ซว. กระแสน้ำลงไหลทิศ นอ. ความเร็วของกระแสน้ำระหว่าง 0.25 - 0.5 นอต

(แผนที่หมายเลข 203,255)

4.16 ฝั่งตั้งแต่เกาะคอเทียนถึงเขาแหลมเทียน - เกาะ - ที่อันตราย - ทุ่น - หิน

ฝั่งต่อจาก ก.คอเทียน ถึง ข.แหลมเทียน มีแนวทิศใต้ยาวประมาณ 4 ไมล์ ใต้ ก.คอเทียนเป็นอ่าวเล็ก ๆ มีหินดำน้ำยื่นออกจากฝั่งเกือบครึ่งไมล์ ไม่ควรนำเรือเข้าใกล้ฝั่ง ต่อจากอ่าวนี้ไปเป็นฝั่งเขา มีเขาหลายลูกต่อเนื่องกันไปจนถึง ข.แหลมเทียน สูง 129 ม. ชายฝั่งเป็นหาดหินตลอดแนว นอกจากในช่วงที่ฝั่งเว้าเข้าไปเป็นอ่าวตื้นๆ จะมีหาดทรายสั้นๆ คือ หาดทรายรี

(แผนที่หมายเลข 203,255)

ก.เสม็ด มียอด 3 ยอด ยอดสูงสุดอยู่ทาง ซว.ของตัวเกาะ สูง 82 ม. ตั้งอยู่ห่างจาก ก.มัดโพน ไปทางตะวันออกเฉียงประมาณ 2 ไมล์ รอบเกาะเป็นดิน มีหินดินประมึมน้ำยื่นออกไปทางตะวันตกจากปลายเกาะด้าน ซว. ประมาณ 0.25 ไมล์ และมีดินน้ำ น้ำเหนือดิน 2.2 ม. อยู่ห่างไปทาง ซซว.ของปลายเกาะด้าน ซว.ประมาณ 0.5 ไมล์ ส่วนทางด้านเหนือของเกาะมีที่คั้น 8.6 ม. อยู่ทางตะวันออกเฉียงของปลายสุดด้านเหนือของเกาะห่างราว 0.6 ไมล์ และมีดินน้ำ 4.7 ม. อยู่ห่างทาง ซอ.ของปลายสุดด้านเหนือเกาะห่างราว 0.5 ไมล์

มีทุ่นไฟลูกหนึ่ง วางอยู่ในช่องระหว่าง ก.เสม็ด กับ ก.คอเทียน แต่ใกล้ไปทางตะวันออกเฉียงของ ก.คอเทียน เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งอันตรายวางไว้ทางตะวันออกเฉียงของกองหิน ลักษณะไฟ Fl 3s 4M

ก.สาก สูง 37 ม. อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของประการเกาะมัดโพน ราว 4 ไมล์ เป็นเกาะเล็ก ๆ ขอบเกาะชันรอบด้าน บริเวณรอบเกาะเป็นดิน ทางด้านน้ำมีหาดและดินยื่นออกไปราว 0.2 ไมล์ ช่องระหว่าง ก.สาก กับ ก.เสม็ด ห่างกันประมาณ 1 ไมล์ เรือผ่านได้สะดวก

ก.มะพร้าว สูง 55 ม.อยู่ห่างไปทาง ซซอ. ของ ก.คอเทียน ประมาณ 2 ไมล์ เป็นเกาะเล็ก ๆ มีรังนก รอบ ๆ เกาะมีดินน้ำ และมีทุ่นหินอยู่ทางด้านตะวันตกของเกาะแผ่ออกไปประมาณ 200 เมตร ระหว่างฝั่งกับเกาะ เรือกินน้ำขึ้นเดินได้ น้ำกลางร่องประมาณ 5 ม.

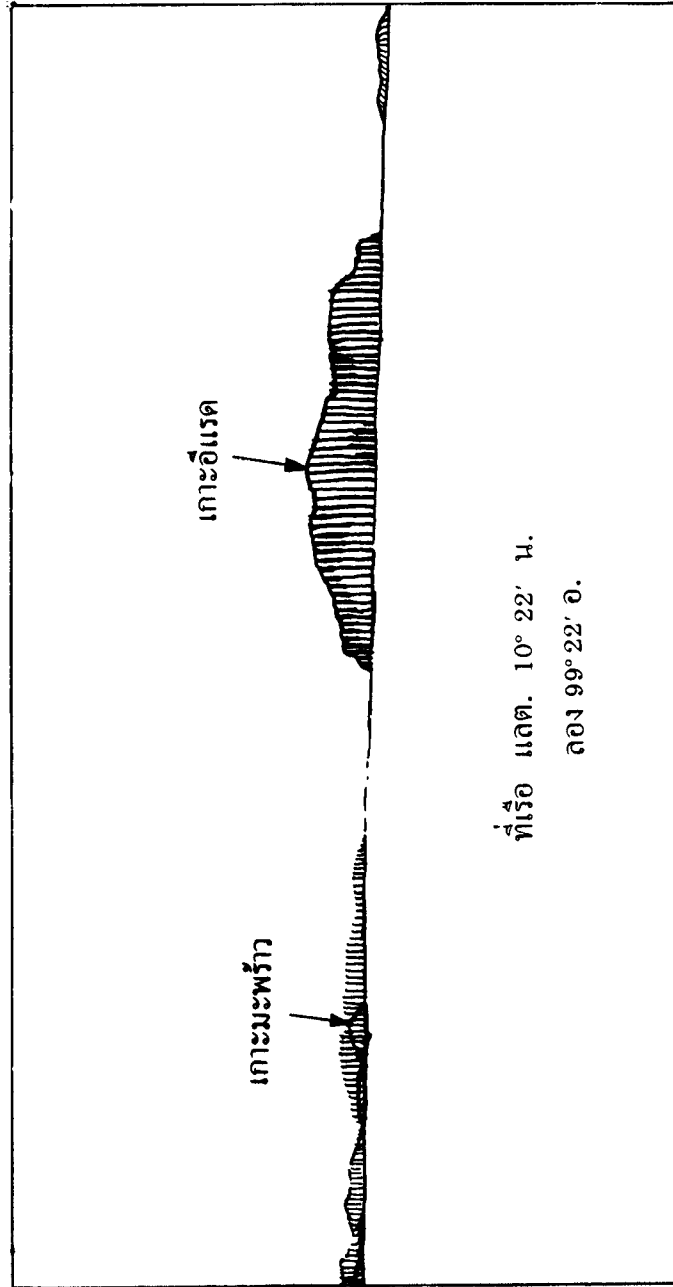
ก.ง่ามใหญ่ สูง 86 ม. อยู่ห่างจากประการเกาะมัดโพนประมาณ 10 ไมล์ ในทิศ 074° เป็นเกาะหินชันรอบเกาะ มีรังนกและมีหมู่บ้านคนเผ่าร้างนกปลุกอยู่ตามซอกหิน ใกล้เกาะน้ำลึก ห่างไปทางใต้ของเกาะประมาณ 0.25 ไมล์ มี ก.ง่ามน้อย สูง 62 ม. เป็นเกาะเล็กๆ กลางช่องระหว่างเกาะทั้งสองน้ำลึก ส่วนทาง นนอ. จากปลายเหนือของ ก.ง่ามใหญ่ ห่างขึ้นไปประมาณ 0.2 ไมล์ มีหินใต้น้ำชื่อ หินหลังก่าม สูงประมาณ 0.8 ม. หินนี้กว้างราว 50 ม.ยาว 100 ม.

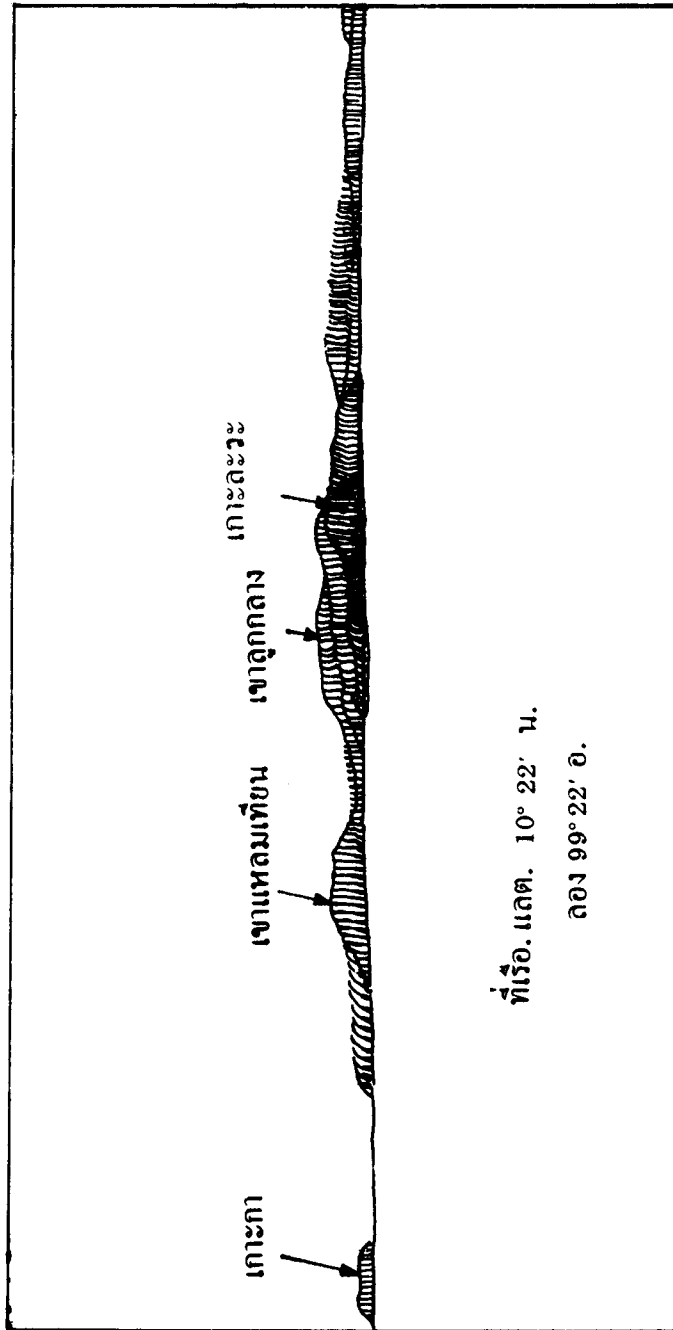
ก.หลังก่าม สูง 19 ม. ตั้งอยู่ทาง ซซว.ของ ก.ง่ามใหญ่ ห่างประมาณ 2 ไมล์ มีขอบเขตกว้าง 80 ม.ยาว 150 ม.

ก.กะโหลก สูง 19 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.ง่ามใหญ่ ประมาณ 3 ไมล์ เป็นเกาะเล็กๆ ทาง ซว.ของเกาะห่างประมาณ 100 ม. มีหินประมึมน้ำอยู่กองหนึ่ง

ก.ทะเล สูง 8 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.กะโหลก ประมาณ 0.8 ไมล์ เป็นเกาะเล็กๆ รอบเกาะมีหิน ช่องระหว่าง ก.กะโหลก กับ ก.ทะเล เรือเดินได้

หินหลังก่ามตรา สูง 3 ม. อยู่ทาง ซซอ. ของ ก.ทะเล ห่างประมาณ 1.6 ไมล์ เป็นดินกว้างประมาณ 50 ม. ยาว 80 ม. ทางด้านตะวันตกของหินหลังก่ามตรามีดินน้ำ น้ำเหนือดิน 5.4 ม. เขตกว้างยาวประมาณ 300 ม.

(แผนที่หมายเลข 203,255)

ก.มาตรา สูง 132 ม. อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของประกาศารเกาะมัดโพนประมาณ 6 ไมล์ เป็นเกาะยาวและชัน กว้าง 550 ม. ยาว 2,800 ม. บริเวณรอบเกาะเป็นหิน ปลายแหลมด้านใต้มีหินยื่นออกมาจากเกาะประมาณ 200 ม. ทางเหนือและตะวันออกของเกาะน้ำลึก

ก.อีแรด สูง 94 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.มาตรา ประมาณ 1 ไมล์ เป็นเกาะเล็ก มีรูปร่างคล้ายแรด บริเวณรอบเกาะเป็นหิน ทางด้านตะวันออกน้ำลึกกว่าด้านอื่น

ห่างออกไปทาง นอ. ของ ก.อีแรด มี หินหลักอีแรด เป็นหินใต้น้ำ 3 ก้อน เรียงกันอยู่ หินก้อนที่ใหญ่และสูงที่สุดสูง 20 ม. ช่องระหว่างหินหลักอีแรด กับ ก.อีแรด เป็นช่องแคบแต่น้ำลึก ช่องระหว่างหินหลักอีแรดกับ ก.มาตรา กว้างประมาณ 0.9 ไมล์ น้ำลึกเรือเดินผ่านได้สะดวก

มีเนินหินใต้น้ำกองหนึ่ง น้ำเหนือเนินหินตื้นที่สุด 7.3 ม. อยู่ห่างจาก ก.อีแรด ไปทาง ซอ. ประมาณ 1.2 ไมล์

ก.ละวะ สูง 49 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.อีแรด ประมาณ 0.75 ไมล์ เป็นเกาะเล็ก รอบเกาะเป็นหิน ช่องระหว่าง ก.อีแรด กับ ก.ละวะ น้ำลึก

ก.กา สูง 22 ม. อยู่ทาง นอ. ของย่านทางเข้า อ่าวสวี และอยู่ห่างจาก ก.ละวะ ไปทาง ซว. ประมาณ 1 ไมล์ รอบเกาะเป็นหิน มีหินปรุมน้ำกองหนึ่ง อยู่เกือบชิดปลาย ซว. ของ ก.กา ช่องระหว่าง ก.ละวะ กับ ก.กา และระหว่าง ก.กา กับฝั่งน้ำลึก เรือเดินผ่านได้

4.17 คาเต็อน - คาณะนา

บริเวณชายฝั่งแถบนี้ยังมีปะการังจับปลาหลงเหลืออยู่บ้าง ในเขตน้ำลึกตั้งแต่ 6-15 ม. การเดินเรือในเวลากลางคืนควรระมัดระวัง

ช่องทางเดินเรือเข้าจอดบริเวณหน้า ก.มัดโพนมี 3 ทาง ช่องทางที่ปลอดภัย คือ ช่องทางเข้าระหว่าง ก.จระเข้ กับ ก.ง่ามใหญ่ เมื่อเรืออยู่ในแนวเส้นตรงระหว่าง ก.จระเข้ กับ ก.ง่ามใหญ่ ควรรักษาระยะห่างประมาณกึ่งกลางระหว่างเกาะทั้งสองแล้วเปลี่ยนเข็มตรง ก.มัดโพน ซึ่งจะผ่านทางเหนือของ ก.กะโหลก ก.ทะลุ และ ก.เสม็ดเข้าไปตามลำดับ ในเวลากลางคืนจะเห็นแสงไฟประกาศารเกาะมัดโพนในสีเขียวไฟสีขาว

ช่องทางเข้าสำหรับเรือเล็กกินน้ำตื้นที่ชานาญภูมิประเทศ จะเลาะใกล้ฝั่งแหลมคอกวาง ในระยะห่างฝั่งประมาณ 0.3 ไมล์ คือ ช่องระหว่างฝั่งกับหินชุมพร กือเขี้ยวตรงไป ก.มัดโพน เวลากลางคืนจะเห็นแสงไฟประกาศารเกาะมัดโพนสีเขียว

(แผนที่หมายเลข 203,239)

4.18 อ่าวสรี - เกาะ - ที่อันตราย

อ่าวสรี อยู่ในระหว่าง ช.แหลมเทียน กับ ช.ประจําเพียง สูง 255 ม. ซึ่งอยู่ทาง ซว. ของ ช.แหลมเทียน ห่างประมาณ 7 ไมล์ ที่ก้นอ่าวมีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกมากว่า 2 ไมล์ และมีเขตน้ำตื้นน้อยกว่า 5 ม. ออกมาจากนอกรอบเกาะระหว่างปากทางเข้าอ่าวทั้งสองข้าง ในอ่าวมีคลองใหญ่หลายสาย คลองสรี เป็นคลองใหญ่คลองหนึ่ง อ.สรี ตั้งอยู่บนฝั่งคลองสรี ลึกเข้าไปประมาณ 4.5 ไมล์ บ้านบ่อคา อยู่ใกล้ ช.บ่อคา ซึ่งเป็นเขาสูง 221 ม.ใกล้ทะเลในทิศ นว. ของ ช.ประจําเพียง ห่างประมาณ 2.5 ไมล์ ในอ่าวและบริเวณปากอ่าวสรี มีกลุ่มเกาะเล็กเกาะน้อยหลายเกาะ ได้แก่

ก.รังกะจิว สูง 69 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.กา ประมาณ 1.5 ไมล์ บนเกาะมีรังนก บริเวณรอบเกาะมีหินใต้น้ำโดยเฉพาะด้านตะวันตกจะมีจำนวนมาก

ก.ทองหลาง สูง 98 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก.รังกะจิว ประมาณ 1 ไมล์ มีหินใต้น้ำรอบเกาะ

ก.พลก เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ห่างไปทางเหนือ ก.ทองหลาง ประมาณ 0.2 ไมล์ บริเวณรอบเกาะมีหินใต้น้ำ

ก.แกลบ สูง 21 ม. อยู่ทาง ซว. ของ ก.ทองหลาง ห่างประมาณ 2.4 ไมล์ ด้านตะวันตกของเกาะมีหินใต้น้ำและหินปรุมน้ำยื่นห่างจากเกาะไปทางตะวันตกไกลประมาณ 0.6 ไมล์

ก.บาตร สูง 24 ม. เป็นเกาะเล็กรูปกลม มีหินรอบเกาะ อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.แกลบ ประมาณ 0.4 ไมล์

ก.หัวกระจง สูง 9 ม. เป็นเกาะเล็ก ตั้งอยู่ห่างไปทางตะวันตกของ ก.แกลบ ประมาณ 2.75 ไมล์และห่างฝั่งราว 1.25 ไมล์ มีหินปรุมน้ำอยู่ติดทางตะวันตกของเกาะ

ก.ยุง สูง 73 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.บาตรประมาณ 1 ไมล์ บนเกาะมีรังนกและมีหมู่บ้านคนเฝ้ารังนก

ก.หนู สูง 77 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.ยุง ประมาณ 0.8 ไมล์ มีหินใต้น้ำกองหนึ่ง น้ำเหนือหิน 1.4 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกของ ก.หนู ประมาณ 600 ม.

ก.แมว สูง 92 ม. ขนาดไล่เลี่ยกับ ก.หนู อยู่ประมาณกึ่งกลางระหว่างฝั่งแผ่นดินกับ ก.หนู

ก.ซีนา สูง 15 ม. อยู่ห่าง ก.แมว ไปทาง อนอ. ประมาณ 400 ม.

ก.กุลา เป็นเกาะใหญ่กว่าเพื่อนในอ่าวนี้ อยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ช.ประจําเพียงประมาณ 1 ไมล์ มียอดสองยอด ยอดสูงกว่าอยู่ทางตะวันออก สูง 175 ม. มีรังนกบนเกาะ

ก.กระ สูง 44 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ก.กุลา ประมาณ 0.4 ไมล์ เป็นเกาะเล็ก ๆ

(แผนที่หมายเลข 203,239)

มีทรากเรืออับปางสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อยู่ทางตะวันตกของ เกาะ และอีกลำหนึ่งอยู่เกือบชิดฝั่ง ด้านเหนือของ ช.ประจําเพียง

4.19 ฝั่งตั้งแต่เขาประจําเพียงถึงแหลมหรีว - เกาะ - ที่อันตราย - กระจงมโหว

ฝั่งตั้งแต่ ช.ประจําเพียง ลงไปถึง ช.ห้องโหว สูง 88 ม. ซึ่งอยู่แนว ซว. ของเขาประจําเพียง ห่างประมาณ 12 ไมล์ เป็นฝั่งของอ่าว ๆ หนึ่ง ตั้งแต่ ช.ประจําเพียง ถึง แหลมมู (แลต.10°09'.0 น. ลอง.99°10'.0 อ.) ชายฝั่งมีเขาติดต่อกันไปจนถึง อ่าวห้องคมาใหญ่ ซึ่งอยู่ห่างจาก ช.ประจําเพียงไปทาง ซว.ประมาณ 3 ไมล์ ในอ่าวมีหาดโคลน แห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่งราวครึ่งไมล์ ต่อจากนั้นไป ชายฝั่งเป็นหาดหินสลับหาดทราย แนวทิศ ซว. ชายฝั่งบริเวณแหลมมูเป็นหาดทราย แต่นอกหาดออกมา มีหินชายฝั่งใต้น้ำและปรุมน้ำยื่นออกจากฝั่งไกลราว 0.75 ไมล์ จนถึง ก.มะพร้าว เป็นอันตรายต่อเรือเล็กที่จะเข้าฝั่ง

ฝั่งทะเลตั้งแต่แหลมมูลงไปถึง ปากน้ำตะโก มีดินไม่มีทึบและมีหาดทราย แห่งเมื่อน้ำลงยื่นออกไปในทะเลราว 0.5 ไมล์ แนวหาดทรายยาวไปในทิศใต้ประมาณ 3.3 ไมล์

ปากน้ำตะโก อยู่ชิดด้านเหนือของ ช.กระทะ ซึ่งเป็นเขารูปกรวย สูง 311 ม. เห็นเด่นชัดตั้งอยู่แนว นว.ของ ช.ห้องโหว ห่างประมาณ 3 ไมล์ ที่ปากน้ำตะโกฝั่ง ช.กระทะ มีดินไม่มีหนาแน่น ไม่ค่อยมีบ้านเรือนผู้คนพักอาศัย ส่วนฝั่งตรงกันข้ามเป็นชุมชนใหญ่ มีบ้านเรือนผู้คนมาก และมีสถานที่พักตากอากาศ ที่ปากน้ำมีกระจงมโหวและมีท่อน้ำพากร่อง เป็นท่อนรูปกระป๋องสีแดงสลับขาว ลักษณะ 1W F1 3s 7.1M

กระจงมโหวปากน้ำตะโก ตั้งอยู่บนฝั่งใต้ของปากน้ำ เป็นกระจงเสาคอนกรีตสีเหลี่ยม ทาสีขาว สูง 6 ม. ลักษณะ 1W F1 3s 9m 10M

มีเกาะ เล็กเกาะน้อยและที่อันตรายหลายแห่งใกล้ฝั่งตอนนี ได้แก่

ก.แรด เป็นเกาะ เล็กๆ อยู่ใกล้ด้านใต้ของ ช.ประจําเพียง ห่างฝั่งราว 0.2 ไมล์

ก.น้อย เป็นเกาะ เล็กๆ อยู่ชิดฝั่งทางด้านตะวันตกของ ก.แรด

ก.มัดหวายน้อย อยู่ห่างไปทาง ซว.ของ ก.แรด ประมาณ 0.9 ไมล์ มียอดแหลมสูง 47 ม. รอบๆ เกาะมีหินใต้น้ำ

ก.มัดหวายใหญ่ สูง 54 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.มัดหวายน้อย ประมาณ 0.25 ไมล์ ชายเกาะด้านตะวันตกมีหินใต้น้ำมาก ช่องระหว่าง ก.มัดหวายใหญ่กับ ก.มัดหวายน้อยน้ำลึกเรือผ่านได้ แต่มีหินปรุมน้ำอยู่ใกล้ปลายใต้ ก.มัดหวายน้อย

ก.ทองแก้ว สูง 26 ม. อยู่ห่างไปทาง วซว.ของ ก.มัดหวายใหญ่ ประมาณ 1.6 ไมล์ เป็น

(แผนที่หมายเลข 203,239)

เกาะเล็ก ๆ ทางด้านตะวันตกของเกาะมีหินใต้น้ำยื่นออกประมาณ 100 ม.

ก.คางเสือ สูง 60 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.ทองแก้ว ประมาณ 2.5 ไมล์ และอยู่ทางตะวันออกเฉียงของแหลมสูงประมาณ 3 ไมล์ ขนาดเท่ากับ ก.มัดหวายใหญ่ รอบๆ เกาะมีหินใต้น้ำบนเกาะมีรังนก

ก.รังห้า สูง 78 ม. อยู่ทาง ว.ของ ก.คางเสือ ประมาณ 0.7 ไมล์ รอบเกาะมีหินใต้น้ำ บนเกาะมีรังนก

ก.สูง อยู่ริมฝั่งห่างจากแหลมสูงไปทาง น.อ.ประมาณ 1 ไมล์ เป็นเกาะเล็กๆ มีหาดแห้งเมื่อน้ำลงติดต่อกับฝั่ง

ก.มะพร้าว สูง 135 ม. อยู่บนเตี้ยนอกของหินใต้น้ำที่ยื่นออกมาจากแหลมสูง

ก.ขอ อยู่ใกล้ฝั่ง ห่างไปทาง ซ.ของ ก.มะพร้าว ประมาณ 1 ไมล์ มีหาดทรายแห้งเมื่อน้ำลงเชื่อมต่อกับฝั่ง

ก.มุก เป็นเกาะเล็กๆ อยู่ชิดด้านตะวันออกเฉียงของ ก.ขอ

ก.หินก รูปร่างเหมือนแท่นหินสี่เหลี่ยม สูง 10 ม. อยู่ห่างไปทาง ซ. ของ ก. มุกประมาณ 1.4 ไมล์ รอบๆ เกาะมีหินใต้น้ำ

ก.ร่างบรรทัด สูง 25 ม. เป็นเกาะหินฝั่งชันรอบเกาะ อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงของเกาะขึ้นประมาณ 1.7 ไมล์ บนเกาะมีรังนก และมีกระโจมไฟบนยอดเกาะ

กระโจมไฟเกาะร่างบรรทัด ตัวกระโจมไฟเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 9 ม. ลักษณะไฟ FI (3) 10s 34m 11M

ชายฝั่ง ข.กระทะ เป็นหาดหิน มี ก.กะทิ เป็นเกาะหินเล็ก ๆ อยู่ติดฝั่ง ต่ลงไปทางใต้ถึง ข.ท้องโหว่ มีลักษณะเป็นอ่าว มีชายหาดเป็นทรายแน่น รกย่นครึ่งบนหาดได้ นอกหาดทรายออกไปเป็นหาดโคลนแห้งเมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งไกลราว 0.4 ไมล์

ก.คราม สูง 55 ม. อยู่ห่างไปทาง อ.ซ. ของ ข.กระทะ ประมาณ 1.6 ไมล์ เป็นเกาะขนาดเล็ก รอบเกาะมีโขดหินและหินใต้น้ำ

ก.พิทักษ์ อยู่ห่างไปทาง น.อ. ของ แหลมท้องโหว่ ฝั่ง ข.ท้องโหว่ ประมาณครึ่งไมล์ มียอดสูงอยู่ 2 ยอด ยอดสูงอยู่ทางใต้ของเกาะ สูง 100 ม. มีหาดหินบนทรายแห้งเมื่อน้ำลง ติดต่อกับปลายใต้ของ เกาะ ไปถึงฝั่งแหลมท้องโหว่ และจากปลายใต้ของ เกาะ มีหินใต้น้ำและหินปรุมน้ำยื่นออกไปทางตะวันออกเฉียงราวครึ่งไมล์ ปลายสุดของหินเป็นหินโผล่น้ำชื่อ หินพิทักษ์

ต่อจากแหลมท้องโหว่ลงไปทางใต้อีกประมาณ 2 ไมล์ ถึง ข.แหลมพร้าว สูง 119 ม. อ่าว

(แผนที่หมายเลข 203,204)

ระหว่าง ช.ท้องโหว่ กับ ช.แหลมท้าว ชื่อ อ่าวท้องโหว่ มีพืดดินโคลนน้ำขึ้นออกจากฝั่งด้านใต้ของ อ่าวออกมาถึงกลางอ่าว ชายฝั่งแหลมท้องโหว่และ แหลมท้าว เป็นฝั่งหิน

4.20 กระแสน้ำ

กระแสน้ำตรวจ ณ ตำบลที่ห่างปลายแหลม ช.ประจําเพียง ออกไปประมาณ 2 ไมล์ น้ำขึ้น ไหลทิศ นอ. และน้ำลงไหลทิศ ซว. ความเร็ว 0.25 ถึง 0.5 นอต

4.21 เกาะเต่า - ที่อันตราย - กระโจมไฟ - หิน - เรือจม

ห่างฝั่งปากน้ำตะ โกออกไปทางตะวันออก ระยะ 40 ไมล์ มีเกาะใหญ่คือ ก.เต่า เป็นเกาะ ขนาดยาวประมาณ 4 ไมล์ ยอดสูงสุด สูง 379 ม.อยู่บริเวณส่วนเหนือของเกาะ ห่างจากปลายสุด นว.ของเกาะออกไปราวครึ่งไมล์ มีเกาะเล็ก ๆ สูง 170 ม. ชื่อ ก.หางเต่า (ก.นางขวน) และมีลูกเกาะ 2 เกาะ ต่ลงไปทางใต้โดยมีหาดทรายและปะการัง แห่งเมื่อน้ำลงเชื่อมต่อกับ ก.หาง เต่า มีที่พักตากอากาศอยู่บนเกาะ ช่องระหว่าง ก.เต่ากับ ก.หางเต่าน้ำลึกเรือผ่านได้

ทางด้านตะวันตกของ ก.เต่า มี อ่าวแม่หาด ในอ่าวเป็นพื้นที่อันตราย เพราะมีกองหินเคลื่อน กลาดห่างฝั่ง ก.เต่าออกมาถึงครึ่งไมล์เศษ น้ำในอ่าวไหลเห็นถึงพื้นท้องทะเลในระดับลึก 15 ม. มี หมู่บ้านใหญ่ในอ่าวนี้ มีเรือประมงจอดมาก

มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ใต้ ก.หางเต่า ประมาณ 0.4 ไมล์ และห่าง ก.เต่าประมาณครึ่งไมล์ ชาวบ้านเรียก หินขาว

ฝั่งด้านเหนือและด้านตะวันออกของ ก.เต่า เป็นฝั่งชันน้ำลึกและ ไม่มีอันตราย มีกระโจมไฟอยู่ บนเขาสุดปลายเกาะด้าน นอ.

ด้าน ซอ.และด้านใต้ มี ก.กองทรายแดง และเกาะเล็กๆ อีกหนึ่งเกาะ ห่างจากปลายสุดด้าน ซอ. ของ ก.เต่า ประมาณ 0.25 ไมล์ ในอ่าวทางด้านนี้มีที่พักตากอากาศ มีบริเวณน้ำชกกันเป็น ระลอกอยู่บริเวณหนึ่งใกล้ปลาย ซว.ของ ก.เต่า

กระโจมไฟเกาะเต่า เป็นกระโจมหอคอยคอนกรีตทาสีขาว สูง 10 ม. ลักษณะไฟ Fl 5s 69m 16M

มีหินน้ำตื้น 7.1 ม. กองหนึ่ง อยู่ทาง นว. ของ ก.หางเต่า ห่างประมาณ 3.4 ไมล์ ชาว ประมงท้องถิ่นเรียก หินกองชุมพร

ทาง ซว.ของ ก.เต่าห่าง ประมาณ 4.7 ไมล์ มีหินน้ำตื้น 5 ม. กองหนึ่ง ชาวบ้านเรียก หินกองตุ้งกู และอีกกองหนึ่งอยู่ทาง ซอ.ของ ก.เต่าห่าง 7.2 ไมล์ชื่อ หินกองสราญ

(แผนที่หมายเลข 204,226)

ทางเหนือของเกาะห่างจากกระโจมไฟเกาะเต่า 2.4 ไมล์ ในทิศ 010° มีทรากเรือจมชื่อ เรือ UNICORN จมเมื่อ พ.ศ.2530 ความลึกของส่วนที่ตื้นที่สุด 29 ม. น้ำลึกโดยรอบ 44 ม.

4.22 ฝั่งตั้งแต่แหลมหริ้วถึงคอเขาใต้ - ปากน้ำหลังสวน - ประกาศาร - ที่อ้นทราย - ทุ่ง

ฝั่งตั้งแต่ ข.แหลมหริ้ว ลงไปทางใต้ถึงคอเขาใต้ เป็นฝั่งราบต่ำ มีดินไม้และมะพร้าวชายฝั่ง ชายฝั่งเป็นหาดทรายตลอด เว้นแต่ที่แหลม บ้านจุกาพรัง ซึ่งอยู่ทางใต้จาก ปากน้ำหลังสวน ประมาณ 2.5 ไมล์ ปลายแหลมเป็นหิน แนวฝั่งช่วงนี้ยาวไปในแนวทิศใต้

มีเขาที่น่าสังเกตและใช้เป็นที่หมายในการเดินเรือตามชายฝั่งช่วงนี้ คือ ข.ราชพถกข์ เป็นเขาติดทะเล อยู่ไปทาง ซ. ของแหลมหริ้ว ห่างประมาณ 2 ไมล์ มียอดสูง 2 ยอด ยอดเหนือสูง 111 ม. ยอดใต้สูง 128 ม.

ข.ทับมอญ อยู่ต่อลงไปทาง ซ. ของ ข.ราชพถกข์ ห่างกันประมาณ 1 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่ง ทะเลประมาณ 1 ไมล์ มียอดสูงไล่เลี่ยเรียงกันไปหลายยอด ยอดสูง 134 ม. อยู่บริเวณตอนเหนือ

ข.คลังตั้ง หัวเขาทางเหนือติด แม่น้ำหลังสวน ตั้งอยู่ห่างฝั่งทะเลเข้าไปประมาณ 0.7 ไมล์ ตัวเขายาวลงไปในแนวเหนือใต้ มียอดสูงไล่เลี่ยกันหลายยอด ยอดสูงสุดสูง 164 ม. ด้านตะวันออกของเขาคือด้านทะเล เป็นผาชันตั้งตระหง่าน มีสีขาวต่างๆ เห็นได้แต่ไกล เป็นที่สังเกตที่รู้จัก บริเวณปากน้ำหลังสวน

คอเขาเหนือ เป็นแหลมเนินสูง 36 ม. ติดทะเล มีดินไม้คลุมทึบ สังเกตได้ง่ายอยู่ทางเหนือของ คอเขาใต้ ห่างราว 0.7 ไมล์ คอเขาใต้ เป็นแหลมเนินเตี้ยๆ คาบลงที่ แลต. $9^{\circ}50'.8$ น. ลอง. $99^{\circ}09'.9$ อ.

ปากแม่น้ำหลังสวน อยู่ในแนว ซ. ของแหลมหริ้ว ห่างลงไปประมาณ 3.5 ไมล์ ปากน้ำ กว้างประมาณ 200 ม. มีสันดอนตื้นขวางอยู่ มีร่องน้ำที่เวลาน้ำลงเกือบแห้งขาด แม้แต่เรือใบก็ผ่านไม่ได้ (เวลาน้ำลงงวด) ฤดูฝนน้ำในแม่น้ำไหลเชี่ยว และน้ำจึงลงมาถึงปากน้ำ ที่ปากน้ำมีท่อนไฟ ปากร่องรูปกระป๋อง วางไว้ในทิศ 070° จาก ประภาคารหลังสวน ห่างประมาณ 0.7 ไมล์ ลักษณะ ไฟ F1 3s 7.1M และมีท่อนกำกับร่องทางด้านกราบซ้าย หมายเลข 2 รูปกระป๋อง วางไว้ในทิศ 015° จากประภาคารหลังสวนห่างประมาณ 420 หลา ลักษณะไฟ F1 R 3s 4.7M

บ้านปากน้ำหลังสวน อยู่บนฝั่งทั้งสองข้างของแม่น้ำ เป็นหมู่บ้านใหญ่ มีตลาด วัดและโรงเรียนอยู่ฝั่งเหนือ มีถนนไป อ.หลังสวน ตัวอำเภอตั้งอยู่ฝั่งใต้ของแม่น้ำหลังสวนห่างจากปากน้ำเข้าไปบนแผ่นดินประมาณ 6 ไมล์ การเดินทางติดต่อระหว่างบ้านปากน้ำกับตัวอำเภอ ติดต่อกันทั้งทางรถ เรือยนต์เล็กหรือเรือหางยาวไปตามลำน้ำหลังสวน ราษฎรปากน้ำหลังสวนมีอาชีพประมง ทำสวน

(แผนที่หมายเลข 204,226)

ผลไม้และสวนมะพร้าว เสาบียงอาหารที่ตลาดปากน้ำหลังสวนอุดมสมบูรณ์เฉพาะฤดูฝน

ประกาศารหลังสวน ตั้งอยู่บริเวณปากน้ำฝั่งใต้ ตัวกระจงมที่ฐานเป็นคอนกรีตโปร่ง ส่วนยอดเป็นเหล็กโปร่งทาสีขาว สูง 20 ม. ลักษณะไฟ F1 (2) W R 5s 21m 15,12M มีเสี้ยวไฟแดง ยานเข้าใกล้ปากน้ำหลังสวนมีหินอันตรายหลายแห่งอยู่ในระหว่าง ข.แหลมท้าว กับ คอเขาได้ สองตรงไปยังกลุ่มกองหินระหว่างทิศ 223° - 308°

มีรายละเอียดดังนี้

หินท้องท้าว อยู่ในทิศ 087° จาก ข.แหลมท้าว ระยะประมาณ 4.7 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 7.2 ม.

หินแห้ง เป็นหินดำน้ำ มีน้ำเหนือหิน 2.8 ม. อยู่ในทิศ 133° จาก ข.แหลมท้าว ระยะห่างประมาณ 2.8 ไมล์

หินพลคอน อยู่ในทิศ 050° จากประกาศารหลังสวน ระยะห่าง 1.7 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 0.3 ม. มี ท่อนไฟหลังสวนเหนือ เป็นท่อนเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตรายวางไว้ทางทิศตะวันตกของหิน ห่างประมาณ 400 ม.ลักษณะไฟ F1 3s 4M

หินกองกลาง อยู่ในทิศ 074° จากประกาศารหลังสวน ระยะห่างประมาณ 1.3 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 1.5 ม.

หินเรือคิด อยู่ในทิศ 082° จากประกาศารหลังสวน ระยะห่างประมาณ 1.25 ไมล์ เป็นหินปรุมน้ำ น้ำเหนือหิน 0.8 ม.

หินจรัส อยู่ในทิศ 119° จากประกาศารหลังสวน ระยะห่างประมาณ 1.6 ไมล์ เป็นหินปรุมน้ำ กองหินยาวแนวเหนือใต้ราว 700 ม. กว้างราว 300 ม. มี ท่อนไฟหลังสวนใต้ เป็นท่อนเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางทิศตะวันตกของหิน ห่างประมาณ 350 ม. ลักษณะไฟ F1 5s 4M

หินตะวันออก อยู่ในทิศ 103° จากประกาศารหลังสวนระยะห่างประมาณ 2 ไมล์ เป็นหินปรุมน้ำกองใหญ่ กว้างราว 700 ม. ยาวเกือบ 1,000 ม.

หินศรีษัณฑ์ อยู่ในทิศ 097° จากประกาศารหลังสวนระยะห่างประมาณ 2.3 ไมล์ เป็นหินปรุมน้ำ กองกว้างราว 400 ม. ยาวราว 700 ม.

หินนายฉิน อยู่ในทิศ 071° จากประกาศารหลังสวนระยะห่างประมาณ 2.4 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 2.6 ม. ระหว่างหินนายฉินกับหินศรีษัณฑ์ มีหินดำน้ำไม่มีชื่อ น้ำเหนือหิน 5.3 ม.

หินหน้ อยู่ในทิศ 066° จากประกาศารหลังสวน ระยะห่างประมาณ 6.75 ไมล์ มีน้ำเหนือหิน 8.3 ม.

(แผนที่หมายเลข 204,226)

นอกจากนั้นในบริเวณใกล้เคียงยังมีดินตื้นที่ไม่มีชื่ออีกหลายกอง (ดูแผนที่หมายเลข 226)

ดินจรัสและที่อันทรายต่าง ๆ ซึ่งอยู่ทางเหนือและ นอ. ของดินจรัสตามที่กล่าวมาแล้ว มีแสงสว่างสีเขียวสีแดงของประกายหลังสวน ล่องผ่านบริเวณนี้ ระหว่างแบริ่ง 223° และ 308°

ที่นกลางอ่าว อยู่ในทิศ 134° จากประกายหลังสวนระยะห่างราว 5.5 ไมล์เป็นดินตื้นน้ำ มีน้ำเหนือดิน 1.9 ม. มี ทุ่นดินกลางอ่าว(หลังสวน) เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งลิ่งอันทราย วางไว้ทางทิศเหนือของหินห่างประมาณ 100 ม.

หินเหมะวณิช อยู่ในทิศ 134° จากประกายหลังสวนระยะห่างประมาณ 7.6 ไมล์ เป็นดินตื้นน้ำ มีน้ำเหนือดิน 3 ม.

หินอ่าว เป็นดินตื้นน้ำ อยู่ในทิศ 143° จากประกายหลังสวนระยะห่างประมาณ 8 ไมล์ มีหินอยู่ 2 กองที่อยู่เหนือสุดมีน้ำเหนือดิน 3.8 ม. อีกกองอยู่ทางใต้ลงไปประมาณ 380 ม. มีน้ำเหนือดิน 4.4 ม.

หินลูกขอ อยู่ในทิศ 136° จากคอเขาใต้ ระยะห่างประมาณ 0.5 ไมล์ เป็นดินน้ำสูง 3 ม.

4.23 กระแสน้ำ

กระแสน้ำในบริเวณอ่าวหลังสวน น้ำขึ้นไหลในทิศ ซ. น้ำไหลลงในทิศ นอ. ความเร็วระหว่าง 0.2 ถึง 0.3 นอต

4.24 คำแนะนำ

เรือที่จะเข้าจอดปากน้ำหลังสวน เมื่อมาจากทางเหนือให้เข้าช่องระหว่าง ก.พิทักษ์ กับ หินท้องโหว่ ห่าง ก.พิทักษ์ ประมาณ 1.5 ไมล์ ก่อเข็มประมาณ 212° ตรงปากน้ำหลังสวนหรือปลายเหนือของ ข.คลังตั้ง แล่นมาจนแบริ่งยอด ข.แหลมหัวเรือเกือบได้เหนือตรง จึงเปลี่ยนเข็มลงทิศใต้ โดยผ่านทางตะวันตกของทุ่นไฟหลังสวนเหนือเข้าหาที่ทอดสมอ ถ้าเป็นเวลากลางคืนให้รักษาเส้นทางเรือเดินให้อยู่ในสีเขียวพลีขาว

เรือที่เดินทางมาจากทางตะวันออก หรือ ซอ. เมื่อผ่านทุ่นดินกลางอ่าวทางด้านเหนือเข้ามาแล้ว ควรใช้ความระมัดระวังในการเดินเรือเพื่อหลบหลีกกองหินต่าง ๆ ไปยังที่จอดเรือปากน้ำหลังสวน

การจอดเรือที่หลังสวนในฤดูมรสุม นอ. ไม่ควรสะดวก เพราะคลื่นลมจัด

(แผนที่หมายเลข 204)

4.25 ฝั่งตั้งแคตอเขาใต้ถึงแหลมชุย - ที่อันตรราย - กระจังมาไฟ

ฝั่งตั้งแคตอเขาใต้ ลงไปทางใต้ ประมาณ 9 ไมล์ถึง **แหลมดาว** และต่อจากแหลมดาวลงไปทางใต้อีกประมาณ 21 ไมล์ จึงถึง **แหลมชุย** ฝั่งช่วงคอเขาใต้ถึงแหลมชุย เป็นชายฝั่งราบต่ำ หาดทรายตลอด มีคลองน้ำไหลไหลออกทะเล บริเวณนี้หลายคลองมีหมู่บ้านริมทะเลคือ **บ้านละแม** **บ้านท่ากระจาย** และ **บ้านแก้ว** มีเขาใกล้ทะเล คือ

ข.คันธูลี สูง 248 ม. เป็นเขาโดดยอดกรวยแหลมเด่นอยู่ห่างฝั่งราว 1.25 ไมล์

ข.ประสงค์ สูง 414 ม. เป็นเขาที่มีลักษณะเด่นชัดที่สุดบนชายฝั่งช่วงนี้ ตั้งอยู่ทางใต้ของแหลมดาว ห่างประมาณ 10 ไมล์ และอยู่ลึกเข้าไปแผ่นดินห่างฝั่งทะเลราว 2 ไมล์

หน้าฝั่งระหว่างคอเขาใต้กับแหลมดาว มีหินและที่ตื้นอันตรรายหลายแห่ง คือ

หินลอฟตัส เป็นกองหินปรึมน้ำและหินาต์น้ำ อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของคอเขาใต้ ประมาณ 4 ไมล์ มี **หินวิลิษฐ์** อยู่ใกล้ทางตะวันตก **หินซี่ควาย** **หินลูกช้างกองใน** **หินลูกช้างกองกลาง** และ **หินลูกช้างกองนอก** อยู่ทาง ซอ. เป็นกลุ่มหินปรึมน้ำและาต์น้ำ

หินราบนอก เป็นหินปรึมน้ำอยู่ห่างไปทาง ซอ. ของหินลอฟตัส ประมาณ 1 ไมล์

หินราบใน เป็นหินปรึมน้ำอยู่ในทาง ซอ. ของหินราบนอก ประมาณ 1 ไมล์

หินละแม เป็นหินปรึมน้ำอยู่ห่างไปทาง วนว. ของหินราบใน ประมาณ 1 ไมล์

หินคันทา เป็นแนวไปทางเหนือใต้ห่างฝั่งประมาณ 1.5 ไมล์ แบ่งเป็นหมู่ใหญ่ 4 หมู่ ๆ ที่อยู่เหนือสุด เรียกชื่อว่า **หินคันทาเหนือ** หมู่ที่อยู่ใต้สุดเรียกชื่อว่า **หินคันทาคใต้** หินคันทาเหนืออยู่ห่างไปทาง ซอ. ของหินละแม ประมาณ 1.25 ไมล์และห่างจากหินคันทาคใต้ ประมาณ 4 ไมล์ นอกนั้นอยู่ใกล้กัน

หินค่าง เป็นหินปรึมน้ำ อยู่ห่างไปทางใต้ของหินลูกช้างกองนอก ประมาณ 1.5 ไมล์ มีเขตกว้าง 200 ม. ยาว 300 ม.

หินคันธูลี เป็นหินาต์น้ำ มีน้ำเหนือหิน 2 ม. อยู่ทางตะวันออกของ ข.คันธูลี ห่างจากฝั่งประมาณ 4 ไมล์

หินเจนทะเล เป็นหินาต์น้ำ อยู่ห่างไปทางตะวันออกของหินลอฟตัส ประมาณ 5.5 ไมล์

หินพุ่ม เป็นหินาต์น้ำ อยู่ห่างไปทางใต้ของหินเจนทะเล ประมาณ 4 ไมล์

แหลมชุย (แลต. $9^{\circ}23'.3$ น. ลอง. $99^{\circ}19'.0$ อ.) เป็นแหลมหาดทรายราบต่ำ มีปลายแหลมเรียวกเล็กเป็นจะงอยแหลมยาวไปทิศ ซอ. ประมาณ 1.6 ไมล์ มีต้นไม้ประปราย และมีกระจังมาไฟอยู่บริเวณปลายแหลมสุด มีชาวบ้านอยู่กระจัดกระจาย มีถนนไปถึง **ต.พุ่มเรียง** และ **อ.ไชยา** เขต **จ.สุราษฎร์ธานี**

(แผนที่หมายเลข 204,227)

กระโจมไฟแหลมซุย มีโครงสร้างเป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขา สูง 30 ม. ทาสีขาว
ลักษณะ 1F F1 (3) 12s 35m 9M

4.26 อ่าวบ้านดอน - ที่อันตราย - ประภาคาร

อ่าวบ้านดอน มีปากอ่าวเปิดระหว่างแหลมซุยกับ แหลมคู้งหมือ ซึ่งอยู่ทาง อ.ซอ. ของแหลมซุย
ห่างประมาณ 14.5 ไมล์ เป็นอ่าวน้ำตื้นไม่ลึกบริเวณเดินเรือ เว้นแต่เรือสินค้าขนาดย่อมที่เดินทาง
ตามร่องน้ำเข้าสู่ แม่น้ำบ้านดอน และเรือเล็กท้องถิ่นเท่านั้น

ฝั่งตั้งแต่แหลมซุยไปถึงปากน้ำบ้านดอน เป็นฝั่งราบต่ำที่มีป่าไม้ชายเลนหนาแน่นตามชายฝั่งด้าน
ตะวันตกของแหลมซุย เป็นอ่าวหาดทรายปนโคลนกว้าง แห้งเมื่อน้ำลง เป็นที่เพาะเลี้ยงหอยนอกฝั่ง
ใต้แหลมซุย มีดอนทรายตื้นแห้งเมื่อน้ำลงเป็นหย่อม ๆ เกือบกลางทางจากฝั่งออกไปภายในระยะ
2-5 ไมล์ มีดอนหนึ่งกลายเป็นเกาะเกิดใหม่เรียกว่า ก.หัวเสด็จ ต่อจากหาดด้านตะวันตก
ของแหลมซุย มี คลองพุมเรียง ปากคลองอยู่ทาง ว.ชว.ของปลายแหลมซุยห่าง 2.8 ไมล์ มีถนนจาก
ปากคลองพุมเรียง ไป อ.ไชยา ต่อจากคลองพุมเรียง ไปถึงปากน้ำบ้านดอน มี คลองไชยา
คลองท่าฉาง คลองท่าเคย คลองก่อ คลองพุมหิน และคลองเล็ก ๆ อีกหลายคลองไหลออกทะเลใน
อ่าว ฝั่งต่อจากเขต อ.ไชยา เป็นเขต อ.ท่าฉาง หาดเปลี่ยนเป็นหาดโคลน แห้งเมื่อน้ำลงยื่นออก
จากฝั่งไกล 1.5-3 ไมล์ ฝั่งเป็นนาุ้ง นอกฝั่งเป็นฟาร์มเพาะเลี้ยงหอยแครง

ช.ไชยา สูง 203 ม. ตั้งอยู่ทาง ชว.ของแหลมซุย ห่างประมาณ 8 ไมล์และอยู่ห่างฝั่งทะเล
ประมาณ 1 ไมล์

คลองพุมหิน เป็นคลองใหญ่ มีคลองสาขาหลายสาย ปากคลองเป็นหาดโคลน ไหลออกทะเลที่
แหลมพันคูหา ซึ่งอยู่ทางใต้ของแหลมซุยห่างราว 9 ไมล์ ฝั่งต่อนี้เป็นป่าไม้ชายเลนหนาแน่น

ปากน้ำบ้านดอน (ปากน้ำตาปี) อยู่ทาง ซอ.ของแหลมพันคูหา ห่าง 4.5 ไมล์

ก.ปราบ สูง 60 ม.อยู่ห่างไปทาง ซอ. จากปลายแหลมซุย ลงไปประมาณ 10 ไมล์ และอยู่
ห่างไปทาง นอ.ของปากน้ำบ้านดอน ประมาณ 5.5 ไมล์บนเกาะมีประภาคาร

ประภาคารเกาะปราบ เป็นกระโจมเหล็กโบริงทาสีขาว สูง 6 ม. ลักษณะ 1F F1 (2) 7s
66m 21M มีที่ทำการประภาคารอยู่บนเกาะ

4.27 แม่น้ำบ้านดอน (ตาปี) - หลังกินา

แม่น้ำบ้านดอน (แม่น้ำตาปี) เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายอำเภอในเขต จ.สุราษฎร์ธานี ไปลง
ทะเลในเขต อ.เมือง ตอนใกล้จะออกทะเลนิยมเรียกชื่อ แม่น้ำบ้านดอนมากกว่า ในแม่น้ำเรือ

(แผนที่หมายเลข 204,227)

ขนาดข้อมกั้นน้ำลึกประมาณ 2 ม. เดินขึ้นไปได้ถึงหน้าเมืองสุราษฎร์ธานี ลึกจากปากน้ำขึ้นไปประมาณ 4 ไมล์

ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำบ้านดอน ได้รับการขุดลอก รักษาร่อง และวางทุ่นเครื่องหมายทางเรือ โดยกรมเจ้าท่า การเข้าร่องควรวางทุ่นที่ของกรมเจ้าท่าประกอบ ร่องน้ำแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ร่องนอก ตั้งแต่ทุ่นไฟปากร่อง (แลต. $9^{\circ}22'.7$ น. ลอง. $99^{\circ}26'$ อ.) จนถึงท่าเทียบเรือท่าทอง ผ่านทางตะวันตกของ ก.ปราบ ร่องน้ำกว้าง 60 ม. ลึก 4 ม. จากระดับน้ำลงต่ำสุด มีหลักไฟนำร่อง 2 คู่ มีรายละเอียดดังนี้

ไฟนำคู่ที่ 1 ไฟนำ A เป็นไฟดวงหน้า ไฟนำ B เป็นไฟดวงหลัง

- ไฟนำ A เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ตั้งอยู่ในตำบลที่ แลต. $9^{\circ}16'.7$ น. ลอง. $99^{\circ}26'.1$ อ. ลักษณะไฟ Fl (2) R 6s 9m 11.3M

- ไฟนำ B เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ตั้งอยู่บน ก.ปราบ ทางด้านเหนือ ลักษณะไฟ Oc (2) 7s 23m 15.2M

ไฟนำคู่ที่ 2 ไฟนำ C เป็นไฟดวงหน้า ไฟนำ D เป็นไฟดวงหลัง

- ไฟนำ C เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ตั้งอยู่ปากร่องในตำบลที่ แลต. $9^{\circ}11'.9$ น. ลอง. $99^{\circ}23'.2$ อ. ลักษณะไฟ Fl (2) G 6s 8m 11.45M

- ไฟนำ D เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ตั้งอยู่ในตำบลที่ แลต. $9^{\circ}11'.1$ น. ลอง. $99^{\circ}22'.7$ อ. ลักษณะไฟ Oc (2) 6s 23m 15.2M

จากปลายแหลมปากน้ำบ้านดอนเข้าไปในแม่น้ำประมาณ 1 ไมล์ มี คลองท่าทอง ไหลลงมาสมทบทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ ริมฝั่งปากคลองท่าทองทางใต้ มีท่าเทียบเรือท่าทอง เป็นท่าคอนกรีตสำหรับขนถ่ายสินค้า ลึกเข้าไปในคลองท่าทอง ยังมีท่าเรือของบริษัทน้ำมันอีกหลายท่า มีถนนดีจากท่าเรือเข้าไปในเมืองสุราษฎร์ธานี

ร่องใน ต่อจากท่าเทียบเรือท่าทองเข้าไปในแม่น้ำบ้านดอน จนถึงองค์การสะพานปลา ระยะประมาณ 8 กม. ร่องน้ำกว้าง 60 ม. ลึก 3 ม. การเดินเรือในแม่น้ำ ผู้ที่ไม่คุ้นเคยท้องถิ่นควรวางทุ่นที่ชำนาญร่องช่วยนำทาง

จ.สุราษฎร์ธานี เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์เมืองหนึ่งของภาคใต้ มีตัวเมืองและตลาดใหญ่อยู่บนฝั่งแม่น้ำบ้านดอน บริเวณตัวเมืองมีชื่อสามัญอีกชื่อหนึ่งว่า บ้านดอน พลเมืองมีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ ป่าไม้ เหมืองแร่ และประมง สินค้าออกมี ไม้ มะพร้าว แร่ยิบซั่ม ริงนก กุ้ง ปลาและหอย การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ ฯ โดยรถไฟสายใต้ ถึงสถานีสุราษฎร์ธานี (สถานีพุนพินเดิม) ระยะทาง 651 กม. และทางถนนจากกรุงเทพฯ ฯ ถึงสุราษฎร์ธานี ระยะทางประมาณ 935 กม.

(แผนที่หมายเลข 204,227)

จากสุราษฎร์ธานีมีถนนตัดข้ามไป จ.พังงา ซึ่งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลมหาสมุทรอินเดียระยะทางประมาณ 145 กม. การคมนาคมขนส่งทางทะเล มีเรือสินค้าขนาดย่อมของบริษัทไทยเดินเรือทะเล และบริษัทเอกชนจากกรุงเทพฯ ๖ แวะจอดบ้านคอนเป็นประจำ มีเรือยนต์ขนส่งผู้โดยสารเดินทางติดต่อระหว่างบ้านคอนกับ ก.สมุย ทุกวัน เมืองนี้มีเรือประมงเป็นจำนวนมาก มีคานเรือสำหรับซ่อมเรือเล็ก น้ำมันและน้ำมันเชื้อเพลิง มีบริการให้แก่วัสดุที่จอดเทียบท่า มีด้านศาลากากรออยู่ในเมือง

4.28 ฝั่งตั้งแต่ปากน้ำบ้านคอนถึง เขาออก

ฝั่งอันอ่าวบ้านคอน ระหว่างปากน้ำบ้านคอน ไปถึงแหลมคู้งหม้อ แนวฝั่งบ้านทิส นอ. เป็นฝั่งแผ่นดินอ่อนมีป่าไม้ชายเลนตามแนวฝั่ง ลึกจากแนวฝั่ง เข้าไปเล็กน้อยเป็นนาทุ่ง เกือบตลอด ชายฝั่งเป็นหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งไปไกลที่สุดเกือบ 2 ไมล์ ๖ ซ้ เป็นที่เพาะเลี้ยงหอย

คลองท่าทองอุแท ปากคลองไหลออกทะเลที่ (แสด. $9^{\circ}13'N$. ลอง. $99^{\circ}30'O$.) ปากคลองกว้างประมาณ 250 ม. ลากลองยาวและตื้นเคียว เข้าไปบนแผ่นดิน ห่างจากปากคลองเข้าไปประมาณ 1 ไมล์ มี ช.ตาชู เป็นเนินเขาขย่อม สูง 90 ม. อยู่ริมฝั่งคลองด้านเหนือและอยู่ห่างฝั่งทะเลประมาณครึ่งไมล์ ช.ตาชู สังเกตเห็นได้ง่ายเพราะเป็นเขาโดด ๖ ซ้ เป็นที่หมายเดินเรือได้ดี

ฝั่งต่อจากแหลมคู้งหม้อ ถึง แหลมทวด ยาวประมาณ 10 ไมล์ไปทาง อนอ. ชายฝั่งเป็นหาดโคลนแห้งยื่นจากฝั่งราวครึ่งไมล์ เมื่อน้ำลง

ช.โหมเมือง สูง 164 ม. อยู่ใกล้ฝั่งห่างจากแหลมทวดไปทาง ชชว. ประมาณ 2 ไมล์ มีลักษณะเป็นรูปกรวย สังเกตได้ง่าย

ก.वाद และ ก.หัวบอน เป็นเกาะเล็ก ๆ คู่หนึ่ง ตั้งอยู่บนหาดโคลนด้านทาง วนว. ของเขาโหมเมือง ห่างราว 1 ไมล์

ฝั่งระหว่างแหลมทวดกับ แหลมกุลา ยาวประมาณ 4 ไมล์ไปทางตะวันออก มีอ่าวน้ำเค็มอ่าวหนึ่ง และทางตะวันตกของอ่าวนี้มีเกาะเล็ก ๆ ชื่อ ก.แรด อยู่ห่างฝั่งประมาณครึ่งไมล์

ฝั่งระหว่างแหลมกุลาถึง แหลมเขาออก (แสด. $9^{\circ}18'.5 N$. ลอง. $99^{\circ}50'O$.) ยาวประมาณ 5 ไมล์ ไปทางตะวันออก ชายฝั่งเป็นอ่าวเว้ง เข้าเป็นซีก ๆ ในอ่าวถัดจากแหลมกุลา มีท่าเรือเพอร์รี่รับส่งผู้โดยสารและรถไป ก.สมุย มีเกาะใกล้ฝั่ง คือ ก.ผี สูง 42 ม. ก.ถ้ำ สูง 127 ม. และ ก.ทะเลาย เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ติดกับ ก.ถ้ำทางตะวันออก

(แผนที่หมายเลข 204)

4.29 หมู่เกาะอ่างทอง - ที่อันตราาย - กระจังมาไฟ

หมู่เกาะอ่างทอง ตั้งเรียงรายยาวไปบนแนวทิศเหนือของแหลมทาด (แลต. $9^{\circ}20'N$. ลอง. $99^{\circ}41' E$.) ยาวประมาณ 27 ไมล์

ก.ตุ้งกู เป็นเกาะหินสูง 59 ม. อยู่เหนือสุดของหมู่เกาะอ่างทอง มี ก.ตุ้งกำ เป็นเกาะหินเล็กอยู่ชิดด้านใต้

ก.ว่าวใหญ่ เป็นเกาะขนาดกว้างประมาณ 360 ม. ยาว 1,100 ม. ตั้งอยู่ทาง วซว. ของ ก.ตุ้งกู ห่างประมาณ 2.5 ไมล์ ทางด้านเหนือ ด้านตะวันออกและตะวันตกของเกาะน้ำลึก ส่วนทางใต้ มีเกาะเล็ก ๆ อยู่ใกล้กันอีก 4 เกาะ ก.ว่าวน้อย อยู่ห่างทางใต้ของ ก.ว่าวใหญ่ ประมาณ 250 ม. เป็นเกาะขนาดย่อม ยอดสูง 41 ม. ก.เหยียด สูง 24 ม. เป็นเกาะหิน อยู่ใต้สุดของกลุ่มเกาะว่าว ช่องระหว่างเกาะเหล่านี้มีหินและแคบ ไม่ควรเดินเรือผ่าน ส่วนช่องระหว่าง ก.ตุ้งกู กับ ก.ว่าวใหญ่ น้ำลึกและกว้าง เรือใหญ่เดินได้สะดวก

ช่องเหนือ เป็นช่องระหว่าง ก.ว่าวใหญ่ กับ ก.ลิ้ม สูง 181 ม. ซึ่งอยู่ทางใต้ห่างประมาณ 4.3 ไมล์ ช่องเหนือน้ำลึก เรือใหญ่ผ่านได้

ก.อ่างทอง (วัวตาหลับ) สูง 396 ม. อยู่ทางใต้ของ ก.ลิ้ม ห่างประมาณ 3 ไมล์ ระหว่าง ก.ลิ้ม กับ ก.อ่างทอง มีกลุ่มเกาะที่ประกอบด้วยเกาะและหินใต้น้ำจำนวนมาก ก.อ่างทอง เป็นเกาะใหญ่กว่าเพื่อนในบรรดาเกาะที่อยู่ทางเหนือ เป็นที่ตั้งที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ซึ่งตั้งอยู่บนหาดทรายทางด้านฝั่งตะวันออกของเกาะ

ก.ผี สูง 52 ม. อยู่ทาง นอ. ของ ก.อ่างทอง ห่างประมาณ 0.2 ไมล์

ก.วัวตาหลา (แม่เกาะ) สูง 201 ม. อยู่ห่างขึ้นไปทางเหนือ ก.อ่างทอง 0.3 ไมล์ บนเกาะมี ทะเลเลน เป็นบึงน้ำเล็ก ๆ เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมมาชมกัน

ก.นายตุต สูง 162 ม. อยู่ติดขึ้นไปทางเหนือของ ก.วัวตาหลา ห่าง 0.3 ไมล์

ก.สามเส้า สูง 190 ม. อยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ก.วัวตาหลา ประมาณ 0.3 ไมล์ ทางเหนือของ ก.สามเส้า มี ก.ทองหึ่งแห่ง สูง 181 ม. ห่างประมาณ 0.6 ไมล์ และ ก.ลิ้ม ห่างประมาณ 1.65 ไมล์ ตามลำดับ

ก.ช้างโทรม เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ทางใต้ของ ก.ทองหึ่งแห่ง ห่าง 0.2 ไมล์ มีหินดินและปะการังติดต่อกับ ก.หินดับ ที่อยู่ทางตะวันตก ห่าง 0.1 ไมล์

ระหว่าง ก.นายตุต กับ ก.ลิ้ม ยังมีเกาะเล็กเกาะน้อย และหินอีกมาก ที่มีชื่อได้แก่ ก.ว่าวกันตังใหญ่ ก.ว่าวกันตังน้อย ก.ทุมมาย ก.ประหยัด ก.ท้ายเกาะ ก.แหล ก.เหลาอยู่

ทางตะวันตกของ ก.ลิ้ม มี ก.หัวใหญ่ สูง 60 ม. และ ก.หัวน้อย อยู่ห่างประมาณ 0.5

(แผนที่หมายเลข 204)

ไมล์ ด้านเหนือของ ก.ลี้ม มีเกาะเล็ก ๆ อยู่ 4 เกาะ อยู่ติดต่อกับปลายสุดด้านเหนือของ ก.ลี้ม

ก.วัวเตะ สูง 162 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงใต้ของ ก.อ่างทอง ประมาณ 1.5 ไมล์ ทางด้าน นอ.ของ ก.วัวเตะ มี ก.ตาฮา สูง 20 ม. อยู่ห่างประมาณ 0.4 ไมล์ ชิดปลาย ซอ.ของ ก.วัวเตะ มี ก.ไผ่รวก เป็นเกาะเล็ก สูง 62 ม.

ก.อ้ายแจ้ สูง 82 ม. อยู่ห่างจากปลายใต้สุดของ ก.วัวเตะ ไปทาง ซอ. ประมาณ 0.7 ไมล์ และเป็นเกาะที่อยู่ปาก ช่องอ่างทอง ทางตะวันออก

ช่องอ่างทอง คือ ช่องระหว่าง ก.อ่างทองกับ ก.พะลวย กว้างประมาณ 3 ไมล์

ก.พะลวย สูง 342 ม. เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของหมู่เกาะอ่างทอง อยู่ห่างไปทางใต้ของเกาะอ่างทองราว 3.3 ไมล์ ผังของเกาะด้านเหนือและด้านตะวันออกเป็นฝั่งเขา ขอบฝั่งเว้าเป็นอ่าวเล็กอ่าวน้อยเรียงรายไปตลอด ฝั่งด้านตะวันตกมีที่ราบชายฝั่งและมีอ่าวหลายอ่าว ในอ่าวเป็นหาดทราย มีสวนมะพร้าวและบ้านเรือนอยู่อาศัย ฝั่งทั้ง 3 ด้านของเกาะมีหินใต้น้ำกัลปังหา ฝั่งด้านใต้เป็นหาดทรายโดยตลอด มีหมู่บ้านใหญ่ คือ บ้านเกาะพะลวย หน้าหมู่บ้านมีหินปรุมีน้ำกองหนึ่ง ห่างฝั่ง 0.35 ไมล์

กัลปังหา ก.พะลวย ทางด้านเหนือมี หินหลัก ห่าง 0.15 ไมล์ และ ก.มดแดง อยู่ถัดหินหลักไปทางตะวันตก 0.2 ไมล์

ห่างไปทาง นว.ของ ก.พะลวย ประมาณ 0.4 ไมล์ มี ก.เต้าปูน สูง 122 ม. มีหินใต้น้ำกัลปังหาล้อมรอบเกาะ ทาง นอ.ของ ก.เต้าปูน มีเกาะหินเล็ก ๆ อีกเกาะหนึ่ง ลักษณะเป็นเกาะราบชื่อ ก.กงแพ อยู่ใกล้กัน

ทางด้าน ซอ.ของ ก.พะลวย มี ก.กล้วย สูง 43 ม. ก.ประตู่ สูง 51 ม.

ก.เชือก (ลี้ม) สูง 145 ม. อยู่ทางใต้ของ ก.พะลวย ห่างประมาณ 2 ไมล์ ทางด้าน นอ.ของ ก.เชือก มีเกาะเล็ก ๆ เกาะหนึ่ง ชื่อ ก.ทะเล สูงประมาณ 1.15 ไมล์ ทางด้านเหนือของ ก.เชือก มีเกาะเล็ก ๆ ชื่อ ก.เชือกน้อย สูง 10 ม. และมีหินใต้น้ำห่างจาก ก.เชือก ออกไปภายในระยะทางครึ่งไมล์อีก 2 กอง

ก.ลี้ม สูง 108 ม. อยู่ทางใต้ของ ก.เชือก ห่างประมาณ 1.8 ไมล์ มีหินใต้น้ำรอบเกาะมีหินปรุมีน้ำกองหนึ่งอยู่ นอ.ของ ก.ลี้ม ห่างประมาณครึ่งไมล์ ระหว่างหินปรุมีน้ำกองนี้ถึง ก.ลี้ม มีหินใต้น้ำติดต่อกัน

ก.วัวจิว สูง 122 ม. เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ห่างไปทาง นว.ของ ก.ลี้มประมาณ 1.2 ไมล์ เป็นหินชัน มีรังนก

(แผนที่หมายเลข 204)

ก.นาคตะเภา สูง 169 ม. มีปลายด้านเหนืออยู่ห่างจาก ก.ส้ม ลงไปทางใต้ประมาณ 1.2 ไมล์ สุดด้านเหนือของเกาะมีเกาะเล็ก ๆ 2 เกาะ ชื่อ ก.กา และ ก.เหยี่ยว กับที่คั่นยื่นออกไปประมาณครึ่งไมล์ทางตะวันออกมีเขตน้ำตื้นน้อยกว่า 5 ม. ยื่นออกไปราว 2.75 ไมล์

ก.पालิกัน อยู่ห่างลงไปทาง ซซอ. จาก ก.นาคตะเภาประมาณ 1.6 ไมล์ เป็นเกาะที่อยู่ใต้สุดของหมู่เกาะอ่างทอง และอยู่ห่างไปทางเหนือของแหลมทวดประมาณ 0.75 ไมล์ มีหินใต้น้ำอยู่ห่างไปทางเหนือของเกาะประมาณ 0.1 ไมล์ มี ก.หลัก สูง 98 ม. เป็นเกาะเล็กๆ อยู่ทางตะวันออกของ ก.पालิกัน ห่างราว 2 ไมล์ บน ก.पालิกันมีกระโจมไฟ

กระโจมไฟเกาะपालิกัน มีโครงกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 15 ม. ลักษณะไฟ FI 3s 32m 8M

ช่องระหว่าง ก.นาคตะเภา กับ ก.पालิกัน คือ ช่องใต้ เรือเล็กเดินทางระหว่างบ้านคอน กับ ก.สมุยผ่านทางช่องนี้

(แผนที่หมายเลข 204,243)

4.30 เกาะสมุย - ฝั่งรอบเกาะและเกาะเล็ก - ที่จอดเรือ - ที่อันตราย - กระโจมไฟ

ก.สมุย เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในเขต จ.สุราษฎร์ธานี อยู่ในทิศประมาณ นนอ. ของแหลมเขาออก ห่างประมาณ 8.5 ไมล์ เป็นเกาะมีขนาดกว้าง 21 กม. ยาว 25 กม. ภูมิประเทศตอนกลางเป็นป่าเขา มี ช.ใหญ่ เป็นเขายอดสูงสุด 635 ม. อยู่ประมาณกลางเกาะ ใกล้ทะเลมีที่ราบลุ่ม มีหมู่บ้านหลายหมู่บ้านริมทะเลรอบเกาะ มีถนนสภาพดีรอบเกาะและแยกไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ริมทะเล ราษฎรมีอาชีพทำสวนมะพร้าว สวนผลไม้ และทำนา สินค้าออกหลักได้แก่ มะพร้าว ไรย์ ไข่อื่นของ ก.สมุย คือ ไรย์ได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทิวทัศน์รอบ ก.สมุย สวยงามเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว มีน้ำตก 2 แห่ง คือ น้ำตกหินลาด และ น้ำตกหน้าเมือง ที่ หาดหินลาด มีอ่างเก็บน้ำ และมีท่อประปาส่งน้ำไปยัง บ้านอ่างทอง (หน้าทอน) มีที่จอดเรือสองแห่งคือ ที่บ้านอ่างทองทางฝั่งตะวันตกของเกาะ และที่ บ้านหัวถนน อยู่ทาง ซอ.ของเกาะ

ก.สมุย มีฐานะเป็นอำเภอชื่อ อ.เกาะสมุย ขึ้นกับ จ.สุราษฎร์ธานี ราษฎรบน ก.สมุย ก.กะเต็น และเกาะเล็กอื่น ๆ ใกล้เคียง อยู่ในความปกครองของ อ.เกาะสมุย ตั้งที่ว่าการอำเภออยู่ที่บ้านอ่างทอง (หน้าทอน) มีสถานีตำรวจ สถานีอนามัย ตลาด ไปรษณีย์โทรคมนาคม นอกจากนั้นรอบ ๆ เกาะมีโรงแรมและสถานที่พักตากอากาศทันสมัย ทางด้าน นอ. ของเกาะมีสนามบิน มีสายการบินเอกชนบริการรับส่งผู้โดยสารระหว่างกรุงเทพฯ-ก.สมุย เป็นประจำ การคมนาคมติดต่อกับ จ.สุราษฎร์ธานี โดยเรือยนต์โดยสารและ เรือเฟอร์รี่ มีเรือสินค้าบริษัทเอกชน แวะจอดที่ ก.สมุย

(แผนที่หมายเลข 204,243)

เป็นประจำ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึง ก.สมุย ทางทะเลประมาณ 270 ไมล์

ฝั่งด้านตะวันตกของ ก.สมุย เป็นฝั่งเกือบตรงแนวเหนือใต้ มีลักษณะเป็นอ่าวกว้าง 2 อ่าว มีแหลมโจรคร่า (แลต. $9^{\circ}29'.4$ น. ลอง. $100^{\circ}55'.4$ อ.) เป็นแหลมปากอ่าวร่วม อ่าวตอนเหนือแหลมโจรคร่าเปิดอยู่ระหว่างแหลมโจรคร่า กับ แหลมใหญ่ ซึ่งอยู่ทางเหนือของแหลมโจรคร่า ห่างประมาณ 4.7 ไมล์ แหลมโจรคร่าเป็นแหลมเนินเตี้ยมีต้นไม้คลุม และแหลมใหญ่มีปลายแหลมสุดเป็นเนินเขา มีต้นไม้คลุมรกเช่นกัน บนแหลมใหญ่มีกระโจมไฟ

กระโจมไฟแหลมใหญ่ ตั้งอยู่บนเนินปลายตะวันตกสุดของแหลมใหญ่ (แลต. $9^{\circ}34'05''$ น. ลอง. $99^{\circ}54'59''$ อ.) เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 15 ม. ลักษณะไฟ F1 5s 58m 9M

ในอ่าวเหนือแหลมโจรคร่า ชายฝั่งเป็นหาดทรายตลอด แต่ตั้งแต่แหลมใหญ่ลงไปประมาณ 3.7 ไมล์ มีแนวคันหินปะการังแผ่ยื่นออกไปจากฝั่งหาดทรายไกลที่สุดถึงครึ่งไมล์ บ้านอ่างทองหรือบ้านหน้าทอนอยู่ประมาณกึ่งกลางอ่าวนี้และอยู่ทาง ซ.ของแหลมใหญ่ห่างประมาณ 2.3 ไมล์ มีสะพานท่าเทียบเรือคอนกรีตรูปตัว T สะพานหนึ่ง ยื่นออกจากชายหาดหน้าบ้านไปประมาณ 280 ม. ความกว้างหน้าท่าเทียบ 42 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบ 2.8 ม. มีท่อน้ำจืดต่อถึงปลายสะพาน

กระโจมไฟเกาะสมุย เป็นกระโจมคอนกรีต ตั้งอยู่เกือบตรงเชิงสะพานเทียบเรือบ้านอ่างทอง เป็นของกรมเจ้าท่า ลักษณะไฟ F1 WR (2) 7s 14.5m 15.12M

อ่าวตอนใต้ของแหลมโจรคร่าเป็นอ่าวเปิด อยู่ระหว่างแหลมโจรคร่ากับ แหลมหินคม ซึ่งอยู่ใต้ลงไปประมาณ 4 ไมล์ ชายฝั่งแหลมโจรคร่าเป็นหาดหินและปะการัง ใต้แหลมโจรคร่าเป็นหาดทราย ต่อจากนั้นเป็นหาดหินและปะการัง ไปจนถึงแหลมหินคม ใต้แหลมโจรคร่าลงไปประมาณครึ่งไมล์ มีท่าเรือเฟอร์รี่รับส่งรถและผู้โดยสารจาก ก.สมุย ไปขึ้นฝั่งที่แหลมกุลาตามที่กล่าวแล้ว

ที่ทอดสมอของ เรือขนาดย่อม อยู่ในแนวตะวันตกของบ้านอ่างทองห่างประมาณครึ่งไมล์ หน้าที่น้ำลึก 6 ม. การนำเรือเข้าจอดหน้าบ้านอ่างทองสำหรับเรือที่ไม่ชำนาญภูมิประเทศ หากจะมาจากทางเหนือ ไม่ควรแล่นเลาะชิดฝั่ง เพื่อนำเรือเข้าหาที่จอดเรือ เพราะอาจเกยหินปะการังชายฝั่งได้ วิธีนำเรือเข้าจอดที่ปลอดภัยคือ ให้แล่นอยู่นอกแนวเล็งระหว่างแหลมใหญ่ กับ แหลมโจรคร่า ไปก่อนจนแบร์ริงบ้านอ่างทอง (สะพานเทียบเรือ) ใต้ประมาณ 090° จึงนำเรือตรงบ้านอ่างทองในเข็ม 090° เข้าไปทอดสมอในที่น้ำลึกที่เหมาะสม

กลุ่มเกาะห้า เป็นกลุ่มเกาะหินเล็ก ๆ โผล่ขึ้นเหนือน้ำรวมอยู่ด้วยกัน 5 เกาะ อยู่ห่างไปทาง นว. ของปลายแหลมหินคม ประมาณ 2 ไมล์ เกาะเหล่านี้มีชื่อว่า ก.แม่ทัพ ก.เจตมูล ก.ดิน ก.ทะเล และ ก.แมลงป่อง ช่องระหว่าง ก.แม่ทัพกับ ก.แมลงป่องน้ำลึก เรือใหญ่ผ่านได้

(แผนที่หมายเลข 204,243)

ฝั่งด้านใต้ ก.สมุย เป็นฝั่งของอ่าว 2 อ่าว คือ อ่าวระหว่างแหลมดินคัม กับ แหลมสอ และ อ่าวระหว่างแหลมสอ กับ แหลมเส็ด ซึ่งเป็นแหลม ซอ. สุดของ ก.สมุย ชายฝั่งในอ่าวทั้งสองมีดิน ชายฝั่งยื่นออกมาจากชายหาดตลอดแนวฝั่ง บางตอนยื่นออกมาไกลถึงครึ่งไมล์

ฝั่งด้านตะวันออกของ ก.สมุย มีแนวฝั่งเบนขึ้นไปในทิศ นอ. มี แหลมละไม กับ แหลมมัน เป็นแหลมอยู่ในทิศประมาณ นอ. ของแหลมเส็ด ห่างประมาณ 2.5 และ 4.5 ไมล์ตามลำดับ มีหิน ปะการังยื่นออกจากชายฝั่งระหว่างแหลมเส็ดกับแหลมละไม เกือบตลอดแนว และมีหมู่บ้านระหว่างนี้ คือ บ้านหัวถนน บนฝั่งทาง นอ. ของบ้านหัวถนน มีเจดีย์สีขาว ในถ้ำคูที่มีลมผ่ายตะวันตกพัดแรงจัด เรือไม่สามารถจอดขนถ่ายสินค้าได้ที่บ้านอ่าวทอง จำเป็นต้องมาจอดหลบกำบังลมอยู่ทางด้านบ้านหัว ถนน บริเวณใกล้หัวแหลมละไมและแหลมมัน มีดินก้อนใหญ่ในน้ำอยู่เกือบชิดฝั่งหลายก้อน ระหว่าง แหลมละไมกับแหลมมันเป็นอ่าว ครึ่งอ่าวด้านแหลมละไมเป็นหาดทราย มีที่พักตากอากาศ ด้านใกล้ แหลมมันเป็นหาดหิน ฝั่งต่อจากแหลมมันมีแนวฝั่งขึ้นไปทางเหนือประมาณ 3.6 ไมล์ ถึง ก.มัดหลัง ซึ่งเป็นเกาะมียอด 2 ยอด อยู่ติดฝั่ง เวลานั้นน้ำลงเดินจากฝั่ง ก.สมุย ถึง ก.มัดหลัง ได้ ชายฝั่งช่วง นี้เป็นอ่าวหาดทรายชื่อ หาดเจวง มีที่พักตากอากาศ ฝั่งต่อจาก ก.มัดหลัง ขึ้นไปทางทิศเหนือราว 1.7 ไมล์ถึง แหลมท้องเคียน มี ก.พานน้อย ตั้งอยู่ใกล้ฝั่ง

ฝั่ง ก.สมุย ตอนปลายสุด นอ.ของเกาะ เป็นฝั่งของอ่าวเล็กๆ หลายชั๊ก แนวฝั่งโดยรวมไป ในทิศ นว. มี แหลมสาโร้ง ยื่นออกไปเหนือสุดของ ก.สมุย มีกลุ่มเกาะเล็ก ๆ และกอหินตั้ง เรียงรายจากปลายแหลมสาโร้ง ไปทาง นอ. ภายในระยะทาง 1.25 ไมล์ ได้แก่ ก.หลามรายใน ก.หลามรายนอก และ ก.กงออก เป็นเกาะดินอยู่นอกสุดของแนวเกาะเหล่านี้

ฝั่งด้านเหนือของ ก.สมุย จากแหลมสาโร้ง ไปทางตะวันตกถึง แหลมหน้าลาน ห่างประมาณ 4.5 ไมล์ มี ก.ส้ม เป็นเกาะใกล้ฝั่งแหลมสาโร้ง ห่างราว 0.3 ไมล์ ทางตะวันตกของ ก.ส้ม มี ก.เต่าปูน เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ติดกันด้วยพืดหินปะการัง แห่ง เมื่อน้ำลง และมีเกาะซึ่งมีลักษณะ เป็น หินในน้ำ 2 เกาะชื่อ ก.ลุมพูนน้อย และ ก.ลุมพูนใหญ่ อยู่ทางตะวันตกของ ก.ส้ม ห่างไปภายใน ระยะทาง 1 ไมล์

ฝั่งระหว่างแหลมสาโร้งกับแหลมหน้าลานมีอ่าวเล็ก ๆ หลายอ่าว มี อ่าวบางรัก อยู่ทางตะวันออกสุด ชายฝั่งปากอ่าวด้านตะวันออกเป็นพืดหิน ก้นอ่าวบางรักมี บ้านบางรัก และมี ก.พาน เป็น เกาะราบต่ำ อยู่ปากอ่าวบางรักด้านตะวันออกใกล้ฝั่ง มีพระพุทธรูปใหญ่ขนาดหน้าตักกว้าง 10 ม. ประดิษฐานอยู่กลางแจ้งบน ก.พาน มีถนนนมจากฝั่ง ก.สมุย ติดต่อกับ ก.พาน บ้านนอ่หนุด อยู่ ใน อ่าวบ้านนอ่หนุด ถัดอ่าวบางรักไปทางตะวันตก บ้านแม่ไม้ เป็นหมู่บ้านประมงอยู่ในอ่าวทางตะวันตกติดกับแหลมหน้าลาน

(แผนที่หมายเลข 204,243)

ก.ราหิน และ ก.ราเทียน เป็นเกาะหินโผล่น้ำมีทิศปะการังล้อมรอบตั้งอยู่ห่างจากแหลมหน้าลานไปทางตะวันออกเฉียงประมาณ 2 ไมล์ และ 2.5 ไมล์ ตามลำดับ ทั้งสองเกาะนี้อยู่ใกล้ฝั่ง

มีหินใต้น้ำ 0.9 ม.กองหนึ่ง อยู่ทาง นอ.ของปลายแหลมหน้าลานห่างประมาณ 0.9 ไมล์

แหลมใหญ่ เป็นแหลมปลาย นว. สุดของ ก.สมุย อยู่ในแนว ว.ชว.ของแหลมหน้าลานห่างราว 4.4 ไมล์ ชายฝั่งเป็นหาดหินโดยตลอด มี หินผาน้อย เป็นหินโผล่น้ำกองเล็ก ตั้งอยู่ชิดฝั่งห่างขึ้นไปทาง นอ.ของแหลมใหญ่ประมาณครึ่งไมล์ ช่องระหว่างหินกองน้อยกับฝั่ง ก.สมุย น้ำลึกไม่มีอันตราย

4.31 ช่องสมุย - เกาะ - กระจงมาไฟ - ที่อันตราย

ระหว่างแหลมหินคมของ ก.สมุย (แลต. $9^{\circ}25'.0$ น. ลอง. $99^{\circ}56'.1$ อ.) กับแหลมเขาออกฝั่งแผ่นดินคือ ช่องสมุย ในช่องสมุยมีเกาะและที่อันตรายหลายแห่ง ช่องระหว่างฝั่งแผ่นดินกับ ก.วังน กว้างราว 3.0 ไมล์ เป็นช่องที่ช้าในการเดินเรือที่ปลอดภัยที่สุด

ก.วังน เป็นเกาะขนาดย่อม อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงจากแหลมเขาออก ราว 3.5 ไมล์ มีหินปะการังรอบเกาะ มีส่วนมะพร้าวอยู่ชายฝั่งกลาง เกาะด้านตะวันตก บนเกาะมีกระจงมาไฟ

กระจงมาไฟเกาะวังน เป็นกระจงมาไฟเหล็กابرัง ทาสีขาว สูง 9 ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 9s 67m 16M

ก.วังนอก สูง 80 ม. อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงของ ก.วังน ประมาณ 1 ไมล์ รอบเกาะมีหินปะการัง ห่างไปทาง ซอ. ของเกาะประมาณ 0.25 ไมล์ มีหินโผล่น้ำกองหนึ่ง สูง 14 ม. ชื่อ หินร้านเบ็ด และห่างออกไปทาง นอ. ประมาณ 1.16 ไมล์ มีหินโผล่น้ำอีกกองหนึ่งชื่อ หินน้ำลาย สูง 14 ม. รอบ ๆ หินน้ำลาย มีหินปรึมน้ำและหินใต้น้ำอยู่ในระยะภายใน 0.1 ไมล์ จากกองหินกลางช่องระหว่าง ก.วังนอก กับ ก.วังน น้ำลึกเรือใหญ่ผ่านได้

ก.มัดทอง สูง 23 ม. เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ประมาณทิศ นอ.ของ ก.วังนอก ห่างประมาณ 1.6 ไมล์

ก.ราบ เป็นเกาะราบต่ำ สูง 32 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงของ ก.วังนอก ห่างราว 2 ไมล์ รอบเกาะเป็นหินปะการัง มีหินโผล่น้ำตั้งอยู่บนขอบหินปะการังปลายใต้ ก.ราบ หนึ่งก้อน และชิดปลาย นอ.ของ ก.ราบ อีกหนึ่งก้อน บนเกาะมีมะพร้าวมาก

ก.กะเต็น (ก.แตน) อยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ก.วังน ประมาณ 3.3 ไมล์ มียอดสูงสุดอยู่บริเวณตอนใต้ของเกาะสูง 213 ม. มีหินปะการังอยู่เกือบรอบเกาะ ด้านตะวันออกเฉียงมีอ่าวเว้าลึก อยู่อ่าวหนึ่ง มี ก.มัดแดง สูง 17 ม. เป็นเกาะหินอยู่ใกล้ปลาย ซว.ของเกาะ มี ก.หลัก เป็นหินโผล่น้ำอยู่ทางตะวันออกเฉียงของ ก.มัดแดง ห่างประมาณ 1.3 ไมล์ และห่างฝั่งใต้ของ ก.กะเต็น

(แผนที่หมายเลข 204,243)

ประมาณ 0.2 ไมล์ ในแนวระหว่าง ก.มัดแดง กับ ก.หลัก มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ชิดฝั่ง ก.กะเต็น มีเขตต้นโขดหนึ่ง น้ำเหนือโขด 4 ม. อยู่ห่างจากปลายเหนือ ก.กะเต็น ไปทางตะวันตกประมาณ 1 ไมล์ บน ก.กะเต็น มีราษฎรอยู่จำนวนมาก ปลูกมะพร้าว และพืชไร่

ก.มัดลุ่ม เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ห่างจาก ก.กะเต็น ไปทางตะวันออกประมาณ 0.75 ไมล์ ด้านตะวันตกของเกาะทั้งด้าน มีหินปะการังและหินใต้น้ำยื่นออกจากตัวเกาะไกล ด้านตะวันออกตอนกึ่งกลางเกาะ มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ชิดฝั่ง และมีเขตต้นอีกโขดหนึ่ง น้ำเหนือโขดน้อยที่สุด 2.2 ม. ขวางอยู่ในช่องระหว่าง ก.กะเต็น กับ ก.มัดลุ่ม

มีหินปรุมน้ำกองหนึ่งอยู่ห่างจากปลายแหลมสุดทางตะวันออกของ ก.กะเต็น ไปทางตะวันออกประมาณครึ่งไมล์ และอยู่ประมาณกึ่งกลางปากช่องระหว่าง ก.กะเต็น กับ ก.มัดลุ่ม ทางใต้

ในระหว่าง ก.มัดลุ่มกับ ก.สมุย มีหินอันตรายน้ำและปรุมน้ำรวมทั้งที่คั่นหลายแห่ง ได้แก่ หินลาใหญ่ เป็นหินน้ำสูง 11 ม. อยู่ทาง นอ.ของปลายเหนือ ก.มัดลุ่ม ห่างประมาณครึ่งไมล์

หินลาเล็ก เป็นกองหินปะการัง มียอดน้ำสูง 2.5 ม. และมีบางยอดปรุมน้ำ อยู่ทางเหนือของ ก.มัดลุ่ม ขึ้นไปประมาณ 1 ไมล์เศษ

หินอ่างวัง เป็นหินอันตรรกองใหญ่ มียอดสูงน้ำพื้นน้ำ 1.5 ม. อยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ก.มัดลุ่ม ประมาณ 2.2 ไมล์

4.32 เกาะพะงัน - ช่องพะงัน - ที่จอดเรือ

ก.พะงัน เป็นเกาะขนาดใหญ่ อยู่ทางเหนือของ ก.สมุย ระยะห่างกันประมาณ 4.3 ไมล์ ความกว้างของตัวเกาะประมาณ 12 กม. ความยาวประมาณ 12 กม. มีฐานะเป็นอำเภอชื่อว่า อ.เกาะพะงัน มีราษฎรอาศัยอยู่มากโดยเฉพาะที่ บ้านท้องศาลา ซึ่งเป็นที่ตั้งตัวอำเภอ อาชีพหลักของราษฎร คือ ทำสวนมะพร้าว การคมนาคมติดต่อกับ ก.สมุย และ จ.สุราษฎร์ธานี มีเรือรับส่งคนโดยสารและสินค้าออกจากบ้านท้องศาลาทุกวัน การคมนาคมภายในเกาะมีถนนสภาพดีจากบ้านท้องศาลาไปสิ้นสุดทางด้านเหนือสุดของเกาะที่ อ่าวโฉลกหลา

ก.พะงัน มี ช.รา เป็นยอดสูงสุด สูง 627 ม. อยู่บริเวณกึ่งกลางตอนปลายเหนือของเกาะฝั่งด้านตะวันตกของเกาะเริ่มจาก ก.ม้า เป็นเกาะเล็ก ๆ ติดฝั่งปลาย นว. ของ ก.พะงัน มีหาดหินปนทรายแห้งโผล่เมื่อน้ำลง เชื่อมติดต่อกัน แนวฝั่งต่อจาก ก.ม้า มีแนวทิศ ชว. ยาวประมาณ 3 ไมล์ ขอบฝั่งเว้าแหว่งเป็นอ่าวเล็กๆ ชายฝั่งเป็นหาดหินโดยตลอด

ก.กงนุ้ย เป็นเกาะหินเล็กๆ ตั้งอยู่ห่างฝั่ง ก.พะงัน ในทิศ ชว. ของปลายตะวันตกของเกาะ ห่างประมาณครึ่งไมล์ มีหินปะการังยื่นออกจากฝั่ง ก.พะงัน ไปเกือบถึง ก.กงนุ้ย

(แผนที่หมายเลข 204,243)

ก.กงเกลี้ยง เป็นเกาะดินสองก้อนชิดกัน อยู่ถัด ก.กงนุ้ยไปทาง ซ. ประมาณ 1.5 ไมล์
ฝั่งขวาต่อจากกาลี ก.กงนุ้ย มีแนวบันทึศ ซ.อ. ประมาณ 3.7 ไมล์ มี อ่าววกตุม อยู่
ตอนกลาง ชายฝั่งเป็นหาดทราย แต่มีหาดชั้นนอกเป็นพืดหินปะการัง ยื่นออกจากฝั่งไกลถึงครึ่งไมล์
ตลอดแนวฝั่ง มี บ้านท้องศาลา อยู่ใต้สุดของฝั่งด้านตะวันตกและอยู่ปลาย ซ. ของ ก.พะงัน ที่นี้
เป็นที่ตั้ง อ.เกาะพะงัน และเป็นชุมชนที่มีคนอยู่มากที่สุดใน ก.พะงัน

ช่องพะงัน คือ ช่องระหว่าง ก.สมุย กับ ก.พะงัน มีปากช่องเข้าทางตะวันตก อยู่ระหว่าง
ฝั่งแหลมใหญ่ ก.สมุย กับฝั่งบ้านท้องศาลา และปากช่องเข้าทางตะวันออกอยู่ระหว่าง ก.กงออก
(ทาง นอ. ของแหลมสำโรง ก.สมุย) กับ แหลมเทียน ซึ่งเป็นแหลมปลายสุด ซ. ของ ก.พะงัน
และอยู่ทางเหนือของ ก.กงออก ประมาณ 4 ไมล์ ช่องพะงันกว้างประมาณ 4.5 ไมล์ น้ำลึกประ-
มาณ 12-18 ม. ด้านใต้ของช่องพะงัน คือฝั่งด้านเหนือของ ก.สมุย และด้านเหนือของช่องพะงัน
คือฝั่งด้านใต้ของ ก.พะงัน

ก.แดนิน ตั้งอยู่ทาง ซ.ของบ้านท้องศาลาห่างประมาณ 0.75 ไมล์ มีพืดหินปะการังและ
หาดทรายแห้งเมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งด้านตะวันออกของ ก.แดนิน ไปทางฝั่ง ก.พะงัน ประมาณ
0.3 ไมล์ ช่องระหว่าง ก.แดนินกับฝั่งบ้านท้องศาลา เรือขนาดเล็กที่ชำนาญร่องสามารถผ่านได้

ก.แดนอก ตั้งอยู่ต่อจาก ก.แดนิน ไปทางตะวันตกประมาณ 1.2 ไมล์ บนเกาะมีรังนก ช่อง
ระหว่าง ก.แดนอก กับ ก.แดนิน น้ำลึก เรือใหญ่ผ่านได้ มีเกาะหินเล็ก ๆ เกาะหนึ่งอยู่ทางตะวัน
ตกของ ก.แดนอก ห่างประมาณ 0.15 ไมล์

ฝั่งด้านใต้ ก.พะงัน จากบ้านท้องศาลาไปทาง อ.อ. ถึงแหลมเทียน ระยะประมาณ 6 ไมล์
ชายฝั่งยังคงมีลักษณะ เป็นฝั่ง 2 ชั้น ๆ นเป็นหาดทราย ชั้นนอกเป็นพืดหินปะการัง แห่งเมื่อน้ำลง
ยื่นออกจากฝั่งไกลประมาณ 0.1-0.5 ไมล์

ก.กงรีน สูง 3 ม. เป็นเกาะหินโผล่น้ำอยู่เกือบชิดฝั่งแหลมเทียน
กระโจมไฟแหลมเทียน เป็นกระโจมเหล็กโบราณสีขาว ลักษณะ 1พ F1 (2) 12s 105m 13M
ฝั่งตะวันออกของ ก.พะงัน มีแหลมเทียนเป็นแหลม ซ. สุด และ แหลมปากช่อง เป็นแหลม
ปลาย นอ.สุด ระยะห่างกันประมาณ 7 ไมล์ ฝั่งด้านนี้เป็นฝั่งเขา มีแหลมและอ่าวเล็ก ๆ ตลอด
แนว น้ำลึกชิดฝั่งเกือบตลอดด้าน ไม่มีที่อันตราย

ก.กงธารเสด็จ เป็นเกาะเล็ก ๆ ชิดฝั่ง อยู่ทางเหนือแหลมเทียนไปประมาณ 5.8 ไมล์ มี
ธารน้ำตกชื่อ ธารเสด็จ มีน้ำไหลตลอดปีอยู่ทางใต้ของ ก.กงธารเสด็จ ประมาณเกือบหนึ่งไมล์ เรือ
ที่ประสังค์จะจอดที่ธารเสด็จ ให้สังเกต ก.กงธารเสด็จ เป็นที่หมาย เมื่อเรือแล่นเลาะฝั่งจะเห็น
ก.กงธารเสด็จ แยกออกจากฝั่ง ก.พะงัน ชัดแจ้ง

(แผนที่หมายเลข 204)

อ่าวท้องตาปาน และธารน้ำจืดชื่อ ธารประเวศ อยู่ทาง นอ. ของ ก.พะงัน และอยู่ทาง นว. ของ ก.กงธารเสด็จ ประมาณ 0.8 ไมล์ เรือประมงเล็กเข้าไปจอดในอ่าวได้

ฝั่งด้านเหนือของ ก.พะงันเป็นฝั่งเขา มี อ่าวโหลกหลา อยู่ทางตะวันออกของ ก.ม้า ห่าง ประมาณ 1 ไมล์ อ่าวนี้เป็นอ่าวเว้าลึกมี บ้านโหลกหลา อยู่กันอ่าว เรือประมงเล็กจอดกำบังลม ถูกรมรสุมกันมาก เรือใหญ่อาจเข้าไปทอดสมอหลบคลื่นลมได้ตอนบริเวณกึ่งกลางอ่าว

ที่จอดเรือสำหรับเรือที่มีความชำนาญท้องถิ่นจอดได้รอบ ก.พะงัน ตามถูกรมรสุม ส่วนในช่อง พะงัน เรือมักจอดที่หน้าอ่าวบ้านแม่ไม้ และบ้านบ่อผุดด้านฝั่ง ก.สมุย

ช่องทางเดินเรือระหว่างหมู่เกาะอ่างทอง กับ ก.พะงัน ก.สมุย มีทางเข้าช่องทางเหนืออยู่ ระหว่างปลายสุด นว. ของ ก.พะงัน กับ ก.ตุงกู (แลต. $9^{\circ}48'N$. ลอง. $99^{\circ}43'E$.) ซึ่งอยู่ทาง ตะวันตกของ ก.พะงัน ห่างประมาณ 15 ไมล์ และปากช่องทางเดินเรือช่องนี้ด้านใต้ติดต่อกับช่อง สมุย

4.33 ช่องเกาะเต่า

ช่องเกาะเต่า คือ ช่องในระหว่าง ก.พะงัน กับ ก.เต่า ซึ่งอยู่ทาง นน. ของ ก.พะงันห่าง ประมาณ 18 ไมล์ มี หินใบ สูง 14 ม. (แลต. $9^{\circ}56'30''N$. ลอง. $99^{\circ}59'30''E$.) ตั้งอยู่ เกือบกึ่งกลางช่องเกาะเต่าทางเหนือของ ก.พะงัน ห่างราว 8.6 ไมล์ เป็นหินชันน้ำลึก มีรูปร่าง คล้ายใบเรือ นักดำน้ำนิยมไปดำดูทัศนียภาพใต้ทะเล

4.34 พื้นที่ทั้งวัดถูระเบิด

มีพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นทั้งวัดถูและดินระเบิดอยู่ห่างไปทางทิศตะวันออกของ ก.พะงัน ระยะ ประมาณ 55 ไมล์ เป็นพื้นที่ในกรอบสี่เหลี่ยมระหว่างเส้นขนาน แลต. $9^{\circ}45'N$. กับ $10^{\circ}00'N$. และ ลอง. $101^{\circ}00'E$. กับ $101^{\circ}30'E$.

4.35 พื้นที่อันตราาย

มีบริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่มีกอาวุธบริเวณหนึ่งคือ พื้นที่ในรัศมี 5 ไมล์รอบหินใบ ซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ แลต. $9^{\circ}56'30''N$. ลอง. $99^{\circ}59'30''E$.

(แผนที่หมายเลข 204,244)

4.36 ฝั่งตั้งแต่แหลมเขาออกถึงแหลมคอกวาง - กระจังไฟ - ทุ่ง

ฝั่งตั้งแต่แหลมเขาออกถึง แหลมเขาชัยสน ซึ่งอยู่ไปทาง ซอ. ระยะทางประมาณ 4 ไมล์ เป็นฝั่งที่มีอ่าวเว้าแหว่ง เป็นซีก ๆ ฝั่งตอนกันอ่าวเป็นหาดทราย ตอนที่ เป็นหัวแหลมและฝั่ง เขาเป็น หาดหิน น้ำใกล้ฝั่งค่อนข้างตื้น มี ช.ชัยสน สูง 535 ม. เป็นเขามีป่าไม้ที่บึง เขาด้านทิศทะเล เป็น อ่าวท้องกรวด กันอ่าวเป็นหาดหิน

คลองขนอม มีปากคลองไหลทางใต้ของ ช.ชัยสน มีท่าเทียบเรือของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตอยู่ ปากคลองด้านเหนือ การนำเรือเข้าร่องมีทุ่งปากร่อง ทุ่งกาบร่องและหลักนา ร่องน้ำลึกประมาณ 4 ม. ลึกเข้าไปในคลองมีตลาดและบ้านเรือนผู้คนอาศัยอยู่มาก เป็นที่ตั้ง อ.ขนอม

ฝั่งต่อจากแหลมเขาชัยสนลงไปทาง ซอ. อีกราว 2.5 ไมล์ถึง แหลมหน้าถ้ำ ฝั่ง เป็นฝั่ง เขา มีหาดทรายสั้น ๆ ในตอนที่ เว้าเป็นอ่าวเล็กๆ

แหลมหน้าถ้ำ เป็นแหลมเขาดินหนาหม่น ประกอบด้วยยอดสูงไล่เลี่ยกัน 5 ยอด ยอดที่สูงสุด ในจำนวน 5 ยอดนี้ สูง 237 ม. ที่ปลายใต้สุดของ ช.แหลมหน้าถ้ำ มีสะพานทำส่งแร่ยื่นออกจากฝั่ง เป็นท่าโครงเหล็กยาว 210 ม. หน้าท่ายาว 40 ม. น้ำลึกหน้าท่า 8 ม. มีถนนเข้าถึงท่า

แหลมพลายดำ (แลต. $9^{\circ}05'$ น. ลอง. $99^{\circ}55'$ อ.) อยู่ห่างแหลมหน้าถ้ำลงไปทางใต้ ประมาณ 8 ไมล์ เป็นปลายแหลมของ ช.พลายดำ ที่มียอดสูง 474 ม. อยู่ห่างไปทาง ซว. ของ ปลายแหลมพลายดำประมาณ 1 ไมล์

ฝั่งทะเลระหว่างแหลมหน้าถ้ำกับแหลมพลายดำ เป็นฝั่งหาดทรายราบต่ำยาวไปทางใต้ประมาณ 3.5 ไมล์ น้ำลึกจนถึงหาด มี บ้านหน้าด่าน อยู่ตอนกลางหาดช่วงนี้ ต่อจากนั้นเป็นฝั่ง เขาซึ่งเป็นฝั่ง เดียวกับ ช.พลายดำ

ช.หลวงพนม มียอดทางเหนือ สูง 504 ม. อยู่บนแผ่นดินห่างแหลมหน้าถ้ำไปทางทิศ ว. ประมาณ 10.3 ไมล์

ฝั่งต่อจากแหลมพลายดำลงไปทางใต้อีกประมาณ 5 ไมล์ ถึง แหลมคอกวาง ฝั่งช่วงนี้เป็นฝั่ง หาดทรายราบต่ำ มีมะพร้าวชายฝั่ง

แหลมคอกวาง เป็นแหลมแผ่นดินราบต่ำและแคบยื่นออกจากฝั่ง ไปทางตะวันออก ยาวประมาณ 0.8 ไมล์ ปลายแหลมสุดเป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ช.คอกวาง อยู่ทางตะวันตกของปลายสุดแหลมคอกวาง ห่างประมาณ 1 ไมล์ ยอดสูงสุดของ ช.คอกวาง สูง 148 ม.

คลองลิซล มีปากคลองไหลออกทะเลทางเหนือของ ช.คอกวาง มีโขดทรายอยู่บริเวณปาก คลอง มีหมู่บ้านริมฝั่งคลองลิซล จากหมู่บ้านปากคลองลิซลมีถนนไปยัง อ.ลิซล ระยะทางประมาณ 2 กม. อ.ลิซลขึ้นกับ จ.นครศรีธรรมราช มีถนนจากอำเภอถึง เมืองระยะทางประมาณ 62 กม.

(แผนที่หมายเลข 205,244)

กระโจมไฟลิซล ตั้งอยู่บนเนินปลาย นอ. ของ ช.คอกวาง และอยู่ทางใต้ของปากคลองลิซล ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 10 ม. ลักษณะไฟ F1 W R 3s 23m 7,2.8M

มีพืดดินปริ่มน้ำกองหนึ่ง อยู่ห่างไปทาง นอ. ของปลายแหลมสุดแหลมคอกวาง ประมาณ 0.5 ไมล์ และอยู่ทางตะวันออกของปากคลองลิซลห่างประมาณ 0.7 ไมล์

ทุ่นดินปากน้ำลิซล เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งสิ่งอันตราย วางไว้ทางด้านใต้ของกองดิน านที่ น้ำลึก 6 ม.

4.37 ฝั่งตั้งแต่แหลมคอกวางถึงปากพูน - แม่น้ำปากพูน - กระโจมไฟ

ฝั่งต่อจากแหลมคอกวางลงไปทางใต้ประมาณ 28 ไมล์ ถึง ปากพูน ชายฝั่งช่วงนี้มีแม่น้ำสา- คลองต่าง ๆ ไหลออกทะเลเป็นระยะ คือ คลองท่าท่น คลองท่าหมาก คลองปากควด แม่น้ำปาก- กลาย คลองท่าศาลา คลองพะยง และ แม่น้ำปากพูน ที่ใกล้ ๆ ปากคลองเหล่านี้มีหมู่บ้านเล็ก ๆ ตั้ง อยู่ ชายฝั่งช่วงนี้เป็นฝั่งราบต่ำ เป็นหาดทรายยาวตลอดจนถึงปากคลองพะยง จึงเปลี่ยนเป็นโคลน แนวน้ำลึก 5 ม. ห่างฝั่งประมาณ 0.5 ไมล์ แนวน้ำลึก 10 ม. ห่างฝั่ง 2-4 ไมล์ ไม่มีที่อันตรายต่อ การเดินเรือ

ช.เกียด สูง 285 ม. อยู่ทาง ซ.ของ ช.คอกวาง ห่างประมาณ 3 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่ง 2 ไมล์

ช.หลวง สูง 1,784 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันตกของปากแม่น้ำปากพูน ห่างประมาณ 16 ไมล์ จาก ช.หลวง มีทิวเขาประกอบด้วยเขาสูงหลายลูกต่อเนื่องขึ้นไปทางเหนือ มีระยะทางยาวประมาณ 35 ไมล์

แม่น้ำปากพูน มีร่องน้ำแคบ ๆ อยู่บริเวณใกล้จะเข้าปากน้ำ เรือประมงเล็กผ่านร่องน้ำปาก ทางเข้าได้เฉพาะเวลาน้ำขึ้นพอสมควร เมื่อเลยปากน้ำเข้าไปภายในแล้วน้ำลึกขึ้น เรือประมงเล็ก เดินขึ้นไปได้ถึง บ้านท่าแพ ซึ่งอยู่ลึกจากปากน้ำเข้าไปประมาณ 4 ไมล์ เรือเล็กที่เดินทางมาจาก ต่างอำเภอและหมู่บ้านริมทะเลจะ เข้าไปจอดที่ท่าแพ เพื่อรับส่งคนโดยสารและส่งสัตว์น้ำต่อขึ้นรถยนต์ เข้า จ.นครศรีธรรมราช ระยะทางประมาณ 8 กม. จากท่าแพ มีด่านศุลกากรและกระโจมไฟอยู่ใน แม่น้ำห่างจากปากน้ำเข้าไปประมาณ 0.75 ไมล์ ฝั่งตอนปากน้ำมีป่าไม้ชายเลน น้ำตื้นเข้าหาฝั่งที่ ละน้อย ๆ และมีหาดโคลนยื่นออกจากฝั่งประมาณครึ่งไมล์

กระโจมไฟนคร (ทางเข้าแม่น้ำปากพูน) ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 30 ม. ลักษณะไฟ F1 3s 35m 11M

(แผนที่หมายเลข 205,228,244)

4.38 อ่าวนครศรีธรรมราช - แม่น้ำปากพ่อง - กระจังโคมไฟ

อ่าวนครศรีธรรมราช อยู่ระหว่างปากน้ำปากพูน (แลต.8°33' น. ลอง.100°00' อ.) กับ แหลมตะลุมพุก ซึ่งอยู่ไปทาง อ.ชอ. ห่างประมาณ 8.25 ไมล์ ในอ่าวมีคลองและแม่น้ำหลายสายไหลลงมาบริเวณนี้ นับตั้งแต่แม่น้ำปากพูนลงไป คือ แม่น้ำปากพุก แม่น้ำปากนคร แม่น้ำบางจาก และ แม่น้ำปากพ่อง เรือเล็กขนาดทุ่ท้องถิ่นเท่านั้นที่เข้าไปในแม่น้ำเหล่านี้ได้ในเวลาน้ำขึ้น

แม่น้ำปากนคร เป็นศูนย์กลางการประมงของ จ.นครศรีธรรมราช มีท่าเทียบเรือประมงเอกชนอยู่ที่นี่ มีถนนตัดเข้าสู่จากกลางเมืองระยะทาง 9 กม. ร่องน้ำใช้ร่องเดียวกับแม่น้ำปากพ่อง

แม่น้ำปากพ่อง อยู่ตอนกันอ่าวสุด อ.ปากพ่อง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำห่างจากปากน้ำเข้าไปราว 1 ไมล์ มีสันดอนตื้นที่มีน้ำเหนือสันดอนน้อยกว่า 2 ม. แม่น้ำออกไปในทะเลไกลประมาณ 2.5 ไมล์ จากแนวเล็งปากอ่าว บริเวณปากอ่าวและในอ่าวมีปะจับปลามาก บริเวณกันอ่าวนครศรีธรรมราช น้ำตื้นมาก มีหาดโคลนแห้ง เมื่อน้ำลง ยื่นออกจากฝั่งทั้งด้านตะวันออกและด้านตะวันตกของอ่าว

ร่องน้ำปากพ่อง จากปากอ่าวเข้าไปสู่แม่น้ำปากพ่องและแม่น้ำปากนคร กรมเจ้าท่าได้ดำเนินการขุดลอก รักษาร่อง และวางทุ่นเครื่องหมายทางเรือไว้แล้ว การนำเรือขนาดกินน้ำลึกไม่เกิน 3 ม. เข้าร่องน้ำ ควรใช้แผนที่ร่องน้ำของกรมเจ้าท่าประกอบ ร่องน้ำที่ขุดลอกนี้มีความกว้าง 60 ม. ความลึก 3 ม. และความยาว 26 กม. มี ทุ่นโคมไฟร่อง เป็นทุ่นรูปกระป๋อง ทาสีแดงสลับขาวในแนวตั้ง วางไว้ในตำบลที่ แลต.8°35'29" น. ลอง.100°04'12".5 อ. ลักษณะไฟ F1 3s 7M มีทุ่นโคมไฟกับร่อง 16 ลูก วางไว้สองข้างร่อง และมีหลักโคมไฟร่อง 3 คู่ ดังนี้

โคมไฟคู่ที่ 1 ในทิศ 180°

- โคมไฟดวงหน้า เป็นกระจังเหล็กโปร่ง 4 ขา ทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ (ยังไม่ติดตั้ง) วางไว้ในตำบลที่ แลต.8°31'54".0 น. ลอง.100°04'12".3 อ.

- โคมไฟดวงหลัง เป็นกระจังเหล็กโปร่ง 4 ขา ทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ (ยังไม่ติดตั้ง) วางไว้ในตำบลที่ แลต.8°31'15".0 น. ลอง.100°04'12".2 อ.

โคมไฟคู่ที่ 2 (A และ B) ในทิศ 153°

- โคมไฟดวงหน้า (A) เป็นกระจังเหล็กโปร่ง 4 ขาทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ F1 G 1.5s 11.7m 15M วางไว้ในตำบลที่ แลต.8°25'15".0 น. ลอง.100°07'46".1 อ.

(แผนที่หมายเลข 205, 228, 244)

- พนาดวงหลัง (B) เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขาทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ Iso 2s 14m 15.3M วางไว้บนตابلที่ แลต. $8^{\circ}24'40''$.2 น. ลอง. $100^{\circ}08'04''$ อ.

พนาคูที่ 3 (C และ D) วนทิศ 140°

- พนาดวงหน้า (C) เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขาทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ F1 G 2s 6.6m 11.9M วางไว้บนตابلที่ แลต. $8^{\circ}23'47''$.7 น. ลอง. $100^{\circ}09'06''$.9 อ.

- พนาดวงหลัง (D) เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขาทาสีขาว เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปเพชร ทาสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงโคมไฟ ลักษณะไฟ Iso 3s 18.5m 15.2M วางไว้บนตابلที่ แลต. $8^{\circ}23'24''$.7 น. ลอง. $100^{\circ}09'26''$.7 อ.

การนำเรือเข้าร่อง ให้นำเรือเข้าใกล้ทุ่นปากร่อง แล้วบังคับเรือให้อยู่ในแนวนำโดยหาหัวพนาคูที่ 1 ทับกัน เข็มจริง 180° ระยะทางในเข็มนี้จากทุ่นปากร่อง (กม.26) ถึงทุ่นหมายเลข 4 (กม.20) เมื่อผ่านทุ่น จึงหันเลี้ยวเรือไปถือเข็ม 153° โดยหาหัวพนาคูที่ 2 ทับกัน และให้เรืออยู่ในระหว่างทุ่นก้ากับร่อง ตั้งแต่ทุ่นหมายเลข 6 (กม.17) เป็นต้นไป จะมีปิ๊ะจับปลาอยู่สองข้างร่องน้ำเป็นระยะ ๆ และเมื่อถึงทุ่นหมายเลข 9 (กม.14.3) จะมีร่องน้ำแยกไปทางขวาสำหรับเรือที่จะเข้าร่องน้ำปากนคร ส่วนเรือที่จะเข้าปากพั้ง คงรักษาเข็มเดิมต่อไปจนผ่านทุ่นหมายเลข 14 ไปประมาณ 1,000 ม. (กม.6) จึงเปลี่ยนไปถือเข็ม 140° เมื่อพนาคูที่ 3 ตรงกัน แล่นเข็มนี้ไปจนผ่านทุ่นหมายเลข 16 ประมาณ 1,500 ม. (กม.2) จะเห็นปากน้ำปากพั้งเปิดกว้าง และมีทุ่นหมายเลข 17 อยู่ปลายร่อง ๆ น้ำตื้นนี้จะกว้างและลึกขึ้น จึงนำเรือตรงเข้าแม่น้ำต่อไป การนำเรือออกจากร่องให้ทำตรงกันข้าม เรือที่ไม่ชำนาญร่องควรรู้ให้คนท้องถิ่นที่ชำนาญร่องช่วยแนะนำ

อ.ปากพั้ง ตั้งที่ว่าการอำเภออยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปากพั้ง อาชีพราษฎรในอำเภอนี้ได้แก่ การทำนา ทำสวน ทำประมง ข้าวเป็นสินค้าหลักส่งออกขายให้จังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ ถนนจาก อ.ปากพั้ง ไปถึงตัวจังหวัดระยะทางประมาณ 28 กม. มีตลาดอยู่ฝั่งอำเภอ และมีถนนจากตัวอำเภอไปชายหาดฝั่งทะเลที่ บ้านปลายถนน ใกล้เคียงทะเลชุมพุก เรือประมงที่ไม่ว่างเข้าอ่าวปากพั้งจะขนถ่ายปลาขึ้นที่บ้านปลายถนน ในฤดูคลื่นลมสงบ เรือสินค้ารับส่งสินค้าจากกรุงเทพฯ จอดปากพั้งเป็นประจำ ระยะทางฯ ทะเลจากกรุงเทพฯ ถึงปากพั้งประมาณ 335 ไมล์ ที่ปากพั้งมีโรงตั้ง โรงพักสินค้า ท่าเทียบเรือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเรือเล็ก น้ำมัน น้ำจืดบริบูรณ์ มีคานเรือสำหรับเรือเล็ก การซ่อมทำเครื่องจักรยนต์เรือเล็กกระทำได้สะดวก

(แผนที่หมายเลข 205, 228, 244)

แหลมตะลุมพุก เป็นแหลมราบต่ำ แคบโค้ง เป็นจอยที่ปลายแหลม ฝั่งด้านนอกคือด้านตะวันออก เป็นหาดทราย มีมะพร้าวและสน ฝั่งด้านในคือด้านตะวันตกเป็นหาดโคลน มีป่าไม้ชายเลน มีหมู่บ้านใหญ่อยู่ 2 หมู่บ้านบริเวณปลายแหลม ชาวบ้านมีอาชีพทำประมง และทำสวนมะพร้าว ติดต่อกับ อ. ปากพริก โดยเรือเล็กทางค่านานอ่าว เข้าไปยังแม่น้ำปากพริกและทางบก ทางรถยนต์มีถนนตัดไปถึง บ้านปลายแหลมตะลุมพุก มีกระโจมไฟอยู่ปลายแหลม

กระโจมไฟแหลมตะลุมพุก ตัวกระโจมเป็นเหล็กโปร่ง ทาสีขาว สูง 29 ม. เห็นได้ยากในเวลากลางวัน เพราะอยู่ในดงไม้ ลักษณะไฟ F1 (2) 7s 30m 13M

จ.นครศรีธรรมราช เป็นเมืองใหญ่ มั่งคั่งและเป็นเมืองเก่าแก่โบราณในแหลมมลายู มีพระมหาธาตุ เป็นที่สักการะบูชาคู่บ้านคู่เมือง ประชาชนมีอาชีพทำนา ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ เหมืองแร่ ทำประมง และเครื่องถม การคมนาคมทางบกติดต่อกับกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ ระยะทางประมาณ 832 กม. และโดยถนน ระยะทางประมาณ 1,200 กม. เสบียงอาหารในตลาดในเมือง สมบูรณ์และราคาถูก สิ่งบริการอำนวยความสะดวกให้แก่เรือไม่ค่อยมี เนื่องจากตัวเมืองตั้งอยู่ห่างจากทะเลมาก

4.39 กระแสน้ำ

ณ ตำบลที่ห่างฝั่งไปทางเหนือของแหลมตะลุมพุกประมาณ 8 ไมล์ กระแสน้ำขึ้นไหลไปทางนา. กระแสน้ำลงไหลลงทิศตรงกันข้าม อัตราความเร็วไม่เกินกว่าครึ่งนอต

4.40 ที่จอดเรือ - คาน้ำ

ในกุดมรสุม ชาว. เรือทอดสมอบริเวณ นอ. ของแม่น้ำปากพูน ห่างราว 4.5 ไมล์ น้ำลึก 7 ม. เรือกินน้ำตื้นอาจเข้าไปจอดได้ใกล้กว่านี้ ในที่น้ำลึก 4 - 5 ม. พื้นที่ของทะเลเป็นโคลนเรือที่เดินมาจากทางใต้ควรแล่นอ้อมแหลมตะลุมพุกห่างในระยะทางไม่ต่ำกว่า 5 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 205)

4.41 เกาะชันนอก - กระโจมไฟ

ก.กระ สูง 163 ม. ตั้งอยู่ห่างไปทางตะวันออกของแหลมตะลุมพุกห่างประมาณ 35 ไมล์ มีต้นไม้แน่นและมีกระโจมไฟบนยอด

กระโจมไฟเกาะกระ เป็นกระโจมคอนกรีตสีขาว สูง 15 ม. ลักษณะไฟ F1 (3) 21s 178m 16.8M

(แผนที่หมายเลข 205,206)

หินสูง สูง 81 ม. กับหินโผล่น้ำอีกก้อนหนึ่งสูง 46 ม. อยู่ติดไปทาง นว. ของหินสูง ตั้งอยู่ทาง ซอ.ของ ก.กระ ห่างประมาณ 1 ไมล์

หินเรือ สูง 2.2 ม. ตั้งอยู่ห่างจากหินสูงไปทาง ซว.ระยะทางประมาณ 1 ไมล์

4.42 ฝั่งจากแหลมตะลุมพุกถึงทางเข้าทะเลสาบสงขลา - กระจังไฟ

ฝั่งตั้งแต่แหลมตะลุมพุกไปทาง ซอ. เป็นระยะทางประมาณ 82 ไมล์ถึงทางเข้า ทะเลสาบสงขลา(ทะเลหลวง) ชายฝั่งเป็นที่ราบต่ำ และเป็นหาดทรายตลอด มีต้นไม้เบญจพรรณและมะพร้าวบนฝั่ง ไม่ค่อยที่หมายเด่นชัดสำหรับหาที่เรือ น้ำในทะเลสาบสงขลาไหลลงสู่ทะเลในช่วงนี้คือ บริเวณปาก คลองรับแพรก และ คลองบ้านระวะ ซึ่งอยู่ห่างจาก ปากน้ำสงขลา ขึ้นมาราว 36 ไมล์ และ 32 ไมล์ ตามลำดับ (สำหรับที่คลองบ้านระวะ เฉพาะฤดูมรสุมเท่านั้น) มีเกาะที่ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลตั้งแต่แหลมตะลุมพุกลงไป คือ หัวไทร ระโนด และ สทิงพระ พื้นที่ของทะเลตอใกล้ฝั่งเป็นโคลน น้ำลึกชิดฝั่งและไม่มีหินหรือสิ่งอันตรายต่อการเดินเรือใกล้ฝั่งตลอดแนวฝั่งช่วงนี้

กระจังไฟระโนด เป็นกระจังเหล็กโปร่ง 4 ขา ทาสีขาว ลักษณะไฟ F1 (3) 9s 35m 11M

จ.พัทลุง ตั้งอยู่ใกล้ฝั่งด้าน นว. ของทะเลหลวง มี ต.ลาบา ขึ้นกับ อ.เมือง อยู่ริมทะเลหลวง บริเวณทะเลหลวงหน้า ต.ลาบา คนท้องถิ่นเรียกชื่อว่า ทะเลสาบลาบา

(แผนที่หมายเลข 205,206,229)

4.43 ฝั่งย่านทางเข้าทะเลสาบสงขลา - เกาะ - ที่อันตราย - กระจังไฟ

แนวฝั่งหาดทรายที่ยาวต่อเนื่องไปทิศ ซอ. จะสุดลงที่ปากทางเข้าทะเลสาบสงขลา ฝั่งตะวันตก บริเวณปากทางเข้าเป็นฝั่งเขา มีทิวเขากว้างต่อเนื่องลงไปทางใต้ ช.แดง มียอดสูง 166 ม. อยู่ประมาณกึ่งกลางทิวเขานี้ จากยอด ช.แดง ไปทางเหนือประมาณ 350 ม. มียอดอีกยอดหนึ่ง มีเจดีย์สององค์อยู่ที่ยอดเขา ที่สูงสุดของทิวเขานี้คือ ยอด ช.เมือง สูง 169 ม. มีราษฎรชาวประมงส่วนใหญ่นี้เป็นไทยอิสลามอาศัยอยู่ริมน้ำเชิงเขา

ระหว่างหัว ช.แดงกับ แหลมสน ซึ่งอยู่ทาง ซอ. ห่างประมาณ 1.5 ไมล์ เป็นชายฝั่งน้ำลาดชัน บางตอนเป็นหาดแห้ง เมื่อน้ำลงยื่นออกจากฝั่ง ใกล้ถึงครึ่งไมล์และบางตอนมีหินชายฝั่ง หลังแหลมสน มีเขาสูง 158 ม. ชื่อ ช.บ่อทรัพย์

(แผนที่หมายเลข 205, 206, 229)

ฝั่งตะวันออกของปากทางเข้าทะเลสาบคือ แหลมทราย เป็นแหลมหาดทรายราบ มีต้นสนเป็นทิวยาวตลอด ปลายแหลมเป็นเขื่อนกันทรายยื่นออกไปในทะเลในแนวเกือบตั้งฉากออกจากฝั่ง เชื่อยาว 950 ม. แนวทิศ 045°

ที่บริเวณหัว ข.แดง มีท่าแพขนานยนต์รับส่งรถและผู้โดยสาร เข้ามาจกฝั่ง ข.แดง ไปฝั่งแหลมทราย และมีถนนจากหัว ข.แดง ไป จ.นครศรีธรรมราช

ระหว่างแหลมทรายกับ แหลมสมิหลา ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซอ. ประมาณ 1.5 ไมล์ เป็นอ่าวน้ำตื้น ชายฝั่งเป็นหาดทรายและมีดงต้นสนใหญ่หนาแน่น มีหินปะการังสองกอง บริเวณปลายแหลมสมิหลา กองนอกชื่อ ลูกหินสมิหลา กองในชื่อ หินสมิหลา เป็นหินโผล่น้ำสูง 0.6 ม. ยื่นออกไปทาง นอ. ของปลายแหลมสมิหลาเกือบครึ่งไมล์ บนฝั่งกันอ่าวนี้มีเขาย่อมๆ ชื่อ ข.ตั้งกวน สูง 93 ม. ตั้งอยู่ประมาณ ซว. ของปลายแหลมสมิหลาห่างประมาณครึ่งไมล์ ที่ยอดเขามีกระโจมไฟ ใกล้เคียงกระโจมไฟมีเจดีย์ทาสีขาวเห็นได้ไกล และมีกระโจมเหล็กทรงมนาคม สูง 114 ม. อยู่ใกล้ๆ ต่อจาก ข.ตั้งกวนไปทางตะวันออก มีเนินเขาอีกลูกหนึ่งชื่อ ข.น้อย สูง 49 ม. มีต้นไม้รก

กระโจมไฟสงขลา ตั้งอยู่บนยอด ข.ตั้งกวน โครงสร้างเป็นทอคอยอิฐ ทาสีขาว สูง 14 ม. ลักษณะไฟ F1 (2) 12s 107m 21M

ก.หนู เป็นเกาะเล็ก สูง 69 ม. ตั้งอยู่ทาง นอ. ของแหลมทราย ห่างราว 1.2 ไมล์ และอยู่ห่างฝั่งแหลมสมิหลาประมาณ 1 ไมล์ ช่องระหว่าง ก.หนู กับฝั่งมีน้ำลึกตั้งแต่ 3.7 - 4.5 ม. เรือผ่านได้โดยผ่านค่อน้ำกลับไปทาง ก.หนู ทางด้าน ซว. ของเกาะมีสถานีวัดระดับน้ำ

ก.แมว สูง 33 ม. อยู่ห่างไปทาง นนว. ของ ก.หนู ประมาณ 1.5 ไมล์ มีหินชายฝั่งเกือบรอบเกาะและมีหินปะการังยื่นออกจากปลาย นว. ของเกาะไปทางตะวันตกไกลประมาณ 250 ม.

มีหินน้ำตื้น 2 กอง ๆ หนึ่งมีน้ำเหนือหิน 2.7 ม. อยู่ทางเหนือจากปลายสุด นว. ของ ก.แมว ห่างประมาณ 0.5 ไมล์ อีกกองหนึ่งมีน้ำเหนือหิน 2.7 ม. อยู่ทางใต้ของกองแรกห่างกันประมาณ 0.1 ไมล์

หินลูกแมวใน เป็นกองหินโผล่น้ำสูง 4 ม. อยู่ห่างไปทางใต้ของ ก.แมวประมาณ 0.4 ไมล์

หินลูกแมวนอก เป็นหินโผล่น้ำกองเล็กสูง 1.5 ม. อยู่ห่างไปทาง นอ. ของ ก.หนู ประมาณ 0.6 ไมล์

จ.สงขลา เป็นเมืองใหญ่ที่สำคัญที่สุดเมืองหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศ และเป็นเมืองที่เจริญมาตั้งแต่ครั้งโบราณ มีอาณาเขตบางส่วนจรด รัฐเคดาห์ สหพันธรัฐมาเลเซีย มีศาลากลางจังหวัดอยู่ที่ อ.เมือง ซึ่งอยู่ริมทะเลสาบสงขลาใต้ปากทางเข้าทะเลสาบ เป็นที่ตั้งหน่วยราชการระดับภาคหลายหน่วย มีมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียนจำนวนมาก มีโรงพยาบาลทั้งของรัฐ

(แผนที่หมายเลข 205,206,229)

และเอกชน มีสถานกงสุลมาเลเซีย พลเมืองมีอาชีพทำนา สวนยางพารา สวนผลไม้ สวนมะพร้าว
เหมืองแร่ และประมง ผลิตภัณฑ์ส่งออกหลัก คือ ยางพารา สัตว์น้ำ

การคมนาคมจากกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟระยะทาง 974 กม. หรือโดยทางหลวงแผ่นดิน
(สายเพชรเกษม) ถึง อ.หาดใหญ่ ระยะทางประมาณ 1,300 กม. ระยะทางทะเลจากกรุงเทพฯ
ถึงสงขลาประมาณ 408 ไมล์ มีเรือสินค้ารับส่งของ บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เดินประจำ
และมีเรือสินค้าของบริษัทเอกชนและเรือบริษัทต่างประเทศแวะจอดรับส่งสินค้าเป็นจำนวนมาก

การคมนาคมทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติที่ อ.หาดใหญ่ มีเครื่องบินของบริษัทการบินไทย
บินประจำทุกวัน สายการบินนี้บินต่อไปยังมาเลเซียและ สิงคโปร์ ด้วย

ในเมืองสงขลามีสตาดใหญ่อยู่ริมน้ำ เลียบฝั่ง เลียบแห่งสมบูรณ์ทุกฤดู น้ำจืดมีสมบูรณ์และมี
เรือบรรทุกน้ำจืดส่งให้เรือที่ทอดสมอกกลางน้ำได้ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเรือมีจำหน่าย การซ่อมทำ
เครื่องยนต์เรือเล็กพอหาซ่อมทำได้ตามอู่และคานเรือเล็กซึ่งมีอยู่หลายแห่ง เครื่องอะไหล่เครื่องยนต์
หาได้ตามท้องตลาด

อ.หาดใหญ่ เป็นอำเภอสำคัญของ จ.สงขลา เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าของภาคใต้ เป็นทั้ง
ชุมทางรถไฟและรถยนต์ จากสถานีรถไฟหาดใหญ่มีทางแยกลงไปสถานี ปาดังเบซาร์ ซึ่งเป็นสถานี
ชายแดนเชื่อมต่อกับมาเลเซียอีกทางหนึ่งแยกไปถึง สุโงโกลก จ.นราธิวาส การขนถ่ายสินค้าจาก
หาดใหญ่ไปสงขลากระทำได้ที่ทั้งทางรถยนต์ และรถไฟ ระยะทางประมาณ 25 กม. มีโรงแรมทันสมัย
จำนวนมากที่หาดใหญ่ มีผู้คนสัญจรผ่านไปมาติดต่อธุรกิจตลอดเวลา มีบริการโทรศัพท์ทางไกลในประ
เทศและนอกประเทศ

4.44 ท่าเรือสงขลา - ร่องน้ำทางเข้าทะเลสาบ

เขตท่าเรือสงขลา คือ พื้นที่ภายในขอบเขต ดังนี้

ด้านเหนือ - แนว แลต. $7^{\circ}17'00''$ อ. ลอง. $100^{\circ}38'00''$ อ. ทางด้านตะวันออกและจดฝั่งทางด้านตะวันตก

ด้านตะวันออก - แนว ลอง. $100^{\circ}38'00''$ อ. จด แลต. $7^{\circ}17'00''$ น. ทางด้านเหนือและจดเส้นโค้งตรงผ่านเสาหิน บนแหลมสมิหลาไปทางทิศตะวันออก
(เสาหิน อยู่ในตำบลที่ แลต. $7^{\circ}12'46''$ น. ลอง. $100^{\circ}36'00''$ อ.)

ด้านใต้ - แนวเส้นโค้งตรงจากเสาหินบนแหลมสมิหลาไปทางทิศตะวันออก จนจด
ลอง. $100^{\circ}38'00''$ อ.

(แผนที่หมายเลข 205, 206, 229)

ด้านใต้ในทะเลสาบ - เส้นโค้งตรงจากปลายใต้สุดของแหลมสน ไบยังปากคลองสำโรง
ด้านใต้ริมฝั่งตะวันออกของทะเลสาบ

หมายเหตุ ตามกฎกระทรวงคมนาคม ฉบับที่ 21 (พ.ศ.2511) ออกตามความในพระราช
บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456

ท่าเรือสงขลา แต่เดิมหมายถึงท่าเรือต่าง ๆ ที่เรือเข้าจอดเทียบและทอดสมอรับส่งสินค้า ซึ่ง
อยู่หน้าตัวเมือง ภายในทะเลสาบสงขลา รวมทั้งที่ทอดสมอด้านนอกทะเลสาบ บริเวณ ก.หนู แต่ใน
ปัจจุบันหมายถึงท่าเรือน้ำลึกสงขลาบริเวณด้านเหนือหัว ช.แดง ซึ่งสร้างเสร็จ และเปิดใช้งานปี
พ.ศ.2532 ด้วย

ท่าเรือน้ำลึกสงขลา เป็นท่าเรือพาณิชย์ที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการนำเข้าและส่ง
สินค้าออกโดยเฉพาะสำหรับผลผลิตทางภาคใต้ ตั้งอยู่ปากทางเข้าทะเลสาบสงขลา ทางด้านฝั่ง
ตะวันตกและอยู่ทางเหนือของหัว ช.แดง 0.3 ไมล์ บริเวณทำเป็นพื้นที่ถมทะเลยื่นออกจากแนวฝั่ง
เดิมประมาณ 900 ม. ด้านที่ใช้เป็นท่าเทียบเรือแบบเอนกประสงค์อยู่ทางด้านเหนือ ความยาวของ
ท่าเทียบ 510 ม. น้ำลึกหน้าท่า 8 ม. ทางด้าน นอ.ของท่าห่างประมาณ 500 ม. มีสะพานทอดส่ง
น้ำมัน เหนือสะพานท่อน้ำมันมีเขื่อนกันคลื่นสร้างเป็นเขื่อนกมหินยาวโค้งกันคลื่นเข้าในบริเวณท่าและ
สะพาน จากบริเวณท่ามีถนนเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินสายหัว ช.แดง กับ จ.นครศรีธรรมราช

ร่องน้ำทางเข้าทะเลสาบสงขลา บริเวณปลายจอยแหลมทรายถูกขุดออกไปส่วนหนึ่ง ปลาย
สุดของแหลมทรายอยู่ห่างจากกระโจมไฟเขาดังกวนในทิศ 325° ระยะประมาณ 2.3 กม. มีเขื่อน
กันทรายยื่นออกจากแหลมทรายออกไปในทิศ 045° ยาวประมาณ 950 ม. และได้ขุดร่องน้ำให้มีแนว
ร่องขนานไปกับเขื่อนกันทรายนี้ แนวขอร่องด้านในห่างจากแนวเขื่อน ประมาณ 150 ม. ความลึก
ของร่องน้ำเดินเรือจากปากร่อง ถึงทางเข้าท่าเรือน้ำลึก 7.5 ม. ภายในท่าเรือน้ำลึกกว่าเล็กน้อย
จากปากทางเข้าท่าเรือน้ำลึกถึงท่าเรือรถไฟ ร่องน้ำลึกกว่า 5.5 ม.

ร่องน้ำทางเข้าทะเลสาบสงขลา มักมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากกระแสน้ำและการตกตะกอน
ผู้นำเรือควรวัดความระมัดระวังในการเดินเรือ โดยการตรวจสอบที่เรือด้วยที่หมายบนฝั่งประกอบ
กับแผนที่เดินเรือเป็นระยะ ๆ ในขณะนำเรือเข้าร่องน้ำ

เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ ในการเข้าออกร่องน้ำ มีทุ่นปากร่อง เป็นทุ่นรูปกระบอง
ทาสีแดงสลับขาวในแนวตั้ง ลักษณะไฟ Mo (A) 6s 3M วางไว้ในตำบลที่ แลต. $7^{\circ}16'07''$ น.
ลอง. $100^{\circ}37'11''$ อ.

มีทุ่นก้ำกับร่องจากปากร่องถึงทางเข้าท่าเรือน้ำลึก 7 ลูก ภายในท่าเรือน้ำลึก มีทุ่นวางกัน
เขตที่ตื้น 4 ลูก และจากท่าเรือน้ำลึกถึงท่ารถไฟมีทุ่นก้ำกับร่องอีก 4 ลูก

(แผนที่หมายเลข 205,206,229)

มีหลักไฟ 2 ดวง ตั้งอยู่สุดปลายเขื่อนกันทรายบนแหลมทราย เป็นเสาโลหะ ลักษณะไฟ F1 (2) R 3s 5m 4M และเขื่อนกันคลื่นด้านตะวันออก เป็นเสาโลหะ ลักษณะไฟ F1 (2) G 3s 5m 4M และมีหลักไฟอีก 2 ดวง ตั้งอยู่สุดปลายตะวันออกและตะวันตกของท่าเทียบเรือท่าเรือน้ำลึกเป็นเสาโลหะสูง 4 ม. ลักษณะไฟ F R 4m 3M

มีหลักไฟนาร์ร่อง 1 คู่ แสดงแนวเล็งกึ่งกลางร่องเดินเรือในทิศ 225°

ไฟหน้าดวงหน้า (A) ตั้งอยู่บนโขดทรายห่างฝั่งตะวันตกของปากร่อง ประมาณ 220 ม. เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง 4 ขา ลักษณะไฟ F1 G 4s 9m 11.45M

ไฟหน้าดวงหลัง (B) ตั้งอยู่บนฝั่งห่างจากไฟหน้าดวงหน้าประมาณ 380 ม. เป็นกระโจมเหล็กโปร่ง 4 ขา ลักษณะไฟ Iso 4s 16m 15.2M

การนำเรือเข้าร่องน้ำ ให้นำเรือเข้าใกล้ท่อน้ำปากร่อง แล้วนำเรือเข้าแนวเล็งของหลักไฟนาร์ร่อง โดยให้หลักน้ำ A และ B ตรงกัน เข็มจริง 225° รักษาเรือให้อยู่ในเข็มนี้ และอยู่ระหว่างแนวท่อน้ำกับร่องจนกราบซ้ายผ่านท่อน้ำหมายเลข 6 และเห็นสะพานท่อน้ำมันทางหัวเรือขวา โผล่พ้นหัวเขื่อนกันคลื่น จึงเปลี่ยนใบคือเข็มตรงมุมท่าเทียบปากทางเข้าท่าเรือพาณิชย์ และเมื่อกราบซ้ายผ่านท่อน้ำหมายเลข 8 จึงนำเรือตรงเข้าท่าโดยรักษาระยะให้ห่างจากท่อน้ำกันเขตที่ดินทางกราบขวาประมาณ 200 หลา สำหรับเรือที่จะเข้าในทะเลสาบคองน้ำเรือในเข็มจริง 225° ผ่านท่อน้ำต่าง ๆ จนกราบขวาได้ป้อมมุมท่าเทียบปากทางเข้าท่าเรือพาณิชย์ จึงหันเลี้ยวเรือเข้าทะเลสาบโดยรักษาระยะห่างฝั่งทางกราบซ้ายประมาณ 150-200 หลา ร่องน้ำลึกจะอยู่ชิดไปทางด้านฝั่งตัวเมืองสงขลา ตั้งแต่แหลมทรายไปจนถึงท่าเทียบของการรถไฟแห่งประเทศไทย การนำเรือออกให้ปฏิบัติในทางตรงกันข้าม

ท่าเรือสงขลา (ในทะเลสาบ) บนฝั่งตะวันออก จากปากช่องเข้าไปประมาณ 1.5 ไมล์ถึง 2 ไมล์ เป็นที่ตั้งตัวเมืองสงขลา มีสะพานเทียบเรือยื่นออกจากฝั่งตะวันออกหลายสะพาน มีสถานีทหารเรือสงขลา อยู่ห่างปลายแหลมทรายประมาณ 0.75 ไมล์ มีสะพานเทียบเรือคอนกรีตรูป L ยื่นออกจากฝั่งประมาณ 85 ม. กว้างหน้าท่าเทียบราว 45 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบ 6 ม. มีท่อน้ำจืดและน้ำมันเชื้อเพลิงบนท่า สะพานท่าเทียบเรือของศูนย์ชุดลอร่องน้ำ กรมเจ้าท่า อยู่ติดกับสะพานของทหารเรือ เป็นสะพานรูป T ยื่นออกจากฝั่งประมาณ 60 ม. ความกว้างหน้าท่าเทียบประมาณ 90 ม. น้ำลึกหน้าท่าเทียบราว 2.00-4.00 ม. เป็นสะพานคอนกรีตปูพื้นไม้ สะพานท่าเทียบเรืออื่น ๆ ซึ่งเรือสินค้าเทียบได้ ได้แก่ สะพานท่าเทียบของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และท่าเทียบของการรถไฟแห่งประเทศไทย อยู่ลงไปตอนใต้ มีโรงพักสินค้าที่ท่าเทียบแห่งนี้

โดยปกติ ในทะเลสาบสงขลาตอนนี้มีเรือเล็กสัญจรขวักไขว่ ได้แก่ เรือประมงที่เข้ามาจอดขนถ่ายสัตว์น้ำ เรือเล็กชาวบ้านที่มาจากฝั่งตรงกันข้ามและตำบลบ้านต่างๆ ในทะเลสาบ

(แผนที่หมายเลข 205,206,229)

4.45 ทะเลหลวง

ทะเลหลวง เป็นชื่อที่คนพื้นเมืองเรียกทะเลสาบสงขลาตอนใน ลักษณะเป็นบึงน้ำ (Lagoon) กว้างใหญ่บนแผ่นดิน มีทางติดต่อกับทะเลภายนอก อาณาเขตทะเลสาบยาวขึ้นไปทาง นว. ประมาณ 45 ไมล์ กว้างตั้งแต่ 2-10 ไมล์ แบ่งอย่างกว้าง ๆ ออกเป็น 2 ตอน มีคลองแคบ ๆ น้ำตื้นเชื่อมระหว่างตอนใต้กับตอนเหนือ เรือเล็กชาวบ้านใช้เครื่องหางยาวเท่านั้นที่ผ่านคลองแคบนี้ได้ ตอนใต้มักเรียกว่า **ทะเลสาบ** มี ก.ยอ เป็นเกาะ สูง 220 ม. อยู่ทาง ซ.ของ จ.สงขลา ห่างประมาณ 4 ไมล์ มีราษฎรอยู่บนเกาะนี้มาก ปัจจุบันได้มีการตัดถนนจากบริเวณใกล้ท่าเรือน้ำสี่กษชาผ่านด้านตะวันตกของ ข.แดง สร้างสะพานข้ามไป ก.ยอ และไปเชื่อมกับทางหลวงแผ่นดินสงขลา-หาดใหญ่ ทำให้ ก.ยอ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ตอนบนหรือตอนเหนือมักเรียกเป็น **ทะเลหลวง** มีเกาะหลายเกาะอยู่ตอนใต้ของทะเลหลวง ในทะเลหลวงน้ำตื้น ตอน นว. ของทะเลหลวงมีคลองติดต่อไปยังบึงหนึ่งซึ่งเรียกชื่อว่า **ทะเลน้อย** และจากตอนเหนือของทะเลหลวงมีคลองติดต่อขึ้นไปถึงแม่น้ำปากพนัง

4.46 กระแสน้ำ

ขณะที่น้ำในทะเลสาบสงขลากำลังสูงขึ้น กระแสน้ำภายนอกจะไหลไปตามฝั่งในทิศ นว. และไหลเข้าทะเลสาบ ส่วนในขณะน้ำลงจะเป็นไปในทิศตรงกันข้าม

4.47 ค้ำแนะน้ำ - ค้ำเตือน

ร่องน้ำและเครื่องหมายช่วยการเดินเรือ อาจมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงขอให้ผู้นำเรือสงขลาในประกาศชาวเรือ เรืออาจขอค้ำแนะน้ำและรายละเอียดเพิ่มเติม จากศูนย์ชุดลอร่องน้ำของกรมเจ้าท่า

การนำเรือผ่านเข้าออกร่องน้ำทะเลสาบสงขลา ขอให้ระมัดระวัง เรือประมงท้องถิ่นที่แล่นเข้า-ออกในร่อง เพราะมีเป็นจำนวนมาก การผ่านแพขนานยนต์ก็ควรให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุได้

(แผนที่หมายเลข 206)

4.48 ฝั่งจากแหลมสมิหลาถึงปากน้ำปัตตานี - ที่อันตราย

ฝั่งทะเลระหว่างแหลมสมิหลากับ **ปากน้ำสะกอม** เป็นแนวยาวไปทาง ซอ. ระยะประมาณ 21 ไมล์ เป็นฝั่งหาดทรายราบต่ำ ลาดชันน้อย เขตน้ำลึก 10 ม. ห่างจากฝั่งประมาณ 2 ไมล์ มีปาก

(แผนที่หมายเลข 206)

คลองโผล่ออกทะเล 2 คลอง มีเขาพิศหนึ่งชื่อ **ข.ช้าง** เริ่มจากแหลมเขาเล็ก ๆ ลูกหนึ่งติดทะเล ที่ **แก้วเส็ง** ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ซอ. ของ ข.ดงกวน ประมาณ 2.5 ไมล์ เป็นทิวไปทางใต้ ประมาณ 16 ไมล์ถึง **ข.เหล็ง** ยอดสูง 485 ม.

ข.ขวาง ยอดสูง 221 ม. อยู่ใกล้ทางใต้ของปากน้ำสะกอม ห่างประมาณ 1.5 ไมล์

อ.จะนะ ขึ้นกับ จ.สงขลา ตั้งที่ว่าการอำเภออยู่ทาง ซว. ของปากน้ำสะกอม ห่างประมาณ 5.5 ไมล์ มีทางรถไฟผ่าน

ฝั่งต่อจากปากน้ำสะกอมไปทาง นอ. อีกประมาณ 1.25 ไมล์ ถึงแหลมหน้าตัดยื่นออกไปในทะเล

ก.ขาม เป็นเกาะเล็ก ๆ สูง 40 ม. มีหินใต้น้ำรอบเกาะ ตั้งอยู่ทาง นอ.ของแหลมที่กล่าวถึงนี้ ห่างประมาณเกือบ 1 ไมล์

หินพังกา เป็นหินปริ่มน้ำชิดฝั่งอยู่ทาง ซอ.ของ ก.ขาม ห่างประมาณ 2.5 ไมล์

คลองเทพา (แลต. $6^{\circ}52'.0$ น. ลอง. $100^{\circ}58'.5$ อ.) มีปากคลองอยู่ประมาณ ซอ.ของปากน้ำสะกอม ห่างประมาณ 9.5 ไมล์ มี **อ.เทพา** อยู่บนฝั่งใกล้ปากคลอง

ฝั่งต่อจากคลองเทพาไปทางตะวันออกประมาณ 17 ไมล์ ถึง **ปากน้ำปัตตานี** ฝั่งช่วงนี้เป็นฝั่งหาดทรายราบต่ำ แต่เมื่อเข้าใกล้ปากน้ำปัตตานีฝั่งเปลี่ยนเป็นหาดโคลน มีริชต์น้ำตื้นชายฝั่งยื่นห่างจากฝั่งออกไปเกือบ 2 ไมล์

โขดเอนนิมีเชสเซอร์ อยู่กึ่งกลางระหว่างปากคลองเทพา กับปากน้ำปัตตานี ห่างฝั่งประมาณ 3 ไมล์ มีน้ำเหนือโขด 3.3 ม.

โขดต้นลิ่วทะเล อยู่ใกล้ฝั่งห่างไปทางตะวันตกของปากน้ำปัตตานีประมาณ 6 ไมล์ มีน้ำเหนือที่ตื้น 8 ม.

เขานบนฝั่งที่ใช้ช่วยในการหาที่เรือได้ มี **ข.แพงม้า** เป็นเขาโดด สูง 200 ม. อยู่ทาง ซว. ของปากน้ำปัตตานี ห่างราว 10 ไมล์

ข.กะลาตีรี เป็นเขาใหญ่ สูง 1,015 ม. อยู่ถัด ข.แพงม้า เข้าไปทาง ซว. ห่างประมาณ 8.5 ไมล์

(แผนที่หมายเลข 206, 230)

4.49 อ่าวปัตตานี - แม่น้ำปัตตานี - กระจังไฟ

อ่าวปัตตานี เป็นอ่าวน้ำตื้น มีหาดโคลนแห่งโผล่เมื่อน้ำลงบางบริเวณ มีปากอ่าวอยู่ระหว่างปากแม่น้ำปัตตานีกับ **แหลมตาชี** ซึ่งอยู่ทางเหนือห่างประมาณ 2 ไมล์ เป็นอ่าวเว้าลึกเข้าไปทาง

(แผนที่หมายเลข 206,230)

ตะวันออกประมาณ 6 ไมล์ถึงกั้นอ่าว ในอ่าวมีปิ๊ยะจับปลามาก

บริเวณปากทางเข้าแม่น้ำปัตตานีเวลาน้ำลง บางช่วงจะแห้งเป็นหาดโคลน ร่องน้ำทางเข้าแม่น้ำได้รับการขุดลอก รักษาร่องและวาง เครื่องหมายช่วยการเดินเรือโดยกรมเจ้าท่า ร่องน้ำลึก 3 ม. กว้างประมาณ 60 ม. ความยาวจากท่อนปากร่องถึงปากแม่น้ำประมาณ 4.5 กม. ร่องน้ำนี้ขุดลอก เพื่อให้เรือสินค้าขนาดเล็กและ เรือประมงผ่านเข้าออกได้ แต่โดยเหตุที่บริเวณปากแม่น้ำเป็นโคลน การตกตะกอนมีในอัตราสูง การเข้าออกของเรือต่างกัน ควรใช้ความระมัดระวัง

เครื่องหมายช่วยการเดินเรือ มีดังนี้

ท่อนปากร่อง เป็นท่อนรูปกระป๋องทาสีแดงสลับขาวในแนวตั้ง ลักษณะ 1P F1 3s 7M วางไว้ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}55'53''.6$ น. ลอง. $101^{\circ}14'10''.8$ อ.

มีท่อนกำกับร่อง 4 ท่อน และบริเวณปากน้ำมีหลักไฟนาร์ร่อง 1 คู่ อยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ แสดงแนวเล็งกลางร่องในทิศ 163°

- **ไฟหน้าดวงหน้า (A)** เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขา ทาสีขาว สูง 8 ม. อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}53'34''.5$ น. ลอง. $101^{\circ}15'06''$ อ. ลักษณะ 1P F1 (2) G 5s 8m 11.5M เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมเพชรสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงไฟ

- **ไฟหน้าดวงหลัง (B)** เป็นกระโจมเหล็กโบริง 4 ขา ทาสีขาว สูง 15 ม. อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}53'18''.9$ น. ลอง. $101^{\circ}15'10''.6$ อ. ลักษณะ 1P F1 3s 15m 15.2M เครื่องหมายกลางวันเป็นรูปสี่เหลี่ยมเพชรสีขาว ติดตั้งอยู่ใต้ดวงไฟ

ก่อนเข้าปากน้ำ มีหลักไฟขอบร่อง 3 หลัก ดังนี้

- **หลักไฟขอบร่องหมายเลข 5** เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ทาสีขาว สูง 4 ม. อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}53'55''.4$ น. ลอง. $101^{\circ}14'57''.3$ อ. ลักษณะ 1P F1 G 3s 4m 4.8M

- **หลักไฟขอบร่องหมายเลข 6** เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ทาสีขาว สูง 4 ม. อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}53'50''.7$ น. ลอง. $101^{\circ}15'05''.4$ อ. ลักษณะ 1P F1 R 3s 4m 4.7M

- **หลักไฟขอบร่องหมายเลข 7** เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา ทาสีขาว สูง 4 ม. อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}53'44''.0$ น. ลอง. $101^{\circ}15'07''.2$ อ. ลักษณะ 1P F1 G 3s 4m 4.8M

การนำเรือเข้าร่องน้ำ ให้นำเรือเข้าใกล้ท่อนปากร่อง แล้วนำเรือเข้าแนวเล็งของหลักไฟนาร์ร่อง A และ B รักษาให้พินาทับกัน เข็มจริง 163° และให้เรืออยู่ในระหว่างท่อนกำกับร่อง เมื่อถึงปากน้ำและเรือผ่านหลักไฟขอบร่องหมายเลข 5 ทางกราบขวา จึงหันเลี้ยวเรือไปทางซ้ายตามแนวโค้งของแม่น้ำ ร่องน้ำจะอยู่ใกล้ฝั่งตะวันออก โดยร่องลึกจะอยู่ห่างฝั่งประมาณ 60-80 ม. โดยตลอดไปจนถึงหน้าตัวเมือง การนำเรือออกให้ปฏิบัติตรงกันข้าม

(แผนที่หมายเลข 206,230)

จ.ปัตตานี ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำปัตตานีห่างจากปากน้ำเข้าไปประมาณ 1 ไมล์ ตัวเมืองกำลังขยายต่อไปตามฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไปทางปากน้ำ มีถนนจากตัวเมืองไปถึงปากน้ำ น้ำในแม่น้ำบริเวณหน้าเมืองจึงใช้ชักพอกได้ เมืองนี้เป็นเมืองเล็ก พลเมืองส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม หูตไทยไม่ค่อยได้ อาชีพทำนา สวนยางพารา สวนมะพร้าว เหมืองแร่ และประมง สินค้ามีข้าว ยางพารา มะพร้าวแห้ง มีด่านศุลกากร และท่าเทียบเรือในเมือง

การคมนาคมทางทะเล มีเรือสินค้าชายฝั่งเดินติดต่อกับกรุงเทพฯ และสิงคโปร์ ทางบกโดยรถไฟสายใต้ลงที่สถานีโคกโพธิ์ แล้วต่อรถยนต์ถึงเมืองระยะทางประมาณ 26 กม. และมีถนนสายสำคัญอยู่ 2 สาย คือ สายปัตตานี-นราธิวาส (ผ่านสายบุรี) ยาว 142 กม. กับสายปัตตานี-ยะลา ยาว 43 กม. เป็นเส้นทางรถลาเสียงสินค้าออกจากยะลามาลงเรือที่ปัตตานี

ในเมืองปัตตานีมีตลาดไม้สี่หล่มน้ำเสียบียงสดจำนวนมากน้อยพอหาได้ สิ่งบริการและการซ่อมทำเครื่องจักรยนต์สำหรับเรือไม้สี่สะดาก

4.50 ที่จอดเรือ

มีที่จอดเรืออยู่ทางตะวันตกของปลายแหลมตาชี ห่างประมาณ 4 ไมล์ น้ำลึก 6 ม. แต่ในระหว่างฤดูมรสุม ชาว มักมีพายุพัดมาจากทาง นว. โดยมากมีในหน้าน้ำเกิด และมักจะเกิดในเวลาเย็นและกลางคืน บางคราวแรงจนสมออาจเคาได้

4.51 ฝั่งแหลมตาชี - ที่อันตราาย - กระจังมาไฟ - ทุ่ง

แหลมตาชี เป็นแหลมทรายแคบ ๆ ราบต่ำ ยื่นโค้งออกจากฝั่งกันอ่าวปัตตานีไปในทิศ นว. ประมาณ 8 ไมล์ มีต้นไม้สูงใหญ่และมะพร้าว มีประการการอยู่บนแหลมตาชี และมีถนนเลียบริมฝั่งจาก อ.ยะหริ่ง และ อ.ปะนาเระ ไปถึง ประภาคารโดยผ่าน บ้านคาโต๊ะ บ้านสมิแล บ้านตันหยงบูดี มีสถานีเพาะพันธุ์สัตว์น้ำของกรมประมงอยู่ที่บ้านคาโต๊ะ ที่ด้านหน้าสถานีมีสะพานเทียบเรือคอนกรีตยาวประมาณ 50 ม.

กระจังมาไฟแหลมตาชี เดิมเป็นกระจังมาไฟที่ปลายแหลม ปัจจุบันได้ยกเลิกแล้ว เหลือแต่ซากกระจังมาไฟเหล็กจมอยู่กับพื้น ปัจจุบันปลายแหลมยื่นยาวจากเดิมออกไปอีก

ประภาคารแหลมตาชี ตั้งอยู่ชายหาดฝั่งทะเลด้านนอก ห่างจากกระจังมาไฟแหลมตาชีเดิมไปทางตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 2 ไมล์ เป็นกระจังมาไฟเหล็กโบริง 4 ขา ทาสีขาว สูง 29 ม. ลักษณะไฟ Fl (2) 3s 31m 10M ตั้งอยู่ในคาบที่ แลต.6°56'50" น. ลอง.101°16'42" อ. มีที่ทำการประภาคารและบ้านพักพนักงานประภาคารอยู่ใกล้ ๆ

(แผนที่หมายเลข 206,230)

มีเรือจมเหลือเศษทรากเล็กน้อย อยู่เกือบทิศเหนือของปลายแหลมตาชีเดิม ห่างประมาณ 2 ไมล์ มี ทุ่นไฟเรือราชบุรี (เรือจมลำนี้เป็นเรือสินค้าชื่อ ราชบุรี) เป็นทุ่นเครื่องหมายแจ้งลี้้งอันตรายวางไว้ทางทิศใต้ ลักษณะ 1P F1 4s 1M

เขตดินบิทติงไซนา เป็นเขตทรายและหินดำน้ำเป็นพืดยาวราว 4 ไมล์ อยู่ห่างไปทาง นอ. ของประการาคารแหลมตาชีประมาณ 4 ไมล์ มีน้ำเหนือเขตที่ตื้นที่สุด 2.9 ม.

ที่ตื้นลอฟตัส เป็นเขตทรายและหินดำน้ำเป็นพืดยาวประมาณ 6 ไมล์ อยู่ห่างไปทาง นอ. ของประการาคารแหลมตาชีประมาณ 2 ไมล์ น้ำลึกบนยอดเขตที่ตื้นที่สุด 1.5 ม.

ร่องน้ำในระหว่างที่ตื้นลอฟตัสกับฝั่งแหลมตาชีมีน้ำลึก 6 ม. เรือขนาดย่อมที่เดินประจำทางไปมาระหว่าง จ.ปัตตานี กับ อ.สายบุรี สามารถเดินในร่องนี้ได้โดยใช้ความชันน้ำร่อง แต่เรือต่างถิ่นไม่ขอแนะนำให้ใช้ร่องนี้ ควรเดินอ้อมไปทางเหนือของเขตดินบิทติงไซนา ห่างราว 2 ไมล์ จะปลอดภัยกว่า

บริเวณใกล้แหลมตาชีและที่ตื้นที่กล่าวมาแล้วนี้ ในคืนเดือนมืดจะมีเรือเล็กชายฝั่งออกหาปลา มากมายนับร้อยลำโดยไม่แสดงไฟ ควรเดินเรือห่างฝั่งมากกว่า 8 ไมล์ และใช้ความระมัดระวังอย่างมาก

4.52 กระแสน้ำ

กระแสน้ำใกล้ฝั่งแหลมตาชี น้ำขึ้นไหลไปทางตะวันตก และน้ำลงไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ความเร็วประมาณ 1 นอต

ชายฝั่งระหว่างปัตตานีกับสงขลา เมื่อสงขลากำลังน้ำขึ้น กระแสน้ำไหลขึ้นทิศตะวันตก และตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อน้ำลงไหลทิศตรงกันข้าม ความเร็วประมาณ 1 นอต

(แผนที่หมายเลข 206)

4.53 ฝั่งจากแหลมตาชีถึงสายบุรี - ที่อันตราย - ระวังไฟ - ที่จอดเรือ

ฝั่งระหว่างแหลมตาชี กับ ปะนาเระ ซึ่งอยู่ทาง อซอ. ห่างประมาณ 15 ไมล์ และต่อจากปะนาเระไปถึง แหลมเขามะรวด ซึ่งอยู่ห่างไปทาง อซอ. ประมาณ 2 ไมล์ เป็นฝั่งหาดทรายราบ จากแหลมเขามะรวดถึง แหลมเขาพระ ซึ่งอยู่ทาง อซอ. ห่างประมาณ 2 ไมล์ เป็นฝั่งของอ่าวเล็กๆ อ่าวหนึ่ง ตั้งแต่แหลมเขาพระ มีแนวฝั่งไปทาง ซอ. ระยะทางประมาณ 10 ไมล์ ถึงสายบุรี ฝั่งช่วงนี้เป็นที่ต่ำ หาดทราย น้ำลึกเกือบชิดฝั่ง มีมะพร้าวและทิวไม้เป็นแนวฝั่ง

(แผนที่หมายเลข 206)

อ.ปะนาเระ ขึ้นกับ จ.ปัตตานี ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเล ราษฎรส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม มีอาชีพทำนา ทำสวน ปลูกมะพร้าว และประมง

ข.มะรวด สูง 322 ม. เป็นเขาที่อยู่เหนือสุดของทิวเขาทิวหนึ่งซึ่งยาวลึกจากฝั่งทะเลลงไปทางใต้ประมาณ 7 ไมล์ แหล่มเขามะรวด คือหล่มของสันเขาที่ยื่นขึ้นไปทางเหนือ และหล่มเขาพระ คือหล่มของสันเขามะรวดอีกสันหนึ่งที่ยื่นไปทาง นอ. จากยอดเขามะรวด ปลายหล่มมะรวดกับปลายหล่มเขาพระ ห่างกันประมาณ 2 ไมล์ ปลายหล่มทั้งสองเป็นหินผาชันตกทะเล

ข.ใหญ่ เป็นเขาลูกหนึ่งในทิวเขาที่กล่าวข้างต้น ยอด ข.ใหญ่ สูง 475 ม. อยู่ทางใต้ห่างจากยอด ข.มะรวด ลงไปประมาณ 5.5 ไมล์

ปากน้ำสายบุรี อยู่ห่างไปทาง ซอ. ของหล่มเขามะรวด ประมาณ 12 ไมล์ มีสันดอนที่ปากน้ำ สันดอนนี้มีน้ำน้อยกว่า 1 ม. ร่องน้ำทางเข้าปากน้ำเปลี่ยนที่อยู่เสมอ ฝั่งทะเลตอนหน้าปากน้ำมีลักษณะ เป็นฝั่งสองชั้น มีหมู่บ้าน กระจงไฟ และด่านศุลกากร มีถนนจากปากน้ำเข้าไปยัง

อ.สายบุรี

ข.สระบายา สูง 94 ม. อยู่ลึกจากปากน้ำสายบุรี เข้าไปประมาณ 1.5 ไมล์

อ.สายบุรี ตั้งอยู่บนฝั่งใต้ของ แม่น้ำสายบุรี (คลองสายบุรี) ห่างจากปากน้ำเข้าไปประมาณ 1.5 ไมล์ ราษฎรส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม อาชีพทำนา ทำสวนมะพร้าวและประมง มีเรือสินค้าชายฝั่งแวะจอดอยู่เสมอ

กระจงไฟสายบุรี ตั้งอยู่ปากน้ำสายบุรี ตัวกระจงเป็นเหล็กโบริง 4 ขา ทาสีขาว สูง 26 ม. ลักษณะไฟ F1 5s 28m 15M อยู่ในตำบลที่ แลต. $6^{\circ}42'36''$ น. ลอง. $101^{\circ}38'18''$ อ. เรือตะเกียงกระจงไฟเห็นได้ยากในเวลากลางวัน เพราะ โพล์พื้นยอดมะพร้าวเพียงเล็กน้อยและอยู่บนฝั่งชันใน

เรือที่มาจากทางเหนือไม่ควรเลาะใกล้ฝั่งกว่า 1.5 ไมล์ ระหว่างมรสุม นอ. มักมีคลื่นลมจัด ไม่สะดวกแก่การขนถ่ายสินค้า เพราะทะเลเปิด

มีทรากเรือสินค้าใหญ่จมอยู่ทางเหนือของกระจงไฟสายบุรี ห่างประมาณ 6 ไมล์ และห่างฝั่งราว 2 ไมล์ มีน้ำเหนือทรากเรือ 5.4 ม. อาจเห็นเงามัว ๆ ของทรากเรือนี้ได้ขณะน้ำนิ่ง

4.54 เกาะชั้นนอก - กระจงไฟ

ก.โลซิน เป็นเกาะเล็ก ๆ พื้นที่เป็นหินและมีลักษณะ เช่นหินโพล์น้ำ สูง 2 ม. รอบเกาะชั้นน้ำลึก อยู่ห่างไปในแนว นอ. ของหล่มเขามะรวด ประมาณ 37 ไมล์ บนเกาะมีกระจงไฟ

(แผนที่หมายเลข 206)

กระโจมไฟเกาะโลซิน (แลต. $7^{\circ}19'54''$ น. ลอง. $101^{\circ}59'54''$ อ.) เป็นกระโจมเหล็กโบราณ ทาสีขาวสลับดำตามแนวนอน ลักษณะไฟ F1 (3) 15s 13m 16M

4.55 ฝั่งจากสายบุรีถึงปากน้ำราธิวาส

ฝั่งระหว่างปากน้ำสายบุรีกับ **ช.ตันหยง** มีแนวฝั่งเกือบตรงต่อลงไปทาง ซอ. ระยะทางประมาณ 22 ไมล์ เป็นฝั่งราบต่ำ หาดทรายตลอด มีมะพร้าวและไม้เบญจพรรณเป็นทิวชายฝั่ง

ก.ลอบี (หินระกิด) เป็นเกาะเล็ก ๆ พื้นที่เป็นหินสีขาวชัน มีต้นไม้ประปราย สูงประมาณ 10 ม. อยู่ห่างจากกระโจมไฟสายบุรีไปทาง อซอ. ประมาณ 6.2 ไมล์ และห่างฝั่งประมาณ 3.5 ไมล์ ร่องระหว่างเกาะกับฝั่ง เรือเดินได้สะดวก มีโขดหิน น้ำเหนือโขด 11 ม. อยู่แนว ออ.ของ ก.ลอบี ห่างราว 2 ไมล์ เวลาทะเลเรียบอาจแลเห็นได้

บ้านทอน เป็นหมู่บ้านริมทะเล อยู่ห่างจากปากน้ำสายบุรีไปทาง ซอ. ตามแนวฝั่งประมาณ 12 ไมล์ ชาวบ้านเป็นไทยอิสลามเกือบทั้งสิ้น มีสนามบินของ จ.ราธิวาส อยู่ที่บ้านทอน มีถนนจากตัวเมืองราธิวาสไปบ้านทอน ระยะทางประมาณ 12 กม. มีเนินเขาย่อมลูกหนึ่ง สูง 97 ม. อยู่ที่บ้านทอน ลี้กจากฝั่งทะเลเข้าไปประมาณ 1.5 ไมล์ ชื่อ **ช.ขามู**

มีทิวเขาทิวหนึ่งอยู่ห่างจากฝั่งทะเลเข้าไปบนแผ่นดินประมาณ 8 ไมล์ เขาสูงทางเหนือของทิวเขาชื่อ **ช.น้ำค้าง (ช.บูโค)** สูง 780 ม. อยู่ห่างไปทาง ซอ.ของสายบุรีประมาณ 9 ไมล์

ช.ตาเกาะราเยาะ มียอดสูง 829 ม. อยู่ทางใต้ของยอด **ช.น้ำค้าง** ห่างประมาณ 3 ไมล์ ที่เชิงเขาทางตะวันออกของยอด **ช.ตาเกาะราเยาะ** มีธารน้ำตกชื่อ **น้ำตกบาเจาะ** มีถนนจากเมืองราธิวาสไปถึง **บ้านบาเจาะ** ตอนใต้ของทิวเขานี้มี **ช.บูโล๊ะ** ยอดสูง 673 ม. เป็นเขายอดแหลม

ช.ตันหยง เป็นเขารูปกรวยมีต้นไม้ปกคลุม สูง 294 ม. ตั้งอยู่ติดทะเล เขานี้เป็นที่หมายให้รู้ตำแหน่ง ปากน้ำราธิวาส (ปากน้ำบางนรา) บนไหล่เขาด้านตะวันออกมี **พระตำหนักทักษิณราช-นิเวศน์** มีถนนเวียนขึ้นถึงพระตำหนักแยกมาจากถนนสายราธิวาส-ตากใบ

ปากน้ำราธิวาส โผล่บริเวณทาง นว. ของ **ช.ตันหยง** ห่างประมาณ 3 ไมล์ ฝั่งบริเวณปากน้ำ มีลักษณะ เป็นฝั่งสองชั้น ฝั่งชั้นนอกเป็นฝั่งหาดทรายราบต่ำ ปากน้ำที่โผล่ออกทะเลมักมีมดงที่ มีการเปลี่ยนแปลงตามอาการของมรสุม นอ. กล่าวคือ ในฤดูมรสุม นอ.คลื่นลมจะพัดเอาสันดอนทรายขึ้นมาปิดปากน้ำจนเกือบจะไม่มีทางเข้าออก แต่เมื่อถึงฤดูฝน น้ำในแม่น้ำจะ เจาะทางออกสู่ทะเลใหม่ ซึ่งอาจจะไม่ซ้ำที่เดิม มีสันดอนทรายขวางบริเวณปากน้ำด้านนอกทะเล และมีร่องน้ำซึ่งมีน้ำในร่องประมาณ 0.9 ม. เรือลาเสียงเล็กผ่านร่องเข้าออกได้เฉพาะ เวลาที่น้ำขึ้นสูงพอสมควร เรือเล็ก

(แผนที่หมายเลข 206)

ต่างถิ่นหากจะผ่านเข้าออกร่องน้ำควาร ได้รับคำแนะนำจากชาวบ้านท้องถิ่นเสียก่อน เพราะร่องน้ำปากทางเข้าอาจไม่ตรงกับที่ปรากฏในแผนที่เดินเรือ

แม่น้ำนราธิวาส (คลองบางนรา) น้ำในแม่น้ำนราธิวาสต้น สัตว์จรได้เฉพาะ เรือยนต์เล็กและเรือกอและ ลึกเข้าไปในแม่น้ำมีคลองเชื่อมต่อ เรือเล็กเดินได้ถึง อ.ตากใบ

จ.นราธิวาส มีตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งใต้ของปากน้ำบางนรา พลเมืองส่วนใหญ่เป็นไทยอิสลาม อาชีพทำนา ทำสวนยางพารา สวนมะพร้าว สวนผลไม้ เหมืองแร่ และประมง การคมนาคมทางทะเล มีเรือสินค้าจากกรุงเทพ ฯ และจากสิงคโปร์ มาจอดเป็นประจำ สินค้าออกหลักคือยางพารา ระยะทางทะเลจากกรุงเทพ ฯ ถึงนราธิวาสประมาณ 453 ไมล์ การคมนาคมทางบกจากกรุงเทพ ฯ โดยทางรถไฟสายใต้ถึง สถานีรถไฟ **ตันหยงมัส** และถนนจากสถานีรถไฟตันหยงมัสไปถึงตัวเมือง ระยะทางประมาณ 15 กม. ติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ได้โดยทางถนนสภาพดีผ่านปัตตานีไปยังหาดใหญ่ ในเมืองมีตลาดไม้สี่ฤดู นัก เสิบียงสดจำนวนมากน้อยพอหาได้ การซ่อมทำเครื่องจักรยนต์เรือและสิ่ง บริการอำนวยความสะดวกให้แก่เรือ เช่น น้ำมันไม่สู้สะดวก การล่าเสียงสินค้าขึ้นลงเรือใหญ่ ซึ่งจอดอยู่นอกปากน้ำ ต้องกระทำโดยถ่ายทอดลงเรือล่าเสียงบรรทุกเล็ก ในฤดูมรสุม นอ. การขนถ่ายสินค้าไม่สะดวก เพราะคลื่นลมแรง บางครั้งก็ไม่สามารถกระทำได้

4.56 พื้นที่อันตราย

พื้นที่อันตรายโดยมี ก.ลอบี เป็นจุดศูนย์กลาง รัศมี 3 ไมล์ เป็นบริเวณที่กำหนดให้เป็นพื้นที่อันตรายเนื่องจากการฝึกใช้อาวุธของทหาร ก่อนที่จะมีการฝึก ณ บริเวณนี้ กรมอุทกศาสตร์จะได้ ออกประกาศชาวเรือแจ้งให้ทราบล่วงหน้าทุกครั้ง

4.57 ฝั่งจากปากน้ำนราธิวาสถึงปากน้ำโกลก - ประภาคาร

ฝั่งตั้งแต่ ข.ตันหยง ไปถึง **ปากน้ำสุโขทัยโกลก** ระยะทางประมาณ 20 ไมล์ บริเวณเชิง ข.ตันหยง ติดทะเลเป็นแหลมเล็ก ๆ ชายฝั่งเป็นหาดทรายซึ่งจะยาวต่อเนื่องไปทาง ซอ. จนถึงปากน้ำสุโขทัยโกลก

ข.สำนัก เป็นเขายอดสูง 152 ม. มีต้นไม้คลุมมีดกหนา ตั้งอยู่ทางใต้ของ ข.ตันหยง ห่างประมาณ 3 ไมล์

แม่น้ำสุโขทัยโกลก (แม่น้ำโกลก) ต้นน้ำเกิดจากเขาแบ่ง เขตระหว่างประเทศไทยกับสหพันธรัฐ มาเลเซีย ในเขต จ.นราธิวาส ไหลไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ไปในระหว่างแนวแบ่งเขตนี้ ในเขตประเทศไทยเริ่มต้นใน อ.แว้ง ไหลผ่าน อ.สุโขทัยโกลก ไปออกทะเลในเขต อ.ตากใบ

(แผนที่หมายเลข 206)

ความยาวราว 80 กม. แม่น้ำสายนี้ มีน้ำตลอดปี ไหลเชี่ยวและคดเคี้ยวมาก เส้นแบ่งเขตแดนประเทศทั้งสองแบ่งกันมาตามร่องน้ำลึกในแม่น้ำจนถึงปากน้ำออกสู่ทะเล ประชาชนของทั้งสองประเทศใช้ลำน้ำเพื่อการเดินเรือได้โดยเสรี

บริเวณปากน้ำ มีสันดอนทรายขวางอยู่ น้ำขึ้น ร่องน้ำทางเข้าปากน้ำเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เรือยนต์ประมง เล็กท้องถิ่นเท่านั้นที่ผ่านร่องตอปากน้ำได้ขณะมีน้ำสูงพอสมควร บริเวณใกล้ปากน้ำมีหลักเสียงแสดงแนวเขตแดน เมื่อพ้นปากน้ำเข้าไปภายในประมาณ 0.75 ไมล์ทางฝั่งไทยมีสะพานทำเทียบเรือขนาดเล็กยื่นยาวห่างออกมาจากฝั่งเรียกว่า ท่าเรือรัชดาภิเษก ถัดขึ้นไป มีด่านศุลกากรชื่อ ด่านตาบา มีถนนจากท่าเรือและจากด่านศุลกากรไปยังตากาบ ใกล้ด่านศุลกากรมีประการ

ประกาศารตากาบ เป็นกระโจมหอคอยคอนกรีตทาสีขาว ส่วนยอดฐานตะเกียงเป็นวัสดุ GRP มีเสี้ยวพ 3 สี ลักษณะพ Oc G W R 5s 27m 11,15,11M รายละเอียดเสี้ยวพมีดังนี้

- สีเขียว จากชายฝั่งไทยด้าน ซ.ของประกาศารไปจนถึงทิศจริงประมาณ $017^{\circ}.5$ ถ้าเรืออยู่ในทะเล เห็นเสี้ยวพนี้แสดงว่าอยู่ในทะเลอาณาเขตไทย

- สีขาว จากทิศจริงประมาณ $017^{\circ}.5$ ถึง $020^{\circ}.5$ เป็นพื้นที่รอยต่อทะเลอาณาเขตของสองประเทศ

- สีแดง จากทิศจริงประมาณ $020^{\circ}.5$ ไปถึงชายฝั่งมาเลเซีย ถ้าเรืออยู่ในทะเลแลเห็นเสี้ยวพนี้แสดงว่าอยู่ในทะเลอาณาเขตมาเลเซีย

หลักเสียงแสดงแนวเขตแดน เป็นกระโจมคอนกรีต 4 ขา อยู่ปากน้ำสุโขทัยโลก มี RACON ส่งสัญญาณมอร์ส A ในแนวแบ่งเขตแดน

อ.ตากาบ ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุโขทัยโลก มีที่ว่าการอำเภออยู่ที่ บ้านเจ๊ะเท ราษฎรส่วนใหญเป็นไทยอิสลาม มีอาชีพทำนา ทำสวนยาง มะพร้าว และประมง การคมนาคมจากอ.ตากาบ ไปถึงเมืองนราธิวาสได้โดยทางถนน ระยะทางประมาณ 38 กม. และราษฎรท้องถิ่นสามารถจะเดินทาง ไปนราธิวาสโดยเรือเล็กผ่านไปตามลำคลองได้ด้วย

คลองตากาบ (คลองเจ๊ะเท) ผ่านหน้า อ.ตากาบ ออกไปสมทบแม่น้ำสุโขทัยโลก ตอนใกล้ปากน้ำ แต่ปัจจุบันปากคลองตากาบตื้นและปิดตัน คลองจึงมีสภาพคล้ายหนองน้ำหรือทะเลสาบ

รายการแจกจ่าย

นขต.ทร. หน่วยละ ๑ เล่ม	๓๕ เล่ม
คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร.	๒ เล่ม
คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒ เล่ม
สำรอง	๖๑ เล่ม
รวม	๑๐๐ เล่ม